

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΣΤ'

Δευτέρα 14 Ιανουαρίου 2002

Αθήνα, σήμερα στις 14 Ιανουαρίου 2002, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.14' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από το Γραμματέα της Βουλής κ. Άγγελο Τζέκη, Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η λήψη μέτρων προστασίας της περιβαλλοντικής περιοχής του Μεσολογγίου.

2) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις ζημιές που υπέστησαν οι καλλιέργειες του Νομού Αιτωλ/νίας από τον πρόσφατο παγετό.

3) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με τον αποκλεισμό αγροτικών συλλόγων που πρόσκεινται στη Ν.Δ., από την επιτροπή καθορισμού του καθαρού γεωργικού εισοδήματος για το 2002.

4) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η διαγράμμιση της οδού Καλαβρύτων – Πατρών, μέσω Χαλανδρίτσας Αχαΐας.

5) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η κάλυψη των κενών θέσεων καθηγητών στα Σχολεία της Χώρας.

6) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο αναφέρονται οι ζημιές που υπέστη το νοσοκομείο Πατρών Αχαΐας «Αγ. Ανδρέας» από τις πρόσφατες πλημμύρες.

7) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η καθυ-

στέρηση εκτέλεσης έργων στο νέο λιμάνι Πατρών Αχαΐας.

8) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΑΡΤΣΙΩΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γ. Παγκαρλιώτας, καταγγέλλει παρανομίες στην ΜΑΒΕ θυγατρική εταιρεία της ΕΤΒΑ.

9) Ο Βουλευτής Χαλκιδικής κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΠΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Κάτοικοι Ορμυλίας Χαλκιδικής ζητούν την ενίσχυση του αστυνομικού σταθμού Ορμυλίας με πρόσθετο προσωπικό.

10) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Έπαρχος Θήρας ζητεί την ακτοπολική σύνδεση της Σαντορίνης με την Κρήτη.

11) Ο Βουλευτής Πειραιώς κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Πολυτέκνων Γονέων Νομού Ηρακλείου ζητεί την αύξηση του πολυτεχνικού επιδόματος.

12) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Χερσονήσου Ηρακλείου ζητεί την οικονομική ενίσχυση των αγροτών της περιοχής του, που οι καλλιέργειές τους επλήγησαν από την κακοκαιρία.

13) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Χερσονήσου Ηρακλείου ζητεί την οικονομική ενίσχυση των αγροτών της περιοχής του, που οι καλλιέργειές τους επλήγησαν από την κακοκαιρία.

14) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αναπτυξιακός Σύλλογος Πολιτών Ελούντας ζητεί να εξαιρεθούν από τις δασικές εκτάσεις του κτηματολογίου περιοχές των Δήμων Ελούντας και Αγ. Νικολάου.

15) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Μακεδονίας – Θράκης ζητεί την επιστροφή του αγάλματος της Νίκης της Σαμοθράκης από το Μουσείο του Λούβρου στην Ελλάδα.

16) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Μακεδονίας – Θράκης ζητεί την επιστροφή του αγάλματος της Νίκης της Σαμοθράκης από το Μουσείο του Λούβρου στην Ελλάδα.

17) Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων Μαθητών του Δήμου Καρδίτσας ζητεί την αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν στα Σχολεία του Δήμου του από την κακοκαιρία.

18) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Καρδίτσας διαμαρτύρεται για την απόφαση του Υπ. Οικονομικών για στέρηση των θεσμοθετημένων πόρων προς τις ΔΕΥΑ της Χώρας.

19) Οι Βουλευτές κύριοι ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ένωση Λειτουργιών Μέσης Εκπαίδευσης Τρικάλων ζητεί την αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν στα Σχολεία του Νομού της.

20) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μανταμάδου Λέσβου ζητεί την αποζημίωση των πληγέντων από θεομηνίες κτηνοτρόφων του Δήμου Μανταμάδου.

21) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Συμβούλιο Σάμου ζητεί τη λήψη ουσιαστικών μέτρων οικονομικής στήριξης και περιβαλλοντικής αποκατάστασης του πλημμυρόπληκτου Νομού Σάμου.

22) Οι Βουλευτές κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Συντονιστική Επιτροπή Αντιμετώπισης Ζημιών Παγετού Επαρχίας Τυρνάβου Λάρισας ζητεί την αποκατάσταση των ζημιών που υπέστησαν όλα τα αγροτικά και κτηνοτροφικά προϊόντα που παράγονται στην Επαρχία Τυρνάβου από τον παγετό.

23) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Αναπήρων και Θυμάτων Πολέμου Βορείου Ελλάδος ζητεί την αναπροσαρμογή των πολεμικών συντάξεων.

24) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Νομού Άρτας ζητεί να καταργηθούν οι ποσοτώσεις και τα πρόστιμα που επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση στα αγροτικά και κτηνοτροφικά προϊόντα.

25) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Μόνιμη Επιτροπή Τ.Ε.Ε. Καρπάθου, διαμαρτύρεται διότι εδώ και ένα χρόνο έχουν καταβληθεί στο λογαριασμό της ΔΕΗ χρήματα για την επέκταση του δικτύου και σ' αυτό το διάστημα δεν έχει γίνει καμία ενέργεια.

26) Η Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Επιτροπή Συντονισμού και Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ζητεί την αναγνώριση προϋπηρεσίας μελών του ΔΕΠ στο εξωτερικό

27) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Σάμου ζητεί επίλυση προβλημάτων που έχουν προκύψει με τους δικαιούχους που έχουν πάρει διαμερίσματα στον οικισμό του ΟΕΚ.

28) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κυκλαδική Ομοσπονδία Τουριστικών Καταλυμάτων «ΚΥΚΛΑΔΕΣ» ζητεί την άμεση λειτουργία της Δ/σης ΕΟΤ Κυκλάδων.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1308/6-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 147/25-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1308/6.9.2001 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΥΔΕ – Αυτοκινητόδρομος ΠΑΘΕ, τα εξής:

Η κατασκευή και ολοκλήρωση της Ευρείας Παράκαμψης Πατρών (ΕΠΠ), είναι προτεραιότητα του ΥΠΕΧΩΔΕ, γεγονός άλλωστε που επιβεβαιώνεται και από την εξασφάλιση της απαιτούμενης συνολικής χρηματοδότησης του έργου (Προϋπολογισμός έργου της τάξεως των 75 δις. δρχ.). Ειδικότερα:

Η Ευρεία Παράκαμψη Πάτρας (ΕΠΠ) έχει μήκος περίπου 18,5 χλμ. Μαζί με τους συνδετήριους κόμβους, τις παράπλευρες οδούς και συνδέσεις με την πόλη αποτελεί ένα οδικό δίκτυο 80 χλμ. περίπου. Το έργο της ΕΠΠ υλοποιείται με επί μέρους εργολαβίες (οκτώ τον αριθμό) που έχουν να αντιμετωπίσουν δύσκολα και τεχνικά και γεωλογικά προβλήματα. Δύσκολα μεγάλα τεχνικά έργα σε αλληλοδιαδοχή, όπως: σήραγγες CUT & COVER και κοιλαδογέφυρες, συνθέτουν την όλη εικόνα του υπόψη έργου και καθιστούν αυτό ένα από τα δυσκολότερα οδικά έργα που κατασκευάζονται σήμερα στη Χώρα μας.

Από τα δεκαέξι (16) υπόγεια έργα (σήραγγες και CUT & COVER) που έπρεπε να διανοιγούν έχουν ήδη ολοκληρωθεί οι εργασίες διάνοιξης και αντιστήριξης στα δεκαπέντε (15) από αυτά και μόνον σε μία σήραγγα, στην περιοχή του Γηροκομείου, εξαιτίας ιδιαίτερων δυσμενών γεωλογικών και γεωτεχνικών συνθηκών υπολείπονται μόνο δεκαπέντε περίπου μέτρα για διάνοιξη.

Μετά τα ατυχήματα που συνέβησαν στις σήραγγες του MONT BLANC (Γαλλία) το 1999 και TAUERN (Αυστρία) το έτος 2000, υπήρξαν νέα δεδομένα και σοβαρός προβληματισμός αναφορικά με την ασφάλεια, τον τρόπο λειτουργίας και διαχείρισης της κυκλοφορίας στις οδικές σήραγγες. Με βάση τα σχετικά συμπεράσματα που προέκυψαν, η αρμόδια Υπηρεσία οδηγήθηκε σε επανασχεδιασμό των Ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων των σιράγγων και CUT & COVER (συστημάτων εξαερισμού, πυρόσβεσης, φωτεινής σηματοδότησης, επιτήρησης και διαχείρισης της κυκλοφορίας κλπ.), με γνώμονα τα νέα δεδομένα και τις νέες απαιτήσεις που προέκυψαν για την βελτίωση της ασφάλειας των διακινουμένων σε υπόγεια έργα.

Ο αριστερός κλάδος της Ευρείας Παράκαμψης Πατρών (ΕΠΠ) θα δοθεί σε κυκλοφορία στο τέλος του χρόνου, όπως αυτό είχε προγραμματισθεί. Λόγω όμως των εξελιγμένων και πολύπλοκων Ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων που θα ενσωματωθούν στα υπόγεια έργα της Παράκαμψης, και προκειμένου να επιτευχθεί ο γενικός συντονισμός λειτουργίας όλων των υπόγειων και υπαίθριων έργων αυτής, και να λειτουργήσουν αποτελεσματικά και με ασφαλή τρόπο οι Ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις, προβλέπεται μικρή περίοδος δοκιμαστικής λειτουργίας του όλου έργου. Η Ευρεία Παράκαμψη Πατρών εκτιμάται ότι θα δοθεί σε κανονική κυκλοφορία εντός του Α' εξαμήνου του έτους 2002.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ»

2. Στην με αριθμό 1311/16-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1982/24-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1311/6.9.2001, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Σ.Π. Σπηλιωτόπουλος σας πληροφορούμε τα εξής:

Για τα αμπελοτεμάχια που ζημιώνονται από φυσικές καταστροφές, τα κράτη μέλη μειώνουν την ελάχιστη στρεμματική απόδοση κατά το ποσοστό της ζημιάς που πιστοποιείται από τον Οργανισμό ΕΛΓΑ.

Στην περίπτωση ζημιών που δεν καλύπτονται από τον ΕΛΓΑ η ελάχιστη απόδοση μειώνεται με Υπουργική Απόφαση, μετά από διαπίστωση και προσδιορισμό του ποσοστού της ζημίας κατά περιοχή από την Δ/ση Αγροτική Ανάπτυξης στην περιοχή όπου έλαβε χώρα η ζημία, ώστε οι πληγέντες σταφιδοπαραγωγοί να πάρουν την στρεμματική ενίσχυση για τη σταφίδα τους.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

3. Στην με αριθμό 1341/10-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 150/25-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1341/10-9-2001 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Ηλίας Καλλιώρας, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή σε θέματα της αρμοδιότητάς μας και σύμφωνα με τα στοιχεία της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας ότι μετά από πρόταση των αρμοδίων φορέων της περιοχής θα εξετασθεί η δυνατότητα ένταξης έργων, που αφορούν στο λιμάνι της Στυλίδας για χρηματοδότηση από το Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Στερεάς Ελλάδας, σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες Διαχείρισης αυτού.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ»

4. Στην με αριθμό 1346/10-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1989/24-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1346/10-9-01 που κατέθεσε στη Βουλή η Βουλευτής κα Μ. Κόλλια - Τσαρουχά για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΣΑΜ 081) είναι ενταγμένο το έργο με τίτλο «Έλεγχος ποιότητας υδατικών πόρων για Γεωργία προμήθεια εργαστηριακού οπλισμού μηχανογραφική επεξεργασία στοιχείων» με ΚΑ 8581706. Στα πλαίσια του έργου για το Ν. Σερρών λαμβάνονται δείγματα υπόγειων νερών για την παρακολούθηση της υφαλμύρωσης από 3 γεωτρήσεις στις κάτωθι περιοχές:

Περιοχή Ευκαρπίας
Περιοχή Αμφίπολης
Περιοχή Μυρκίνου

Στα πλαίσια του έργου λαμβάνονται δείγματα από επιφανειακά νερά για έλεγχο των αποβλήτων από τους ποταμούς Στρυμόνα και Αγγίτη από την λίμνη Κερκίνη και την Τάφρο Μπέλιτσα.

Η ενιαία διαχείριση των υδατικών πόρων, στην οποία περιλαμβάνεται και η υποχρέωση δημιουργίας πλήρους δικτύου ποιοτικής και ποσοτικής παρακολούθησης των επιφανειακών και υπόγειων νερών, θα επιτευχθεί με την επικείμενη εναρμόνιση της Εθνικής Νομοθεσίας με την Οδηγία 2000/60/Ε.Ε. Ήδη έχουν συγκροτηθεί θεματικές ομάδες εργασίας σε επίπεδο Ε.Ε., μία από τις οποίες ασχολείται με τα δίκτυα παρακολούθησης προκειμένου να υπάρξει κοινή φετηρία και κοινή στρατηγική στην εφαρμογή των κοινών αποφάσεων που θα ληφθούν, με δεσμευτικό χαρακτήρα, για όλα τα Κράτη-Μέλη.

Σε επίπεδο χώρας υπάρχει διυπουργική συνεργασία για όλα τα θέματα που σχετίζονται με την εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας με τις αρχές της Οδηγίας 2000/60/Ε.Ε.

Στα πλαίσια διαχείρισης υδατικών πόρων και δράσης κατά της ερημοποίησης έχει καταρτιστεί Πρόγραμμα με βάση τις προτάσεις των αρμοδίων φορέων και θα έχει διάφορες πηγές χρηματοδότησης (ΙΙΙ ΚΠΣ, Δημόσιες Επενδύσεις, Ιδίοι Πόροι, κλπ.). Στα πλαίσια αυτά για το Νομό Σερρών έχουν καταγραφεί οι παρακάτω προτάσεις. Επισημαίνεται ότι η ένταξη των έργων σε Πρόγραμμα κατασκευής θα γίνεται με βάση την ωριμότητα των έργων και την εξασφάλιση των οικονομικών πόρων.

Εκσυγχρονισμός ανακαίνιση ΙΙ Δικτύου.

Δυτική προσαγωγός διώρυγα Νέστου (Νομοί Δράμας, Καβάλας, Σερρών).

Μελέτη και κατασκευή φράγματος Κρουσοβίτη και δίκτυα αξιοποίησης αυτού Εκσυγχρονισμός και βελτίωση Δικτύου Σερρών.

Εκσυγχρονισμός τμημάτων διωρύγων πεδιάδας (ΙΚ, 3Κ, 5Κ).

Βελτίωση αρδευτικού δικτύου Καϊναρτζά Μυρκίνου Παλαιοκώμη.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

5. Στην με αριθμό 1348/11-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3059/25-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σχετικά με την ερώτηση 1348/11-9-01 του Βουλευτή κ. Η. Καλλιώρα, που αναφέρεται στον εφοδιασμό του ευρώ από την Τράπεζα της Ελλάδος, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η έκδοση και κυκλοφορία του νέου νομίσματος έχει ανατεθεί στην Τράπεζα της Ελλάδος. Το μεγαλύτερο τμήμα των προοριζόμενων για την περιφέρεια χαρτονομισμάτων και κερμάτων έχει προωθηθεί προς τα 27 Υποκαταστήματα της Τράπεζας της Ελλάδος που εδρεύουν σε αντίστοιχους νομούς της επικράτειας. Πραγματοποιήθηκε, συνεπώς (και πραγματοποιείται) ένας εξαιρετικά μεγάλος αριθμός χρηματοπιστωλών με τεθωρακισμένα οχήματα της Τράπεζας (όταν πρόκειται για τραπεζογραμμάτια) συνοδευόμενα πάντοτε από ένοπλους υπαλλήλους της καθώς επίσης πάντοτε και από άνδρες της Ελληνικής Αστυνομίας, που επιβαίνουν σε οχήματά της. Στις περιπτώσεις διακίνησης εξαιρετικά μεγάλων χρηματικών ποσών, αυτές καλύφθηκαν και από ειδικές δυνάμεις της Ελληνικής Αστυνομίας, ακόμα και από ελικόπτερο.

Απ' όσα προαναφέρθηκαν γίνεται ευχερώς αντιληπτό ότι, το όλο εγχείρημα είναι σχεδιασμένο στην κάθε λεπτομέρεια, ενώ λαμβάνονται και πρόσθετα μέτρα ασφαλείας, το σύνολο των οποίων, όπως είναι αυτονόητο, δεν είναι δυνατόν να δημοσιοποιείται. Όλα τα ανωτέρω, ελαχιστοποιούν τους κινδύνους για τους συνοδούς και το μεταφερόμενο χρηματικό ποσό και επομένως, δεν θα θεωρούσαμε ως δικαιολογημένες της ανησυχίες που διατυπώνονται στην ερώτηση.

Ιδιωτικές εταιρείες μεταφορών δεν χρησιμοποιεί η Τράπεζα της Ελλάδος. Εάν αυτές στο μέλλον, χρειαστεί να χρησιμοποιηθούν θα είναι για τη διάθεση μόνο μέσων και οδηγών (επαγγελματιών) και με τη συνοδεία όπως προαναφέρθηκε ενόπλων υπαλλήλων της Τράπεζας και με την κάλυψη της Ελληνικής Αστυνομίας.

Σε ό,τι αφορά τις λοιπές εμπορικές τράπεζες που χρησιμοποιούν ιδιωτικές εταιρείες, είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ότι και εκείνες, για τη μεταφορά του ευρώ από την Τράπεζα της Ελλάδος στα θησαυροφυλάκιά τους, θα καλυφθούν επίσης με συνοδεία ενόπλων ανδρών της Ελληνικής Αστυνομίας, όσο και συνοδευτικών οχημάτων της.

Η «επιθετική» ενημέρωση του κοινού για την αναγνώριση της γνησιότητας του νέου νομίσματος, εντάσσεται στα πλαίσια της ενημερωτικής εκστρατείας που πραγματοποιείται σε όλα τα κράτη της ευρωζώνης και θα κορυφωθεί το τελευταίο τρίμηνο του έτους. Περιλαμβάνει επίσης εντατική εκπαίδευση Ταμίων Τραπεζών, Δημοσίων Οργανισμών και Ιδιωτικών Φορέων, ημερίδες, ενημέρωσης στα σχολεία, τηλεοπτικά μηνύματα και ένα πλήθος δραστηριοτήτων που αφορούν το κοινό και ανακοινώθηκαν στα ΜΜΕ κατά την επίσημη παρουσίαση του ευρώ (5-9-01).

Η απάντηση το τελευταίο σημείο της ερώτησης, θα δοθεί από το Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως. Σας πληροφορούμε όμως ότι υπάρχει στενή συνεργασία μεταξύ στελεχών της Ελληνικής Αστυνομίας και της Τράπεζας της Ελλάδος καθώς και της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών, στο πλαίσιο των ομάδων εργασίας του ευρώ.

Ο Υπουργός
Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ»

6. Στην με αριθμό 1389/11-9-01 ερώτηση ΑΚΕ 175 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 153/25-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση/ΑΚΕ 1389/175/11-9-01 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ν. Κορτσάρης, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή σε θέματα της αρμοδιότητάς μας, και σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/νσης Εγγειοβελτιωτικών Έργων (Δ7) του ΥΠΕΧΩΔΕ, τα εξής:

1. Έχει συμπληρωθεί η Τεχνική μελέτη του έργου καθώς επίσης και όλες οι συμπληρωματικές μελέτες.

2. Μετά από συνεννόηση με την Περιφέρεια και το συνεργαζόμενο Υπουργείο Γεωργίας, συντάχθηκε Τεχνικό Δελτίο του έργου προκειμένου να προταθεί για ένταξη στο «Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης – Ανασυγκρότησης της Υπαίθρου 2000 – 2006».

3. Το Τεχνικό Δελτίο που ήδη συντάχθηκε θα σταλεί στο Υπουργείο Γεωργίας το οποίο σύμφωνα με το ν. 3881/58 είναι αρμόδιο για τον προγραμματισμό των εγγειοβελτιωτικών έργων.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ»

7. Στην με αριθμό 1389/11-9-2001 ερώτηση και ΑΚΕ 175 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1996/24-9-2001 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση και ΑΚΕ 1389/175/11-9-2001 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ν. Κορτσάρης, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σε ό,τι αφορά τη μελέτη του φράγματος Τριανταφυλλιάς καθώς και τη σύνταξη του Τεχνικού Δελτίου του έργου, αναφέρεται ότι αποτελούν αρμοδιότητα του συνεργαζόμενου ΥΠΕΧΩΔΕ.

Στο Υπουργείο Γεωργίας δεν έχει προωθηθεί ο φάκελος του έργου με το Τεχνικό Δελτίο του και ως εκ τούτου τα αιτούμενα έγγραφα και οι πληροφορίες θα δοθούν από το ΥΠΕΧΩΔΕ.

Το Υπουργείο Γεωργίας έχει καταρτίσει Πρόγραμμα διαχείρισης υδατικών πόρων και δράσης κατά της ερημοποίησης το οποίο θα έχει διάφορες πηγές χρηματοδότησης (III ΚΠΣ, Δημόσιες Επενδύσεις, Ιδίοι Πόροι κλπ.) και η προώθηση των έργων σε Πρόγραμμα κατασκευής θα γίνεται ανάλογα με την εξασφάλιση των οικονομικών πόρων. Στο Πρόγραμμα είναι καταγραμμένη η πρόταση για ένταξη του φράγματος Τριανταφυλλιάς και όταν κατατεθεί από το ΥΠΕΧΩΔΕ το Τεχνικό Δελτίο του έργου με την πρόταση ένταξής του, θα εξετασθεί και αξιολογηθεί με τη σύνομη διαδικασία. Σημειώνεται ότι το III ΚΠΣ δεν έχει οριστικοποιηθεί ακόμη.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

8. Στην με αριθμό 1408/12-9-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2000/24-9-2001 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1408/12-9-2001 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Σπ. Στριφτάρης, Στ. Σκοπελίτης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Ο ΕΛΓΑ καλύπτει ασφαλιστικά τις ζημιές στη φυτική παραγωγή που προκαλούνται μόνο από συγκεκριμένα ζημιολόγοντα αίτια, κάτω από ορισμένους όρους και προϋποθέσεις που περιγράφονται λεπτομερώς στον Κανονισμό Ασφάλισης της Φυτικής Παραγωγής.

Συγκεκριμένα σύμφωνα με τον Κανονισμό Ασφάλισης της Φυτικής Παραγωγής από τον ΕΛΓΑ, δεν καλύπτονται ασφαλιστικά και δεν αποζημιώνονται από τον Οργανισμό οι ζημιές από ξηρασία, καθώς και οι ζημιές που προκαλούνται στις καλλιέργειες των καρποφόρων δένδρων κατά το στάδιο της ανθοφορίας και του δεσμάτος των καρπών, εκτός των ζημιών που προκαλούνται από παγετό.

Από τις επιστημόσεις που έγιναν στις ελαιοκαλλιέργειες των νομών της Κρήτης από τους αρμόδιους επόπτες – γεωπόνους του Υποκαταστήματος ΕΛ.Γ.Α. Ηρακλείου διαπιστώθηκε ότι η μείωση της παραγωγής οφείλεται στο φαινόμενο της «σχινοκαρπίας», που δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητες του Οργανισμού.

Τέλος αναφέρεται ότι μετά την ψήφιση του Νομοσχεδίου, που τροποποιεί βασικές διατάξεις του νομοθετικού πλαισίου του ΕΛ.Γ.Α. και αναμορφώνει το γεωργοασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας, θα επανεξετασθούν όλα τα θέματα που αφορούν στην ασφαλιστική κάλυψη των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, προκειμένου να παρασχεθούν υψηλότερου επιπέδου παροχές και υπηρεσίες στον Έλληνα αγρότη, στα πλαίσια πάντα των οικονομικών δυνατοτήτων του Οργανισμού.

Το Υπουργείο Γεωργίας (Δ/νση ΠΣΕΑ) με το αριθμ. 1716/Θ/21-8-2001 έγγραφο του ζήτησε από τις Ν.Α. Χανίων και Λασιθίου να προβούν διά των Δ/νσεων Αγροτικής Ανάπτυξης σε εξατομίκευση των ζημιών που προκλήθηκαν στην παραγωγή ελαιοδένδρων από υψηλές θερμοκρασίες κατά την εποχή της καρπώσεως (σχινοκαρπία).

Έχει δε προωθήσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση για έγκριση σχέδιο απόφασης των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, στο οποίο προβλέπεται η χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης στους σοβαρά ζημιωθέντες αγρότες.

Σημειώνεται ότι η καταβολή των προβλεπόμενων οικονομικών ενισχύσεων θα είναι δυνατή μετά την έγκριση του σχεδίου απόφασης από την Ε.Ε.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

9. Στην με αριθμό 1426/13.9.01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2938/25.9.01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 1426/13.9.01 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Σπ. Σπληλιωτόπουλος σχετικά με τις παρεχόμενες υπηρεσίες του Ο.Τ.Ε. στο Νομό Αχαΐας, σας διαβιβάζουμε το αριθμ. 1/396307/25.9.01 σχετικό έγγραφο του εντεταλμένου αντιπροέδρου του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος.

Ο Υφυπουργός
ΑΛΕΚΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

10. Στην με αριθμό 1482/18.9.01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1760/25.9.01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 1482/18.9.2001 των Βουλευτών κυρίων Παπακώστα Αικ., Δημοσχάκη Θ., Λυμπερακίδη Λ., σας πληροφορούμε τα εξής:

Κατά το διάστημα Ιουνίου έως και αρχές Ιουλίου 2001 πραγματοποιήθηκαν οι πρώτες συνεδριάσεις των Επιτροπών Παρακολούθησης και των 24 Επιχειρησιακών Προγραμμάτων του ΚΠΣ 2000-2006, στις οποίες εγκρίθηκαν τα Συμπληρώματα Προγραμματισμού και τα κριτήρια ένταξης πράξεων για όλα τα Επιχειρησιακά Προγράμματα.

Με την έγκριση των Συμπληρωμάτων Προγραμματισμού και των κριτηρίων επιλογής πράξεων αρχίζει πλέον η διαδικασία ένταξης των πράξεων στα Επιχειρησιακά Προγράμματα, που αφορά τόσο τα προχρηματοδοτούμενα από 1.1.00 έργα από το ΠΔΕ όσο και νέα έργα προς ένταξη στα Επιχειρησιακά Προγράμματα του Γ'ΚΠΣ.

Σύμφωνα και με το νόμο 2860/2000 αρμόδιες για την προώθηση των συγκεκριμένων διαδικασιών ένταξης των έργων στα προγράμματα του ΚΠΣ 2000-2006 είναι οι Διαχειριστικές Αρχές των αρμόδιων Επιχειρησιακών Προγραμμάτων.

Με τον όρο «διαδικασίες ένταξης πράξεων» νοείται το

σύνολο των ενεργειών που απαιτούνται για την επιλογή και την ένταξη των πράξεων, προκειμένου να τύχουν χρηματοδότησης στο πλαίσιο ενός Επιχειρησιακού Προγράμματος του ΚΠΣ 2000-2006.

Η Διαχειριστική Αρχή κάθε Επιχειρησιακού Προγράμματος προβαίνει σε σταδιακή εξειδίκευση του Συμπληρώματος Προγραμματισμού, ακολουθώντας ενιαία, προκαθορισμένα και τυποποιημένα βήματα:

1. Πρόσκληση/ενημέρωση των δυνητικών τελικών δικαιούχων ενός μέτρου/ομάδας πράξεων για την υποβολή προτάσεων.

2. Υποβολή προτάσεων από τους τελικούς δικαιούχους στη Διαχειριστική Αρχή.

3. Αξιολόγηση των προτάσεων από τη Διαχειριστική Αρχή.

4. Αποστολή των προτάσεων που αξιολογήθηκαν στα αρμόδια Υπουργεία για διατύπωση γνώμης.

5. Εισηγήση και έκδοση απόφασης ένταξης της πράξης στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα από τον Γενικό ή Ειδικό Γραμματέα του Υπουργείου ή της Περιφέρειας.

Η παραπάνω διαδικασία ένταξης πράξεων ισχύει και για το

έργο της ερώτησης, του θέματος.

Ο Υφυπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ»).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστας Καραμανλής και λοιποί Βουλευτές του κόμματός του κατέθεσαν πρόταση για σύσταση εξεταστικής επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 144 του Κανονισμού της Βουλής με αντικείμενο τη διερεύνηση της νομιμότητας των διαδικασιών χορήγησης της ελληνικής ιθαγένειας από το 1990 έως την 9η Απριλίου 2000 όπως λεπτομερώς αναφέρεται στην πρόταση.

Η πρόταση αυτή θα καταχωρηθεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης. Θα τυπωθεί, θα διανεμηθεί στους κυρίους Βουλευτές και θα συζητηθεί σε ημέρα κοινοβουλευτικού ελέγχου με τη διαδικασία της γενικευμένης επερώτησης όπως προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής.

Η πρόταση έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου.

Πρώτη είναι η με αριθμό 269/8.1.2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανέστη Αγγελή προς τον Υπουργό Γεωργίας σχετικά με τις επιπτώσεις στην αλιεία από την εφαρμογή του κανονισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη χρήση βιντζότρατας και τους ζαργανόδικτους.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Αγγελή έχει ως εξής:

“Ο Κανονισμός της Ε.Ε.1626/96 προβλέπει την κατάργηση της βιντζότρατας από 1η Ιανουαρίου 2002.

Στις βιντζότρατες απασχολούνται δύομισι χιλιάδες άτομα και στηρίζονται μικρές κοινότητες αλιέων που θα αντιμετωπίσουν άμεσα πρόβλημα ανεργίας.

Τα συνδικαλιστικά όργανα των πλοιοκτητών έκαναν έρευνα μέσω της Ελληνικής Αλιευτικής Εταιρείας τα αποτελέσματα της οποίας είναι θετικά, αφού βέβαια γίνουν κάποιες τεχνικές παρεμβάσεις στο εργαλείο και την αλιευτική περίοδο.

Επί πλέον εκατόν πενήντα πλοιοκτήτες και περισσότεροι από επτακόσιοι εργαζόμενοι με την απόσυρση του ζαργανόδικτου αντιμετωπίζουν πρόβλημα απασχόλησης και ζητούν επιστημονική έρευνα για τις επιπτώσεις του ζαργανόδικτου, κάτι στο οποίο είχε συμφωνήσει το Σεπτέμβριο του 2000 και η Γενική Διεύθυνση Αλιείας.

Κατόπιν αυτών που άμεσα σχέση έχουν με την προοπτική του προγραμματισμού της εργασίας και την παράκτια αλιεία

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός

Ποια η επίσημη θέση της Κυβέρνησης για τη χρήση της βιντζότρατας και του ζαργανόδικτου».

Ο Υπουργός Γεωργίας κ. Δρυσ έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υπουργός Γεωργίας): Κατ' αρχήν, όσον αφορά την κατάργηση της βιντζότρατας από την 1.1.2002 θέλω να πληροφορήσω το συνάδελφο ότι αυτό δεν ισχύει, διότι σύμφωνα με σχετικό κανονισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης η χρήση του αλιευτικού εργαλείου τράτα ή βιντζότρατα μπορεί να συνεχιστεί μέχρι την 31.12.2002. Ακριβώς για να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της αντιπαράθεσης των ψαράδων που έχουν τις βιντζότρατες με τους ψαράδες της παράκτιας αλιείας ζητήσαμε την γνώμη του Συμβουλίου Αλιείας. Το όργανο αυτό το οποίο είναι αρμόδιο για τέτοια θέματα έχει εισηγηθεί στο Υπουργείο Γεωργίας τη συνέχιση της λειτουργίας της βιντζότρατας μέχρι 31.12.2002.

Αυτήν την γνωμοδότηση του Συμβουλίου Αλιείας την έκανα αποδεκτή και εξέδωσα σχετική απόφαση η οποία δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Όσον αφορά το θέμα της απόσυρσης του ζαργανόδικτου και τα προβλήματα τα οποία δημιουργούνται στους αλιείς σας διαβεβαιώνω ότι καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να δώσουμε τις αναγκαίες λύσεις που από τη μια μεριά θα προστατεύουν τις θέσεις εργασίας και το εισόδημα των ψαράδων μας και από την άλλη να προστατεύουν τον αλιευτικό πλούτο της χώρας.

Ο κύριος συνάδελφος γνωρίζει ότι το ζαργανόδικτο έχει καταργηθεί οριστικά με το π.δ. 320/97. Αναγνωρίζοντας όμως τις επιπτώσεις αυτού του μέτρου και προκειμένου να επανεξετάσει το Υπουργείο Γεωργίας τη δυνατότητα επαναθεσμοθέτησης του ζαργανόδικτου, θα πρέπει να έχουμε τα νέα επιστημονικά δεδομένα αναφορικά με τις επιπτώσεις στο θαλάσσιο οικοσύστημα. Γι' αυτόν το λόγο αναθέσαμε μια σχετική μελέτη στο ΙΝΑΛΕ, το Ινστιτούτο Αλιείας της Καβάλας, το οποίο μελέτησε το σχετικό πρόβλημα και εισηγείται σειρά μέτρων.

Η σχετική μελέτη για το σαρδελοδίκτο προτείνει ορισμένα διαχειριστικά μέτρα τα οποία εξετάζεται να συνδυαστούν με αυτά που θα προκύψουν από αντίστοιχη έρευνα για το ζαργανόδικτο.

Κλείνοντας θέλω να διαβεβαιώσω τον κύριο συνάδελφο ότι το Υπουργείο Γεωργίας βρίσκεται σε άμεσο διάλογο με τους

αλιείς μας προκειμένου να ληφθούν όλα τα αναγκαία αποτελεσματικά μέτρα για την προστασία αυτού του σημαντικού κλάδου της αλιευτικής οικονομίας

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Αγγελής έχει το λόγο.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, βέβαια η συζήτηση για την αλιεία δεν μπορεί να εξαντληθεί σε μία επίκαιρη ερώτηση. Είναι όμως μία ευκαιρία να πούμε κάποια πράγματα διότι υπάρχουν δεδομένα τα οποία άπτονται πολλών παραμέτρων. Μία κύρια παράμετρος είναι η προστασία του εισοδήματος των ασχολούμενων με την αλιεία.

Με την τοποθέτησή σας, κύριε Υπουργέ, ουσιαστικά διαλύσατε κάποιες σκιές οι οποίες υπήρχαν για τους συγκεκριμένους κλάδους. Αυτοί οι κλάδοι διαμαρτύρονται διότι δεν υπάρχει σαφής πολιτική σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Υπάρχουν βέβαια οι κανονισμοί και οι αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπάρχει και καλώς μια ευαισθησία για την προστασία των θαλασσίων πόρων και των αλιευτικών αποθεμάτων. Υποστηρίζουμε αυτήν την άποψη αλλά είναι δεδομένο ότι η Κυβέρνηση μέσα από το πολυνομοσχέδιο που είχε φέρει για τη γεωργία αναφερόταν στη νέα αλιευτική πολιτική, στο νέο αλιευτικό κώδικα. Αυτός όμως καθυστερεί. Θα πρέπει να γίνει το συντομότερο ούτως ώστε να υπάρξει μία επικοινωνία με τα όσα συμβαίνουν στην Ευρώπη και στις ελληνικές θάλασσες. Τι θα συμβεί γενικότερα με τους αλιείς οι οποίοι τελούν εν συγχύσει;

Επιμένουμε προς αυτήν την κατεύθυνση διότι η Κυβέρνηση μέσα στα πλαίσια του επιχειρησιακού προγράμματος για την αλιεία 2000-2006 μπορεί εκεί που δημιουργούνται προβλήματα από την απόσυρση των όποιων εργαλείων να λάβει ευεργετικά μέτρα υπέρ των αλιέων.

Και εδώ επιτρέψτε μου να σας πω μια και δίνεται η ευκαιρία βέβαια, χωρίς να κάνω καμία κατάχρηση χρόνου, να σας πω ότι πρέπει να λάβετε υπόψη σας και τους ψαράδες που υπάρχουν στις λίμνες που είναι παγωμένες εδώ και ένα μήνα και δύο μήνες και μπορεί να είναι και τρεις μήνες. Ενωώ βέβαια την ιδιαίτερη πατρίδα μου την Καστοριά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υπουργός Γεωργίας): Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ τον κύριο συνάδελφο για τη θέση την οποία ανέπτυξε, η οποία ουσιαστικά δεν διαφέρει από τη γενικότερη πολιτική την οποία ακολουθεί η Κυβέρνηση στο θέμα της αντιμετώπισης της βιντζότρατας. Αυτό το οποίο θέλω να τονίσω είναι ότι τα μέτρα τα οποία παίρνουμε είναι σε ένα διάλογο με τους ίδιους τους ενδιαφερόμενους αλιείς και πάντοτε κατανοώντας τα διαφορετικά συμφέροντα τα οποία υπάρχουν στο χώρο της αλιείας.

Τονίζω ότι υπάρχουν ψαράδες οι οποίοι έχουν τις βιντζότρατες και υπάρχουν οι ψαράδες της παράκτιας αλιείας. Πρέπει να βρούμε ένα *modus vivendi* και για τις δύο αυτές κατηγορίες ψαράδων. Προς την κατεύθυνση αυτή έχουμε αναθέσει την εκπόνηση μελετών για τις επιπτώσεις της χρήσης των ειδικών αυτών δικτύων. Αναμένουμε τα αποτελέσματα των ερευνών αυτών για να αποφασίσουμε τελικώς.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Δεύτερη είναι η με αριθμό 262/8-1-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με την ιδιωτικοποίηση της συνεταιριστικής γαλακτοβιομηχανίας «ΑΓΝΟ».

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Τζέκη έχει ως εξής:

«Σύμφωνα με ανακοινώσεις της ΑΤΕ η πρώτη Συνεταιριστική Γαλακτοβιομηχανία «ΑΓΝΟ» οδηγείται στην ιδιωτικοποίηση.

Η Κυβέρνηση μέχρι σήμερα με την αντισυνεταιριστική της πολιτική οδήγησε μέσω της ΑΤΕ πολλές συνεταιριστικές οργανώσεις σε οικονομικό αδιέξοδο με τελικό αποτέλεσμα το κλείσιμο ή την ιδιωτικοποίησή τους.

Έτσι, αφού οδήγησε την «ΑΓΝΟ» σε ειδική εκκαθάριση με ιδιοκτήτη πλέον την ΑΤΕ και αφού ξόδεψε εκατομμύρια

δραχμές για επιχειρησιακά προγράμματα, τώρα, απαξιωνόντάς την, τη βγάζει στο σφυρί προς όφελος του ιδιωτικού κεφαλαίου.

Το Κ.Κ.Ε. ήταν αντίθετο από την αρχή με την ιδιωτικοποίηση που προωθούσε η Κυβέρνηση μέσω της ΑΤΕ, θεωρώντας ότι ήταν προσπάθεια για την εξυγίανση του χαρτοφυλακίου της ΑΤΕ, προκειμένου να εισαχθεί στο Χρηματιστήριο Αθηνών. Ότι ήταν λύση αντίθετη με τα συμφέροντα των μικρομεσαίων γαλακτοπαραγωγών και των εργαζομένων, που τώρα αντιμετωπίζουν την ανεργία και το κτύπημα των εργασιακών τους σχέσεων.

Επειδή το Κ.Κ.Ε. πιστεύει ότι η «ΑΓΝΟ» μπορεί και πρέπει να παραμείνει συνεταιριστική και να αναπτυχθεί προς όφελος των κτηνοτρόφων της ευρύτερης περιοχής και των εργαζομένων ΕΡΩΤΑΤΑΙ ο κύριος Υπουργός αν θα παρέμβει η Κυβέρνηση ώστε να σταματήσει η ιδιωτικοποίηση της «ΑΓΝΟ» και να επανέλθει στους συνεταιρισμούς και στους φυσικούς της ιδιοκτήτες (γαλακτοπαραγωγούς) και οι εργαζόμενοι να εξακολουθήσουν να εργάζονται στην «ΑΓΝΟ» με τις σημερινές τους εργασιακές σχέσεις».

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ξέρετε πολύ καλά, κύριοι συνάδελφοι, ότι η προσπάθεια για τη στήριξη της «ΑΓΝΟ» είναι μια μακρόχρονη προσπάθεια που έχει εξαντλήσει πάρα πολλά μέσα από τότε ακόμη που ανήκε η επιχείρηση στην ένωση αγελαδοτροφικών συνεταιρισμών της Θεσσαλονίκης. Έγιναν πάρα πολλές προσπάθειες και με ρυθμίσεις χρεών και με χρηματοδότηση προγραμμάτων εξυγίανσης της επιχείρησης, αλλά και τελικά με την εκπόνηση ενός πλήρους λεπτομερούς επιχειρησιακού σχεδίου με βάση το οποίο θα μπορούσε και με κάποιες πρωτοβουλίες που θα έπρεπε να πάρει και η συνεταιριστική οργάνωση ή οι συνεταιριστικές οργανώσεις θα μπορούσαν σε συνεργασία με την Αγροτική Τράπεζα να αντιμετωπίσουν σε μεγάλο βαθμό το πρόβλημα της συγκεκριμένης επιχείρησης.

Το κράτος δεν είναι ούτε τραπεζίτης ούτε συνεταιριστής. Το Υπουργείο Γεωργίας δεν είναι λοιπόν κατ' επέκταση ούτε τραπεζίτης ούτε συνεταιριστής, πολύ περισσότερο δεν είναι επιχειρηματίας. Δεν μπορεί να παρεμβαίνει προς τη μία ή την άλλη κατεύθυνση. Μπορεί όμως να συμβάλει καταλυτικά εάν υπάρχει πρόθεση ή η διάθεση από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Τα ενδιαφερόμενα μέρη στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι η Τράπεζα στην κυριότητα της οποίας έχει περιέλθει η «ΑΓΝΟ» μετά από μια συγκεκριμένη εξέλιξη και φυσικά οι συνεταιριστικές οργανώσεις. Το αν υπάρχει ενδιαφέρον ή όχι από τις συνεταιριστικές οργανώσεις αυτό είναι κάτι που μπορεί να φανεί. Και εφόσον υπάρχει αυτό το ενδιαφέρον δεν θα υπάρχει καμία αντίρρηση από το Υπουργείο Γεωργίας για παράδειγμα να παραμείνει να διατηρηθεί ή να αποκτήσει ξανά χαρακτήρα συνεταιριστικής επιχείρησης η «ΑΓΝΟ».

Είναι κάτι το οποίο όμως δεν μπορεί ούτε να προκαθορίσει ούτε να επιβάλει το Υπουργείο Γεωργίας. Αυτή η πρακτική εφαρμόζεται όχι μόνο στην περίπτωση της «ΑΓΝΟ», αλλά σε όλες τις επιχειρήσεις, τις θυγατρικές της Αγροτικής Τράπεζας, όπως επίσης και σε όλες τις επιχειρήσεις ενδιαφέροντος των συνεταιριστικών οργανώσεων είτε των τριτοβάθμιων είτε των δευτεροβάθμιων.

Επαναλαμβάνω ότι έχουν γίνει πάρα πολλές προσπάθειες και αν εκτιμούν οι συνεταιριστικές οργανώσεις ότι μπορούν και έχουν τη δυνατότητα να προχωρήσουν σε μία τέτοια λύση θα ήταν ευχής έργο και θα μπορούσε οποιαδήποτε σωστή, σοβαρή, υπεύθυνη και κυρίως αποτελεσματική πρόταση να αξιοποιηθεί και να στηριχθεί και από το Υπουργείο Γεωργίας.

Θέλω να τονίσω επίσης, ότι το ενδιαφέρον του Υπουργείου Γεωργίας για την κατάσταση των εργαζομένων, για τα εργασιακά ή και τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα, έχει επιδειχθεί και προς το παρόν δεν έχουν ουσιαστικά θιγεί. Φαντάζομαι ότι αυτό θα υπάρξει και στο μέλλον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Τζέκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εμείς εξακολουθούμε να

πιστεύουμε ότι η Κυβέρνηση μπορεί να επέμβει άμεσα και δραστήρια για να σταματήσει την ιδιωτικοποίηση όχι μόνο της «ΑΓΝΟ» αλλά και άλλων συνεταιριστικών οργανώσεων που βρίσκονται κάτω από τη διαχείριση, διεύθυνση, διοίκηση της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος.

Και βέβαια, το γεγονός δεν είναι μόνο η περίπτωση της «ΑΓΝΟ» που είναι πραγματικά χρεωμένη. Εδώ στο στόχο πλέον για ιδιωτικοποίηση είναι και η «ΔΩΔΩΝΗ», είναι και η «ΣΕΚΑΠ», καθ' όλα κερδοφόρες συνεταιριστικές οργανώσεις, αλλά και αυτές θα παραδοθούν στο ιδιωτικό κεφάλαιο. Αυτό έχει να κάνει με αυτό που είπε ο κύριος Υπουργός ότι η Κυβέρνηση δεν είναι τραπεζίτης, δεν μπορεί να επέμβει στην Αγροτική Τράπεζα και εμείς λέμε ότι μπορεί να επέμβει και να το σταματήσει.

Έχει σοβαρές ευθύνες η Κυβέρνηση και σοβαρές ευθύνες και η Α.Τ.Ε. γιατί τόσα χρόνια με τα τοκογλυφικά επιτόκια που, όπως έχει αποδειχθεί πλέον από την πράξη, επιδοτούσε τις αγροτικές συνεταιριστικές οργανώσεις τις έφεραν στο σημερινό αδιέξοδο.

Και βέβαια, εδώ τώρα τα τελευταία τέσσερα χρόνια είναι ιδιοκτήτης και διαχειρίστρια η Α.Τ.Ε. Πρέπει λοιπόν, να ξέρετε, κύριε Πρόεδρε, ότι ο τζίρος από 19 δισεκατομμύρια που ήταν το 1997, πέρυσι έφτασε μόλις τα 12 δισεκατομμύρια δραχμές. Επομένως, θα πρέπει να δούμε γιατί εφόσον στη διαχείριση ήταν πλέον στην Αγροτική Τράπεζα Ελλάδος και δεν ήταν οι εκλεγμένοι αγροτοσυνεταιριστές, έφθασε σε αυτό το σημείο.

Θα πρέπει να πούμε ακόμη ότι μία σειρά δραστηριότητες της «ΑΓΝΟ» βγήκαν έξω από την παραγωγή, όπως είναι η παρασκευή παγωτού κλπ., δυναμικός τομέας για την ΑΓΝΟ. Και σε αυτό το σημείο βέβαια, πιστεύω ότι δεν θα υπάρξει και καμία άλλη γνώμη.

Επίσης, η Α.Τ.Ε. έδωσε δεκάδες εκατομμύρια δραχμές στην ΔΕΛΟΙΤ προκειμένου να έχουμε κάποια προγράμματα για την ανάκαμψη, ανάπτυξη της «ΑΓΝΟ». Τι έγιναν αυτά τα προγράμματα; Και θβάνουμε τώρα την τελική ώρα να λέμε ότι η «ΑΓΝΟ» δεν έχει ζωή.

Εμείς, κύριε Πρόεδρε -και κλείνω με αυτό- πιστεύουμε ότι πραγματικά πρέπει να επέμβει άμεσα η Κυβέρνηση αν θέλει να στηρίξει το αγροτοσυνεταιριστικό κίνημα. Θα πρέπει να γίνει η ρύθμιση των χρεών από μηδενική βάση με αναπτυξιακή πολιτική. Θα πρέπει να δοθεί άμεσα επαρκής και χαμηλότοκη χρηματοδότηση για να ανταποκριθεί στις ανάγκες της και στις υποχρεώσεις η «ΑΓΝΟ». Και επιτέλους, να γίνει και ουσιαστικός διαχειριστικός έλεγχος, γιατί αν υπάρχουν κακοδιαχειρίσεις, γιατί αυτό επικαλείται και η Κυβέρνηση αλλά και άλλοι παράγοντες, να αποδοθούν και οι τυχόν ευθύνες. Όμως, δεν θα πρέπει να επιτρέψουμε -και τουλάχιστον οι αγρότες αυτό τονίζουν στην περιφέρειά τους, ότι δηλαδή θα δώσουν τη μάχη τους μαζί με τους εργαζόμενους- αυτή η συνεταιριστική κορυφαία οργάνωση στη βόρεια Ελλάδα να έχει την τύχη της ΚΥΔΕΠ και άλλων μεγάλων συνεταιριστικών οργανώσεων.

Και πρέπει να πάρετε υπόψη, κύριε Υπουργέ, ότι και η Ομοσπονδία Γεωργικών Συνεταιρισμών και ο ΛΑΓΚΑΔΑΣ είναι καταχρεωμένες και δεν θα μπορέσουν βέβαια να μπουν στον τομέα του πλειστηριασμού για να αγοράσουν την «ΑΓΝΟ».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Αυτό όμως στο οποίο αναφέρεστε, κύριε συνάδελφε, δίνει και το μέτρο των δυνατοτήτων παρέμβασης στη συγκεκριμένη περίπτωση. Και αυτή είναι μία αδυναμία, την οποία δεν ξέρω κατά πόσο μπορεί κάποιος να την υπερβεί ή όχι, είτε είναι συνεταιριστική οργάνωση είτε είναι η ίδια η τράπεζα.

Μιλάτε για ρυθμίσεις χρεών ή για διαγραφές χρεών. Κύριε συνάδελφε, ρυθμίσεις χρεών για τη συγκεκριμένη επιχείρηση έχουν γίνει όπως γνωρίζετε, πάρα πολλές.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Με ποιους όρους, κύριε Υπουργέ;

ΦΩΤΗΣ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Η επιχείρηση σήμερα και με απόφαση του Εφετείου Θεσσαλονίκης, όπως γνωρίζετε πολύ καλά, οδηγήθηκε σε ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία. Στη συνέχεια, με τον πρώτο πλειοδοτικό διαγωνισμό χρεώθηκε στην Αγροτική Τράπεζα.

Αυτό είναι το καθεστώς με το οποίο λειτουργεί σήμερα. Δεν είναι τέσσερα ή πέντε χρόνια, όπως είπατε. Η νέα εταιρεία έχει συσταθεί από τον Ιούλιο του 2000 και λειτουργεί από τότε με το νέο καθεστώς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ**)

Αν υπάρχει η δυνατότητα ή όχι –και επαναλαμβάνω, θα είναι ευχής έργον- οι συνεταιριστικές οργανώσεις να παρέμβουν και η «ΑΓΝΟ» να λειτουργήσει ξανά ως συνεταιριστική επιχείρηση, μακάρι να γίνει. Εφ' όσον υπάρχει τέτοια δυνατότητα, το Υπουργείο Γεωργίας θα προσπαθήσει να παρέμβει με τον τρόπο που μπορεί και στο βαθμό που μπορεί να παρέμβει. Γιατί εξακολουθεί να ισχύει αυτό που είπα προηγουμένως και που είναι πραγματικότητα, ότι δεν είναι το Υπουργείο Γεωργίας ή η Κυβέρνηση ούτε επιχειρηματίες ούτε τραπεζίτες ούτε συνεταιριστές. Δεν μπορεί να παρεμβαίνει με την έννοια που εσείς θέλετε να δώσετε στον όρο «παρέμβαση».

Γνωρίζετε ότι υπάρχει ένα παρελθόν σ' αυτήν την προσπάθεια, ένα παρελθόν που απέδειξε μέχρι τώρα το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης και για τη συγκεκριμένη επιχείρηση, αλλά και για το μέλλον πολύ περισσότερο των ίδιων των εργαζομένων που απασχολούνται σε αυτήν. Το ίδιο ενδιαφέρον θα εκδηλωθεί και στη συνέχεια.

Επαναλαμβάνω, όμως, ότι η Κυβέρνηση δεν μπορεί να παρέμβει με αποφασιστικό τρόπο και να προσδιορίσει την κατεύθυνση στην οποία θα οδηγηθεί συγκεκριμένη εταιρεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στις επίκαιρες ερωτήσεις δεύτερου κύκλου.

Επίκαιρες ερωτήσεις δεύτερου κύκλου.

Θα συζητηθεί η με αριθμό 268/8-1-2002 πρώτη επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αδάμ Ρεγκούζα προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τις νέες αυξήσεις στις τιμές των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Ρεγκούζα έχει ως εξής:

«Με τη θεσμοθέτηση αντικειμενικού συστήματος (συγκεκριμένων συντεταγμένων) για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των ακινήτων επετεύχθησαν, σε μεγάλο βαθμό, δύο βασικοί στόχοι.

Ο περιορισμός της διαφθοράς στις υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών στη συγκεκριμένη φορολογία κεφαλαίου, η ελεγκτική αποσυμφόρηση σε αυτές και κυρίως η πιο έγκαιρη και αποτελεσματικότερη είσπραξη των φόρων από το κράτος.

Όμως η πρόθεση του αρχικού νομοθέτη είναι, λόγω της άμεσης και οικονομικότερης λειτουργίας του συστήματος, η απόσταση μεταξύ αγοραίας και φορολογητέας (αντικειμενικής) αξίας να είναι τουλάχιστον 30%.

Πριν ένα χρόνο περίπου η Κυβέρνηση προέβη σε αυξήσεις των λεγόμενων αντικειμενικών αξιών σε πολλούς δήμους της χώρας. Από είκοσι οκτώ δήμους οι αυξήσεις αυτές θεωρήθηκαν υπερβολικές και υποβλήθηκαν σχετικές ενστάσεις στην αρμόδια επιτροπή του Υπουργείου Οικονομικών. Παρά τις προτάσεις της επιτροπής για μειώσεις των τιμών σε πολλούς από αυτούς, με υπουργική απόφαση ανακοινώθηκαν, «δίκην» τιμωρίας, όχι μειώσεις αλλά περαιτέρω αυξήσεις, δημιουργώντας μείζον ζήτημα πολιτικής αναξιοπιστίας και τραγελαφικής λειτουργίας του κράτους.

Οι αυξήσεις αυτές επρόκειτο να τεθούν σε ισχύ από 29/12/20001 στην αρχή και ύστερα από παρέμβαση άνωθεν μετετέθη η έναρξη ισχύος για την 1-1-2002.

Παρ' όλα αυτά η αναστάτωση που δημιουργήθηκε στην κτηματαγορά είναι μεγάλη και η κοινωνική σκληρότητα προς τους πολίτες είναι ιδιαίτερα αισθητή.

Ύστερα από τα παραπάνω, ερωτάται ο κύριος Υπουργός στον οποίο απευθύνεται

1. Ποιοι λόγοι υπαγόρευσαν νέες αυξήσεις των λεγόμενων αντικειμενικών αξιών, μετά από ένα χρόνο από την τελευταία αύξηση;

2. Θα ισχύσουν οι τιμές αυτές από 1-2-2002 μετά την

αναστάτωση που δημιουργήθηκε;».

Στην επίκαιρη ερώτηση θα απαντήσει ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Φωτιάδης.

Ορίστε, κύριε Φωτιάδη, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, το σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων και κατά το νόμο αλλά και κατά την έννοια που ο όρος «αντικειμενικός» προσδίδει καταγράφει αντικειμενικά την υφιστάμενη κατάσταση της αγοράς των ακινήτων σε συγκεκριμένο τόπο και συγκεκριμένη στιγμή.

Είναι εσφαλμένη η αντίληψη –και το έχω πει επανειλημμένως εδώ στη Βουλή- σύμφωνα με την οποία οι αντικειμενικές αξίες των ακινήτων καθορίζονται για την άσκηση της φορολογικής και γενικότερα της δημοσιονομικής πολιτικής. Η άσκηση της αναπτυξιακής ή της φορολογικής ή οποιασδήποτε άλλης πολιτικής οφείλει να γίνεται με τα αναπτυξιακά ή φορολογικά μέτρα, μεταξύ των οποίων και τα διάφορα κίνητρα και οι φορολογικοί συντελεστές, και όχι με τη στρέβλωση των τιμών του αντικειμενικού συστήματος, που οδηγεί σε μη αντικειμενικές και άδικες τιμές μεταξύ των διαφόρων περιοχών.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, μετά τον προσδιορισμό της αξίας των αντικειμενικών αξιών στις 5 Μαρτίου του προηγούμενου χρόνου, υπεβλήθησαν δεκάδες αιτήσεις –πάνω από εβδομήντα αιτήσεις- εκ των οποίων άλλες μεν έχουν γίνει δεκτές και μειώθηκαν οι τιμές των αντικειμενικών αξιών, στις περισσότερες όμως απορρίφθηκαν οι ενστάσεις. Στις περιπτώσεις που αναφέρεστε, κύριε συνάδελφε, αυξήθηκαν μεσοσταθμικά κατά 8%.

Γνωρίζετε καλύτερα από εμένα, γιατί ανήκατε στον κλάδο των εφορειακών του Υπουργείου Οικονομικών, ότι μετά την άσκηση της ένστασης εξετάζεται η συγκεκριμένη περίπτωση απαρχής και επομένως, θα έλεγα, καινούρια στοιχεία τίθενται στο τραπέζι της συζήτησης είτε από την πλευρά κυρίως των ενισταμένων δήμων, αλλά και από την πλευρά των επιτροπών που εισηγούνται. Οι εισηγήσεις της δευτεροβάθμιας επιτροπής είναι γνωστό ότι είναι απλώς συμβουλευτικές για τον Υπουργό. Οι περισσότεροι των δήμων δεν προσέκομισαν κανένα απολύτως στοιχείο για να δικαιολογήσουν την υποβληθείσα ένστασή τους. Εν πάση δε περιπτώσει, στα πλαίσια μιας ομοιόμορφης αντιμετώπισης των αντικειμενικών τιμών σε όλη τη χώρα, το Υπουργείο έχει πει ότι οι δήμοι έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν καινούριο αίτημα στον Υπουργό Οικονομικών, προκειμένου, προσκομίζοντας τα πραγματικά στοιχεία της κτηματαγοράς στη συγκεκριμένη περιοχή του δήμου τους, να αποδείξουν τις ενστάσεις που έχουν υποβάλλει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Ρεγκούζας έχει το λόγο.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δύο είναι τα ζητήματα που πραγματεύεται αυτή η ερώτηση.

Το ένα είναι γιατί πριν την παρέλευση δύο ετών, όπως είχε αρχικά προβλεφθεί και στο νόμο, έγινε αυτή η αύξηση των αντικειμενικών αξιών.

Και το δεύτερο είναι ότι ενώ υπήρχαν ενστάσεις από δήμους για την προηγούμενη αύξηση των αντικειμενικών αξιών, η αρμόδια επιτροπή πρότεινε μείωση των αντικειμενικών αξιών, το Υπουργείο Οικονομικών έρχεται και κάνει αύξηση των αντικειμενικών αξιών. Το ερώτημα είναι γιατί γίνεται αυτό. Η απάντηση θα δοθεί από εμένα. Η απάντηση είναι για να θεραπευτούν τα δημοσιονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση, δηλαδή η συνέχιση, η διάθεση για νέες φορολογίες, για νέα φορολογική επιβάρυνση των πολιτών. Όμως, οι πολίτες δεν αντέχουν άλλο. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και το δεύτερο είναι –είναι θέμα πληροφόρησης- αν θα ισχύσουν αυτές οι αντικειμενικές αξίες από 1ης Φεβρουαρίου. Αν όμως δεν ισχύσουν, από τότε, γιατί έχει δημιουργηθεί αναστάτωση στην κεφαλαιαγορά.

Και το ουσιαστικό ζήτημα είναι αυτό που είπατε εσείς στην αρχή. Άλλο είναι η φορολογητέα αξία και άλλο είναι η αγοραία αξία. Όταν έγινε, κύριε Υπουργέ, το σύστημα αυτό, ο

φορολογούμενος πήγαινε στην εφορεία, έβαζε μια τιμή πολύ μικρή βεβαίως και με το φόρτο που είχε η εφορεία λόγω της συσσώρευσης αυτών των υποθέσεων, ο έλεγχος γινόταν μετά παρέλευση επτά, οκτώ ίσως και δέκα ετών, που ήταν το όριο της παραγραφής. Ήρθε, λοιπόν, το αντικειμενικό σύστημα και λέει: Θα ορίσουμε συντεταγμένες αντικειμενικού προσδιορισμού, όχι αντικειμενικό σύστημα. Κακώς λέγεται αντικειμενικό το σύστημα. Ο τρόπος υπολογισμού είναι αντικειμενικός. Βάζουμε, λοιπόν, το αντικειμενικό σύστημα, παίρνουμε τη φορολογία, αλλά με μια απόσταση από τις αγοραίες τιμές κάτω του 30% λόγω της έγκαιρης είσπραξης των εσόδων του κράτους. Και αυτό το νόημα είχε το λεγόμενο αντικειμενικό σύστημα.

Τώρα εσείς στην πρωτολογία σας είπατε ότι το αντικειμενικό σύστημα σημαίνει ακριβή προσδιορισμό της αγοραίας αξίας. Δεν είναι αυτή η αρχική βούληση του νομοθέτη. Η βούληση του νομοθέτη ήταν η έγκαιρη είσπραξη των εσόδων που θεραπεύει και την έλλειψη ρευστότητας της κρατικής μηχανής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Είναι εύλογο το ενδιαφέρον όταν αφορά τα κίνητρα, για τα οποία όλοι μας έχουμε ιδιαίτερη ευαισθησία, κύριε συνάδελφε.

Επειδή επανειλημμένως ασχοληθήκαμε εδώ στη Βουλή με το θέμα των αντικειμενικών αξιών, δεκάδες οι ερωτήσεις και πολλές φορές συζητήσαμε το θέμα, σε όλες τις συζητήσεις, αλλά και σε όλες τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν και στα υπομνήματα και στα αιτήματα θα ήθελα να πω ότι κανένας απολύτως δεν ισχυρίστηκε ότι οι αντικειμενικές αξίες είτε της 5ης Μαρτίου είτε και οι μεταγενέστερες, είναι ανώτερες των πραγματικών. Εμείς είπαμε και το δηλώνουμε για μια ακόμη φορά, εφόσον προσκομιστούν στοιχεία οποιαδήποτε στιγμή –το τονίζω– ότι δεν θα διστάσουμε να μειώσουμε για τη συγκεκριμένη περιοχή τις αντικειμενικές αξίες εφόσον, επαναλαμβάνω, πεισθούμε ότι κάποια περιοχή έχει αδικηθεί. Αναμένουμε λοιπόν, τα αιτήματα των δήμων με συγκεκριμένα στοιχεία, ώστε να τα εξετάσουμε με ένα πνεύμα επιείκειας, χωρίς καμία απολύτως πρόθεση να αδικηθεί κανείς απολύτως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Τελευταία είναι η με αριθμό 260/8.1.2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παναγιώτη Κοσιώνη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικώς με τη δρομολόγηση κατασκευής των αντιπλημμυρικών έργων στην Πάτρα, τη διευθέτηση του χείμαρρου Διακονιάρη κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Κοσιώνη έχει ως εξής:

«Οι καταστροφικές πλημμύρες, στις 16 Δεκέμβρη στην Πάτρα, με θύματα δυο ανθρωπούς και τεράστιες υλικές ζημιές, ανέδειξαν για μια ακόμα φορά τα σοβαρά προβλήματα της πόλης και ιδιαίτερα των νότιων φτωχογειτονιών της.

Σοβαρότατες είναι οι ευθύνες της Κυβέρνησης και των τοπικών αρχών- Δήμου, Νομαρχίας και Περιφέρειας, που δεν προχώρησαν στην αναγκαία αντιπλημμυρική προστασία της Πάτρας μαζί και τη διευθέτηση του χείμαρρου Διακονιάρη, παρά τις κατά καιρούς προεκλογικές εξαγγελίες. Το πρόβλημα δεν είναι καινούριο, αποτελεί μια ανοιχτή πληγή για τα λαϊκά στρώματα των νοτίων συνοικιών πάνω από σαράντα χρόνια.

Ενδεικτικό της κυβερνητικής αδιαφορίας είναι ότι χρειάστηκε να περάσουν είκοσι μέρες για να αρχίσει η καταβολή του πενιχρού επιδόματος αποζημίωσης των πλημυροπαθών και μέχρι σήμερα έχει δοθεί σε ένα μικρό αριθμό δικαιούχων.

Ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί αν η Κυβέρνηση θα πάρει άμεσα μέτρα για να δρομολογηθεί η κατασκευή των έργων αντιπλημμυρικής προστασίας της Πάτρας και της διευθέτησης του χείμαρρου Διακονιάρη ώστε να μην υπάρξουν στο μέλλον παρόμοιες καταστροφές».

Ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριε Πρόεδρε, σε ό,τι

αφορά τις αποζημιώσεις των κατοίκων της Πάτρας που επλήγησαν από τις πλημμύρες της 16ης Δεκεμβρίου, ακολουθείται μια συγκεκριμένη διαδικασία. Διατυπώνεται αίτημα από το νομάρχη ή τον περιφερειάρχη προς το ΥΠΕΧΩΔΕ, για να οριοθετηθεί η περιοχή η οποία επλήγη από τις πλημμύρες. Βγαίνει κοινή υπουργική απόφαση και στη συνέχεια γίνονται οι καταγραφές, για να υπάρχουν οι αποζημιώσεις.

Για το επόμενο θέμα το οποίο θίγεται, για την αντιπλημμυρική προστασία της Πάτρας και ιδιαίτερα για τη διευθέτηση του Διακονιάρη, γνωρίζετε, κύριε συνάδελφε και εσείς, αλλά πιστεύω και όλοι οι συνάδελφοι στη Βουλή, ότι είναι ένα θέμα που ταλαιπωρεί τους κατοίκους της Πάτρας επί δεκαετίες. Υπάρχουν βέβαια και παραλείψεις από πολλούς παράγοντες.

Το θέμα ξεκινά πριν από τριάντα, σαράντα, πενήντα χρόνια. Αυτό που μπορώ να σας διαβεβαιώσω αυτήν τη στιγμή, είναι ότι υπάρχει ρητή εντολή του Πρωθυπουργού, δέσμευση της Κυβέρνησης κατηγορηματική, ρητή, για εξασφαλισμένα κονδύλια 16 δισεκατομμυρίων περίπου, ώστε εντός του 2002 το έργο να δημοπρατηθεί.

Έγιναν αρκετά λάθη στη διαδρομή. Ανατέθηκαν μελέτες από τη δεκαετία του 1980, με την προϋπόθεση ότι θα υπήρχε εκτροπή του Διακονιάρη στο Γλαύκο. Έγιναν κάποιες μελέτες για ορισμένα τμήματα. Το 1990 ανατέθηκε μια μελέτη με 10 εκατομμύρια για να γίνει διευθέτηση του Διακονιάρη σε ένα τμήμα από τα δυόμισι χιλιόμετρα από την παραλία, από την εκβολή του Διακονιάρη, έως τα πεντέμισι χιλιόμετρα, σημείο από το οποίο περνά σήμερα η παράκαμψη.

Στη συνέχεια, το ποσό αυτό έφθασε μέχρι τα 215 εκατομμύρια με τρεις αλληπάλληλους συγκριτικούς. Κάθε φορά βεβαίως προσετίθετο και καινούριο αντικείμενο και με παρεμβάσεις τοπικών παραγόντων. Σημειώνω δε ότι η διαδικασία επεβλέπετο από την τοπική περιφερειακή υπηρεσία συνεχώς και ενημερωνόταν κατά καιρούς και το ΥΠΕΧΩΔΕ για τις εξελίξεις και τη χρηματοδότηση.

Δυστυχώς, παρ'ότι υπήρχαν τρεις συγκριτικοί, τα 10 εκατομμύρια με αύξηση του αντικειμένου έγιναν 215 μέχρι το 1998. Στη συνέχεια επεκτάθηκε και άλλο το αντικείμενο, με αποτέλεσμα σήμερα να υπάρχουν σοβαρές διαφωνίες μεταξύ του μελετητή και της υπηρεσίας. Ο μελετητής ζητά άλλα 570 εκατομμύρια. Η υπηρεσία αμφισβητεί το ποσό αυτό και λέει ότι προέβη σε σύνταξη μελετών, χωρίς να έχει εντολές.

Φτάσαμε λοιπόν στο 2000, που το ΥΠΕΧΩΔΕ επιλήφθηκε. Υπήρχαν βεβαίως και παρεμβάσεις της ΔΕΥΑ Πατρών, η οποία κάθε τόσο ενοχλούσε και παρενέβαινε, ίσως δικαιολογημένα, γιατί ήθελε η μελέτη του Διακονιάρη να συμπίπτει με τους δικούς της προγραμματισμούς.

Έτσι, στις 27.11.2001, δηλαδή περίπου είκοσι μέρες πριν τα γεγονότα των πλημμυρών, στις 16 Δεκεμβρίου, το ΥΠΕΧΩΔΕ ανέθεσε με έγγραφό του στους επιθεωρητές δημοσίων έργων να ελέγξουν το νομότυπο ή μη της διαδικασίας, με την εντολή να επιβληθούν και κυρώσεις, αν υπάρχουν παραλείψεις και να μας πει και το Σώμα Επιθεωρητών και τις δικές του απόψεις για το τεχνικό σκέλος της μελέτης.

Αυτό βρίσκεται σε εξέλιξη, με πέρασ αυτής της διαδικασίας, της χρονικής, τις 31/1/02. Παράλληλα όμως, κύριοι συνάδελφοι και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Δύο λέξεις...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Τα υπόλοιπα στη δευτερολογία σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Αφαιρέστε το χρόνο από τη δευτερολογία μου. Τελειώνω.

Παράλληλα το ΥΠΕΧΩΔΕ εδώ και είκοσι ημέρες, με εντολή

προς τις υπηρεσίες, ανέθεσε σε έναν τεχνικό σύμβουλο σε συνεργασία με τις υπηρεσίες –μάλιστα σήμερα επισκέφθηκαν την Πάτρα- να μαζέψει τις μελέτες, να μας πουν τις απόψεις τους για το τι πρέπει να κάνουμε κάνοντας και επιτόπιους ελέγχους, ώστε το γρηγορότερο δυνατό να έχουμε πλήρεις μελέτες τεχνικές, υδραυλικές, για να προχωρήσουμε το συντομότερο μέσα στο 2002 στη δημοπράτηση αυτού του σημαντικού έργου για την Πάτρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Κοσιώνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, ομολογώ ότι είχα κρατήσει ορισμένες σημειώσεις να πω ορισμένα πράγματα. Με αφήσατε άναυδο. Είναι δικαιολογίες αυτές, κύριε Υπουργέ; Δεν είναι βέβαια προσωπική σας υπόθεση, αλλά είναι υπόθεση όλων των κυβερνήσεων και των κυβερνήσεων του συγκεκριμένου κόμματος που κυβερνά τη χώρα όλο αυτό το χρονικό διάστημα.

Σε ένα πράγμα δεν απαντήσατε. Οι κάτοικοι εκείνης της περιοχής, των νοτιοδυτικών συνοικιών, τι φταίνει επί σαράντα ολόκληρα χρόνια;

Και μια και είπατε για την ευαισθησία, τι θα κόστιζε στον κρατικό προϋπολογισμό η εκταμίευση 40 εκατομμυρίων δραχμών για άμεση ενίσχυση λίγο πριν, να περάσουν Χριστούγεννα; Και ξέρετε ότι ήταν πολύ εύκολο να καταγραφούν όχι οι ζημιές, αλλά τα σπίτια τα οποία είχαν υποστεί ζημιές και δεν έχετε κάνει τίποτε μέχρι τώρα. Και λέτε ότι θα γίνει η καθιερωμένη δράση κλπ. και υπάρχουν. Από το 1999 και 1997, δεν έχουν αποδοθεί ακόμα εκείνα που πρέπει να αποδοθούν. Όσο για το άλλο που λέτε, ότι βρίσκετε μελέτες και διάφορες δικαιολογίες, υπάρχουν έργα σε εκείνη την περιοχή που έχουν γίνει ταχύτατα και με τεράστια κονδύλια, κύριε Υπουργέ, και με αναθέσεις κατευθείαν έργων. Και εδώ βρίσκετε δικαιολογία γι' αυτό το πράγμα. Και δεν μιλάμε τώρα για υπόθεση των τελευταίων δεκαετιών, είναι σαράντα χρόνια.

Δύο θέματα τεράστια ζητάγε να επιλυθούν η Πάτρα: Διευθέτηση των υδάτινων πόρων και διευθέτηση των χειμάρρων, λόγω της θέσης της στις παρυφές του Παναχαϊκού. Καμένος ο Παναχαϊκός, κάνατε την περιμετρική, συσσωρεύσατε μεγαλύτερες ποσότητες υδάτων στο Διακονιάρη και έγινε αυτό που έγινε. Και έχετε κάνει με τη δική σας έγκριση τον εγκιβωτισμό. Όποιου χειμάρρου έχει γίνει εγκιβωτισμός, έχει οδηγήσει σε φυσικές καταστροφές.

Αυτό που λέτε εσείς, ότι θα γίνει και θα δρομολογηθεί μέσα στο 2002, έχει γίνει επί σαράντα χρόνια σε κάθε εκλογική αναμέτρηση, κύριε Υπουργέ. Όλοι βάζουν το χέρι τους στο Ευαγγέλιο, το χέρι τους στη φωτιά, ότι αρχίζει το έργο και δεν έχει αρχίσει. Γιατί να πιστέψουμε τούτη τη στιγμή την Κυβέρνηση; Ρωτήστε δικούς σας Βουλευτές και ανθρώπους,

όπως είναι ένας παρευρισκόμενος που έχει ανατραφεί μέσα σε τέτοιες συνοικίες, να δείτε ότι επί σαράντα χρόνια είναι φτωχοσυνοικίες της Πάτρας όπου δεν έχει γίνει δεκάρας δουλειά. Τα έργα της γκλαμουριάς γίνονται γρήγορα όμως, έργα από λίγους για λίγους βέβαια. Και σ' αυτό, δεν έχετε δώσει απάντηση. Αυτό τώρα είναι ένα ευχολόγιο, ότι θα το κάνουμε, θα το δούμε έτσι. Ούτε το 2002 ούτε στα ολυμπιακά έργα ούτε πουθενά δεν θα ενταχθεί, γιατί έχει ταξικά χαρακτηριστικά ο προσανατολισμός σας σ' εκείνη την περιοχή. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος,

Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριε Πρόεδρε, σε ό,τι αφορά τη χορήγηση των 200.000 στους πληγέντες από τις πλημμύρες, η εντολή ήταν να δοθούν άμεσα σ' αυτούς που πραγματικά επλήγησαν. Και εδόθησαν σε αρκετούς. Δεν ξέρω αν εδόθη σε όλους το ποσό αυτό. Για τη λήψη όμως των άλλων μέτρων αποζημίωσης των πλημυροπαθών, υπάρχει η προϋπόθεση αυτή που σας προδιέγραφα, μια διαδικασία.

Τώρα σε ό,τι αφορά τον Διακονιάρη, εγώ κύριε Πρόεδρε, ό,τι ήταν να πω το είπα. Πράγματι αυτό το έργο ταλαιπωρείται επί σαράντα χρόνια. Αυτήν τη στιγμή είναι εγγεγραμμένο στα ολυμπιακά έργα με προϋπολογισμό 16 δισεκατομμύρια και με εγγεγραμμένη ΣΑΕ για το έργο. Πράγματι, υπάρχουν προβλήματα, τα οποία προσπαθούμε να ξεπεράσουμε. Διότι, κύριε συνάδελφε, όπως γνωρίζετε, υπήρχαν παρεμβάσεις στην κοίτη του Διακονιάρη και ανθρώπινων παραγόντων, ίσως και φορέων τοπικών. Σε ορισμένες περιπτώσεις η διατομή έχει γίνει 1 επί 1. Τίνος ευθύνη είναι αυτή; Άλλαξε το σχέδιο τοπικά, από την αρχή η μελέτη. Είναι μια αρρωστημένη ιστορία.

Σας διαβεβαιώνω όμως, γιατί δεν μου αρέσουν τα πολλά λόγια, ότι έχουμε αναλάβει μια ευθύνη ρητή και κατηγορηματική. Θα ξεπεράσουμε τις δυσκολίες και μέσα στο 2002 το έργο θα δημοπρατηθεί. Δεν είναι προεκλογικές εξαγγελίες. Το ενδιαφέρον σας ασφαλώς είναι εύλογο και ορθώς κάνατε την επίκαιρη ερώτηση, αλλά βρισκόμαστε πολύ πριν από την προεκλογική περίοδο και θα κριθούμε από το εάν αυτά τα οποία διακηρύσσουμε με τόσο κατηγορηματικό τρόπο, τα υλοποιήσουμε. Εδώ είμαστε.

Μέσα στο 2002 θα ξεκινήσει το έργο. Είναι εξασφαλισμένες οι πιστώσεις. Υπάρχει ρητή εντολή του ίδιου του Πρωθυπουργού. Τι άλλο να σας πω; Νομίζω ότι αυτό ικανοποιεί και τους φορείς της Πάτρας. Βεβαίως όλοι θα κριθούμε από το αποτέλεσμα, αν πράγματι αυτά υλοποιηθούν κι εδώ είμαστε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επίκαιρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: «Οργανωτικά θέματα του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, ρυθμίσεις προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλες διατάξεις».

Κύριε Υπουργέ, υπάρχει καμία νομοτεχνική βελτίωση ή διόρθωση;

ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας):

Όχι, κύριε Πρόεδρε, όλα βαίνουν καλώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Καλώς.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία και στο σύνολο.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: «Οργανωτικά θέματα του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, ρυθμίσεις προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση κατ'αρχήν, κατ'άρθρο και στο σύνολο και έχει ως εξής:

«Οργανωτικά θέματα του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, ρυθμίσεις προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλες διατάξεις

Άρθρο 1

1. Η παράγραφος 4 του άρθρου 1 του ν. 2292/1995 (ΦΕΚ 35 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Για την εφαρμογή της πολιτικής αυτής η Κυβέρνηση διαθέτει κυρίως το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας (ΥΠ.ΕΘ.Α.) και τις υπαγόμενες σε αυτό Ένοπλες Δυνάμεις (Ε.Δ.) της Χώρας: Στρατό Ξηράς – Πολεμικό Ναυτικό – Πολεμική Αεροπορία. Διαθέτει επίσης και όλα τα υπόλοιπα Υπουργεία, δυνάμεις Παλαιοί Εθνικής Άμυνας, σώματα, οργανισμούς και υπηρεσίες, τα οποία με οποιονδήποτε τρόπο συμβάλλουν στην Εθνική Άμυνα.»

2. Το εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 2292/1995 (ΦΕΚ 35 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«β. Αποφασίζει τη δομή διοίκησης και τη μελλοντική δομή δυνάμεων, λαμβάνοντας υπόψη τις θέσεις της Διαρκούς Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας της Βουλής.»

3. Το εδάφιο ιστ' της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 2292/1995 (ΦΕΚ 35 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«ιστ. Τοποθετεί τους Αντιστρατήγους και Υποστρατήγους σε θέση Αντιστρατήγου, όταν παρίσταται ανάγκη, τον Αρχηγό του Στόλου, τον Αρχηγό της Τακτικής Αεροπορίας και τους Υπαρχηγούς του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας (Γ.Ε.ΕΘ.Α.), μετά από πρόταση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, ο οποίος λαμβάνει υπόψη και τις έγγραφες εισηγήσεις του Αρχηγού Γ.Ε.ΕΘ.Α. και του Αρχηγού Γενικού Επιτελείου του οικείου Κλάδου.»

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 5 του ν. 2292/1995 (ΦΕΚ 35 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Προϊσταται του Επιτελείου Υπουργού Εθνικής Άμυνας, του Γ.Ε.ΕΘ.Α. και κάθε Κλάδου των Ε.Δ. και έχει όλες τις αρμοδιότητες του παρόντος νόμου, καθώς και αυτές που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις. Ασκεί τη διοίκηση και τον έλεγχο των Ε.Δ., μέσω των Αρχηγών των Γ.Ε.ΕΘ.Α., Γενικού Επιτελείου Στρατού (Γ.Ε.Σ.), Γενικού Επιτελείου Ναυτικού (Γ.Ε.Ν.) και Γενικού Επιτελείου Αεροπορίας (Γ.Ε.Α.).»

5. Το εδάφιο β' της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του ν. 2292/1995 (ΦΕΚ 35 Α') αντικαθίσταται ως εξής: «β. Εισηγείται στο Κυβερνητικό Συμβούλιο Εξωτερικών και Άμυνας (ΚΥ.Σ.Ε.Α.) τη δομή διοίκησης και τη μελλοντική δομή δυνάμεων.»

6. Το εδάφιο ζ' της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του ν. 2292/1995 (ΦΕΚ 35 Α') αντικαθίσταται ως εξής: «ζ. Αποφασίζει για τη συγκρότηση και διάλυση Μονάδων των Κλάδων των Ε.Δ. και διακλαδικών Μονάδων, μετά από πρόταση του οικείου Ανωτάτου Συμβουλίου Κλάδου και του Συμβουλίου Αρχηγών Γενικών Επιτελείων (Σ.Α.Γ.Ε.) αντίστοιχα.»

7. Το εδάφιο α' της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του ν. 2292/1995 (ΦΕΚ 35 Α') αντικαθίσταται ως εξής: «α. Εκτιμήσεις επί καταστάσεων που παρουσιάζονται στο εγγύς ή ευρύτερο περιβάλλον και είναι δυνατόν να επηρεάσουν την ασφάλεια ή τις σχέσεις της Χώρας με όμορα κράτη. Επίσης για θέματα που απαιτούν άμεση αντίδραση σε επεισόδια ή έκτακτες καταστάσεις, που μπορούν να οδηγήσουν σε κρίση, καθώς και την ανάθεση της Επιχειρησιακής Διοίκησης δυνάμεων των τριών Κλάδων των Ε.Δ. στον Αρχηγό του Γ.Ε.ΕΘ.Α. (Α/Γ.Ε.ΕΘ.Α.) στις ειδικότερες περιπτώσεις της παραγράφου 5β' του άρθρου 11.»

Άρθρο 2

1. Το εδάφιο γ' της παραγράφου 6 του άρθρου 10 του ν. 2292/1995 (ΦΕΚ 35 Α') αντικαθίσταται ως εξής: «γ. Την υποβολή γνωματεύσεων στον Α/Γ.Ε.ΕΘ.Α. για το Γενικό Σχέδιο Άμυνας της Χώρας (ΓΕ.Σ.Α.Χ.), των Γενικών Σχεδίων που απορρέουν από αυτό, καθώς και των Ειδικών και Ενδεχομένων Σχεδίων, που αφορούν κοινή δράση Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων. Επίσης υποβολή γνωματεύσεων για θέματα που αφορούν στη διαμόρφωση διακλαδικών επιχειρησιακών δογμάτων, τις στρατιωτικές συμφωνίες και λοιπά θέματα αρμοδιότητάς του.»

2. Οι παράγραφοι 5 και 6 του άρθρου 11 του ν. 2292/1995 (ΦΕΚ 35 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

«5. Ο Α/Γ.Ε.ΕΘ.Α. από την περίοδο ειρήνης ασκεί την επιχειρησιακή διοίκηση:

α. των Διακλαδικών Στρατηγείων και των υπ' αυτών υπαγόμενων μονάδων που συγκροτούνται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας με βάση τις διατάξεις του άρθρου 5 του παρόντος νόμου και προβλέπεται να χρησιμοποιηθούν για αντιμετώπιση στρατιωτικών ενεργειών που στρέφονται κατά της ασφάλειας της Χώρας και των νόμιμων συμφερόντων της και απαιτούν συντονισμένη δράση δυνάμεων των Κλάδων των Ε.Δ..

β. Επιπρόσθετα των υπολοίπων δυνάμεων των τριών Κλάδων των Ε.Δ., μέσω των Αρχηγών των Γενικών Επιτελείων για τις περιπτώσεις:

(1) Εφαρμογής σχεδίων επιχειρήσεων και δοκιμής τους

(2) Εφαρμογής του Συστήματος Χειρισμού Κρίσεων

(3) Διεξαγωγής επιχειρήσεων εκτός ελληνικής επικράτειας, μετά από αποφάσεις του ΚΥ.Σ.Ε.Α. και του Υπουργού Εθνικής Άμυνας

(4) Συμμετοχής τους για την αντιμετώπιση έκτακτων καταστάσεων λόγω συμφορών, καταστροφών ή μειζόνων ατυχημάτων, μετά από απόφαση του Σ.Α.Γ.Ε.

(5) Οποτεδήποτε κρίνεται σκόπιμο από το Συμβούλιο Άμυνας.

6. Με βάση την επιχειρησιακή διοίκηση, ο Α/Γ.Ε.ΕΘ.Α. αναθέτει αποστολές ή έργο σε υφιστάμενους Διοικητές, αναπτύσσει Μονάδες, αναδιαθέτει Δυνάμεις και διατηρεί ή μεταβιβάζει τον επιχειρησιακό ή τακτικό έλεγχο. Τη διοίκηση αυτή την ασκεί υποβοηθούμενος από το Σ.Α.Γ.Ε.»

3. Η περίοδος δ' της παραγράφου 8 του άρθρου 11 του ν. 2292/1995 (ΦΕΚ 35 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«δ. Εκδίδει τα Διακλαδικά Επιχειρησιακά Δόγματα για την εξασφάλιση της διακλαδικής συνεργασίας, εκπαίδευσης και υποστήριξης των επιχειρησιακών σχεδίων με τη συνδρομή των Γενικών Επιτελείων των Κλάδων.»

4. Η περίοδος ι' της παραγράφου 8 του άρθρου 11 του ν. 2292/1995 (ΦΕΚ 35 Α') αντικαθίσταται ως εξής: «ι. Καθορίζει τα της συγκρότησης και λειτουργίας Σχολών και Κέντρων κοινής εκπαίδευσης προσωπικού Κλάδων Ε.Δ., με ή χωρίς συμμετοχή στελεχών των Σωμάτων Ασφαλείας και υπαλλήλων κρατικών υπηρεσιών και οργανισμών, ώστε να εξασφαλίζεται η δημιουργία στελεχών κατάλληλων για το χειρισμό θεμάτων Εθνικής Άμυνας, διακλαδικής σχεδίασης, καθώς και ελέγχου και διευ-

θυσης των διακλαδικών επιχειρήσεων.»

5. Η περίοδος ιγ' της παραγράφου 8 του άρθρου 11 του ν. 2292/1995 (ΦΕΚ 35 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«ιγ. Εισηγείται την προτεραιότητα των εξοπλιστικών προγραμμάτων μετά από απόφαση του Σ.Α.Γ.Ε. κατά τη διαδικασία επεξεργασίας τους μεταξύ των Κλάδων και του Επιτελείου Υπουργού Εθνικής Άμυνας, στα πλαίσια του μεσοπρόθεσμου προγραμματισμού (ΕΜΠΑΕ).»

6. Μετά την περίοδο ιζ' της παραγράφου 8 του άρθρου 11 του ν. 2292/1995 (ΦΕΚ 35 Α') προστίθενται περίοδοι ιη' και ιθ' ως εξής:

«ιη. Κατευθύνει και συντονίζει τον καθορισμό επιχειρησιακών απαιτήσεων και οπλικών συστημάτων και προτείνει τις γενικές κατευθύνσεις πολιτικής και τις προτεραιότητες για κάθε επιχειρησιακό στόχο, στα πλαίσια της μακροπρόθεσμης σχεδίασης.

ιθ. Εισηγείται στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας μετά από γνώματευση του Σ.Α.Γ.Ε. θέματα Παλλαϊκής Άμυνας, όπως ο σχετικός νόμος ορίζει.»

7. Η παράγραφος 13 του άρθρου 11 του ν. 2292/ 1995 (ΦΕΚ 35 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«13. Πραγματοποιεί επισκέψεις σε σχηματισμούς και μονάδες των τριών Κλάδων των Ε.Δ., μετά από συνεργασία με τους Αρχηγούς των Γενικών Επιτελείων.»

8. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του άρθρου 12 του ν. 2292/1995 (ΦΕΚ 35 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Το Γ.Ε.ΕΘ.Α. είναι το Επιτελικό Όργανο, μέσω του οποίου ο Α/Γ.Ε.ΕΘ.Α. βοηθείται στην άσκηση των καθηκόντων του και το Στρατηγείο με το οποίο διεξάγει τις επιχειρήσεις.

2. Το Γ.Ε.ΕΘ.Α. περιλαμβάνει τους Υπαρχηγούς Γ.Ε.ΕΘ.Α., οι οποίοι προέρχονται από τους άλλους Κλάδους των Ε.Δ. από αυτόν που προέρχεται ο Αρχηγός. Οι Υπαρχηγοί Γ.Ε.ΕΘ.Α. διακρίνονται σε Α' και Β' Υπαρχηγό, οι δε επί μέρους αρμοδιότητές τους καθορίζονται με τον Κανονισμό Οργάνωσης και Λειτουργίας του Γ.Ε.ΕΘ.Α..

3. Οι Υπαρχηγοί του Γ.Ε.ΕΘ.Α. φέρουν το βαθμό του Αντιστρατήγου, Αντιναυάρχου ή Αντιπεριάρχου. Για την τοποθέτησή τους το ΚΥ.Σ.Ε.Α. θεσμοθετεί δύο (2) οργανικές θέσεις ανώτατου βαθμού των Κλάδων από τους οποίους προέρχονται και διατηρούνται για όσο χρονικό διάστημα διατηρούν την ιδιότητα του Υπαρχηγού Γ.Ε.ΕΘ.Α..»

Άρθρο 3

1. Στην περίοδο στ' της παραγράφου 4 του άρθρου 14 του ν. 2292/1995 (ΦΕΚ 35 Α') προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Για Μονάδες που ανήκουν στην Επιχειρησιακή Διοίκηση του Α/Γ.Ε.ΕΘ.Α. απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του.»

2. Η παράγραφος 6 του άρθρου 14 του ν. 2292/ 1995 (ΦΕΚ 35 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Ο Αρχηγός του Γ.Ε.Α. είναι υπεύθυνος για την Αεράμυνα της Χώρας στα πλαίσια των καθοριζόμενων στις παραγράφους 1 και 4α του παρόντος άρθρου και επιπλέον εισηγείται την πολιτική επί όλων των θεμάτων Αεράμυνας της Χώρας στον Α/Γ.Ε.ΕΘ.Α. και στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας.»

Άρθρο 4

1. Συνιστάται στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας αυτοτελής Γενική Γραμματεία Οικονομικού Σχεδιασμού και Αμυντικών Επενδύσεων και αντίστοιχη θέση Γενικού Γραμματέα, ο οποίος προϊστάται αυτής. Η Γενική Γραμματεία αποτελεί κύριο όργανο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

2. Στη Γενική Γραμματεία Οικονομικού Σχεδιασμού και Αμυντικών Επενδύσεων υπάγονται η Γενική Διεύθυνση Εξοπλισμών του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, η Γενική Διεύθυνση Αμυντικής Βιομηχανίας - Έρευνας και Τεχνολογίας και η Υπηρεσία Αξιοποίησης και Μετεγκατάστασης Στρατοπέδων.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, μπορεί να συνιστώνται στη Γενική

Γραμματεία Οικονομικού Σχεδιασμού και Αμυντικών Επενδύσεων μέχρι τρεις Γενικές Διευθύνσεις, καθώς και αυτοτελείς υπηρεσιακές μονάδες, υπαγόμενες απευθείας στο Γενικό Γραμματέα, στις οποίες μεταφέρονται οι αρμοδιότητες που ανήκουν στις Γενικές Διευθύνσεις της προηγούμενης παραγράφου, με παράλληλη κατάργηση αυτών. Στις Γενικές Διευθύνσεις και αυτοτελείς υπηρεσιακές μονάδες που θα συσταθούν, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο, μπορούν να μεταφερθούν αρμοδιότητες που ανήκουν στο προβλεπόμενο στο άρθρο 9 του ν. 2292/1995 (ΦΕΚ 35 Α') Επιτελείου Εθνικής Άμυνας, καθώς και να ορισθούν νέες αρμοδιότητες που θα ανήκουν σε αυτές. Με όμοιο προεδρικό διάταγμα ρυθμίζεται η οργάνωση, διάρθρωση και λειτουργία και καθορίζονται οι αρμοδιότητες των γενικών διευθύνσεων και υπηρεσιακών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Οικονομικού Σχεδιασμού και Αμυντικών Επενδύσεων και ο χρόνος έναρξης λειτουργίας των επί μέρους μονάδων. Επίσης καθορίζονται οι θέσεις του προσωπικού τους, τα απαιτούμενα προσόντα, καθώς και οι θέσεις που μεταφέρονται από τα Γενικά Επιτελεία, και ρυθμίζονται τα σχετικά με τη μεταφορά και ανακατανομή του προσωπικού, που υπηρετεί στις μονάδες που θα καταργηθούν, καθώς και τις μονάδες, οι αρμοδιότητες των οποίων θα μεταφερθούν στις μονάδες που θα συσταθούν σύμφωνα με το παρόν άρθρο. Οι τοποθετούμενοι στη Γενική Γραμματεία Οικονομικού Σχεδιασμού και Αμυντικών Επενδύσεων καλύπτουν οργανικές θέσεις εντός του πλαισίου του εκάστοτε προβλεπόμενου αριθμού του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και των υπηρεσιών του.

Μέχρι την έκδοση του παραπάνω προεδρικού διατάγματος μπορούν, με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, να υπαχθούν στη Γενική Γραμματεία Οικονομικού Σχεδιασμού και Αμυντικών Επενδύσεων υπηρεσιακές μονάδες που υπάγονται στο Επιτελείο του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, καθώς και να ανατεθούν σ' αυτήν αρμοδιότητες που υπάγονται στο παραπάνω Επιτελείο.

4. Για τις ανάγκες του Γενικού Γραμματέα Οικονομικού Σχεδιασμού και Αμυντικών Επενδύσεων, πέραν των προβλεπόμενων στην παράγραφο 9 του άρθρου 30 του ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 137 Α') και το άρθρο 71 του ν. 1943/ 1991 (ΦΕΚ 50 Α') θέσεων προσωπικού, μπορεί να τοποθετούνται και στρατιωτικοί των Ενόπλων Δυνάμεων. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας καθορίζονται ο αριθμός, οι βαθμοί και τα καθήκοντα του παραπάνω στρατιωτικού προσωπικού και ρυθμίζεται κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Άρθρο 5

1. Στην περίοδο β' της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του ν. 2745/1999 (ΦΕΚ 224 Α') διαγράφονται οι λέξεις: «με αποκλειστικό σκοπό τη χρηματοδότηση των νέων στρατοπέδων».

2. Η παράγραφος 6 του άρθρου 5 του ν. 2745/1999 (ΦΕΚ 224 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Οι πόροι που αποκτά το ΤΕΘΑ από τη μεταβίβαση της κυριότητας ή άλλου εμπράγματος δικαιώματος ή από την αξιοποίηση με άλλο πρόσφορο τρόπο τμημάτων της ακίνητης περιουσίας του, καθώς και οι πόροι που προέρχονται από την περαιτέρω διαχείριση των παραπάνω πόρων διατίθενται για τη χρηματοδότηση των νέων στρατοπέδων, τη βελτίωση της υποδομής των υπαρχόντων αλλά και για τη γενικότερη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων».

Άρθρο 6

1. Ο ανώτερος βαθμός μέχρι του οποίου μπορούν να εξελιχθούν οι αξιωματικοί των Σωμάτων και Ειδικότητων Διαχειριστών Υγειονομικού, Ταχυδρομικού, Στρατιωτικών Γραμμάτων και Διεργημένων, Φροντιστών του Στρατού Ξηράς και αξιωματικοί των Κοινών Σωμάτων του Θρησκευτικού και του Σώματος Δικαστικών Γραμματέων, οι οποίοι υπηρετούσαν ως αξιωματικοί ή ανθυποασπιστές στα παραπάνω Σώματα ή ειδικότητες κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του ν. 2439/1996 (ΦΕΚ 219 Α'),

είναι ο εξής:

α. Συνταγματάρχης για τους αξιωματικούς των Σωμάτων ή Ειδικότητων του Στρατού Ξηράς Διαχειριστών Υγειονομικού, Ταχυδρομικού, Στρατιωτικών Γραμματέων και Διερμηνέων και από τα Κοινά Σώματα για τους αξιωματικούς του Θρησκευτικού και του Σώματος Δικαστικών Γραμματέων,

β. Αντισυνταγματάρχης για τους αξιωματικούς του Σώματος των Φροντιστών του Στρατού Ξηράς.

2. Στην παράγραφο 17 του άρθρου 20 του ν. 2439/ 1996 (ΦΕΚ 219 Α') μετά την περίοδο δ' προστίθεται περίοδος ε' ως εξής:

«ε. Οι κάτωθι, εφόσον είναι κάτοχοι πτυχίου Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος: Συνταγματάρχες Ταχυδρομικού, Στρατιωτικοί Γραμματείς – Διερμηνείς του Στρατού Ξηράς, Δικαστικοί Γραμματείς, Συνταγματάρχες και αντίστοιχοι των άλλων Κλάδων, που προέρχονται από υπαξιωματικούς.»

Άρθρο 7

1. Οι οπλίτες κάθε κατηγορίας, οι δόκιμοι έφεδροι αξιωματικοί και οι έφεδροι αξιωματικοί, οι οποίοι κατά τη διάρκεια εκπλήρωσης της θητείας τους ή κατά τη διάρκεια εκπλήρωσης εφεδρικής υποχρέωσης αποβιώνουν ευρισκόμενοι σε διατεταγμένη υπηρεσία και ένεκα αυτής, προάγονται στον επόμενο βαθμό, ανεξάρτητα εάν αυτός προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις.

2. Η προαγωγή αυτή δεν έχει κανενός είδους οικονομικό περιεχόμενο ή συνέπεια, λογίζεται από την προηγούμενη της ημερομηνίας κατά την οποία απεβίωσαν και ενεργείται κατά Κλάδο των Ε.Δ., για μεν τους εφέδρους αξιωματικούς με την έκδοση προεδρικού διατάγματος μετά από πρόταση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, για δε τους λοιπούς με διαταγή του Αρχηγού του οικείου Γενικού Επιτελείου.

3. Για την προαγωγή όσων αποβίωσαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου απαιτείται αίτηση η οποία υποβάλλεται στον αρμόδιο Κλάδο των Ε.Δ. μέσα σε αποκλειστική προθεσμία έξι (6) μηνών από την ισχύ του. Δικαίωμα υποβολής της αίτησης έχουν οι γονείς, οι γονείς των γονέων, τα τέκνα, η σύζυγος και τα αδέρφια του αποβιώσαντος.

Άρθρο 8

1. Οι διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 66 του ν.δ. 1400/1973 (ΦΕΚ 114 Α'), η οποία προστέθηκε με το άρθρο 5 του ν. 2109/1992 (ΦΕΚ 205 Α'), ισχύουν και εφαρμόζονται ανάλογα για τους ευρισκόμενους σε αποστρατεία ανθυποασπιστές και υπαξιωματικούς των Ε.Δ..

2. Στο άρθρο 53 του α.ν. 833/1937 (ΦΕΚ 351 Α') προστίθεται παράγραφος 10 ως εξής:

«10. Οι διατάξεις των παραπάνω παραγράφων 7 και 9, που προστέθηκαν με τα άρθρα 23 του ν. 2109/1992 (ΦΕΚ 205 Α') και 10 του ν. 2448/1996 (ΦΕΚ 279 Α') αντίστοιχα, ισχύουν και εφαρμόζονται αναλόγως και στους αθλητές ή αθλήτριες ηλικίας μέχρι τριάντα πέντε (35) ετών που έχουν κατακτήσει ή θα κατακτήσουν δεύτερη ή τρίτη παγκόσμια νίκη σε παγκόσμιο πρωτάθλημα ανδρών ή γυναικών σε ατομικό κανονικό ολυμπιακό άθλημα. Η κατανομή των αθλητών ή αθλητριών στους Κλάδους των Ε.Δ. πραγματοποιείται κατ' αναλογία και σε σχέση με τη φύση του αθλήματος, ύστερα από απόφαση του Σ.Α.Γ.Ε..»

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 19 του ν. 1513/1985 (ΦΕΚ 12 Α'), η οποία προστέθηκε με την παράγραφο 8 του άρθρου 9 του ν. 2109/1992 (ΦΕΚ 205 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Εθελοντές πενταετούς υπηρεσίας έχουν δικαίωμα παραίτησης και πριν από την παρέλευση της πενταετούς υποχρέωσης, εφόσον επιτύχουν σε διαγωνισμούς πρό-σληψης στο δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα, εισαγωγής σε Σχολές ή Τμήματα της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, σε Σχολές Υπαξιωματικών των Ε.Δ. ή σε Σχολές των Σωμάτων Ασφαλείας. Ειδικά για τους εισαγομένους στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση απαιτείται να έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις.»

4. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 6 του ν. 2439/1996 (ΦΕΚ 219 Α') προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Ο χρόνος υπηρεσίας των αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων, οι οποίοι υπηρετούν στην Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών (Ε.Υ.Π.), λογίζεται ως χρόνος διοίκησης αντίστοιχης στο βαθμό τους μόνο, για όσους απαιτείται άσκηση διοίκησης εφόσον εκτελούν καθήκοντα διοικητή μονάδας ή ως χρόνος ειδικής υπηρεσίας μόνο για όσους δεν προβλέπεται άσκηση διοίκησης, με την προϋπόθεση ότι εκτελούν καθήκοντα διευθυντή ή υποδιευθυντή διεύθυνσης στην Ε.Υ.Π.. Ειδικά για τους αξιωματικούς του Πολεμικού Ναυτικού ο χρόνος υπηρεσίας στην Ε.Υ.Π. λογίζεται ως χρόνος υπηρεσίας σε ανώτερα κλιμάκια διοίκησης.»

5. Όσοι οπλίτες μεταφέρονται στους υπόχρεους μειωμένης θητείας εξαμηνιαίας διάρκειας, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 9 του ν. 1763/1988 (ΦΕΚ 57 Α'), ως προερχόμενοι από χώρα του τέως Ανατολικού Συνασπισμού ή την Τουρκία, απολύονται οριστικά από τις τάξεις των Ενόπλων Δυνάμεων, εφόσον το επιθυμούν, μετά τη συμπλήρωση τριών μηνών πραγματικής στρατιωτικής υπηρεσίας. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται τα δικαιολογητικά και οι αναγκαίες λεπτομέρειες για τη διαδικασία υπαγωγής στις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 9

Στο ν. 324/1976 (ΦΕΚ 127 Α') προστίθεται άρθρο 14 ως εξής:

« Άρθρο 14

1. Αξιωματικοί ειδικής μονιμότητας, οι οποίοι υπηρετούν στις Ένοπλες Δυνάμεις ως χειριστές αεροσκαφών ή ελικοπτέρων και συμπληρώνουν δεκαεπτά (17) έτη πραγματικής υπηρεσίας, κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του νόμου αυτού, δύνανται να υποβάλουν στις μονάδες που υπηρετούν μέσα σε αποκλειστική προθεσμία έξι (6) μηνών από τη συμπλήρωση του παραπάνω χρόνου αίτηση παραμονής στην ενεργεία μέχρι τη συμπλήρωση εικοσιεπταετούς (27ετούς) πραγματικής υπηρεσίας.

2. Η αίτηση αυτή εξετάζεται πριν τη συμπλήρωση της δεκαοκταετούς (18ετούς) υπηρεσίας τους από το Ανώτατο Συμβούλιο του οικείου Κλάδου των Ενόπλων Δυνάμεων. Ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας με απόφασή του διατηρεί αυτούς στην ενεργεία, εφόσον το Ανώτατο Συμβούλιο γνωμοδοτήσει ότι οι αιτούντες είναι κατάλληλοι για παραμονή στην ενεργεία ως ιπτάμενοι και ότι υφίστανται τέτοιες υπηρεσιακές ανάγκες στον Κλάδο τους. Σε διαφορετική περίπτωση της μη σύμφωνης γνώμης του Συμβουλίου ο Υπουργός απορρίπτει την αίτηση.

3. Οι παραμείνοντες στην ενεργεία αξιωματικοί ειδικής μονιμότητας κρίνονται στις τακτικές ετήσιες κρίσεις από το αρμόδιο κατά Κλάδο Συμβούλιο Κρίσεων ως διατηρητέοι ή μη διατηρητέοι.

4. Όσοι κρίνονται ως διατηρητέοι και συμπληρώνουν κατά το έτος κρίσης τους εννέα (9) έτη στο βαθμό του Ταγματάρχη και αντιστοίχων των άλλων Κλάδων προάγονται στο βαθμό του Αντισυνταγματάρχη και αντιστοίχων από την ημερομηνία συμπλήρωσης του χρόνου αυτού και με άλλο προεδρικό διάταγμα αποστρατεύονται σε ένα (1) μήνα.

5. Όσοι κρίνονται μη διατηρητέοι στις ετήσιες τακτικές κρίσεις, καθώς και όσοι κρίνονται, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, ως ακατάλληλοι για πτήσεις για λόγους υγείας ή ιππητικής ανεπάρκειας αποστρατεύονται με το βαθμό που φέρουν.

6. Οι διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 2838/2000 (ΦΕΚ 179 Α') ισχύουν και για τους αξιωματικούς του άρθρου αυτού.

7. Αξιωματικοί ειδικής μονιμότητας που έχουν αποστρατευθεί, αφού έχουν συμπληρώσει τη δεκαοκταετή (18ετή) υποχρέωσή τους, κατά τις διατάξεις του ν. 324/1976 (ΦΕΚ 127 Α'), δύνανται με αίτησή τους προς την αρμόδια Διεύθυνση του οικείου Κλάδου να ζητήσουν την ανάκλησή τους στην ενεργό υπηρεσία. Η αίτηση εξετάζεται από το Ανώτατο Συμβούλιο του Κλάδου τους, το οποίο γνωμοδοτεί για την ανάκληση, εφόσον συντρέχουν οι παρακάτω προϋποθέσεις: α. υφίστανται επιτακτικές υπηρεσιακές ανάγκες για την κατηγορία αυτή προσωπι-

κού και β. οι αιτούντες δεν έχουν υπερβεί το τεσσαρακοστό πέμπτο (45ο) έτος της ηλικίας τους, σύμφωνα με τη στρατολογική νομοθεσία, και κρίνονται κατάλληλοι για πτήσεις. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 έως και 6 εφαρμόζονται και για τους ανακαλούμενους αξιωματικούς ειδικής μονιμότητας της παραγράφου αυτής.

8. Αξιωματικοί ειδικής μονιμότητας που έχουν ανακληθεί στην ενεργό υπηρεσία, σύμφωνα με τις διατάξεις των α.ν. 833/1937 (ΦΕΚ 351 Α') και ν.δ. 1400/1973 (ΦΕΚ 114 Α'), και συνεχίζουν να υπηρετούν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου δύνανται να υποβάλουν στις μονάδες τους, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του, αίτηση ένταξής τους στις διατάξεις του άρθρου αυτού και παραμονής τους στην ενέργεια μέχρι τη συμπλήρωση εικοσιεπταετούς (27ετούς) πραγματικής υπηρεσίας, στην οποία συνυπολογίζεται και ο διανυθείς χρόνος πραγματικής υπηρεσίας μέχρι την ένταξή τους. Οι παραπάνω διατηρούν τη σειρά αρχαιότητας που κατέχουν. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 2 έως και 6.»

Άρθρο 10

1. Στο στοιχείο 1 της περιόδου β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν.δ. 89/1973 (ΦΕΚ 160 Α') προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Μπορούν να καταστούν μέλη της κατηγορίας αυτής του Αυτόνομου Οικοδομικού Οργανισμού Αξιωματικών (Α.Ο.Ο.Α.) οι σύζυγοι και τα τέκνα μονίμων Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων, που απεβίωσαν ή αποβιώνουν κατά τη διάρκεια της ενεργού υπηρεσίας τους, εφόσον πριν αποβιώσουν είχαν δικαίωμα εγγραφής στον Α.Ο.Ο.Α.. Το δικαίωμα ισχύει για όσο χρονικό διάστημα παραμένουν στην ενεργό υπηρεσία Αξιωματικοί νεότεροι του αποβιώσαντος συμμαθητές της ίδιας τάξης Παραγωγικής Σχολής ή καταργηθέντες με την ίδια σειρά απευθείας κατάταξης. Τα μέλη της οικογένειας μονίμου Αξιωματικού που απεβίωσε λαμβάνουν μία μόνο μερίδα, που επιμερίζεται μεταξύ τους κατά το λόγο της εξ αδιαθέτου κληρονομικής διαδοχής.»

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 8 του ν.δ. 2906/1954 (ΦΕΚ 155 Α'), όπως αυτή αντικαταστάθηκε από το άρθρο 2 του ν. 607/1977 (ΦΕΚ 163 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Επιτρέπεται η χορήγηση οικοδομικού δανείου από τον Α.Ο.Ο.Α. προς τα μέλη του με σκοπό την ανέγερση κατοικιών ή αποπεράτωση ημιτελών κατοικιών επί οικοπέδων που ανήκουν στην πλήρη κυριότητα αυτών ή των συζύγων τους ή των οποίων τυγχάνουν ισόβια επικαρπωτές, η δε ψιλή κυριότητα ανήκει στα τέκνα τους. Επιτρέπεται επίσης η χορήγηση των ανωτέρω δανείων για αγορά ετοιμών κατοικιών σε ποσό, που καθορίζεται εκάστοτε με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού.»

3. Το τελευταίο εδάφιο των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου 15 του ν. 2936/2001 (ΦΕΚ 166 Α') αντικαθίσταται από τότε που ίσχυσε ως εξής:

«Σε αυτούς εφαρμόζονται αναλογικά οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 11.»

Άρθρο 11

Οι Γενικοί Διευθυντές, που προΐστανται των Γενικών Διευθύνσεων της Γενικής Γραμματείας Οικονομικού Σχεδιασμού και Αμυντικών Επενδύσεων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και οι αναπληρωτές τους, καθώς και ο Γενικός Διευθυντής και ο Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής του Επιτελείου του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, είναι μετακλητοί υπάλληλοι.

Ο διορισμός και η παύση των παραπάνω υπαλλήλων γίνεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας. Οι αποδοχές τους καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εθνικής Άμυνας.

Οι διατάξεις του δεύτερου και τρίτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 28 του ν. 1558/1985 και της παραγράφου 4 του ίδιου άρθρου εφαρμόζονται και για τους παραπάνω Γενικούς Διευθυντές και τους Αναπληρωτές τους.

Άρθρο 12

1. Η προβλεπόμενη από τη Φ. 022/9/730121/Σ. 40/10 Φεβρ. 1989 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, Διεύθυνση Ενημέρωσης αποτελεί εφεξής αυτοτελή υπηρεσιακή μονάδα του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, που ασκεί τις προβλεπόμενες από την απόφαση αυτή αρμοδιότητες και υπάγεται απευθείας στον Υπουργό.

2. Στη Διεύθυνση αυτή συστήνονται δέκα (10) θέσεις ειδικών σε θέματα εκδόσεων και παραγωγής τηλεοπτικών προγραμμάτων που πληρούνται με συμβάσεις ορισμένου χρόνου.

3. Κάθε λεπτομέρεια που αφορά την εφαρμογή της διάταξης αυτής θα ρυθμιστεί με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας.

Άρθρο 13

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 12 του ν. 1911/1990 (ΦΕΚ 166 Α') αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«3. Οι διατάξεις του ν.δ. 1033/1971 έχουν εφαρμογή στο προσωπικό των Ομάδων Υποβρυχίων Καταστροφών (Ο.Υ.Κ.) του Πολεμικού Ναυτικού το εντεταλμένο για την εξουδετέρωση εκρηκτικών μηχανημάτων, καθώς και στο στρατιωτικό προσωπικό των ναρκαλιευτικών – ναρκοθηρευτικών πλοίων, όταν εκτελείται εκκαθάριση ενεργών ναρκοπεδίων ή εξουδετέρωση οποιουδήποτε τύπου εκρηκτικού μηχανήματος ή υπόπτου αντικειμένου στη θάλασσα.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 23 του ν. 1848/1989 (ΦΕΚ 112 Α') εφαρμόζεται και για την Ομάδα Εξουδετέρωσης Ναρκών (Ο.Ε.Ν.) του Πολεμικού Ναυτικού.

Άρθρο 14

1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται:

- α. το δεύτερο εδάφιο της περιόδου η' της παραγράφου 8 του άρθρου 11 του ν. 2292/1995 (ΦΕΚ 35 Α'),
- β. η παράγραφος 7 του άρθρου 14 του ν. 2292/1995 (ΦΕΚ 35 Α'),

- γ. η τελευταία παράγραφος του κεφαλαίου υπό τον τίτλο «ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ», του αναφερόμενου στο άρθρο 2 παρ. 2 περ. ε' του ν. 2475/1999 (ΦΕΚ 224 Α'), Πρωτοκόλλου Συνεργασίας των Υπουργείων Εθνικής Άμυνας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων,
- δ. οι περιπτώσεις θ' και ι', η τελευταία προστεθείσα με το άρθρο 20 παρ.1 του ν. 2641/1998 (ΦΕΚ 211 Α'), του άρθρου 4 του ν. 2292/1995 (ΦΕΚ 35 Α'),

- ε. η υπ. αριθ. Φ. 002/2/186189/ Σ.302/3.2.98 κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Οικονομικών «Σύσταση οργανικής θέσεως Αντιναυάρχου ή Αντιπετράρχου» (ΦΕΚ 173 Β').

2. Ειδικώς το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 18 του άρθρου 4 του ν. 2439/1996 (ΦΕΚ 219 Α'), όπως η παράγραφος αναριθμήθηκε με το άρθρο 24 του ν. 2641/1998 (ΦΕΚ 211 Α'), καταργείται από το ακαδημαϊκό έτος 2003 - 2004 της Σχολής Ικάρων.

Άρθρο 15

1. Η παράγραφος 1γ' του άρθρου 22 του ν. 2439/ 1996 (ΦΕΚ 219 Α'), όπως αυτή αντικαταστάθηκε από το άρθρο 24 του ν. 2913/2001 (ΦΕΚ 102 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«1γ. Ο ανώτερος βαθμός προβλέπεται εν ενεργεία γι' αυτούς, όπως στο άρθρο 3 και στην παράγραφο 17 του άρθρου 20 ορίζεται. Οι προϋποθέσεις αυτές δεν απαιτούνται για τους Υποστράτηγους Σωμάτων του ΣΞ Τεχνικού, Εφοδιασμού και Μεταφορών, Υλικού Πολέμου, τους Υποστράτηγους – Υποναάρχους Οικονομικού, τους Υποναάρχους – Υποπετράρχους Μηχανικούς, τους Υποστράτηγους και αντιστοίχους των άλλων κλάδων της ειδικότητας Ιατρού και τους Υποστράτηγους Στρατολογικού, οι οποίοι κατ' εξαίρεση δύνανται να προαχθούν στον εν αποστρατεία βαθμό του Αντιστρατήγου – Αντιναυάρχου – Αντιπετράρχου, αντίστοιχα.»

2. Η ανωτέρω διάταξη έχει εφαρμογή από τις ετήσιες τακτικές κρίσεις έτους 2002-2003.

Άρθρο 16

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του. "

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ'ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε τώρα στη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Οργάνωση των περιφερειακών υπηρεσιών της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών, επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις».

Υπενθυμίζω στους κυρίους συναδέλφους ότι η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της, της 10.1.2002, τη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού με τη συνήθη διαδικασία, σε τρεις συνεδριάσεις και είπαμε, αν χρειαστεί και εφόσον θα κατετίθεντο και τροπολογίες, να πάμε και σε τέταρτη συνεδρίαση.

Προχωρούμε, λοιπόν, με βάση αυτήν την απόφαση στη συζήτηση επί της αρχής την οποία και θα ολοκληρώσουμε σήμερα.

Έχω τη τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τη Νέα Δημοκρατία ορίζεται για τη συζήτηση του νομοσχεδίου ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης και από το Κομμουνιστικό Κόμμα ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Χουρμουζιάδης.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Ανδρέας Φούρας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση φέρνει στη Βουλή ένα νομοσχέδιο με μεγάλο ενδιαφέρον για την ίδια την κοινωνία.

Από την κατάργηση του θεσμού του επιθεωρητή και την εισαγωγή του θεσμού των σχολικών συμβούλων, για μία εικοσαετία περίπου, διαπιστώνεται η ανάγκη αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών και παρόλα αυτά, άλλοτε από το φόβο πολιτικού κόστους, άλλοτε από την ανάγκη συμπόρευσης με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, άλλοτε με αλλαγές σκέψων γύρω από τα συστήματα αξιολόγησης ο χρόνος τρέχει και εμείς μένουμε στα ίδια. Με ένα εκπαιδευτικό σύστημα στο οποίο εκπαιδευτικός και το εκπαιδευτικό έργο δεν αξιολογούνται, με αποτέλεσμα να χάνουμε την ευκαιρία να συμπορευτούμε με τις σύγχρονες κοινωνίες και τα ζητήματα της εκπαίδευσής μας να μένουν αρκετά πίσω.

Η χρόνια κρίση του εκπαιδευτικού συστήματος στην Ελλάδα ως πρόβλημα πολιτικό οφείλει να προβληματίζει και να απασχολεί το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας. Από την ώρα που ανέλαβα την ευθύνη εισήγησης αυτού του νομοσχεδίου διαπίστωσα πόσο ώριμο είναι το αίτημα για να υπάρξουν διαδικασίες αποκέντρωσης των καθοδηγητικών μηχανισμών της εκπαίδευσης, για να υπάρξουν θεσμοί αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και να υπάρξουν μηχανισμοί επιστημονικοί για στήριξη του εκπαιδευτικού έργου. Και αυτό το νομοσχέδιο που έρχεται, έρχεται να ανταποκριθεί σε ένα ώριμο αίτημα της ελληνικής κοινωνίας.

Το αίτημα αυτό είναι καθολικό και διαχρονικό. Ταυτίζεται με την αυτοσυνειδησία ότι δεν μπορεί να γίνει τίποτα χωρίς παιδεία. Κατά περιόδους διατυπώθηκαν διάφορες εκδοχές της κατεπείγουσας και πάντα αναγκαίας εκπαιδευτικής

μεταρρύθμισης, εκδοχές οι οποίες κάλυπταν μέτρα διοικητικού εκπαιδευτικού χαρακτήρα, είχαν αναφορές στα εκπαιδευτικά προγράμματα, σχεδίαζαν ανακατανομές ωρών διδασκαλίας, είχαν αναφορά στη βελτίωση της υποδομής σχολικών κτιρίων, τεχνικών μέσων, καθώς και σχεδίαζαν αλλαγές στο ίδιο το εσωτερικό της εκπαίδευσης. Δεν τολμήσαμε όμως για πολλά χρόνια να μπούμε στη δοκιμασία, άρα και στην αναμέτρηση, της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών.

Όλοι εδώ στην Αίθουσα συμφωνούμε ότι η εκπαίδευση δεν μπορεί να εξαντλείται στη γυμναστική της διάνοιας και στην απομνημόνευση. Τρόποι, μέθοδοι κλπ. για την κατάκτηση της γνώσης προϋποθέτουν ικανούς, αν όχι χαρισματικούς δασκάλους, δασκάλους που βρίσκουν ή τους παρέχονται διέξοδοι απεγκλωβισμού από την ανούσια, άχαρη και νεκρή επανάληψη μεταφοράς πολυκαιρισμένου εκπαιδευτικού υλικού, δασκάλους οι οποίοι αγωνίζονται και προσφέρουν διδασκαλία, πέρα από τη χρηστική της αξία.

Επειδή έχω αδελφό πολιτικό στην Αυστραλία, θα πω ότι η μόνη αποτελεσματική εξαγωγή ιδεών που έκανε η χώρα είναι η εξαγωγή της παραπαιδείας. Τα τελευταία δέκα χρόνια μπήκε το φροντιστήριο στη ζωή της Αυστραλίας και αυτοί που εισήγαγαν την παραπαιδεία στην Αυστραλία είναι οι Έλληνες μετανάστες. Κάτι κατορθώσαμε τελικά να εξαγάγουμε αποτελεσματικά σε μια άλλη χώρα.

Χρειαζόμαστε, λοιπόν, δασκάλους οι οποίοι δεν θα προσφέρουν μόνο γνώση για την εισαγωγή στις ανώτατες σχολές, αλλά δυνατότητα στο μαθητή να βλέπει μέσα από τα κείμενα και πέρα από τα κείμενα, δηλαδή να κρίνει αυτά που διαβάζει.

Αυτό το νομοσχέδιο είναι ένα νομοσχέδιο που πρέπει να το χαρακτηρίσουμε ως νομοσχέδιο ποιοτικό που τιμά τις διαδικασίες της Βουλής, γιατί συνδέεται με τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του εκπαιδευτικού έργου, γιατί έχει πρόβλεψη, όχι τυπικής αλλά και ουσιαστικής αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, γιατί ανοίγει δρόμους δημιουργικής δουλειάς για τους εκπαιδευτικούς αντί της γνωστής ραστώνης και ανοίγει δρόμους αξιοκρατίας μέσα στην εκπαίδευση, αντί για τις ισοπεδωτικές γνωστές διαδικασίες «δεν βαριέσαι, όλοι προσφέρουμε».

Το συζητούμενο νομοσχέδιο έχει ως κεντρικό άξονα, όχι αυτό που είδαμε στον Τύπο να αναδεικνύεται την τελευταία εβδομάδα, τη δήθεν «μονιμοποίηση» των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, αλλά τρεις συγκεκριμένες αξιολογώμενες πλευρές.

Το νομοσχέδιο αναφέρεται στην οργάνωση των περιφερειακών υπηρεσιών της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Αναφέρεται στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών, αναφέρεται στην ίδρυση του οργανισμού που σχεδιάζει, συντονίζει και υλοποιεί την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και όλα αυτά για να έχουμε μια καλύτερη εκπαίδευση στη χώρα, εκπαίδευση που συμπορεύεται με το αίτημα της εποχής.

Κατά την επεξεργασία του νομοσχεδίου στη Διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων διαπιστώσαμε ότι για μια ακόμη φορά δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε στα μεγάλα εθνικά θέματα, για μια ακόμη φορά πλευρές της Αντιπολίτευσης, αρκέστηκαν στην ατεκμηρίωτη καταγγελία για έλλειψη στην Κυβέρνηση εθνικού προγραμματισμού, για ανεπάρκεια εθνικής στρατηγικής, για πολιτική χωρίς πρόγραμμα, χωρίς έμπνευση, χωρίς όραμα. Και δεν είπαν οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης κάτι συγκεκριμένο, με τεκμηριωμένο προγραμματικό λόγο, προκειμένου να συμβάλουν θετικά στα δεδομένα του νομοσχεδίου που όλοι αναγνωρίζουμε ότι αυτά πρέπει να βρουν απάντηση μέσα από νομοθετικές παρεμβάσεις.

Η Αντιπολίτευση και σ' αυτό το νομοσχέδιο επανέλαβε τα χλιοειπωμένα για κομματισμό, για έλλειψη αντικειμενικότητας, για διαδικασίες αδιαφάνειας, για πορεία που επιβραβεύει την αναξιοκρατία, για υπόβαθρα που είναι σαθρά και δεν οδηγούν το εκπαιδευτικό σύστημα σε βιωσιμότητα.

Η Νέα Δημοκρατία ειδικότερα, ενώ εμφανίζεται ότι συμφωνεί με την ανάγκη αποκέντρωσης της διοίκησης και της εκπαιδευτικής διαδικασίας, με την ανάγκη ύπαρξης υποστηρικτικών μηχανισμών για τη βελτίωση του εκπαιδευτικού έργου, με την ανάγκη αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών, όταν έρχεται η ώρα της υπεύθυνης τοποθέτησης κάνει κάτι όπου εγώ στον αθλητισμό το έχω ακούσει αλλιώς. Πετά την μπάλα στην εξέδρα και δεν ασχολείται με την ουσία. Ξεπερνάει το ίδιο το αντικείμενο του νομοσχεδίου. Ισχυρίζεται ότι νομοθετούμε με μοναδικό κίνητρο την ανάγκη ο κάθε Υπουργός μας να βάλει την προσωπική του σφραγίδα –όχι πως αυτό δεν γίνεται, αλλά δεν συμβαίνει στη συγκεκριμένη περίπτωση- και με στόχευση τον έλεγχο μιας πλευράς της δημόσιας ζωής. Αυτές τις μέρες υπάρχει ένας προβληματισμός στο χώρο των εκπαιδευτικών και της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Ενώ όλοι συμφωνούν ότι πρέπει να αξιολογείται το εκπαιδευτικό έργο και το δικό τους έργο για λόγους που έχουν αναλύσει στα συνέδριά τους, κάποιοι επιχειρούν απ' έξω να μεγεθύνουν τις προκαταλήψεις, να αναδείξουν φοβίες, να βγάλουν στην επιφάνεια ανασφάλειες για συμπεριφορές που γεννήθηκαν σε εποχές που η χώρα μας είχε δημοκρατικό έλλειμμα. Κάτι τέτοιο, όμως, δεν συμβαίνει σήμερα και το νομοσχέδιο ένα στόχο έχει. Μέσα από τη συνειδητοποίηση της ανάγκης να βελτιώνουμε συνεχώς το εκπαιδευτικό σύστημα και να κερδίζουμε χρόνο, ώστε να έχουμε τελικά ένα εκπαιδευτικό σύστημα που ανταποκρίνεται στις εθνικές μας προτεραιότητες. Δεν ακούσαμε τεκμηριωμένη κριτική. Δεν ακούσαμε θεμελιωμένη κριτική στο νομοσχέδιο και ελπίζουμε αυτό να συμβεί σήμερα.

Ακούσαμε μόνο επιχειρήματα του στυλ, γιατί δεν ακολουθήσατε τις κατευθύνσεις των συνδικαλιστικών φορέων των εκπαιδευτικών. Και αυτό το έκανε η Νέα Δημοκρατία κατά την επεξεργασία την ίδια στιγμή που η ίδια ταυτιζόταν (και μάλιστα με διαδικασίες παραπληροφόρησης της κοινής γνώμης) με το αίτημα των ιδιοκτητών των ιδιωτικών σχολείων να απολύουν ανατιμολογήτα όποια ώρα θέλουν, όποιον εκπαιδευτικό θέλουν. Η αλήθεια βρίσκεται στο ότι η Νέα Δημοκρατία έχει σταθεί πίσω από τα δεδομένα της εποχής. Η αρνητική της στάση σ' αυτό το νομοσχέδιο βρίσκεται στο βαθύ πολιτικό συντηρητισμό που διαπερνά τον προγραμματικό της λόγο.

Τα ερωτήματα στα οποία οφείλουμε να απαντήσουμε στη Βουλή είναι συγκεκριμένα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε συνάδελφε, εγώ θέλω να μάθω αν ψηφίζετε το νομοσχέδιο. Τι κάνουν αυτοί δεν μας ενδιαφέρει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Σας παρακαλώ, κύριε Κεδικόγλου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αφήστε τι κάνουν αυτοί, γι' αυτά είναι άλλοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Κεδικόγλου, τι κατάσταση είναι αυτή; Παίρνετε το λόγο αυθαίρετως και διακόπτετε τον ομιλητή; Από πού αντλείτε αυτό το δικαίωμα;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δεν είστε μόνο για το κουδούνι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Κεδικόγλου, παρακαλώ ήρεμα και στη θέση σας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Γίνεται πραξικόπημα εδώ πέρα ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Παρακαλώ! Αφήστε τα αυτά.

Συνεχίστε, κύριε Φούρα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ: Κύριε Κεδικόγλου, σας σέβομαι, σας ευχαριστώ για τον σχολιασμό σας και θέτω τα ερωτήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Φούρα, μην προκαλείτε διάλογο, σας παρακαλώ. Συνεχίστε την ομιλία σας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ: Θέτω τα ερωτήματα στα οποία οφείλουμε να απαντήσουμε όλοι, όταν νομοθετούμε.

Πρέπει, ναι ή όχι να υπάρξει αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και του εκπαιδευτικού έργου; Κι αν δεν πρέπει να γίνει αυτό τώρα, τότε πρέπει να γίνει;

Πρέπει, ναι ή όχι, να αποκεντρωθεί η διοίκηση και η καθοδηγητική διαδικασία στην εκπαίδευση; Πρέπει να γίνει αυτό τώρα; Κι αν όχι, πώς θα αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα που προκάλεσαν οι αποφάσεις του Συμβουλίου Επικρατείας; Είχαν αποκεντρωθεί αρμοδιότητες στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και επέστρεψαν στο Υπουργείο. Πρέπει να τις κρατά το Υπουργείο; Πρέπει, ναι ή όχι, να αποκτήσει τώρα έναν οργανισμό επιμόρφωσης εκπαιδευτικών η χώρα, στελεχωμένο από ειδικούς επιστήμονες με ειδικές κατευθύνσεις, με σχεδιασμό ο οποίος λαμβάνει υπόψη του ό,τι συμβαίνει διεθνώς;

Πώς εξηγείται η θέση ότι χρειαζόμαστε μεν διαδικασίες αξιολόγησης ας ξεκινήσουμε όμως από την αρχή και μάλιστα από μηδενική βάση ένα νέο διάλογο. Πώς εξηγείται η θέση να περιμένουμε. Να περιμένουμε τι; Οι καιροί ου μενετοί! Φτάνει η επιχειρηματολογία ότι ο Οργανισμός Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών δεν θα είναι δημοσίου δικαίου για να τοποθετηθεί κανείς αρνητικά απέναντι σ' αυτήν την ανάγκη; Αυτό ακούσαμε. Δηλαδή ποιο κριτήριο λέει ότι ο Οργανισμός Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών επειδή θα είναι ιδιωτικού δικαίου –κρατικός οργανισμός βέβαια, οργανισμός εποπτευόμενος από το Υπουργείο Παιδείας- έχει τον κίνδυνο να επιλωχρηθούν στο εσωτερικό του ιδιωτικά συμφέροντα. Και αφού υπάρχει αυτός ο κίνδυνος και αυτά λέγονται από πλευρές με έναν περιέργο τρόπο και εν πάση περιπτώσει τα ακούμε απορώντας διαρκώς. Πρέπει να γίνει αυτός ο οργανισμός, οφείλει να στελεχωθεί; Έχουμε τη δυνατότητα; Ας τοποθετηθούμε απέναντι σ' αυτόν τον οργανισμό, όσοι τοποθετούνται όχι όμως με επιχειρήματα του τύπου κάντε το δημοσίου δικαίου, για να συμφωνήσουμε.

Διαβάζοντας τον Τύπο τις τελευταίες μέρες ο ελληνικός λαός κατάλαβε ότι εδώ στη Βουλή συζητούμε πώς θα μονιμοποιήσουμε τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, με ποιον τρόπο θα μετατρέψουμε τις συμβάσεις των ιδιωτικών εκπαιδευτικών σε συμβάσεις ουσιαστικώς μονίμων υπαλλήλων. Τίποτε όμως αναληθέστερο αυτού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι με το νομοσχέδιο αυτό οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί στην πρώτη διετία μπορούν να δοκιμάζονται και να απολύονται χωρίς δεσμεύσεις ή νομικούς περιορισμούς. Αν δεν απολυθούν η σύμβασή τους επεκτείνεται για τέσσερα ακόμα χρόνια. Κατά την περίοδο της εξαετίας, μέσα στην εξαετία ο ιδιοκτήτης μπορεί να απολύσει σύμφωνα με τις γενικές αρχές των εργατικού δικαίου όπως συμβαίνει σε όλες τις συμβάσεις αορίστου χρόνου. Μετά την περίοδο της εξαετίας έχει δοκιμαστεί ο εκπαιδευτικός. Δεν έχει δικαίωμα ανατιμολογίας πέραν του 33% των εκπαιδευτικών. Ποια μονιμοποίηση; Ποιος ισχυρίζεται ότι αυτές οι διατάξεις είναι διατάξεις που μονιμοποιούν;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τεχνολογία και η επιστήμη σήμερα χαρακτηρίζονται από ανατροπές, μεταβολές, βελτιώσεις, ανακαλύψεις, απαξιώσεις. Αν δεν συμπορευτούμε, αν δεν ταυτιστούμε με τις εξελίξεις που διεθνώς συμβαίνουν, δεν πρόκειται ως χώρα να κερδίσουμε το στοίχημα του εκσυγχρονισμού μας αλλά και το στοίχημα της καταξίωσης της νέας γενιάς και του ρόλου της στο μέλλον. Νομίζω ότι είναι ώρα αφού επεξεργαστήκαμε και αφού έγιναν δεκτές οι παρατηρήσεις από τον κύριο Υπουργό κατά την επεξεργασία, η Βουλή ομόφωνα να συμφωνήσει κυρίως ότι πρέπει να υπάρξει σύστημα αξιολόγησης, ότι πρέπει να υπάρξει αποκέντρωση των διαδικασιών εκπαίδευσης και καθοδήγησης του εκπαιδευτικού έργου και ότι οφείλουμε να έχουμε ένα σύγχρονο οργανισμό ο οποίος θα αναλάβει την επιμόρφωση και την υποστήριξη των εκπαιδευτικών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα δυτικά θεωρεία αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα 180 χρόνια από την ελληνική επανάσταση σαράντα δύο μαθητές και μαθήτριες με 3 συνοδούς καθηγητές από το 1ο Γυμνάσιο Αγίας Βαρβάρας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Κατά καλή σύμπτωση παρακολουθούν συζήτηση για νομοσχέδιο αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας για την εκπαίδευση.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Χαλκίδης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΧΑΛΚΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί δεκαπέντε λεπτά ο αγαπητός συνάδελφος της Συμπολίτευσης έκανε κριτική στην Αντιπολίτευση και κυρίως στη Νέα Δημοκρατία για το ότι δεν έχει θέσεις για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Δεν μας είπε όμως τις θέσεις επί δεκαπέντε λεπτά της κυβερνώσας παράταξης παρά μόνο ότι εφάνη και διεφάνη από το νομοσχέδιο που κατέθεσε ο Υπουργός.

Όμως φαίνεται ότι ο συνάδελφος δεν παρακολούθησε με τη δέουσα προσοχή τις εργασίες της επιτροπής. Είχαμε συγκεκριμένες θέσεις και προτάσεις, οι οποίες όμως δεν έγιναν δεκτές στο τέλος των τεσσάρων συνεδριάσεων, από τον κύριο Υπουργό.

Αγαπητοί συνάδελφοι, συζητάμε ένα εξόχως βασικό νομοσχέδιο για το χώρο της εκπαίδευσης. Όμως είναι εξίσου βασικό και χρήσιμο πριν προχωρήσουμε σε μια αξιολόγηση του όλου νομοσχεδίου, να αναφερθούμε στις κραυγαλέες αδυναμίες της μέχρι τώρα ακολουθούμενης πολιτικής της Κυβέρνησης σε θέματα παιδείας. Είναι αδυναμίες που αναμφίβολα χαρακτηρίζονται από έλλειψη συντονισμού, από μη έγκαιρη πρόβλεψη των αναγκών, αλλά πάνω από όλα από ανυπαρξία αξιόπιστων μεθόδων αξιολόγησης των γνώσεων των εκπαιδευτικών.

Τα συσσωρευμένα από καιρό εκπαιδευτικά προβλήματα, ο ελλιπής και λανθασμένος εκπαιδευτικός σχεδιασμός της Κυβέρνησης που γίνεται δυστυχώς ερμηνή της εκπαιδευτικής κοινότητας και συχνά οδηγεί σε αλληλοαναιρούμενα μέτρα ή ρυθμίσεις και κυρίως η απουσία κοινωνικού διαλόγου, είναι οι κύριοι λόγοι που έχουν οδηγήσει το χώρο της παιδείας σε αδιέξοδο.

Η κατάσταση αυτή δεν πρέπει να συνεχισθεί και η ευθύνη βαρύνει όλους μας, τόσο την Κυβέρνηση που έχει υποχρέωση να αναθεωρήσει τις απόψεις της και να προχωρήσει επιτέλους σε ένα σοβαρό σχεδιασμό για να αποκτήσουμε εθνική πλέον παιδεία, όσο και την Αντιπολίτευση που έχει υποχρέωση να αποκαλύπτει συνεχώς τις κυβερνητικές αδυναμίες και να πιέζει με επιχειρήματα για την καθιέρωση μιας ουσιαστικής εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης που τόσο απαραίτητη είναι για τον τόπο.

Όλοι μας γνωρίζουμε πως η παιδεία και η εκπαίδευση είναι ένα σύνολο διαδικασιών όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί από τις ιστορικές και κοινωνικοοικονομικές εξελίξεις και συγκυρίες που αποσκοπούν στην κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη και πρόοδο μέσα από τη μετάδοση, την παραγωγική επεξεργασία και την ανάπτυξη των δεδομένων του πολιτισμού.

Όλοι μας γνωρίζουμε ότι η εκπαίδευση είναι ο τροφοδότης του οικονομικού και κοινωνικού γίγνεσθαι, ο μοχλός της εξέλιξης, το εργαστήρι του μέλλοντος.

Γίνεται ήδη φανερό ότι ο πλούτος του μέλλοντος θα είναι συνώνυμος με τη γνώση. Είναι εξίσου βέβαιο ότι τη μεγάλη αυτή αλήθεια την αντιλαμβάνονται και την συνειδητοποιούν όλοι οι Έλληνες. Γι' αυτό ακριβώς όλες οι ελληνικές οικογένειες διαθέτουν τα πάντα ακόμα και το υστέρημά τους για τη μόρφωση των παιδιών τους. Ξέρουν ότι η παιδεία αποτελεί το κλειδί για τη βελτίωση της οικονομίας και της ποιότητας της ζωής. Είναι ξεκάθαρο πλέον το χρέος μας.

Για να μπορέσουμε να ακολουθήσουμε αλλά και να κατακτήσουμε την εποχή που έρχεται και να μείνουμε άνθρωποι σε μία κοινωνία με συνοχή και αλληλεγγύη, πρέπει να επενδύσουμε στην τεχνολογία, στην εξειδίκευση, στη γνώση. Πρέπει να επενδύσουμε στην παιδεία και τον πολιτισμό μας.

Είχαμε και έχουμε το χρόνο να αξιοποιήσουμε όλες μας τις δυνάμεις πολιτικές, επιστημονικές, εκπαιδευτικές, για να χαράξουμε μια εκπαιδευτική πολιτική με χρονικό ορίζοντα εικοσαετίας ικανή να αντέχει σε αλλαγές υπουργών και

κυβερνήσεων για να μπορούν και οφείλουν οι καθ' ύλην αρμόδιοι για την οργάνωση, τη στελέχωση και την εξέλιξη της εκπαίδευσης, να λειτουργούν με τρόπο ευθέως ανάλογο της σημασίας της για το παρόν και το μέλλον.

Μπροστά σ' αυτήν την κατάσταση για μια ακόμα φορά η Νέα Δημοκρατία εκφράζει την υπεύθυνη, πάγια και σταθερή της πολιτική στην παιδεία, αυτή που τόσες μα τόσες φορές ο Αρχηγός μας, Κώστας Καραμανλής έχει προτείνει. Δηλαδή, τη θεσμοθέτηση εθνικού διαλόγου για την παιδεία γιατί είναι ο μόνος τρόπος να βγούμε από το τέλμα της απογνώσης και των αντιπαραθέσεων που μας οδήγησαν και μας οδηγούν οι πολιτικές του ΠΑΣΟΚ.

Η Νέα Δημοκρατία πιστεύει ακράδαντα ότι η πολιτική για την παιδεία πρέπει να εξασφαλίσει τη μέγιστη δυνατή κοινωνική συναίνεση, η οποία μπορεί να προέλθει μόνο μέσα από ένα θαρραλέο, ειλικρινή και ουσιαστικό εθνικό διάλογο, ικανό να αγκαλιάσει όλους τους τύπους και τις βαθμίδες εκπαίδευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με όλες αυτές τις τόσο απλές αλλά κοινές και καθολικές διαπιστώσεις οδηγούμαστε σε ένα βασικό συμπέρασμα ότι χρειαζόμαστε ένα άλλο σύστημα παιδείας, ένα άλλο σύστημα εκπαίδευσης, μετεκπαίδευσης και διαρκούς επανεκπαίδευσης, ένα σύστημα το οποίο θα διατηρεί από τη μια σταθερές ισχυρές βάσεις και από την άλλη την ευελιξία και τη δυνατότητα της διαρκούς βελτίωσης.

Χρειαζεται το εκπαιδευτικό μας σύστημα να έχει πρώτα απ' όλα σταθερή βάση, βάση η οποία να μην αλλάζει ούτε από Υπουργό σε Υπουργό ούτε από κυβέρνηση σε κυβέρνηση ούτε από καιρό σε καιρό. Δεν υπάρχει καιρός να γκρεμίζουμε και να ξαναχτίζουμε, να πειραματιζόμαστε, να ράβουμε και να ξηλώνουμε.

Η κατάσταση που επικρατεί στο χώρο της παιδείας είναι τραγική, είναι συνέπεια του ερασιτεχνισμού, της προχειρότητας και των αντιφατικών παρεμβάσεων των μέχρι σήμερα κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Είναι αποτέλεσμα της μονοκομματικής, αν θέλετε, αντίληψης που επικράτησε και επικρατεί σε έναν τόσο ευαίσθητο τομέα. Είναι προϊόν της ασέβειας που επιδεικνύουν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ στην εκπαιδευτική κοινότητα, στο «δάσκαλο». Η παιδεία στην Ελλάδα όχι μόνο δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες της εποχής που έρχεται, αλλά αντιθέτως συνιστά μνημείο καθήλωσης στο χρεωκοπημένο παρελθόν. Δεν έχουμε την υποδομή και πολύ περισσότερο δεν έχουμε την κατάλληλη υποδομή.

Αυτοί που έπαιρναν και παίρνουν μέχρι και σήμερα τις αποφάσεις για την παιδεία, για την εκπαίδευση, αποδείχθηκαν αιχμάλωτοι σε μίζερες αντιλήψεις. Δεν μπόρεσαν να αντιληφθούν την προοπτική, το μέλλον, το αύριο. Ξέμειναν στο χθες, στη μονοκομματική, αλλά και αλαζονική νοστροπία τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτό το νομοσχέδιο, για μία ακόμα φορά οι πολιτικές της Κυβέρνησης για την εκπαίδευση περιορίζονται σε επιδερμικές, αποσπασματικές, πρόχειρες και άτολμες παρεμβάσεις. Για μία ακόμα φορά το μόνο που καταγράφεται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, είναι η έλλειψη εθνικού προγραμματισμού και εθνικής στρατηγικής για την παιδεία.

Δεν μπορέσατε, κύριοι της Κυβέρνησης, να ξεπεράσετε σε προοπτική και χρησιμότητα το στόχο της προσωπικής εξαργύρωσης με κομματικά και μόνο οφέλη. Όλες σας οι προσπάθειες ήταν και είναι πάντα απόπειρες παρέμβασης στην εκπαίδευση που είχαν και θα έχουν ημερομηνία λήξης τη θητεία του εκάστοτε Υπουργού Παιδείας.

Στο νομοσχέδιο που συζητάμε είναι εμφανής η απουσία μιας ενιαίας καθολικής πολιτικής. Και πρέπει να ξεκαθαρίσουμε a priori τη θέση μας ως Νέα Δημοκρατία. Και απευθύνομαι σε όλο το Σώμα αλλά και κυρίως στο συνάδελφο εισηγητή της Πλειοψηφίας. Εμείς είμαστε υπέρ της αξιολόγησης ως Νέα Δημοκρατία. Είμαστε υπέρ της διοικητικής αποσυγκέντρωσης. Είμαστε υπέρ της οικονομικής αναβάθμισης των εκπαιδευτικών. Όμως δεν συμφωνούμε με αυτό το νομοσχέδιο, γιατί δεν έχει αρχές, γιατί δεν έχει αξιοκρατία, γιατί δεν έχει διαφάνεια, γιατί δεν έχει αντικειμενική αξιολόγηση. Δεν υπάρχουν οι όροι που θα διασφαλίζουν την ποιότητα στην προσφορά και την

αξιοποίηση της γνώσης, αφού η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, η αξιοκρατική επιλογή και κρίση, το περιεχόμενο και η δομή της εκπαίδευσης δεν απασχόλησαν ποτέ και εξακολουθούν να μην απασχολούν σοβαρά καμιά κυβέρνηση των λεγόμενων και αποδεικνυόμενων μόνο στα λόγια εκσυγχρονιστών.

Στο ίδιο νομοσχέδιο δεν περιλαμβάνονται οι πάγιες αρχές που διέπουν διεθνώς τα εκπαιδευτικά συστήματα και είναι η διαφάνεια, η αξιοκρατία, η αποτελεσματικότητα η βιωσιμότητα και δεν είναι δυνατόν να ικανοποιούνται αυτές οι αρχές όταν η κορυφή της πυραμίδας της διοίκησης της εκπαίδευσης, δηλαδή οι περιφερειακοί διευθυντές επιλέγονται χωρίς σαφή και μετρήσιμα κριτήρια από ένα ειδικό συμβούλιο στο οποίο προεδρεύει ο εκάστοτε κομματικός γενικός γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας. Και οι άλλοι δύο της επιτροπής είναι διορισμένοι και εκείνοι από τον Υπουργό.

Δεν είναι δυνατόν να ικανοποιούνται αυτές οι αρχές όταν οι κατ' αυτόν τον τρόπο εκλεγόμενοι περιφερειακοί διευθυντές μαζί με τους διορισμένους από την Κυβέρνηση παρέδρους με θητεία του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, θα παίζουν καθοριστικό ρόλο στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Έτσι καθίστανται οι περιφερειακοί διευθυντές κομματικά όργανα απόλυτα ελεγχόμενα από τον εκάστοτε Υπουργό, από τον οποίο διορίζονται και παύονται ελεύθερα και ανά πάσα στιγμή. Αν αυτό μπορεί να θεωρηθεί δημοκρατία, εμάς δεν μας βρίσκει σύμφωνους.

Η Νέα Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η διοίκηση της εκπαίδευσης πρέπει να αντιμετωπιστεί σύγχρονα, υπεύθυνα, ολοκληρωμένα σε βάθος χρόνου και όχι πρόχειρα, ευκαιριακά και αποσπασματικά. Δεν είναι δυνατόν να μιλάμε για αδιαφάνεια και αξιοκρατία όταν η συντριπτική πλειοψηφία –πέντε στους επτά αγαπητοί συνάδελφοι- του Δ.Σ. του Οργανισμού Επιμόρφωσης των Εκπαιδευτικών διορίζεται από τον Υπουργό Παιδείας χωρίς να καθορίζεται στο σχέδιο νόμου τουλάχιστον ένα, έστω και ένα, αντικειμενικό κριτήριο.

Δεν είναι δυνατόν να μιλάμε για νομιμότητα, όταν η επίλυση σοβαρών εκπαιδευτικών θεμάτων επαφίεται στην έκδοση σωρείας προεδρικών διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων χωρίς τον έλεγχο της νομοθετικής εξουσίας της Βουλής. Σαράντα υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα προβλέπονται στα δώδεκα άρθρα του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Δεν δίνουμε την εν λευκώ εξουσιοδότηση στον Υπουργό να νομοθετεί κατ' ιδίαν, κατά βούληση με τις υπουργικές αποφάσεις. Δεν είναι δυνατόν να μιλάμε για ένα νομοσχέδιο με αρχές, όταν δεν υπάρχουν σαφείς και τεκμηριωμένες προτάσεις που θα βοηθήσουν τους εκπαιδευτικούς να μπορέσουν να ανταποκριθούν και να προσαρμοστούν στις ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας, να διαμορφώσουν ένα εκπαιδευτικό σύστημα όπου η παραγωγή γνώσης με σύμμαχο τις νέες τεχνολογίες και η μετάδοση της γνώσης με αποτελεσματικές μεθόδους επικοινωνίας, θα συμβάλουν τα μέγιστα στην αγορά εργασίας.

Με τα πρώτα άρθρα του σχεδίου νόμου εμφανίζεται σε όλο της το μεγαλείο η προχειρότητα με την οποία αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση τα σοβαρά εκπαιδευτικά θέματα.

Περίπου προ δύο ετών ψηφίστηκε ο ν. 2817/2000 στον οποίο συμπεριλαμβανόταν διατάξεις για την περιφερειακή οργάνωση της εκπαίδευσης. Από τότε μέχρι σήμερα αυτές οι διατάξεις παρέμειναν ανενεργές λόγω σοβαρών ατελειών και ανεπαρκειών τους.

Πέραν όμως του εμβληματικού χαρακτήρα των πρώτων αυτών άρθρων του νομοσχεδίου και το περιεχόμενο των σχετικών ρυθμίσεων είναι απαράδεκτο από κάθε άποψη. Γιατί πώς είναι δυνατόν: Πρώτον να απουσιάζουν αντικειμενικά κριτήρια τα οποία μπορούν να μοριοδοτηθούν και αντιθέτως να διαπιστώνεται εσκεμμένη ρευστότητα και στα λίγα που παρουσιάζονται.

Δεύτερον, να στερείται της επιβαλλόμενης αντικειμενικότητας το Ειδικό Συμβούλιο Επιλογής Περιφερειακών Διευθυντών εφόσον ορίζεται ως Πρόεδρος αυτού ο γενικός γραμματέας του Υπουργείου. Έτσι και η αναγκαία έστω έξωθεν

καλή μαρτυρία χάνεται εκ των προτέρων με αυτόν τον προκλητικό ορισμό. Εκτός αν πρόθεση του συντάκτη του σχεδίου νόμου είναι να σηματοδοτήσει την επιβολή του κομματισμού στην εκπαίδευση.

Τρίτον, να αποσιωπάται πλήρως η ανάγκη για ύπαρξη κατάλληλα καταρτισμένων στελεχών διοίκησης της εκπαίδευσης τόσο σε επίπεδο προπτυχιακό, όσο και μεταπτυχιακό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αξιολόγηση στην εκπαίδευση είναι ένα πολύ σοβαρό θέμα στο οποίο υστερούμε διεθνώς ως χώρα και ειδικότερα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και όταν μιλάμε για αξιολόγηση αναφερόμαστε σε ολόκληρο το εκπαιδευτικό σύστημα και σε όλες τις συνιστώσες αυτού και όχι μόνο στους εκπαιδευτικούς.

Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ της τελευταίας εικοσαετίας επέδειξαν ασυγχώρητη αδιαφορία και επιπολαιότητα και πολλές φορές εχθρότητα έστω και στην εισαγωγή της έννοιας αξιολόγησης στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι με το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρείται να αντιμετωπιστούν τόσο η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου όσο και των εκπαιδευτικών. Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου, όπως διατυπώνεται στις σχετικές διατάξεις του άρθρου 4, αποτελεί μνημείο προχειρότητας που την καθιστά ανεφάρμοστη και άνευ ουσίας. Αυτό οφείλεται είτε σε άγνοια του αντικείμενου, κάτι που δεν είναι νοητό, είτε σε πρόθεση για να παρουσιαστούν τα αποτελέσματα της αλλοπρόσαςλης εκπαιδευτικής πολιτικής της τελευταίας εικοσαετίας που είναι οι τεράστιες ελλείψεις της υλικοτεχνικής υποδομής, τα προγράμματα σπουδών, τα κατάλληλα βιβλία, η ανύπαρκτη ουσιαστική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, η οικονομική δυσπραγία των εκπαιδευτικών, η υποχρηματοδότηση του εκπαιδευτικού συστήματος.

Η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών ανατίθεται σε ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, τον Οργανισμό Επιμόρφωσης των Εκπαιδευτικών. Ο οργανισμός αυτός διοικείται από ένα επταμελές συμβούλιο, του οποίου τα πέντε μέλη ορίζονται από τον Υπουργό Παιδείας χωρίς αντικειμενικά κριτήρια. Το γεγονός αυτό και μόνον καθιστά διαβλητό από την αρχή ως προς την αντικειμενικότητά του το όλο σύστημα επιμόρφωσης. Και αν το συνδυάσουμε με την κομματική επιλογή των περιφερειακών διευθυντών, όλη η πυραμίδα είναι από την αρχή μέχρι το τέλος, από επάνω μέχρι κάτω ή από κάτω μέχρι επάνω, αν θέλετε, καθαρά υπό πλήρη ασφυκτικό κομματικό έλεγχο.

Καταθέτω για τα Πρακτικά έναν πίνακα για το πώς γίνεται η αξιολόγηση. Από επάνω είναι ο περιφερειακός διευθυντής, ο πρώτος που αξιολογεί και όλα τα στελέχη αξιολογούνται με βάση τον κομματικά επιλεγμένο περιφερειακό διευθυντή.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχάλης Χαλάδης, καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τέτοια νομοσχέδια δεν μπορούμε να προχωρήσουμε στην εκπαίδευση. Είναι ανάγκη να δώσουμε επειγόντως τη μεγαλύτερη δυνατή έμφαση στον τομέα της παιδείας. Όμως αυτό δεν γίνεται με νομοσχέδια σαν αυτό που σήμερα συζητάμε.

Η Ελλάδα στο νέο αιώνα μπορεί να διαπρέψει και να μεγαλουργήσει αν επιδοθεί στην προσφορά υπηρεσιών στον άνθρωπο, όπως υπηρεσιών υγείας, τεχνολογίας, παιδείας και πολιτισμού.

Έχουμε σίγουρα τη μαγιά που χρειάζεται. Φθάνει να επενδύσουμε τώρα στο ανθρώπινο δυναμικό μας, όπως έχει διακηρύξει και ο Πρόεδρος μας, ο κ. Καραμανλής. Να ξεφύγουμε από τις αγκυλώσεις του χθες, να βρούμε μπροστά από τα γεγονότα. Χρειάζομαστε επειγόντως μια αλλαγή, μια επανάσταση στην παιδεία. Και την επανάσταση αυτή, την αλλαγή αυτή πρέπει να την κάνουμε και θα την κάνουμε μαζί με τον ελληνικό λαό, μαζί με την εκπαιδευτική κοινότητα, μαζί με τους μαθητές, τους φοιτητές και τους σπουδαστές γιατί η επανάσταση και η αλλαγή στην παιδεία πρέπει και μπορεί να

είναι καθολική. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Χουρμουζιάδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ότι ένα εκπαιδευτικό σύστημα πρέπει να οργανώνεται με σκοπό την αποκεντρωμένη του λειτουργία, κανένας μέσα στην Αίθουσα αυτή δεν το αρνείται. Επίσης, κανένας δεν αρνείται ότι πρέπει να αξιολογείται ή να ελέγχεται το έργο που παράγεται στο πλαίσιο αυτού του συστήματος. Και τέλος, κανείς δεν αρνείται ότι πρέπει να επιμορφώνεται το κυρίαρχο υποκείμενο αυτού του συστήματος, που είναι ο εκπαιδευτικός.

Εκείνο, όμως, που φαίνεται να αρνείται η Κυβέρνηση είναι πως οι στρατηγικές της αποκέντρωσης, της αξιολόγησης ή του ελέγχου και της επιμόρφωσης πρέπει να διαμορφώνονται με βάση τη σύσταση και τις ανάγκες μιας κοινωνίας εργαζομένων.

Το κόμμα μας δεν συμφωνεί με τις γενικόλογες διατυπώσεις που εμπεριέχονται στο νομοσχέδιο και που δεν ανταποκρίνονται σ' αυτήν τη λογική που πριν από λίγο συνοπτικά ανέφερα. Το νομοσχέδιο που συζητούμε αφορά την οργάνωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος, την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και του εκπαιδευτικού και τέλος, την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Το Υπουργείο Παιδείας απλώς περιορίζεται σε μία σειρά άγονων θεωρητικών περιγραφών χωρίς αξιολογικά επιχειρήματα.

Για την οργάνωση παραδείγματος χάρη: Εδώ πρέπει πολύ εύκολα κανείς να διαπιστώσει ότι τόσο η δομή των οργάνων, που διεκπεραιώνουν τις διαδικασίες της αξιολόγησης, του ελέγχου και της επιμόρφωσης, όσο και ο τρόπος με τον οποίο λειτουργούν τα διοικητικά υποσυστήματα, εξαρτώνται άμεσα από τον Υπουργό. Έτσι, η αποκέντρωση δεν θα ανατρέπεται μόνο ως μηχανισμός, αλλά θα προσδιορίζεται και ως παραγωγός ιδεολογικής συμπεριφοράς στο χώρο της εκπαίδευσης.

Ο Υπουργός, η Κυβέρνηση, επομένως και οι πολιτικές που ασκεί αυτή στο χώρο της εκπαίδευσης, θα δρουν έξω από το πλαίσιο του σύνθετου εκπαιδευτικού μας συστήματος. Επομένως, δεν θα επηρεάζονται άμεσα από τα διοικητικά, τα επιστημονικά και τα παιδαγωγικά όργανα που θεσμοθετούνται για να υποστηρίξουν τις εκπαιδευτικές διαδικασίες. Θα παρεμβαίνουν αυταρχικά στη λειτουργία όλων αυτών των οργάνων επηρεάζοντάς τα με νεοφιλελεύθερες αποφάσεις. Και φοβόμαστε πως οι αποφάσεις αυτές δεν θα έχουν ενσωματώσει τα στοιχεία κανενός κοινωνικού ελέγχου, άρα δεν θα εκφράζουν την κριτική μιας οποιασδήποτε άλλης άποψης για την εθνική μας εκπαίδευση. Είναι αποφάσεις που λαμβάνονται πολλές φορές στο όνομα μεταρρυθμιστικών παρεμβάσεων με τις οποίες η κυβερνητική πολιτική θα έχει τη δυνατότητα, όποτε το θελήσει, να παρεμβαίνει και να αναδομεί το εκπαιδευτικό μας σύστημα με κίνδυνο, όπως συμβαίνει πολύ συχνά, να ακυρώνονται οι συνέχειες και οι εμπειρίες που θα έχουν στο μεταξύ εδραιωθεί.

Μία άλλη παρατήρηση αφορά έναν άλλο αντιφατικό ισχυρισμό, ότι ειδικότερα με την εκπαιδευτική αποκέντρωση και με τη θεσμοθέτηση του Περιφερειακού Διευθυντού Εκπαίδευσης ενοποιείται, σε επίπεδο περιφέρειας, η διοίκηση, η επιστημονική και παιδαγωγική καθοδήγηση.

Κύριε Υπουργέ, δεν μπορώ να καταλάβω, γιατί όταν αναφέρεστε στην επιστημονική και παιδαγωγική λειτουργία ενός εθνικού εκπαιδευτικού συστήματος, να υπογραμμίζετε παράλληλα ως κατάκτηση την αναγωγή τους σε επίπεδο περιφέρειας και την ενιαιοποίησή τους με τη διοίκηση υπό το διευθυντή και όχι βέβαια με την εναρμόνισή τους όπως θα έπρεπε, με προγράμματα τα οποία κεντρικά σχεδιάζονται.

Με βάση ποιο επιστημονικό παράδειγμα αντιμετωπίζετε τους τρόπους παραγωγής επιστημονικής γνώσης και παιδαγωγικών εφαρμογών ως αποκεντρωτικές διαδικασίες διοικητικού χαρακτήρα και μάλιστα ως ευθύνη οργάνων που ασφαλώς και θα αντιλαμβάνονται διαφορετικά την επιστήμη, την

παιδαγωγική από τη μία περιφέρεια στην άλλη;

Όσον αφορά την αξιολόγηση το πρώτο σχόλιο, κύριε Πρόεδρε, αφορά την έλλειψη ενός ορισμού στην περιοχή της εισηγητικής έκθεσης όπου κατά παράδοση κορυφώνεται με τη μορφή συμπυκνωμένης θεωρητικής πρότασης η κεντρική φιλοσοφία ενός νόμου.

Στην προσπάθειά μας να εντοπίσουμε μία συγκεκριμένη περιγραφή των περιεχομένων της αξιολογικής διαδικασίας για να αντιληφθούμε έτσι το σκοπό της αξιολόγησης αλλά και τις επιμέρους μεθοδολογικές δράσεις που θα διεκπεραιώνουν αυτήν την αξιολόγηση ή τον έλεγχο, βρεθήκαμε μπροστά σε μία περιγραφή που, όπως είπα και στην επιτροπή, και γλωσσικά μπορεί κανείς να την επικρίνει και ουσιαστικά.

Λέει, λοιπόν, αυτή η παράγραφος: «Στο πλαίσιο αυτό προσδιορίζονται και θεσμοθετούνται οι απαραίτητες δράσεις που θα επιτρέψουν αρχικά τη διάγνωση μιας απολογιστικής εικόνας των συλλογικών διαδικασιών ως εισροή για την εφαρμογή ενδεδειγμένων διαμορφωτικών πολιτικών προς την κατεύθυνση του εκσυγχρονισμού και της ποιοτικής αναβάθμισης του εκπαιδευτικού συστήματος».

Αλλά και στο τέταρτο άρθρο του νομοσχεδίου η παρουσίαση των περιεχομένων της αξιολόγησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιχειρείται και πάλι με έναν αδόκιμο παρατακτικό τρόπο. Παγιδεύεται η περιγραφή στο άρθρο αυτό σε μία σειρά διακηρυκτικών διατυπώσεων και δεν αποκαλύπτει την ουσία των στόχων και των σκοπών της αξιολόγησης. Έτσι δημιουργείται η βεβαιότητα ότι τελικά η αξιολόγηση θα εκφυλιστεί και αυτή σε μία διοικητική πράξη αυταρχικού ελέγχου και γραφειοκρατικών διαπιστώσεων.

Μία αξιολογική διαδικασία πρέπει να θεμελιώνεται σε συγκεκριμένες αξίες. Όταν μάλιστα αναφερόμαστε στην αξιολόγηση ενός εκπαιδευτικού έργου πρώτα απ' όλα προσδιορίζονται με ακρίβεια οι αξίες που το καθιστούν σύγχρονο όσον αφορά τη δυνατότητά του να αξιοποιεί τις κοινωνικές κατακτήσεις, φιλολαϊκό όσον αφορά τη δυνατότητά του να διευκολύνει την πρόσβασή του σ' αυτό όλων των κοινωνικών στρωμάτων και τέλος, δημιουργικό.

Μόνο όταν οι αξίες αυτές αναλυθούν και συσχετιστούν τόσο με τη διοίκηση, όσο και με την ανάπτυξη των εκπαιδευτικών προγραμμάτων ίσως η αξιολόγηση να αποκτήσει συγκεκριμένη προοπτική και συγκεκριμένες αντιστοιχίες με τις πνευματικές, αλλά και τις βιοτικές ανάγκες του λαού μας.

Το κόμμα μας έχει διατυπώσει πολλές φορές με σαφήνεια την πρότασή του για την δωδεκάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, στο πλαίσιο της οποίας πιστεύουμε ότι θα ήταν δυνατόν να αναπτυχθούν αυτές οι βασικές αξίες και παράλληλα να θεσμοθετηθούν μηχανισμοί που θα είχαν τη δυνατότητα να ελέγχουν αυτήν την ανάπτυξη.

Η εξέλιξη της τεχνολογίας, οι προκλήσεις του νέου αιώνα τείνουν να εξελιχθούν σε κίνδυνο κάτω από την απειλή της παγκοσμιοποίησης. Ο προβαλλόμενος ως πανάκεια εξοπλισμός όλων των σχολείων της χώρας με κομπιούτερ και η σύνδεσή τους με το διαδίκτυο δεν είναι δυνατόν κύριε Υπουργέ, να θεωρηθεί ως εκσυγχρονισμός, γιατί ένας τέτοιος εξοπλισμός και μία τέτοια σύνδεση θα μπορούσαν να αποτελέσουν ενισχυτική ασφαλώς παρέμβαση στα σχολεία των μεγάλων πόλεων. Με κανένα τρόπο όμως δεν θα μπορούσε να συμβεί αυτό και στα μικρά σχολεία της περιφέρειας.

Τέλος, σόνα αφορά την κατασκευή και τη χρήση εγχώριου λογισμικού, δεν νομίζω ότι θα πρέπει να είμαστε από τώρα ενθουσιασμένοι γιατί κανένας από εμάς δεν γνωρίζει –εγώ τουλάχιστον όχι– με βάση ποιες προγραμματικές προϋποθέσεις έχουν κατασκευαστεί αυτά τα λογισμικά και κατά πόσο όλοι αυτοί οι ηλεκτρονικοί εκσυγχρονισμοί απαντούν στις ανάγκες της κοινωνίας μας.

Αυτές οι παρατηρήσεις αρχής θα μπορούσαν να ισχύουν και για τις νομοθετικές ρυθμίσεις της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών όπου θα τεθούν σε δοκιμασία, όπως λέει το νομοσχέδιο, η επιστημονική τους συγκρότηση, η παιδαγωγική τους κατάρτιση και η διδακτική τους ικανότητα.

Και στην περίπτωση αυτή, δηλαδή, το νομοσχέδιο όλο το

ρυθμιστικό του βάρος το κατευθύνει στον ορισμό και πάλι των διαδικασιών, των μεθόδων, όχι της ουσίας.

Δεν γίνεται κανένας λόγος σε ποιες συγκεκριμένες εκπαιδευτικές απαιτήσεις θα πρέπει να ανταποκρίνονται αυτές οι αρετές ώστε να αξιολογείται η επιτυχία ή η αποτυχία αυτής της ανταπόκρισης. Και σ' αυτό το σημείο αποκαλύπτεται το πόσο λανθασμένη είναι θεωρητικά αλλά και πρακτικά η διάκριση ανάμεσα στο εκπαιδευτικό έργο και στον εκπαιδευτικό.

Όταν μιλούμε για συστήματα δεν πρέπει να μας ξεφεύγει από την προσοχή πως η σχέση που συνέχει τα επιμέρους στοιχεία αυτού του συστήματος, πρέπει να είναι συστημική. Αυτό σημαίνει πως η λειτουργία του ενός επιμέρους επηρεάζει άμεσα το άλλο, άρα και η αξιολόγηση του ενός δεν μπορεί να γίνεται χωρίς να προβάλλεται στα δεδομένα της αξιολόγησης του άλλου. Πώς είναι δυνατόν να κρίνεται, να αξιολογείται, να ελέγχεται, δηλαδή, ως χωριστή οντότητα το εκπαιδευτικό έργο και παράλληλα ως χωριστή οντότητα ο εκπαιδευτικός;

Θα τελειώσω με την επιμόρφωση. Ο τελευταίος πυλώνας –λέξη της μόδας και αυτή- του νομοσχεδίου είναι η επιμόρφωση. Και εδώ όμως βρισκόμαστε μπροστά σε μία γενικόλογη περιγραφή που μπορεί να μας θυμίζει ακόμη και την τρίτη θέση για τον Φόρεμπαχτ, τον Μάρξ και τον Ένγκελς, που διατύπωσαν: ότι «οι άνθρωποι είναι ακριβώς εκείνοι που αλλάζουν τις περιστάσεις και ότι παιδαγωγός έχει και αυτός ανάγκη να παιδαγωγηθεί». Το νομοσχέδιο όμως γενικολογεί και λέει ότι η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών έχει ως βασικό στοιχείο την επιστημονική υποστήριξη και την επαγγελματική και κοινωνική ευαισθητοποίηση του στοχεύοντα τη διαρκή συμπλήρωση, βελτίωση και ανανέωση της αρχικής εκπαίδευσης με βάση τα εκάστοτε επιστημονικά εκπαιδευτικά και κοινωνικά δεδομένα.

Εδώ θα θέλαμε να κάνουμε μια παρατήρηση που είναι η ακόλουθη:

Κύριε Υπουργέ, ποια είναι αυτά τα δεδομένα; Βέβαια για τα «εκάστοτε» –η λέξη άλλωστε το λέει- δεν μπορούμε από τώρα να πάρουμε μέτρα γιατί δεν τα ξέρουμε. Τα «παρόντα» όμως, τα ξέρουμε γιατί δρουν και προκαλούν. Αυτήν τη στιγμή μάλιστα είτε είναι οι προκλήσεις του αιώνα μας είτε είναι αυτή η απροσδιόριστα αναφερόμενη πολύ συχνά από σας, κύριε Υπουργέ, πορεία προς την κοινωνία της γνώσης και της πληροφορίας είτε είναι η απειλή της παγκοσμιοποίησης, η εφαρμογή της αντιλαϊκής νέας οικονομίας, οι αδυσώπητοι νόμοι του ανταγωνισμού και η ενδεχόμενη, για μας βέβαιη, εισβολή των ιδιωτικών συμφερόντων στην εκπαίδευση.

Πώς αλήθεια προβάλλονται οι προθέσεις της Κυβέρνησης για επιμόρφωση στο πλαίσιο αυτών των «παρόντων», τα οποία βέβαια προαναγγέλλουν με σαφήνεια και τα «εκάστοτε»; Η απάντηση από το νομοσχέδιο είναι η δημιουργία ενός άλλου οργάνου, του Ο.Ε.Π.Ε.Κ. Έκανα μία χιουμοριστική προσέγγιση όλων αυτών των ακροστιχίδων. Έχουμε τον Ο.Ε.Π.Ε.Κ., τον ΣΕΜΕΚ κλπ. Τελικά θα χρειάζεται ένα ιδιαίτερο συντακτικό ή λεξικό για να διαβαστεί αυτό το νομοσχέδιο.

Έχουμε μια άλλη διαδικασία επομένως μέσω του ΟΕΠΕΚ άλλες παράγραφοι, άλλες αρμοδιότητες, άλλα διοικητικά συμβούλια, άλλες υπουργικές αποφάσεις και προπαντός άλλες ανισότητες ανάμεσα στο δάσκαλο του χωριού και σε εκείνον της πόλης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Κουβέλης Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αριστεράς και της Προόδου έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι βέβαιος ότι όλοι αντιμετωπίζουμε το νομοσχέδιο από εξαιρετικά υπεύθυνη θέση, διότι αφορά στο κεφαλαίωδες, θα έλεγα, στο πρωταρχικό μέγεθος της κοινωνίας μας που είναι η εκπαίδευση. Ένα μέγεθος που αναμφισβήτητα αναδεικνύεται ακόμα σημαντικότερο με βάση την παραδοχή –που ελπίζω να είναι καθολική παραδοχή στην Αίθουσα αυτή- ότι η γνώση θα είναι εκείνο το στοιχείο που αποτελεσματικά θα παρέμβει για να καθορίσει τη συμμετοχή στο τελικό αποτέλεσμα που θα

παράγεται στις διευρυμένες κοινωνίες και ειδικότερα στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επομένως, αποκρούω την οποιαδήποτε πλειοδοσία αναφορικά με προσπάθειες οι οποίες γίνονται ή είναι δυνατόν να προκύψουν στη συζήτηση αυτή ότι κάποιοι ενδιαφέρονται περισσότερο και κάποιοι λιγότερο για το ζήτημα της εκπαίδευσης.

Θέλω όμως να πιστεύω ότι κοινή είναι η αγωνία που μας συνέχει, προκειμένου η εκπαίδευση να βρει αποτελεσματικούς και γόνιμους δρόμους.

Βεβαιότατα παρεμβάλλονται πάρα πολλά μεγέθη και παράγοντες στην κρίση και στην αξιολόγηση της εκπαίδευσης και της κατάστασης στην οποία σήμερα βρίσκεται. Πιστεύω πως όλοι συμφωνούμε ότι ο εκπαιδευτικός αποτελεί τον αποφασιστικό κρίκο, το βασικό συντελεστή σε μία εκπαίδευση, η οποία πρέπει καθημερινά να προάγεται και να διακρίνεται από μια συνεχή ευφορία, για να παραφράσω τη γνωστή φράση που διατυπώνεται για τα συνολικότερα ζητήματα της ανάπτυξης.

Αναμφισβήτητη κρίσιμο στοιχείο για την απόδοση του εκπαιδευτικού είναι η αξιολόγησή του, η συνεχής ανανέωσή του, προφανώς όχι μόνο ηλικιακά, αλλά στη βάση των γνώσεων που πρέπει να κατακτά μέσα στους εξαιρετικά έντονους ρυθμούς που αναπτύσσεται η γνώση. Εν συνεχεία δε πρέπει να τις μεταδίδει, να τις μεταλαμπαδεύει, να τις μεταποιεί σε καθημερινό αποτέλεσμα γνώσης για τους εκπαιδευόμενους μαθητές. Επομένως μακριά από τον ομιλούντα και από το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου η οποιαδήποτε άποψη ισχυρίζεται ότι δεν χρειάζεται αξιολόγηση. Βεβαίως χρειάζεται αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, αξιολόγηση η οποία όμως θα κατατείνει στο να ενισχύει, να επιμορφώνει, να αναδεικνύει κάθε μέρα και περισσότερο αποτελεσματικό τον εκπαιδευτικό και όχι να μετατρέπεται σε διαδικασία ασφυκτικού διοικητικού ελέγχου του εκπαιδευτικού.

Για το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου πρέπει να στοχεύει στην ανατροφοδότηση και στην ποιοτική βελτίωση της σχολικής ζωής, στον περαιτέρω εκδημοκρατισμό του εκπαιδευτικού συστήματος, στη μορφωτική παιδαγωγική ενίσχυση της εκπαιδευτικής πράξης, στη διαρκή επιστημονική ανανέωση του γνωστικού περιεχομένου. Η αξιολόγηση πρέπει να αφορά σε όλους τους συντελεστές της σχολικής λειτουργίας. Να πραγματοποιείται με ανοιχτές, συμμετοχικές, δημοκρατικές και διαφανείς διαδικασίες. Να αποσκοπεί στη διαρκή ενίσχυση της εκπαιδευτικής πράξης, με υπεύθυνο αλλά και συγκροτημένο τρόπο.

Έχουμε την άποψη ότι η αξιολόγηση η οποία προτείνεται από το συζητούμενο νομοσχέδιο, συρρικνώνει την αξιολόγηση και τη μετατρέπει σε διοικητικό έλεγχο. Όπως προτείνεται, θα προκαλέσει περαιτέρω ανώφελους και επικίνδυνους μερικές φορές για την ευρυθμία της εκπαίδευσης ανταγωνισμούς και συγκρούσεις στον εκπαιδευτικό χώρο. Περιορίζει την παιδαγωγική ελευθερία και αυτονομία στην εκτέλεση του εκπαιδευτικού έργου και επιβάλλει έναν ασφυκτικό διοικητικό έλεγχο.

Για μας, σκοπός της αξιολόγησης είναι η βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης και όχι ο διοικητικός έλεγχος και η πειθάρχηση των καθηγητών. Ως ποιότητα της εκπαίδευσης θεωρούμε τη λήψη εκείνων των μέτρων εκπαιδευτικής πολιτικής, που επιδιώκουν από τη μια μεριά την παροχή ίσων εκπαιδευτικών ευκαιριών –άρα ενίσχυση όσων δεν διαθέτουν την αναγκαία «προϊκα»- και από την άλλη πλευρά συνεχή βελτίωση του γνωστικού περιεχομένου της διδασκαλίας και αναβάθμιση του μορφωτικού εκπαιδευτικού περιεχομένου του σχολείου.

Εμείς έχουμε τη γνώμη ότι ο σύλλογος των διδασκόντων πρέπει να αποκτήσει έναν ουσιαστικό έλεγχο στην εκπαιδευτική λειτουργία με την ανάληψη αποφασιστικών αρμοδιοτήτων στην κατάρτιση ερευνητικών και επιμορφωτικών προγραμμάτων.

Η αξιολόγηση, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να συνδέεται με την υποβοήθηση και την ανάπτυξη ερευνητικών και πειραματικών δραστηριοτήτων στα σχολεία. Να συνδέεται,

επίσης, με την ευελιξία των αναλυτικών προγραμμάτων, ώστε να παρέχεται στον εκπαιδευτικό η δυνατότητα να οργανώνει κατάλληλα τις παιδαγωγικές και διδακτικές του παρεμβάσεις. Ακόμα, στο πλαίσιο αυτής της αξιολόγησης, πρέπει να θεσμοθετηθούν ειδικές διαδικασίες με την πρόβλεψη κινήτρων.

Η αυτοαξιολόγηση είναι βασικός συντελεστής της όλης διαδικασίας. Οι εκπαιδευτικοί, τόσο στη βασική τους κατάρτιση, όσο και στην επιμόρφωση τους, πρέπει να ενημερώνονται και στις πρακτικές της συλλογικής αξιολόγησης, αλλά και της αυτοαξιολόγησης.

Τέλος, κύριοι συνάδελφοι, χωρίς να εξαντλώ την κλίμακα των στοιχείων που πρέπει να προσδιορίζουν, κατά τη γνώμη μας, την αξιολόγηση, θέλω να επισημάνω ότι οι έννοιες «αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου» και «υπηρεσιακή κρίση» πρέπει να διαχωριστούν. Η υπηρεσιακή κρίση γίνεται μόνο για τη στελέχωση της εκπαίδευσης και δεν πρέπει να συνδέεται με τη μισθολογική εξέλιξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η αξιολόγηση όπως την εισηγάει το νομοσχέδιο και σε λίγες ημέρες θα θεσμοθετηθεί, με την πλειοψηφία της υπάρχουσας Βουλής, έχω την άποψη ότι θα περιπέσει σε κατάσταση διεκπεραιωτικής διαδικασίας. Θα μετατραπεί και αυτό το ζήτημα σε υπόθεση διοικητικής ρουτίνας. Δεν έχει στοιχεία έμπνευσης αυτή η διαδικασία της αξιολόγησης, προκειμένου να αντέξει, να είναι βιώσιμη θεσμικά και στην κυριολεξία να κινητοποιεί το εκπαιδευτικό στελεχικό δυναμικό, προκειμένου να κατακτήσει γνωστικούς χώρους και παιδαγωγικές ικανότητες που σήμερα δεν γνωρίζει, αλλά έχει τη δυνατότητα και να γνωρίσει και να αποκτήσει ως σημαντικό βοήθημα.

Το σχέδιο νόμου αναφέρεται και στην περιφερειακή συγκρότηση της εκπαίδευσης. Ειλικρινά σας το λέω, θα μπορούσε κανείς να υιοθετήσει αμέσως αυτήν τη λογική της περιφερειακής συγκρότησης της εκπαίδευσης, με την παραδοχή ότι αυτός ο υπερσυγκεντρωτισμός οδηγεί σε ατροφία δραστηριοτήτων, που πρέπει να αναπτύσσονται σε όλους τους αρμούς της εκπαίδευσης, όπως αυτοί διακινώνονται σε ολόκληρη την επικράτεια.

Έχω, όμως, τη βεβαιότητα, κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν προωθείται περιφερειακή συγκρότηση της εκπαίδευσης. Αντιθέτως, προωθείται μία κατά φαινόμενο αποκέντρωση, που στην κατάληξή της έχει πάλι το στοιχείο της υπερσυγκέντρωσης, με μόνη τη διαφορά ότι αυτή η υπερσυγκέντρωση, αυτός ο συγκεντρωτικός χαρακτήρας, αναπτύσσεται πια στο επίπεδο του Περιφερειακού Διευθυντή.

Πολύ δε περισσότερο, κύριε Υπουργέ, όταν τα κριτήρια για το διορισμό του Περιφερειακού Διευθυντή δεν ορίζονται, δεν προκύπτουν με σαφήνεια από το σχέδιο νόμου, έτσι ώστε ο κοινός νομοθέτης, εμείς, κύριοι συνάδελφοι, να μπορούμε να ελέγχουμε την αποτελεσματικότητα των κριτηρίων και των προϋποθέσεων για τον ορισμό του Περιφερειακού Διευθυντή.

Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω εάν επικοινωνήσατε με την Έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής. Η Έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής, όργανο πολιτικά ουδέτερο με την έννοια των εδώ αντιπαραθέσεων και της μη συμμετοχής του, πάρα πολύ κομψά, αλλά εξαιρετικά καίρια επισημαίνει ότι έχουμε μία ευρεία νομοθετική εξουσιοδότηση, έτσι ώστε να είναι ασαφή τα στοιχεία ελέγχου που θα μπορούμε να έχουμε για να κρίνουμε την αποτελεσματικότητα των ρυθμίσεων που αφορούν σε καίρια ζητήματα που προωθεί το σχέδιο νόμου.

Είναι χαρακτηριστικό αυτό που λέει το Επιστημονικό Συμβούλιο. Τίθεται το ερώτημα εάν τα προσόντα και τα κριτήρια επιλογής υψηλόβαθμων στελεχών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης αποτελούν θέμα ειδικότερο ή με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τοπικό ή λεπτομερειακό, ώστε να είναι –την προσοχή σας, κύριε Υπουργέ– επιτρεπτή η παροχή εξουσιοδότησης σε άλλο όργανο πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αν μου επιτρέπετε, κύριε Κουβέλη, δεν αναφέρεται στους περιφερειακούς διευθυντές αλλά στους

προϊστάμενους γραφείου.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Βεβαίως. Εγώ όμως δρώμαι αυτής της παρατηρήσεως για να προωθήσω περαιτέρω την κριτική η οποία έχει σχέση και με τον περιφερειακό διευθυντή έστω και αν το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής δεν σας το λέει αλλά σας λέει κάτι άλλο λίγο πριν, κύριε Υπουργέ.

Τι σας λέει και τι σας συνιστά το Επιστημονικό Συμβούλιο;

Σας συνιστά τουλάχιστον να διατυπώσετε, να έχετε αναφορά των γενικών αρχών και των κατευθύνσεων που θα πρέπει να ακολουθήσει η κανονιστικώς δρώσα διοίκηση, εν προκειμένω ο Υπουργός, ώστε η εξουσιοδότηση για ένα τόσο σημαντικό θέμα όπως είναι ο καθορισμός των προσόντων και των κριτηρίων επιλογής των υποψηφίων, να είναι πέρα από κάθε αμφισβήτηση ορισμένη. Βεβαίως οι σκέψεις αυτές του Επιστημονικού Συμβουλίου διατυπώνονται για συγκεκριμένα ζητήματα. Όμως, πάλι το Επιστημονικό Συμβούλιο επαναλαμβάνει πολιτικό λόγο που επανειλημμένα έχει διατυπωθεί σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα ότι σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να είναι ειδική και ορισμένη η νομοθετική εξουσιοδότηση. Και εδώ –το ακούσατε λίγο πριν από το συνάδελφο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης– έχετε περίπου σαράντα ρυθμίσεις τις οποίες αφήνετε να γίνουν με προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις. Και αυτό δεν συνιστά κατά τη γνώμη μου ορθή διαδικασία νομοθέτησης και μάλιστα τόσο σημαντικών ζητημάτων όπως είναι αυτό το νομοθέτημα που αφορά στην εκπαίδευση.

Κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνοντας, έχει γίνει μεγάλη συζήτηση για τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια και για τις εργασιακές σχέσεις των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Ακούγονται απόψεις οι οποίες είναι από αφοριστικές έως επικίνδυνα ισοπεδωτικές και απλουστευτικές. Με την τροπολογία του κυρίου Υπουργού δεν εγκαθίσταται κάποιος κρατισμός στο χώρο των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων ούτε αν θέλετε περιγράφεται με τη νομική κυριολεξία κάποιο διευθυντικό δικαίωμα του ιδιοκτήτη του οιοδήποτε εκπαιδευτηρίου.

Με τη ρύθμιση η οποία αντιμετωπίζεται από το σχέδιο νόμου τι επιδιώκεται; Η προστασία των εργασιακών σχέσεων των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, η οριοθέτηση όπως έλεγα στη Διαρκή Επιτροπή των ορίων της καλής πίστης που πρέπει να ερρασταλάξει αυτός που ασκεί διευθυντικό δικαίωμα, ο ιδιοκτήτης εν προκειμένω του εκπαιδευτηρίου, στην απόλυση του ιδιωτικού εκπαιδευτικού.

Κύριοι συνάδελφοι, μίλησα για απλούστευση και ισοπεδωτισμό. Ας είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί. Ο εργασιακός χώρος των ιδιωτικών εκπαιδευτικών δεν πρέπει να ταυτίζεται με άλλους εργασιακούς χώρους που αφορούν σε άλλες δραστηριότητες και προκειμένου μέσα απ' αυτήν την ταύτιση να προκύπτουν ταυτόσημα κριτήρια αντιμετώπισης των εργασιακών σχέσεων των μισθωτών. Ο εργασιακός χώρος της εκπαίδευσης είτε δημόσιος είτε ιδιωτικός, εν προκειμένω ιδιωτικός, έχει την ιδιαιτερότητά του. Μια ιδιαιτερότητα η οποία αναγνωρίζεται και από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και των άλλων κοινών δικαστηρίων μας, αλλά και από τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα, με την έννοια ότι μπορεί το κράτος, μπορεί η πολιτεία εν όψει του γεγονότος ότι η εκπαίδευση, πολλών δε μάλλον η παιδεία, είναι μείζον αγαθό να παρεμβαίνει όχι για να χειραγωγεί αλλά για να διαμορφώνει το αναγκαίο πλαίσιο άσκησης των εργασιακών δικαιωμάτων των ιδίων των εκπαιδευτικών. Διότι αυτά τα δικαιώματα αφορούν, επαναλαμβάνω, στο κεφαλαίωδες μέγεθος της εκπαίδευσης και κατά συνέπεια της παιδείας.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, η επανάληψη είναι χρήσιμη. Θα πρέπει πολύ συστηματικά να δείτε και να φέρετε ρύθμιση για την προστασία εξάλλου και των δικαιωμάτων των αναπληρωτών καθηγητών. Δεν είναι δυνατό, κύριοι συνάδελφοι, ένας αναπληρωτής καθηγητής να εργάζεται πέντε, επτά, δέκα, δώδεκα, πολύ περισσότερα χρόνια, να μην έχει ρυθμισμένη την εργασιακή του σχέση και να βρίσκεται θα έλεγα σε ιδιότυπη εργασιακή αιχμαλωσία.

Με αυτές τις σκέψεις εμείς καταψηφίζουμε το σχέδιο νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριοι συνά-

δελφοί, θα προχωρήσουμε στις ομιλίες των Βουλευτών. Σας θυμίζω τον νέο Κανονισμό. Οι έξι πρώτοι από τον κατάλογο θα μιλήσουν με βάση τη σειρά εγγραφής τους και με εναλλαγή. Έχουν δικαίωμα δε να μιλήσουν για οκτώ λεπτά. Οι επόμενοι θα μιλήσουν με τη σειρά εγγραφής τους. Μετά τους έξι πρώτους, μπορεί να μιλήσει ο κύριος Υπουργός και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Οι επόμενοι μετά τους έξι πρώτους συναδέλφους, θα μιλήσουν δέκα λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Από του Βήματος, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Μάλιστα. Το ίδιο που ανέφερε ο Κανονισμός για τα δέκα λεπτά, αναφέρει τώρα και για τα οκτώ λεπτά. Συνεπώς, ό,τι ίσχυε.

Πρώτος λοιπόν από τους έξι, είναι ο κ. Τσεκούρας. Πριν σας δώσω όμως το λόγο, κύριε Τσεκούρα, να δώσουμε το λόγο στον κύριο Υπουργό γιατί κάτι θέλει να διευκρινίσει.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Να διευκρινίσω κάτι επειδή είναι καινούριο στοιχείο. Το έθεσε ο κ. Κουβέλης και προκύπτει από την θέση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής. Στο θέμα λοιπόν που επεσήμανε ο κ. Κουβέλης και μας υποδεικνύεται, της περιγραφής δηλαδή στο άρθρο 3 παράγραφος 2, προτιθέμεθα να υιοθετήσουμε την πρόταση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής. Το λέω, για να μην περισπαστούν οι Βουλευτές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Καλώς, κύριε Υπουργέ, είστε σαφής.

Στο σημείο αυτό, κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα εκατόν ογδόντα χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση, σαραντά μαθητές και τρεις καθηγητές από το 1ο Γυμνάσιο Αγίας Βαρβάρας Αττικής.

Παρακολουθούν συζήτηση για νομοσχέδιο της παιδείας. Είναι καλή σύμπτωση.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Ορίστε, κύριε Τσεκούρα, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όντας ο ίδιος εκπαιδευτικός, έκρινα ότι οφείλω να πω λίγα λόγια επί της αρχής του σχεδίου νόμου. Τα λόγια μου θα είναι αναγκαστικά λίγα, για να χωρέσουν στο χρόνο των οκτώ λεπτών, αλλά κατά το δυνατόν περιεκτικά, χωρίς βέβαια να μπορούν να δώσουν απάντηση στα ερωτήματα: πώς ποσοτικοποιείται η ποιότητα και ποιος αξιολογεί τους αξιολογητές.

Θεωρώ την εκπαίδευση όλων των βαθμίδων τυπική, άτυπη, κλασική, τεχνικοεπαγγελματική, θεωρητική, εφαρμοσμένη, εξ αποστάσεως ή διά βίου, ως την καλύτερη και αποτελεσματικότερη επένδυση για την ολόπλευρη κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη της χώρας. Γι' αυτό και με την παρέμβασή μου κατά τη συζήτηση του κρατικού προϋπολογισμού του 2002 ζήτησα την εξαιρετική και μεροληπτική αύξηση των δαπανών για την εκπαίδευση, προκειμένου να αποκτήσει η Ελλάδα συγκριτικό πλεονέκτημα στο ανθρώπινο κεφάλαιο.

Το ανθρώπινο κεφάλαιο πρέπει να είναι καλής ποιότητας. Η καλή ποιότητα υποβοηθείται και διαπιστώνεται και μέσω μιας αντικειμενικής αξιολόγησης την οποία πρώτοι οι εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων πρέπει να την επιζητήσουν.

Τι πρέπει να αξιολογηθεί: Πρώτον, το εκπαιδευτικό προσωπικό και το εκπαιδευτικό έργο.

Δεύτερον, τα γνωστικά αντικείμενα και η ποιότητα των βιβλίων.

Τρίτον, η αποτελεσματικότητα του διοικητικού μηχανισμού.

Τέταρτον, η αξιοποίηση της σύγχρονης ηλεκτρονικής τεχνολογίας.

Πέμπτον, η υλικοτεχνική υποδομή μαζί με τις βιβλιοθήκες, ποσότητα και ποιότητα αυτών.

Έκτον, ο βαθμός χρησιμοποίησης των δημοσίων πόρων με

οικονομικά αποτελεσματικό και κοινωνικά ωφέλιμο τρόπο.

Έβδομον, οι αναλογίες μαθητών-διδασκόντων και

Όγδοον, η χωροταξία των σχολείων.

Επειδή η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού προσωπικού χαρακτηρίζεται από σχετικά υψηλό βαθμό δυσκολίας, πρέπει εκ των προτέρων να προσδιοριστούν: Πρώτα το περιεχόμενο της αξιολόγησης, παραδείγματος χάριν η προσωπικότητα, το παιδαγωγικό, το διδακτικό και το ψυχολογικό στοιχείο, το συγγραφικό και ερευνητικό έργο, η συμμετοχή σε επιστημονικά συνέδρια κλπ.

Δεύτερον, ποσοτικοί και ποιοτικοί δείκτες, παραδείγματος χάριν, τέστ μάθησης γνώσεων των μαθητών, επαγγελματική αποκατάσταση των αποφοίτων, ποσοστό εισόδου στα ΑΕΙ.

Τρίτον, η διαδικασία της αξιολόγησης και:

Τέταρτον, ο τρόπος και ο έλεγχος, ώστε τα αποτελέσματα της συνολικής αξιολόγησης των εκπαιδευτικών να οδηγούν στην κατάλληλη επιμόρφωση αυτών, μια και η γνώση απαξιώνεται σε σύντομο χρόνο.

Ποιοι είναι οι αξιολογητές. Αφού θα έχουν προσδιοριστεί τα αντικειμενικά κριτήρια, τις επιτροπές αξιολόγησης, πρέπει να συναπαρτίζονται μέλη υψηλού κύρους και εξειδικευμένων γνώσεων. Η στάθμιση, η βαρύτητα των υποκειμενικών κριτηρίων, παραδείγματος χάριν η προσωπική συνέντευξη, ή δημοσιοϋπαλληλικών κριτηρίων, παραδείγματος χάριν η προώθηση, πρέπει να περιοριστεί προς χάριν των αντικειμενικών κριτηρίων. Έτσι θα περιοριστεί ο υποκειμενισμός των μελών της Επιτροπής Αξιολόγησης, τα οποία καλό θα είναι να μην προέρχονται μόνο από τον ομοίόβαθμο συναδελφικό χώρο.

Αυτές οι παρατηρήσεις πρέπει να ισχύσουν και στην επιλογή των προσώπων της διοικητικής ιεραρχίας και μ' αυτό εισέρχομαι στην περιφερειακή αποκέντρωση των υπηρεσιών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Αυτή θα συμβάλει στην αναβάθμιση της εκπαίδευσης ιδίως αν, έστω βαθμιαία, αποκτήσει ουσιαστικό περιεχόμενο. Τούτο, μεταξύ άλλων, σημαίνει πως αν τα περιφερειακά όργανα έχουν τη σχετική αυτοτέλεια να διαμορφώνουν, παραδείγματος χάριν, τα προγράμματα σπουδών με ό,τι αυτό συνεπάγεται σε προσωπικό και υλικοτεχνική υποδομή, τότε θα χρειαστούν επιπρόσθετοι οικονομικοί πόροι. Θα είναι το Υπουργείο Παιδείας θεσμικά έτοιμο να διαφοροποιήσει τις επιχορηγήσεις, εφόσον βέβαια οι διάφορες περιφερειακές μονάδες δεν θα έχουν ιδίους πόρους;

Παραπέρα, καλό θα είναι να περιοριστεί όσο το δυνατόν περισσότερο η πολυεπίπεδη διοικητική ιεραρχία, διότι αυτή αυξάνει τη γραφειοκρατία, διαχέει την ευθύνη και μειώνει την αποτελεσματικότητα της διοίκησης.

Κύριε Πρόεδρε, θα κλείσω με δύο παρατηρήσεις:

Η πρώτη: Οι λεγόμενες καθηγητικές σχολές των πανεπιστημίων, δεν προσφέρουν σε υποχρεωτική βάση ούτε τα ελάχιστα απαιτούμενα για έναν εκπαιδευτικό, εξειδικευμένα μαθήματα, όπως παιδαγωγική, διδακτική, ψυχολογία κλπ. Για να βελτιωθεί λοιπόν ουσιαστικά η ποιότητα των εκπαιδευτικών, κρίνω ότι είναι αναγκαίο όσοι θέλουν να γίνουν εκπαιδευτικοί, να έχουν ένα έως δύο έτη, ανάλογα με τη βαθμίδα, επιπλέον εξειδικευμένες σπουδές.

Και η τελευταία παρατήρηση, κύριε Υπουργέ. Μήπως θα μπορούσατε –δεν ξέρω αν είναι εφικτό– στις «άλλες διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου», να συμπεριλάβετε και μια διάταξη, βάσει της οποίας η βαθμολογία των ιδιωτικών σχολείων να έχει διαφορετική, μικρότερη στάθμιση «βαρύτητα από εκείνη των δημοσίων σχολείων»; Και τούτο, διότι καθώς η βαθμολογία αποτελεί το βασικότερο κριτήριο μοριοδότησης στις προσλήψεις μέσω ΑΣΕΠ για τον δημόσιο τομέα και οι απόφοιτοι ιδιωτικών σχολείων, έχουν βαθμό μόνο 19 και 20, για προφανείς λόγους, αντιλαμβάνεστε ότι οι απόφοιτοι των δημοσίων σχολείων τίθενται εκτός συναγωνισμού. Τούτο μπορεί να έχει και την επιπλέον συνέπεια, να προτιμήσουν περισσότεροι νέοι και νέες τα ιδιωτικά σχολεία, όχι διότι θα μάθουν καλύτερα γράμματα αλλά διότι θα έχουν άριστους βαθμούς και έτσι θα παίρνουν περισσότερα μόρια στις προσλήψεις μέσω του ΑΣΕΠ.

Σας ευχαριστώ.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων) : Δεν συνδέεται ο βαθμός αυτός με το ΑΣΕΠ, αλλά ο βαθμός του πτυχίου. Είναι θέμα δικό σας, των πανεπιστημιακών, το πώς βαθμολογείτε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ : Εγώ μιλώ για τη μέση εκπαίδευση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας) : Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, θα απαντήσετε μετά.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων) : Αφού δεν συνδέεται, κύριε Τσεκούρα, ο βαθμός αυτός με το ΑΣΕΠ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας) : Μη συνεχίζετε, κύριε Υπουργέ, έναν τέτοιο διάλογο «κατ' ιδίαν». Στη Βουλή έχουμε Κανονισμό γι' αυτά. Σας παρακαλώ.

Το λόγο έχει ο κ. Καλός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ : Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τη μια πλευρά η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας και του έργου που επιτελούν οι εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων, από την άλλη η ιεραρχία της εκπαίδευσης, η όλη δομή της ιεραρχίας και φυσικά η άλλη παράμετρος, που είναι η συνεχής και διά βίου επανεκπαίδευση και εξειδίκευση του διδακτικού προσωπικού της εκπαίδευσης είναι οπωσδήποτε σοβαρότατα θέματα. Και κάθε άλλο παρά μπορούν να μπουν στη λογική, αγαπητέ κύριε Φούρα, έστω και της ποδοσφαιρικής προσομοίωσης.

Εγώ όμως θα κρατήσω μιαν αποστροφή του λόγου σας. Στην εισήγησή σας κάνατε έντονη κριτική της Αντιπολίτευσης. Σας είχα πει και στην επιτροπή, όταν τα συζητούσαμε αυτά, ότι είναι αρχή στην πολιτική απανταχού και διαχρονικά ότι, όταν μια κυβέρνηση κάνει τόσο σκληρή πολιτική και αντιπολίτευση στην αντιπολίτευση, ήδη είμαστε μπροστά στην αλλαγή των ρόλων.

Θα ήθελα όμως να κρατήσω από εκείνο που είπατε κάτι πολύ σημαντικό. Είπατε ότι η ομάδα της Νέας Δημοκρατίας αντί να παίξει μπάλα –κάπως έτσι το είπατε– έστειλε την μπάλα στην εξέδρα. Θα ήθελα να σας πω, λοιπόν, και εγώ ότι, έτσι όπως εμείς βλέπουμε παρακολουθώντας με ψύχραιμο μάτι τα εκπαιδευτικά δρώμενα της χώρας, δυστυχώς το γήπεδο της εκπαίδευσης είναι άδαιο, παντελώς άδαιο! Και ξέρετε γιατί είναι άδαιο; Πρώτα απ' όλα γιατί έχετε εφοδιάσει τα πόδια σας. Και μπλέξατε τα πόδια σας, πριν καν δείτε πού είναι η μπάλα. Πού; Στο νομοθετικό πλαίσιο γι' αυτά τα τρία μεγάλα θέματα της εκπαίδευσης που ήδη φτιάξατε.

Θα σας πω, λοιπόν, την πρώτη κριτική της Νέας Δημοκρατίας, για να ακούσετε σε επανάληψη για πολλοστή φορά τις θέσεις μας και να μην υπάρχει αυτή η προπαγανδιστική θεώρηση –που δεν την τιμώ πολύ και δεν σας τιμά και σας, όταν την επαναλαμβάνετε– ότι τάχα δεν καταλάβατε τι είπε η Νέα Δημοκρατία επί του θέματος.

Πρώτη, λοιπόν, κριτική: Επί οκτώ χρόνια από τότε που σας παρεδόθη το 1993 η κυβερνητική εξουσία στις εκλογές εκείνου του έτους –επί οκτώ συνεπέστατα χρόνια– αφήσατε ακάλυπτη την εκπαίδευση και στα τρία αυτά βασικά θέματα που ερχόμαστε σήμερα να συζητήσουμε.

Καλό ή κακό, σας άρεσε ή δεν σας άρεσε το νομοθετικό έργο του Γιώργου Σουφλιά που σας παρέδωσε η Νέα Δημοκρατία και ειδικότερα οι ρυθμίσεις του π.δ. 320/93 είχαν θέσει μια αξιολογότητα βάση για συνεννόηση και διακομματικής και μεταξύ όλων των συντελεστών της εκπαίδευσης, ώστε από εκεί και μετά μέχρι σήμερα να είχαμε εφοδιάσει αυτό το γήπεδο με όλα εκείνα τα ανταγωνιστικά στοιχεία, όχι για να μπορέσουν τα παιδιά μας, οι διδάσκοντες και τα σχολεία μας να είναι ικανά απλώς για τις εσωτερικές απαιτήσεις, αλλά και για να αντιμετωπίσουν τον αγώνα έξω του γηπέδου, που συνεχώς γίνεται εντονότερος σ' αυτήν την παγκοσμιοποιημένη κοινωνία των μεγάλων αναγκών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Και όμως τι πράξατε από τότε; Ήλθατε και τα καταργήσατε όλα αυτά. Κριτική, λοιπόν, πρώτη: Επί οκτώ χρόνια δεν κάνατε τίποτα. Το παραδεχθήκατε και ο ίδιος, το παραδέχθηκε και ο κύριος Υπουργός. Τι έγινε όμως; Αυτά τα οκτώ χρόνια ήρθε ο κ.

Αρσένης και με τη δική του λογική της αλλαγής του εκπαιδευτικού συστήματος, της λεγόμενης μεταρρύθμισης, έπιασε με το ν. 2525/97 και με το ν. 2817/2000, στις παραμονές των πιο πρόσφατων εκλογών, και έφτιαξε ένα στοιχειώδες –εγώ θα έλεγα βασικό– θεσμικό πλαίσιο, επινοήση του δικού σας κόμματος, του και σήμερα κυβερνώντος κόμματος, για να αντιμετωπίσει αυτά τα θέματα.

Για να δούμε, όμως, πόσο το σεβαστήκατε αυτό. Η κριτική μας είναι ότι σήμερα δεν φέρντε κάτι καινούριο, αλλά απλώς έρχεστε και μπλέκοντας τα πόδια σας εξαιτίας της σύγχυσης, δεν κάνετε τίποτε άλλο, παρά να κάνετε διάτρητο και εκείνο που ήδη φτιάξατε.

Ναι, αλλά με κουρέλια δεν ντύνεται η εκπαίδευση. Η εκπαίδευση θέλει σοβαρότητα, θέλει συνέχεια ιδεών, θέλει βασική γνώση των θεμάτων και θέλει και θάρρος. Σας είπε, κύριε Υπουργέ, ο εκπρόσωπος των εκπαιδευτικών στη συζήτηση που κάναμε, όταν τους εξετάσαμε για τις θέσεις τους, κάτι πολύ απλό, που δεν απηχεί μόνο τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας ή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος ή του Συνασπισμού ή οποιουδήποτε άλλου εδώ, αλλά είναι όντως κάτι πολύ σημαντικό. Πρώτα από όλα δημιουργείτε ένα νέου τύπου διοικητισμό συγκεντρωτικό πέρα για πέρα αναχρονιστικό, ο οποίος δεν ταιριάζει στα δρώμενα της ελληνικής εκπαίδευσης, δεν ταιριάζει στη νοοτροπία των Ελλήνων εκπαιδευτικών. Να, λοιπόν, το πρώτο με το οποίο έρχεστε σήμερα να εκσυγχρονίσετε τα μη εκσυγχρονιζόμενα.

Δεύτερον, έρχεστε να προσφέρετε ένα σύστημα αξιολόγησης. Τι σύστημα αξιολόγησης είναι αυτό και ζητάτε και συναίνεση διακομματική; Είναι ένα συνονθύλευμα διατάξεων μέσω των οποίων προσπαθείτε να κρύψετε τον κομματισμό στη διοίκηση. Και όταν σας είπαμε ότι εφοδιάζεται με μία δαμόκλειο σπάθη αυτό το υπερσυγκεντρωτικό σύστημα από τον περιφερειακό διευθυντή μέχρι τον τελευταίο τροχό της αμάξης της διοίκησης, της εκπαίδευσης, σεεί έρχεστε να προσποιείστε ότι δεν καταλαβαίνετε ότι σας κατηγορούμε για κάτι τέτοιο, όταν τάχα μου η όλη διαδικασία της αξιολόγησης δεν αποτελεί σπαθί και δεν καταλαβαίνετε ή δεν ομολογείτε ότι και με αυτό το δημιούργημά μας δύο ειδών αξιολογήσεις έχουμε, να το καταλάβουν οι εκπαιδευτικοί, να το καταλάβουν οι πάντες, που, τέλος πάντων, είναι μία διαδικασία που χρειάζεται σταθερό θεσμικό πλαίσιο και σταθερή λειτουργία, για να μπορεί να δώσει αποτελέσματα που να είναι ικανά να βελτιώσουν το εκπαιδευτικό σύστημα. Και η άλλη αξιολόγηση, όπως πολύ σωστά είπε ο κ. Κουβέλης, δεν είναι τίποτε άλλο, παρά το εργαλείο για τη συντήρηση του κομματικού μηχανισμού, που εμείς τον απορρίπτουμε συλλήβδην από την ιεραρχία της διοίκησης. Η πιο αναχρονιστική σκέψη και η πιο αναχρονιστική υλοποίηση μεθόδων είναι αυτό που επιτυγχάνεται με αυτό που λέτε αξιολόγηση.

Να έρθουμε στο τρίτο θέμα, της επιμόρφωσης. Σταματήσατε με λειτουργία μόνο ενός τμήματος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου τόσο καιρό όλο εκείνο που σας είχαμε παραδώσει. Όντως η Νέα Δημοκρατία είχε βάλει τις βάσεις από το 1993 για να έχουμε διαρκή επανεκπαίδευση συστηματική και προκαταρτική και κατά τη λειτουργία τη θεσμική των κανόνων της εκπαίδευσης, αλλά και βάσεις, την οποία ξεχάσατε τελείως. Περιοριστήκατε λοιπόν στη λειτουργία της επανεκπαίδευσης του Σαββατοκύριακου και δαπανήθηκαν και κατασπαταλήθηκαν τεράστια ποσά, χωρίς να αποκτήσει κανένα εφόδιο ο Έλληνας καθηγητής και δάσκαλος. Και έρχεστε τώρα και κάνετε έναν οργανισμό, λες και δεν ξέρει ο μέσος Έλληνας, πόσο μάλλον ο Έλληνας εκπαιδευτικός, ότι όταν δεν έχεις διάθεση, όταν δεν έχεις τα κότσια για να λύσεις ένα ζήτημα τόσο σημαντικό, δημιουργείς απλώς έναν υδροκέφαλο, όπως είναι αυτός, οργανισμό για να του το αναθέσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Τέλος, όσον αφορά το τι κάνετε με τους ιδιωτικούς

εκπαιδευτικούς και με τα ιδιωτικά σχολεία, εκείνο που εμείς πιστεύουμε είναι ότι πάτε να ισοπεδώσετε την κατάσταση προς τα κάτω στρεβλώνοντας τους όρους της αγοράς. Τιμούμε τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς και τιμούμε και τους αγώνες των ιδιωτικών εκπαιδευτικών και όντως τιμάμε στην πράξη –και με το πρόγραμμά μας έχουμε δώσει λύσεις στα προβλήματά τους– τον αγώνα που κάνουν αυτοί οι άνθρωποι. Αλλά δεν είναι δυνατόν όταν εκχωρείτε, όπως ομολογήσατε ως πολιτεία, την παραγωγή του εκπαιδευτικού αγαθού στα ιδιωτικά σχολεία, να πιστεύετε ότι σας δίνει κανείς το δικαίωμα να στρεβλώσετε και τους όρους του ανταγωνισμού μεταξύ τους και να έρχεστε να τους λέτε ότι πρέπει να υπακούσουν σε τέτοιες στρεβλώσεις που το επίπεδο της εκπαίδευσης το ρίχνουν κάτω και που προφανώς δεν κάνουν σε αυτήν τη χώρα κανέναν πλεόν ευτυχέστερο ούτε στη δημόσια παιδεία ούτε στην ιδιωτική εκπαίδευση.

Σας ευχαριστώ.

(Προεκορπήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Κατσανέβας έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ: Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο, όπως εκτεταμένα το συζητήσαμε και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, κινείται προς την απόλυτα σωστή κατεύθυνση. Θα έλεγε κανείς ότι καθυστέρησε να έρθει και αν κάποιος μπορεί να εγκალέσει την Κυβέρνηση, θα είναι για την καθυστέρηση αυτή. Και γιατί ίσως δεν προχωρά με πιο έντονο και γοργό ρυθμό στο μέγιστο θεσμό της αξιολόγησης και κατ' επέκταση της αποκέντρωσης και της μετεκπαίδευσης των εκπαιδευτικών. Δεν υπάρχει εκπαιδευτικό σύστημα πουθενά σε ολόκληρο τον κόσμο που να μη βασίζεται σε αυτές τις τρεις κυρίαρχες συνιστώσες.

Το αίτημα για διάλογο χωρίς να υπάρχει κάποια βάση, δηλαδή διάλογος από μηδενική βάση, προφανώς στοχεύει στην ουσιαστική ακύρωση αυτών των δεδομένων. Η στρεψοδικία βέβαια είναι ίδιον της πολιτικής πρακτικής και γι' αυτό ο κόσμος μας αποστρέφεται, επειδή φαίνεται ότι άλλα λέμε πολλές φορές και άλλα εννοούμε.

Δυστυχώς όμως, κύριοι συνάδελφοι, ο χρόνος δεν μου επιτρέπει να μιλήσω περισσότερο γι' αυτό το θέμα, για το οποίο πιστεύω ότι πρέπει η ηγεσία του Υπουργείου να προχωρήσει με μεγαλύτερη ταχύτητα. Γιατί θέλω να αναφερθώ σε ένα άλλο μείζον θέμα αρχής, το οποίο, πιστεύω επίσης, ότι σκιάζει έστω και μερικώς την ορθότητα του νομοσχεδίου, που καλούμαστε σήμερα να ψηφίσουμε.

Ουσιαστικά πρόκειται για τη θέσπιση της μονιμότητας για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς για το διάστημα –το τονίζω– πέραν της εξαετίας. Δεν θα πρέπει να υπάρχει καμία αμφιβολία στους αγαπητούς συναδέλφους. Δεν στρεψοδικώ, ούτε θέλω να αναστρέψω δεδομένες καταστάσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Έχω μελετήσει πολύ καλά την τροπολογία και έχω πεισθεί απόλυτα, γιατί γνωρίζουμε όλοι γραφή και ανάγνωση, ότι ουδείς, το τονίζω, ουδείς ιδιωτικός εκπαιδευτικός μπορεί να απολύεται, εκτός και αν κριθεί για μια σειρά από αιτίες τις οποίες θα τις κρίνει μία τριμελής επιτροπή στην οποία συμμετέχουν δύο εργαζόμενοι και ένας εκπρόσωπος των ιδιοκτητών, ο ένας από τους εργαζόμενους είναι συνδικαλιστής και ο άλλος εργαζόμενος του δημόσιου τομέα, από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο. Υπήρχε και μία δεύτερη φοβερή και τρομερή επιτροπή από συνδικαλιστές αποκλειστικά, την οποία όμως ευφυώς ο κύριος Υπουργός κατήργησε από την τροπολογία.

Το θέμα της μονιμότητας αποτελεί κατά την άποψή μου –αυτό το έχω διακηρύξει και από αυτό το Βήμα– τη μεγάλη πληγή, την κύρια αιτία της κακοδαιμονίας της δημόσιας και γενικότερα της διοίκησης στον τόπο μας. Εννοώ τη μονιμότητα με όλες τις εκφάνσεις της, ακόμη και αυτής –και δεν αστεειόμαστε, όταν το λέμε– των ίδιων των Υπουργών.

Η μονιμότητα, είτε πρόκειται για καθεστώτα, είτε πρόκειται για πολιτικά συστήματα, αλλά πάνω από όλα όταν πρόκειται για

πρόσωπα, αποτελεί έγκλημα και οδηγεί μαθηματικά στον ωχαδερφισμό, στην αδιαφορία και βέβαια στον εφησυχασμό και στην ατιμωρησία, που αποτελούν και τις κορωνίδες των εγκλημάτων που συντελούνται καθημερινά και τα διαπιστώνουμε σε όλες τις πτυχές της δημόσιας ζωής μας, τις οποίες καταγγέλλουν διάφοροι και από τα τηλεοπτικά παράθυρα, αλλά τα αίτια δεν τα σκαλίζουν όσο θα έπρεπε. Γιατί τα αίτια είναι οι θεσμοί και όχι η λειτουργία των θεσμών.

Η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας επικαλείται μία απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία όμως αντιθέτως αναφέρει συγκεκριμένα και θα την καταθέσω για τα Πρακτικά, ότι είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι όλοι οι περί του εναντίον προβαλλόμενοι λόγοι της εφέσεως και η έφεση στο σύνολό της. Αυτή η απόφαση είναι στη διάθεσή σας για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Κατσανέβας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα απόφαση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης επικαλείται το Υπουργείο Παιδείας μία γνωμοδότηση του εκλεκτού συνταγματολόγου κ. Δημητρίου Τσάτσου, ο οποίος όμως θεωρεί ως συνταγματικές ορθή τη ρύθμιση με την προϋπόθεση ότι –σας διαβάζω τι λέει ο κ. Τσάτσος στη σελίδα 9– μεταξύ των άλλων δηλαδή, μετά την πάροδο της εξαετίας ο ιδιοκτήτης διατηρεί το δικαίωμα αναπλήρωσης καταγγελίας για το 33% των εκπαιδευτικών που τη συμπληρώνουν.

Κύριε Υπουργέ, «μετά», όχι «με». Άλλο «με τη συμπλήρωση» και άλλο «μετά». Την καταθέτω, κύριε Υπουργέ.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα έχετε γραπτή τοποθέτηση του κ. Τσάτσου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ: Την καταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Κατσανέβας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Υπουργέ, είστε πολύ καλός μου φίλος και ξέρετε ότι δυσκολεύομαι πάρα πολύ που τα λέω αυτά και δεν τα λέω κι εγώ από εδώ.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Πρέπει να προστατεύσουμε την αλήθεια όμως.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ: Να μου κρατήσετε το χρόνο, κύριε Πρόεδρε, όμως, γιατί ο κύριος Υπουργός, αν και φίλος, με διακόπτει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Αφού όμως σας απευθύνει και το λόγο ο Υπουργός, σημαίνει αναβάθμιση του διαλόγου!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ: Είναι τιμή μου να με διακόπτει ο Υπουργός και φίλος Πέτρος Ευθυμίου. Αλλά τον παρακαλώ μια και επιμένει, και να μου κρατηθεί αυτός ο χρόνος, να συμφωνήσουμε τι διαβάζουμε εδώ. «Μετά την πάροδο της εξαετίας» και όχι «κατά τη συμπλήρωση της εξαετίας»; Εγώ θα σας το φέρω και πάλι να το δείτε. Δεν μπορείτε να με πείσετε ότι μία σαφέστατη διατύπωση είναι άλλη από αυτή που διαβάζω. Δεν θα με πείσετε και δεν νομίζω ότι μπορείτε να πείσετε κανέναν.

Οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί, κύριοι συνάδελφοι, αναμφίβολα επιτελούν ένα σημαντικότατο έργο και σ' αυτό το έργο. Και στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς οφείλεται, θα έλεγα, κατά κύριο λόγο και η επιτυχής λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων με κριτήρια, αν μη τι άλλο, τα ποσοστά επιτυχίας στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Και είναι λυπηρό, που δεν καταφέραμε τόσα χρόνια να πετύχουμε παρόμοιους δείκτες για τα δημόσια σχολεία, που όλοι τα πονάμε και όλοι θέλουμε να λειτουργούν ορθώς.

Ποιο είναι το πρόβλημα; Το πρόβλημα είναι οι απολύσεις, οι κακοί εργοδότες οι οποίοι εγκληματούν σε βάρος των εργαζομένων; Μα, όπως κανείς δεν αμφισβητεί, στο διάστημα των τελευταίων πέντε ετών, επί συνόλου εξή χιλιάδων εκπαιδευτικών έχουν απολυθεί δεκαεννέα όλοι κι όλοι, δηλαδή ποσοστό 0,3%, –το καταθέτω και αυτό στα Πρακτικά – κάτι το

οποίο είναι αδιαφιλονίκητο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Κατσάνεβας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ πολύ, δώστε μου το χρόνο που μου «υπέκλειψε» ο κύριος Υπουργός. Τουλάχιστον!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Περίπου δέκα δευτερόλεπτα ήταν. Τέλος πάντων, θα σας δώσω είκοσι.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Να το στρογγυλέψουμε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Δυσκόλεψε το ρυθμό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ: Ακριβώς. Δυσκόλεψε το ρυθμό μου και το έκανε πιθανόν σκόπιμα.

Εδώ όμως έχω άλλο ένα χαρτί που θα σας το δείξω. Ο πρόεδρος της ΟΙΕΛΕ, της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Λειτουργιών, των συνδικαλιστών δηλαδή, ο κ. Κουρουτός, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων επικαλέστηκε ως κυρίαρχο ζήτημα τη δυσαρμονία των εργασιακών σχέσεων και αναφέρθηκε ενδεικτικά στον εκλεκτό, αναμφίβολα, εκπαιδευτικό Κώστα Παπαϊωάννου, ο οποίος απολύθηκε, γιατί δεν ήταν αυτός που έπρεπε και κυρίως γιατί πήγε στη Γένοβα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Κατσάνεβας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επειδή κι εγώ πήγα στη Γένοβα, καταλαβαίνετε ότι νιώθω ιδιαίτερα αισθήματα φιλίας προς τον κ. Παπαϊωάννου, τον οποίο επίσης τιμά, γιατί τυχαίνει να γνωρίζω το έργο του. Όμως εδώ έχω ένα έγγραφο του κ. Παπαϊωάννου, με το οποίο δηλώνει ότι έχει παραιτηθεί. Και βεβαίως, αν θέλετε, να σας διαβάσω δύο λόγια. «Ανεπιφυλάκτως παραιτούμαι οικειοθελώς από την εργασία μου και δεν έχω καμία απαίτηση ...». «...δηλώνω ότι ικανοποιήθηκαν όλες οι μέχρι τώρα απαιτήσεις μου που απορρέουν από τη σύμβαση εργασίας και έχω εισπράξει τα αντίστοιχα ποσά».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Κατσάνεβας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν μπορώ να καταλάβω πώς είναι δυνατόν ένας προσκεκλημένος στην Επιτροπή της Βουλής, στο Κοινοβούλιο, να ψεύδεται κατ' αυτόν τον τρόπο και να παραπλανεί το Κοινοβούλιο και βεβαίως να παραπλανεί και την ηγεσία του Υπουργείου, με απώτερο σκοπό φυσικά να την οδηγήσει σ' αυτές τις περιέργες και αναίτιες αποφάσεις, που σκιάζουν το όλο ζήτημα.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας επιμένει σ' αυτήν την τροπολογία όχι γιατί υπάρχουν κάποιοι σκοτεινοί λόγοι ή άνομα συμφέροντα. Γι' αυτό δεν υπάρχει καμία αμφιβολία. Κι εγώ προσωπικά θέλω να τονίσω ότι για τον Υπουργό Παιδείας, τον Πέτρο Ευθυμίου, όχι μόνο νιώθω αισθήματα φιλίας, αλλά συμφωνώ με τις περισσότερες από τις πολιτικές του πρακτικές και αποφάσεις. Εδώ όμως έρχεται αναμφισβήτητα σε πλήρη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Έκλεισε το χρόνο σας, γιατί, αν φθάσουμε το δεκάλεπτο θα είναι σαν να ...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ: Ένα λεπτό μόνο, να κλείσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Όχι, δεν σας δίνω, λυπάμαι. Είναι οκτάλεπτο. Πήγε εννιάμισι, το έκλεισε για να μην πάει δέκα και επανέλθουμε στον παλιό Κανονισμό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ: Αφήστε το να πάει δέκα, για να είναι και στρογγυλό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Δεν είναι έτσι.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ: Να κλείσω με μια κουβέντα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κλείστε, κύριε Κατσάνεβα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ: Έλεγα λοιπόν –γιατί αυτό είναι ουσιαστικό– ότι δεν χρειάζεται ο Υπουργός να πιει το κώνειο ως νέος Σωκράτης, επειδή διαφωνούσε με κάτι. Απλά αρκεί να

συμφωνήσει –ή να δεχθεί έστω και διαφωνώντας– με την άποψη του κοινού περί δικαίου αισθήματος, όπως θα έλεγε και ο Σόλων –γιατί οι νόμοι αυτό ακριβώς πρέπει να εκφράζουν, κύριε Υπουργέ, το κοινό περί δικαίου αίσθημα– με τη συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων του, όχι της Αντιπλοτευσίας ή αν θέλετε των εργοδοτών. Να συμφωνήσει λοιπόν με την πλειοψηφία των συναδέλφων του στο ΠΑΣΟΚ, πρώην Υπουργών και όλων ημών, που ενδιαφερόμαστε και για την εκπαίδευση, αλλά και για τον ίδιο προσωπικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Παπαδόπουλος έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Υπάρχει κοινή παραδοχή, ότι η εκπαίδευση και η παιδεία έχει μετατραπεί σε πραγματικό αναπτυξιακό κεφάλαιο των σύγχρονων κοινωνιών ότι ο ρόλος της εκπαίδευσης σήμερα είναι η πραγματική ισχύς των εθνών.

Αυτά ακριβώς μας είπε ο κύριος Υπουργός Παιδείας πριν λίγες μέρες, κατά τη συζήτηση στον Προϋπολογισμό. Δυστυχώς όμως τα παραπάνω δεν επιβεβαιώνονται σε καμία περίπτωση από την πολιτική του Υπουργείου Παιδείας. Άλλωστε το σημερινό νομοσχέδιο αποτελεί μία συνεπή συνέχεια της ασυνέπειας, της ανευθυνότητας, της αμετροπέειας της Κυβέρνησης απέναντι στο εθνικό θέμα της παιδείας.

Το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που συζητείται σήμερα δεν αντιμετωπίζει σε καμία περίπτωση τα προβλήματα της παιδείας, αλλά είναι ξεκάθαρα ένα αποτέλεσμα συμβιβασμού και κομματικού ελέγχου της εκπαίδευσης, που επιχειρείται να γίνει από το Υπουργείο Παιδείας.

Με το νομοσχέδιο αυτό το Υπουργείο Παιδείας επιδιώκει να ελέγξει κομματικά όλες τις εκπαιδευτικές διαδικασίες και να ολοκληρώσει την κατάργηση του αξιοκρατικού συστήματος επιλογής των στελεχών της εκπαίδευσης που είχε καθιερώσει η Νέα Δημοκρατία, το οποίο βασιζόταν σε αντικειμενικά και μετρήσιμα κριτήρια.

Με αυτό το σχέδιο νόμου, το Ειδικό Συμβούλιο Επιλογής των Προϊσταμένων των Περιφερειακών Διευθύνσεων Εκπαίδευσης γίνεται ένα όργανο πλέον καθαρά κομματικό –φαίνεται αυτό άλλωστε– καθώς ως πρόεδρος του ορίζεται ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας. Έπειτα είναι σαφές ότι τα κριτήρια δεν είναι πλέον αντικειμενικά, ούτε μετρήσιμα, ευνοώντας έτσι τις αυθαιρεσίες και τις κομματικές παρεμβάσεις.

Είναι βέβαια παραδεκτό, από όλη την ελληνική κοινωνία σήμερα ότι το ΠΑΣΟΚ τόσα χρόνια έχει αποδείξει ότι ξέρει πάρα πολύ καλά το θέμα αυτό. Η χώρα μας εξακολουθεί να κατέχει την παγκόσμια πρωτοτυπία της μη αξιολόγησης του εκπαιδευτικού και του εκπαιδευτικού έργου.

Το ΠΑΣΟΚ κατήργησε το π.δ. 491/93, με το οποίο η Νέα Δημοκρατία είχε θεσπίσει αντικειμενικές διαδικασίες αξιολόγησης όλων των εκπαιδευτικών και αντί αυτού, προτείνει την αξιολόγηση μόνο των εκπαιδευτικών που είναι ή θέλουν να γίνουν στελέχη της εκπαίδευσης.

Το 1992 επίσης είχαν θεσμοθετηθεί τα ΠΕΚ, τα Περιφερειακά Επιμορφωτικά Κέντρα, καθιερώνοντας έτσι ένα ουσιαστικό σύστημα επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, το οποίο εκτός των άλλων ήταν και υποχρεωτικό. Θα πρέπει να θυμηθούμε όμως ότι το ΠΑΣΟΚ το 1993 κατήργησε αυτό το σύστημα και έκανε την παρακολούθηση των σεμιναρίων προαιρετική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση πλέον, αντιλαμβανόμενη το τεράστιο κενό στον τομέα της επιμόρφωσης έρχεται, με το νομοσχέδιο αυτό να δημιουργήσει ένα νέο οργανισμό, με στόχο την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Είναι όμως σαφές ότι ο μόνος σκοπός που θα εξυπηρετήσει ο συγκεκριμένος οργανισμός είναι το βόλεμα κομματικών στελεχών και τίποτε άλλο. Δεν υπάρχει κανένας μα κανένας λόγος ίδρυσης αυτού του οργανισμού, καθώς ήδη υφίστανται φορείς επιμόρφωσης και εκτός από το ειδικό τμήμα αξιολόγησης και επιμόρφωσης του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, η Κυβέρνηση οφείλει να επαναλειτούργησει ξανά τα ΠΕΚ. Φαίνεται όμως δυστυχώς ότι ο ολισθηρός κατήφορος της Κυβέρνησης για την παιδεία συνεχίζεται, κύριε Υπουργέ.

Πριν λίγες ημέρες με αφορμή την υιοθέτηση των διαρθρωτικών δεικτών των οικονομιών των κρατών-μελών, δόθηκαν στη δημοσιότητα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Στις δημόσιες δαπάνες για την παιδεία η χώρα μας καταλαμβάνει τη τελευταία θέση, με ποσοστό 3,5% του ΑΕΠ, έναντι 5,1% του μέσου κοινοτικού όρου και 8,3% της Δανίας και 7,9% της Σουηδίας. Η χώρα μας δαπανά ετησίως τα λιγότερα χρήματα ανά μαθητή στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, μόλις 1950 δολάρια, ενώ ο μέσος όρος στην Ευρώπη είναι 4930 δολάρια. Για κάθε φοιτητή δαπανώνται 2716 δολάρια, ενώ ο μέσος όρος του αντίστοιχου κοινοτικού μέσου όρου είναι 7000 δολάρια.

Επίσης, από τα ίδια στοιχεία φαίνεται ότι κανένα ενδιαφέρον δεν έχει δείξει η χώρα μας στη διά βίου κατάρτιση, καθώς στην Ελλάδα η διά βίου κατάρτιση αφορά μόνο το 1,1% των εργαζομένων σε αντίθεση με το 8,4% που είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Φυσικά με το ποσοστό αυτό η χώρα μας κατέχει άλλη μια αρνητική πρωτιά. Ακόμη αρνητική πρωτιά κατέχουμε και στις δαπάνες για την έρευνα καθώς με το απαράδεκτο 0,49% του ΑΕΠ είμαστε στο ίδιο επίπεδο που βρίσκεται η Τουρκία και η Λιθουανία. Χαμηλότερες από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι οι δαπάνες στη χώρα μας για τις κρατικές υποτροφίες, όπως φαίνεται στην έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που πραγματοποιήσε το ευρωπαϊκό δίκτυο EYPIDIKH σε συνεργασία με τη EUROSTAT και είναι ξεκάθαρο.

Όπως αποκαλύπτει επίσης η έκθεση του ΟΑΣΑ, απόλυτα σύμφωνη με τα πρόσφατα στοιχεία της EUROSTAT, οι αποδοχές των εκπαιδευτικών παραμένουν καθηλωμένες εδώ και χρόνια και είναι από τις χαμηλότερες στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΑΣΑ.

Θα μπορούσε να αναφέρει κανείς άπειρα παραδείγματα που αποδεικνύουν δυστυχώς τα τεράστια προβλήματα της κυβερνητικής πολιτικής στο χώρο της παιδείας. Συνέπειες αυτών είναι τα αποτελέσματα που έδειξε η έρευνα του προγράμματος για τη διεθνή μαθητική αξιολόγηση που δημοσιεύτηκε πρόσφατα στον Τύπο, η οποία κατατάσσει τους Έλληνες μαθητές πολύ χαμηλά σε σχέση με όλους της υπόλοιπης Ευρώπης, αλλά και τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που κατατάσσει τους Έλληνες στη θλιβερή πρωτιά της χαμηλότερης παραγωγικότητας στην εργασία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία εμμένει στην πρότασή της για τη δημιουργία ενός εθνικού οργάνου σχεδιασμού για την παιδεία, καθώς πρέπει επιτέλους να υπάρξει ένας εθνικός προγραμματισμός, να υπάρξει μια στρατηγική, σε αυτό το τόσο κρίσιμο και ευαίσθητο κεφάλαιο. Επίσης η Νέα Δημοκρατία υποστηρίζει τη θεσμοθέτηση ενός εθνικού συστήματος αξιολόγησης για να διαπιστώνεται και να γνωστοποιείται το επίπεδο της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου, για να μπορούν έτσι να παρέχονται και να γίνονται οι απαραίτητες βελτιώσεις. Η αξιολόγηση πρέπει να αφορά όλους τους συντελεστές της εκπαίδευσης και συνεπώς τους εκπαιδευτικούς. Οι αξιολογικοί μηχανισμοί πρέπει να είναι ανεξάρτητοι, έτσι ώστε να επιτελούν απρόσκοπτα το σκοπό τους. Η αξιολόγηση, κυρίες και κύριοι, δεν έχει στιγμιαία διαδικασία, αλλά είναι μια διαδικασία διαρκής. Είναι ικανή να αποτιμά την πορεία του εκπαιδευτικού σε μια ευρύτερη χρονική περίοδο, με στόχο τη διαρκή βελτίωση του επιπέδου της εκπαίδευσης.

Τέλος, τα βασικά χαρακτηριστικά του υπό συζήτηση νομοσχεδίου είναι δύο. Το πρώτο, το οποίο το θεωρώ κύριο είναι ότι για άλλη μια φορά αποδείχτηκε από τη συζήτηση στην επιτροπή ότι το Υπουργείο Παιδείας προχώρησε σε ένα νομοσχέδιο χωρίς καμία ουσιαστική και ιδιαίτερη συνεννόηση με τους φορείς, όπως είναι η ΟΛΜΕ και το ΔΟΕ. Το κατήγγειλαν άλλωστε στην επιτροπή.

Το δεύτερο ουσιαστικό στοιχείο είναι ότι πολύ σοβαρά θέματα, όπως τα προσόντα για τα κριτήρια επιλογής των προϊσταμένων γραφείων εκπαίδευσης, ο τρόπος, η διαδικασία και το περιεχόμενο της αξιολόγησης, αλλά και πολλά άλλα, παραπέμπονται να ρυθμιστούν με ανεξέλεγκτες υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα.

Κυρίες και κύριοι, ο κ. Σημίτης και η Κυβέρνησή του νομίζουν ότι με την παρελθοντολογία και τη λαοπολογία, μπορούν να ξεγελάσουν τους Έλληνες πολίτες. Λυπάμαι, αλλά κανείς δεν το πιστεύει πλέον αυτό. Οι πολίτες ξέρουν και αντιλαμβάνονται το τι συμβαίνει. Ο Ρήγας Φεραίος έλεγε: «Τα ελεύθερα έθνη λάμπουν διά της παιδείας». Φαίνεται, δυστυχώς, πως η Κυβέρνηση έχει επιλέξει να μας καταντήσει έθνος που θα στερείται όχι μόνο λάμψης, αλλά και ελευθερίας. Και χωρίς ένα υγιές εκπαιδευτικό σύστημα. Η χώρα μας στερείται επιστημόνων και εξειδικευμένων στελεχών σε όλους τους τομείς, με αποτέλεσμα να καταλήξουμε έρμαιο στις διαθέσεις τρίτων.

Είμαι αναγκασμένος να αντισταθώ με την ψήφο μου σε μια τέτοια επιλογή της Κυβέρνησης που οδηγεί την εκπαίδευση και την παιδεία σε μια χειρότερη θέση που βρίσκεται σήμερα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Θα ολοκληρωθεί ο κύκλος των έξι ομιλητών με το οκτάλεπτο, μετά θα μιλήσει ο κύριος Υπουργός και μετά θα μπορούμε στη διαδικασία.

Η κα Φωτεινή Γεννηματά έχει το λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τρία μέρη του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα, αν και παρουσιάζονται ως διαφορετικά, αποτελούν στην ουσία ενότητες στο μεγάλο κεφάλαιο που απασχολεί σήμερα τις περισσότερες χώρες και είναι το ζητούμενο για όλα σχεδόν τα εκπαιδευτικά συστήματα, δηλαδή την προσπάθεια βελτίωσης της ποιότητας στην εκπαίδευση.

Θα μπορούσαμε να ορίσουμε με τον όρο ποιότητα την ανθρωπιστική προσέγγιση σύμφωνα με την οποία οφείλει να λειτουργεί ως μέσο για την προσωπική ανάπτυξη του ατόμου, την ωφελμιστική αναζήτηση που δίνει έμφαση στις άμεσες αξιοποιήσιμες δεξιότητες, τη δυνατότητα ανταπόκρισης στους νεωτερισμούς και τη δυνατότητα σχεδιασμού και εφαρμογής καινοτομιών σε ένα ταχύτατο μεταβαλλόμενο περιβάλλον. Στην περίπτωση αυτή η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου μπορεί να αποτελέσει όχι μόνο ένα στατικό ρόλο μέτρησης των αποτελεσμάτων, αλλά ένα δυναμικό ρόλο τροφοδότησης και ανατροφοδότησης των αναγκαίων προωθητικών αλλαγών.

Σήμερα η εκπαίδευση καλείται να προετοιμάσει τη νέα γενιά για έναν κόσμο πολύ διαφορετικό απ' αυτόν των γονιών τους, ένα κόσμο που θα ανταμείβει διαφορετικές ικανότητες και που θα χαρακτηρίζεται από τη διαφορετική δομή στην απασχόληση. Η εκπαίδευση καλείται να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις του οικονομικού επανασχεδιασμού που συντελείται στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης και της κατάργησης των κάθε μορφής συνόρων. Η έκρηξη των επιστημονικών και τεχνολογικών γνώσεων, η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας και των άλλων τομέων της κοινωνικής ζωής, η διαμόρφωση της κοινωνίας της πληροφορίας και της πληροφορικής και η πολυπολιτισμικότητα των κοινωνιών είναι κυρίως τα στοιχεία που προσδιορίζουν τις σύγχρονες προκλήσεις στο χώρο της εκπαίδευσης.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η εποχή μας είναι η εποχή της γνώσης, όμως η γνώση αυτή καθαυτή συνεχώς χάνει από την αξία της αφού εξελίσσεται με τόσο γρήγορους ρυθμούς που παλιώνει πριν ακόμα γίνει κτήμα των πολλών. Αντίθετα, η πρόσβαση στη γνώση, ο τρόπος απόκτησης κατοχύρωσης και εμπλουτισμού της αποτελεί πλέον και σηματοδοτεί ένα συνολικό τρόπο ζωής.

Οι συνθήκες που επικρατούν σήμερα επιβάλλουν μια νέα σκόπευση στην εκπαίδευση η οποία σε ό,τι αφορά το σχολείο και τον εκπαιδευτικό θα ενσωματώσει τα στοιχεία από το παρελθόν που αξίζουν, θα σηματοδοτεί όμως μια ποιοτική διάσταση, την αυξημένη βαρύτητα, στην παιδαγωγική αποστολή του σχολείου και του εκπαιδευτικού. Η διαφύλαξη των ιδανικών της ειρήνης, της ελευθερίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης καθώς και η περιβαλλοντική αγωγή, η αγωγή του καταναλωτή, η ανάπτυξη της ικανότητας του ατόμου να δείχνει κατανόηση και ανοχή στη διαφορετικότητα και στον πολυπολιτισμό πρέπει να αποτελούν στόχους κάθε εκπαιδευτικού συστήματος που επιδιώκει να προετοιμάσει τον

πολίτη της επόμενης γενιάς. Παράλληλα η ασύλληπτη μέχρι χθες επιστημονική πρόοδος (η κλωνοποίηση, τα μεταλλαγμένα προϊόντα) θέτει διλήμματα που απαιτούν την ανάπτυξη της κριτικής ικανότητας της νέας γενιάς. Ο σκοπός του σχολείου πρέπει να είναι η εξασφάλιση για όλα τα παιδιά και τους νέους πραγματικών ευκαιριών για την πλήρη ανάπτυξη των ικανοτήτων τους μέσα σε ένα ανθρώπινο και με τη δική τους ευθύνη διαμορφωμένο σχολικό περιβάλλον, ώστε στη συνέχεια ως ενήλικοι πολίτες να μπορούν να αναπτύξουν μια αυτόνομη ζωή. Αυτούς τους στόχους οφείλει να υπηρετεί και υπηρετεί το εν λόγω νομοσχέδιο αλλά και τα προεδρικά διατάγματα που θα ακολουθήσουν.

Ειδικότερα όσον αφορά την οργάνωση των περιφερειακών υπηρεσιών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα μπορεί πράγματι να χαρακτηριστεί συγκεντρωτικό, παρά τις καινοτομίες που θεσπίστηκαν με το ν. 1566. Οι αποφάσεις λαμβάνονται στην κορυφή και τα σχολεία και οι εκπαιδευτικοί καλούνται να τις υλοποιήσουν. Το ερώτημα λοιπόν είναι ποιος είναι ο ρόλος και η συμβολή της περιφερειακής αυτής βαθμίδας που θεσπίζεται για τη βελτίωση της ποιότητας στην εκπαίδευση.

Ως προς τη δομή και τη λειτουργία αυτή δεν διαφοροποιείται ουσιαστικά καθώς απλά προστίθεται ένας κρίκος στην αλυσίδα. Εξετάζοντας όμως την αποτελεσματικότητα του υπάρχοντος εκπαιδευτικού συστήματος πρέπει να τονίσουμε ότι ο κρίκος αυτός είναι αναγκαίος. Η απόσταση από το Υπουργείο ως τις διευθύνσεις εκπαίδευσης των νομών της χώρας και ιδιαίτερα θα έλεγα ως τις περιφέρειες των σχολικών συμβουλών είναι πολύ μεγάλη για να μπορεί να είναι αποτελεσματική η συνεργασία και να λειτουργεί το σύστημα ανατροφοδοτικά.

Επίσης οι προϊστάμενοι εκπαίδευσης και οι σχολικοί σύμβουλοι ως άμεσοι συνμιλητές του Υπουργείου αποτελούν ένα αρκετά πολυπρόσωπο σώμα που καθιστούν την επικοινωνία αυτή δυσλειτουργική. Επομένως η θέσπιση αυτής της βαθμίδας στη διοικητική πυραμίδα της εκπαίδευσης είναι αναγκαία. Τα προβλήματα όμως και οι δυσκολίες που οφείλονται στη συγκεντρωτική δομή του εκπαιδευτικού συστήματος δεν αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά μόνο από αυτήν τη ρύθμιση.

Πιστεύω πως είναι απολύτως αναγκαία μια περισσότερο αποκεντρωτική πολιτική που θα φθάσει στον πυρήνα, δηλαδή στη σχολική μονάδα που πρέπει να αποκτήσει αρμοδιότητες σχεδιασμού και υλοποίησης αυτόνομων προγραμμάτων. Παράλληλα και αυτό αποτελεί ένα ακόμα σημείο όπου φαίνεται ότι τα τρία μέρη αυτού του νομοσχεδίου είναι αλληλένδετα. Πρέπει να επιμορφωθούν οι εκπαιδευτικοί και οι διευθυντές των σχολείων, ώστε να μπορούν να σχεδιάζουν και να υλοποιούν την ανάπτυξη του σχολείου τους.

Όσον αφορά την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών φαίνεται ότι έχουν ωριμάσει και στη χώρα μας οι συνθήκες για την υλοποίηση. Μια εικοσαετία παντελούς έλλειψης ουσιαστικής αξιολόγησης έδειξε τα όρια αυτής της πρακτικής και ανέδειξε πιστεύω αρκετά προβλήματα.

Το πιο σημαντικό από αυτά είναι η αδυναμία ανατροφοδότησης της εκπαιδευτικής πράξης τόσο σε επίπεδο εκπαιδευτικού όσο και σχολείου λόγω της έλλειψης συστηματικής και όχι απλώς εμπειρικής γνώσης για το επίπεδο αποτελεσματικότητας του εκπαιδευτικού και του σχολείου τελικά. Το ίδιο ισχύει και σε επίπεδο εκπαιδευτικής πολιτικής όπου η έλλειψη συστηματικής αξιολόγησης όλων των παραγόντων που συνθέτουν το εκπαιδευτικό γίγνεσθαι από τον εκπαιδευτικό της τάξης μέχρι τα ανώτατα στελέχη της διοίκησης της εκπαίδευσης και από τα αναλυτικά προγράμματα μέχρι τη δομή του εκπαιδευτικού συστήματος δεν μπορεί παρά να αποτελεί σοβαρό εμπόδιο στη χάραξη, τροποποίηση ή ενδεχομένως ανατροπή της οποιας εκπαιδευτικής πολιτικής. Οι τάσεις εξάλλου που διαγράφονται και στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης φαίνεται ότι ωθούν προς την ίδια κατεύθυνση.

Αυτές είναι οι αναγκαιότητες που επιβάλλουν την εισαγωγή της αξιολόγησης στην εκπαίδευση. Το ερώτημα όμως είναι σε ποια αξιολόγηση αναφερόμαστε. Και εδώ η απάντηση πρέπει

να είναι σαφής. Αναφερόμαστε στην αξιολόγηση που στοχεύει στη βελτίωση του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου και όχι στον έλεγχο του εκπαιδευτικού.

Θα ήθελα επίσης να σημειώσω ότι δεν ορίζεται με σαφήνεια πώς τελικά αξιοποιείται το προϊόν της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, που για να είναι επιτυχής νομίζω πως θα πρέπει να λάβει υπόψη τα ακόλουθα βήματα:

Πρώτον, την εκτίμηση των αναγκών του σχολείου και των διαθέσιμων πόρων. Δεύτερον, τη σκιαγράφηση των επαγγελματικών καθηκόντων και των ευθυνών που αντιστοιχούν σε κάθε ειδικότητα εκπαιδευτικού ή θέσης διοίκησης. Τρίτον, τον καθορισμό σαφών και μετρήσιμων κριτηρίων επίδοσης. Και είναι σημαντικό αυτά τα κριτήρια να αποφασιστούν έγκαιρα και οι αξιολογούμενοι κάθε φορά να είναι πλήρως ενήμεροι γι' αυτά.

Τέλος, θεωρώ σημαντικό στοιχείο την άντληση δεδομένων για την αξιολόγηση από πολλές πηγές, αντικειμενικά δεδομένα από τα αποτελέσματα των μαθητών, συνεντεύξεις με τους αξιολογούμενους αλλά και με τους γονείς, παρακολούθηση της διδασκαλίας.

Ολοκληρώνοντας θα ήθελα να πω ότι το παρόν σχέδιο νόμου πιστεύω ότι με περίσκεψη κάνει τομές και με συγκροτημένα βήματα μας φέρνει πιο κοντά στο σχολείο του μέλλοντος που πρέπει να εξασφαλίσει για όλους τους νέους πραγματικές ευκαιρίες για πλήρη ανάπτυξη των ικανοτήτων τους, να ενσωματώνει στοιχεία από το παρελθόν μέσα σε ένα ανθρώπινο περιβάλλον.

Για όλους αυτούς τους λόγους πιστεύω ότι πρέπει να αποτελέσει νόμο του κράτους. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Η κα Σοφία Κаланτζάκου έχει το λόγο.

Σας υπενθυμίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι είναι το τελευταίο οκτάλεπτο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω σχολιάζοντας με δύο λόγια την εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου.

Δηλώνεται ότι στόχος είναι να μετασχηματίσουμε το εκπαιδευτικό μας σύστημα για να μορφώνει υπεύθυνους δημοκρατικούς και σκεπτόμενους πολίτες, να συλλαμβάνει τη δυναμική της οικονομίας, να επενδύει στο ανθρώπινο δυναμικό, να απορροφά τις ραγδαίες οικονομικές και κοινωνικές αλλαγές και να τις εκμεταλλεύεται έγκαιρα και άμεσα, ώστε να διασφαλίζει το μέλλον της νέας γενιάς.

Επικάριοι βέβαια στόχοι, αλλά χρειάζονται εμπλουτισμό, συγκεκριμενοποίηση, χρονοδιάγραμμα και περισσότερο όραμα, γιατί μου μοιάζουν άκρως οικονομικοτεχνικοί και δεν βλέπω το σχολείο σαν εργαστήριο παραγωγής επαγγελματιών και μόνο.

Συμπληρώνω, συνεπώς, ορισμένους επιπλέον ποιοτικούς στόχους όπως είναι η απόκτηση βασικών γνώσεων, (ανάγνωση, γραφή, μαθηματικά, υπολογιστές), η εισαγωγή σε πολιτιστικές αξίες (τέχνη, γράμματα, πολιτισμός), η συμβολή στην ποιοτική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου μετά το σχολείο, οι βασικές γνώσεις που θα οδηγήσουν στη δημιουργία υπεύθυνων και ώριμων πολιτών που θα συνεργάζονται για την επίτευξη ενός κοινού στόχου, η καλλιέργεια της αξιοκρατίας.

Στο σχολείο του 21ου αιώνα το πιο σημαντικό εφόδιο είναι να μάθουν τα παιδιά να σκέπτονται κριτικά. Η χρήση της τεχνολογίας αποτελεί δεξιότητα. Η καλλιέργεια της σκέψης είναι αυτή που θα βοηθήσει στο να δημιουργήσουμε ανεξάρτητους, σύγχρονους ανθρώπους που θα μπορούν αύριο να προσαστούν, την ελευθερία, του τρόπου με τον οποίο έχουμε μάθει να ζούμε στην Ευρώπη, που θα αναχατίσουν τις δυνάμεις του σκοταδισμού.

Ο Υπουργός έχει κατ' επανάληψη τονίσει πως δεν επιτρέπεται να ισοπεδώνουμε τις κατακτήσεις του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος. Συμφωνώ σε αυτό και επαυξάνω. Όμως ταυτόχρονα πιστεύω πως δεν υπάρχει κανένας λόγος να ωραιοποιούμε καταστάσεις γιατί η Ελλάδα είναι μικρή χώρα και όλοι μας ξέρουμε και έχουμε πρόσβαση στην αλήθεια. Έτσι δεν

μπορώ να δεχθώ τα στατιστικά στοιχεία που αναφέρετε, δηλαδή τις αναλογίες εκπαιδευτικών προς μαθητές, δώδεκα για το γυμνάσιο και δεκατρία για το λύκειο, όχι γιατί αυτά τα στοιχεία δεν είναι αληθινά, αλλά γιατί δεν διαχωρίζουν τα αστικά κέντρα από την περιφέρεια. Όλοι μας γνωρίζουμε τα προβλήματα των σχολείων στα αστικά κέντρα όπου υπάρχουν τριάντα μαθητές ανά εκπαιδευτικό.

Εστιάζοντας τώρα στο νομοσχέδιο, θα έλεγα περιληπτικά ότι ενώ αναγνωρίζεται η ανάγκη για αποσυγκέντρωση, επιμόρφωση και αξιολόγηση, δυστυχώς το Υπουργείο χάνει άλλη μια ευκαιρία να αποτινάξει από πάνω του τις πιέσεις.

Η ηγεσία του Υπουργείου συνεπώς και ο εκάστοτε γενικός γραμματέας είναι πολιτικά πρόσωπα. Όλοι ξέρουμε ότι στην Ελλάδα η πολιτική πρακτική, στην οποία έχουν εθιστεί οι πολίτες, θέλει τα πολιτικά πρόσωπα ευάλωτα σε πιέσεις. Γι' αυτό το λόγο θεωρώ σκόπιμο να επικρατήσει αξιοκρατικό σύστημα, έτσι ώστε και ο καλύτερος γενικός γραμματέας να μη χρειαστεί να βρεθεί σε δίλημμα για το αν θα πρέπει να βοηθήσει κομματικούς οπαδούς, ειδικά αν αυτοί δεν είναι οι καταλληλότεροι.

Σε ό,τι αφορά την περιφερειακή οργάνωση, παρατηρώ ότι η επιλογή των περιφερειακών διευθυντών δεν γίνεται με βάση την εξέλιξη των στελεχών διοίκησης, ότι τα κριτήρια επιλογής των περιφερειακών διευθυντών είναι ρευστά και μη μετρήσιμα και ότι το συμβούλιο επιλογής προεδρεύεται από τον εκάστοτε γενικό γραμματέα.

Επιπλέον υπάρχει ανυπαρξία στελεχών της εκπαίδευσης τα οποία να έχουν ήδη την κατάλληλη κατάρτιση και επιμόρφωση σε πανεπιστημιακό επίπεδο για να χειριστούν θέματα διοίκησης της εκπαίδευσης.

Εδώ στη Βουλή είχατε πει, απαντώντας σε μένα, ότι με αυτό το νομοσχέδιο θα αντιμετωπίζατε και το θέμα της κατάρτισης στελεχών της εκπαίδευσης. Με λύπη μου βλέπω ότι αυτό δεν έχει γίνει. Η επιμόρφωση ακολουθεί τη βασική κατάρτιση. Δεν προηγείται.

Το 1997 προβλέπατε το πιστοποιητικό ψυχοπαιδαγωγικής κατάρτισης σαν προϋπόθεση για την πρόσληψη των νέων εκπαιδευτικών. Είμαστε στο 2002. Τι κάνετε με αυτό; Γιατί το ξεχάσατε;

Σχετικά με την αξιολόγηση τώρα. Το μεγάλο πρόβλημα εδώ είναι ότι δεν υπάρχουν ξεκάθαροι στόχοι για το εκπαιδευτικό σύστημα και χρονοδιάγραμμα για την επίτευξή τους. Αυτό σημαίνει ότι το όλο οικοδόμημα πορεύεται προς το άγνωστο με απανωτές μεταρρυθμίσεις διαδοχικών Υπουργών. Συνάμα, λοιπόν, με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών πρέπει να έχουμε και την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Το γεγονός ότι δεν έχετε θεσπίσει αυτούς τους στόχους κάνει τη χώρα αποδέκτη μονολόγου στα διεθνή φόρα, όπως για παράδειγμα πρόσφατα στην Πράγα.

Αξιολόγηση, λοιπόν, των εκπαιδευτικών αλλά από ποιους και με ποια αντικειμενικά και μετρήσιμα κριτήρια θα γίνει αυτό; Γιατί δεν έχετε θεσπίσει μοριοδότηση και συγκεκριμενοποίηση των κριτηρίων;

Στο κομμάτι της επιμόρφωσης που δίνεται στον Οργανισμό Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών, το επταμελές διοικητικό συμβούλιο αποτελείται από πέντε μέλη διορισμένα από τον Υπουργό, χωρίς και πάλι να προσδιορίζετε αντικειμενικά κριτήρια επιλογής.

Παράλληλα εμπλέκονται και το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και το Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας, με αποτέλεσμα να υπάρξει στο μέλλον αντιπαλότητα και δυσλειτουργία του θεσμού.

Συνοψίζοντας την όλη κατάσταση, άλλη μία ευκαιρία χάνεται για την Ελλάδα και τους Έλληνες. Λυπάμαι γι' αυτό. Όσα ωραία λόγια να πείτε, μια είναι η αλήθεια. Δεν έχετε τη διάθεση να δώσετε λύσεις που κανείς από μας δεν θα μπορέσει να ανατρέψει. Γιατί αυτές οι λύσεις που θα μπορούσατε να έχετε δώσει, μπορούσαν να είναι οι σωστές. Αν παίρνατε εσείς τις αναγκαίες αξιοκρατικές αποφάσεις, πρώτη εγώ θα το αναγνώριζα.

Κλείνοντας θα σας παραδώσω τα τελευταία δημοσιεύματα στη Μεσσηνία που αφορούν το προσφυλικό θέμα του

πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Ο κ. Δημόπουλος, πρόεδρος της διοικούσας, σε σύσκεψη στη Νομαρχία Μεσσηνίας, μας συνέστησε να μάθουμε από σας ποιες σχολές θα γίνουν μετά την Τρίπολη και σε ποιες πόλεις. Μας διαβεβαίωσε ότι η διοικούσα επιτροπή θέλει το εξακτινομένο πανεπιστήμιο. Οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ στη Μεσσηνία μας διαβεβαιώνουν ότι μέσα στο πρώτο τετράμηνο του 2002 θα έχετε κάνει όλες τις ανακοινώσεις και διευκρινίσεις. Μας είπαν ότι κάθε νομός της περιφέρειας Πελοποννήσου, αλλά και η Ηλεία, για να μην αδικηθεί, θα έχουν σχολή.

Εγώ πιστεύω πως η ελπίδα κοστίζει λιγότερο από την υλοποίηση. Εδώ είμαστε, περιμένω από εσάς διευκρινίσεις για το τι τελικά θα πράξετε. Θα υποσχεθείτε ή θα υλοποιήσετε;

Και σας εύχομαι καλή χρονιά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο Υπουργός Παιδείας κ. Ευθυμίου για είκοσι πέντε λεπτά.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από το σύνολο των τοποθετήσεων προκύπτει ότι σήμερα μιλάμε για ένα νομοσχέδιο που πράγματι απευθύνεται στα καίρια, στα ουσιαστικά ζητήματα της εκπαίδευσης. Κατ' ουσία απευθύνεται στα ποιοτικά της περιεχόμενα καθώς και οι τρεις όψεις του νομοσχεδίου είτε αυτές που αφορούν στην αποκέντρωση της διοικητικής δομής και λειτουργίας, την αποκέντρωση του παιδαγωγικού και επιστημονικού τμήματος της καθοδήγησης του εκπαιδευτικού στο έργο του από τη μια μεριά, είτε, δεύτερον, στη θέσπιση ενός αξιόπιστου συστήματος αξιολόγησης, τόσο του εκπαιδευτικού έργου όσο και του εκπαιδευτικού του ίδιου, αλλά και, κατά τρίτον, η δημιουργία ενός ουσιαστικού στρατηγικού φορέα για τη συστηματοποίηση της αναγκαίας επιμόρφωσης ως σταθερής παραμέτρου του εκπαιδευτικού μας συστήματος, είναι πράγματι αναγκαία, είναι κοινός τόπος και νομίζω αναδείχθηκε απ' όλες τις όψεις της συζήτησης, ότι αποτελούν την ουσία όσον αφορά την ποιότητα των περιεχομένων της εκπαίδευσης.

Αλλά θα ήταν αδιανόητο να κάνουμε αυτήν τη συζήτηση αν δεν περιγράφαμε με ακρίβεια το πλαίσιο στο οποίο συντελείται, καθώς κανένα μέτρο για την εκπαίδευση δεν μπορεί ούτε επιτρέπεται να είναι αποσπασματικό, κανένα μέτρο για την εκπαίδευση δεν μπορεί να έχει νόημα αν δεν εντάσσεται σε μια αντίληψη συνολική μιας δομής, μιας λειτουργίας, που καταλήγει σε ένα αποτέλεσμα όπως έχει σχεδιαστεί, όπως το απαιτεί η εποχή, όπως το απαιτεί η μείζων προοπτική ανάπτυξης του τόπου, που μόνο μέσω της εκπαίδευσης μπορεί να βρει την πραγμάτωσή της.

Θα ήθελα, κατ' αντίθεση με όσα ελέχθησαν, να επισημάνω ότι επειδή ακριβώς στη σημερινή εικόνα της εκπαίδευσης συνεισέφεραν όλες οι κυβερνήσεις, από το 1974 και συνεισέφεραν όλες οι κυβερνήσεις ώστε να υπάρξει από το 1974 ως σήμερα και με ιδιαίτερη ένταση την τελευταία εικοσαετία, μια σαφής ανατροπή μια σαφής βελτίωση στους πιο ουσιαστικούς δείκτες που αφορούν την εκπαιδευτική πραγματικότητα της χώρας. Και κατά τούτο αν όλοι μιλάμε για το εθνικό αγαθό, είναι ανάγκη να διαφυλάξουμε και την εκπαίδευση ως κοινό κτήμα όπου δεν πρέπει να είναι εύκολη ούτε είναι επιθυμητή ούτε είναι χρήσιμη η αντιδικία και μάλιστα μια αντιδικία που δεν κινείται πάνω σε συγκεκριμένα, αλλά αναφέρεται σε αφηρημένες συλλήψεις σε ακόμα χειρότερο, φοβίες ή υποτιθέμενες δυνητικές εξελίξεις των πραγμάτων.

Όλοι λοιπόν είχαμε συνηθίσει στο παρελθόν την εκπαίδευση ως ένα προβληματικό τοπίο σε μία σειρά πλευρές της. Και είναι ανάγκη τους δείκτες των ξένων οργανισμών που επικαλούμαστε να τους επικαλούμαστε για όλα: και για τα θετικά και για τα αρνητικά και να τους επικαλούμαστε χωρίς καμία αίσθηση ότι αποτελούν μία ανώτατη αρχή, η οποία κρίνει τα ζητούμενά μας, αλλά ότι μας παρέχουν μια χρήσιμη και ουσιαστική ένδειξη, καθώς υπάρχει το τεκμήριο της εξωτερικής ματιάς στα δικά μας πράγματα.

Υπάρχει λοιπόν μία πλήρης ανατροπή του παλιού τοπίου που ενδοχόμενως ταίριαζε σε μία Ελλάδα με βαθιά προβλήματα, με

βαθείς αδυναμίες, σε μια Ελλάδα που δεν μπορούσε να αντιμετωπίσει με καίριο τρόπο τις μεγάλες και αποφασιστικές της προκλήσεις. Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΟΣΑ, Education at a Glance, επίσημη έκδοση του 2000, η Ελλάδα έχει από τους καλύτερους ευρωπαϊκούς δείκτες σε υψηλά και κρίσιμα ζητούμενα για το τι περιλαμβάνει η εκπαίδευση της χώρας.

Σύμφωνα λοιπόν μ' αυτά τα στοιχεία η παρακολούθηση σε σύγκριση με το μέσο όρο των χωρών του ΟΟΣΑ του σχολείου από Έλληνες μαθητές ηλικίας πέντε έως δεκαεσσάρων ετών είναι πολύ καλή. Συγκεκριμένα, το ποσοστό αυτό είναι 97,8%, όταν ο αντίστοιχος μέσος όρος των χωρών του ΟΟΣΑ είναι 97,2%.

Παρόμοια είναι η κατάσταση και όσον αφορά στους μεγαλύτερους μαθητές ηλικίας δεκαεσσάρων έως δεκαεννέα ετών, οι οποίοι φοιτούν στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Το ποσοστό συμμετοχής στην Ελλάδα είναι 77,6% έναντι 76,3% του αντίστοιχου μέσου όρου των χωρών του ΟΟΣΑ. Μάλιστα, αν επιμείνουμε ειδικότερα μόνο στη ζώνη της ηλικίας δεκαέξι ετών στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, το προηγούμενο ποσοστό αυξάνεται σημαντικά και φτάνει το 90% έναντι του 88% του αντίστοιχου μέσου όρου. Θέλω να προσθέσω ότι αυτό έχει τεράστια σημασία, αν γίνει σύγκριση με χώρες που συνολικότερα τις έχουμε ως σημεία αναφοράς. Αναφέρω για παράδειγμα τους δείκτες της Μεγάλης Βρετανίας, όπου το αντίστοιχο ποσοστό είναι 81% ή τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, όπου το ποσοστό είναι 84%.

Θέλω να τονίσω ότι ακόμα πιο εντυπωσιακή, ακόμα πιο μεγάλη απόδειξη του πόσο η χώρα μπορεί να βάζει στόχους και να τους πετυχαίνει είναι η ραγδαία αύξηση, κυρίως την τελευταία εικοσαετία και ιδίως την τελευταία πενταετία, με τη συστηματική και σχεδιασμένη πολιτική που ακολουθήθηκε και καθοδηγήθηκε από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στην περίοδο της υπουργίας του Γεράσιμου Αρσένη, που οδήγησε στη διεύρυνση της Ανώτατης Εκπαίδευσης. Διεύρυνση που ενδεχομένως πουθενά αλλού δεν έχει σημειωθεί με τέτοιους ραγδαίους ρυθμούς.

Αυτό μας επέτρεψε να διπλασιάσουμε σχεδόν μέσα σε μια πενταετία τον αριθμό των εισακτέων στις ανώτατες σχολές. Μας επέτρεψε επίσης αυτή η επένδυση που κάναμε την τελευταία εικοσαετία στην ανώτατη εκπαίδευση να έχουμε αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, πάλι σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΟΣΑ, ένα ποσοστό πτυχιούχων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στις ηλικίες είκοσι πέντε έως τριαντατεσσάρων ετών της τάξεως του 22%. Και φυσικά ο μέσος όρος πέφτει στο 18,6%, αν προστεθούν όλες οι γκάμες των ηλικιών, διότι για παράδειγμα στις ηλικίες πενήντα πέντε έως εξήντα τεσσάρων έχουμε ποσοστό 8%.

Θέλω όμως να τονίσω ότι αν μία χώρα κρίνεται από κάτι, αυτό είναι από τις νέες, τις δυναμικές ηλικίες. Και η Ελλάδα εδώ έχει να παρουσιάσει αυτήν τη σύγκριση: Της δυναμικής του 22% πτυχιούχων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στις ηλικίες είκοσι πέντε έως τριάντα τεσσάρων και τη σύγκριση με προηγούμενες εποχές -κρίνετε και μόνοι σας πότε είναι- όπου οι ηλικίες πενήντα πέντε ως εξήντα τεσσάρων ετών έχουν πράγματι ποσοστό συμμετοχής μόνο 8% στην ανώτατη εκπαίδευση.

Κατά τούτο η Ελλάδα έχει κάνει ραγδαία, ουσιαστικά βήματα και σε δείκτες, όπως είναι η σχολική διαρροή και σε συγκεκριμένα προγράμματα, όπως τα προγράμματα που ακολουθήθηκαν από το 1997 ειδικά για τους ταγγανόπαιδες, που στην κυριολεξία το 2001-2002 έχουν αντιστρέψει τα ποσοστά διαρροής. Μέχρι το 1997 από τα εκατό ταγγανόπουλα που πήγαιναν στην υποχρεωτική εκπαίδευση εξαφανίζονταν στην πορεία το 75%. Καταφέραμε να συγκρατούμε μόνο το 25%.

Έγιναν τα ειδικά προγράμματα που ανατέθηκαν σε λαμπρούς πανεπιστημιακούς και σε ευαίσθητους εκπαιδευτικούς της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Και έχουμε πια την τέλεια αντιστροφή: Συγκρατείται μέσα στο σχολείο το 76% αυτής της κατηγορίας και χάνεται, προς το παρόν, το 24%. Και ελπίζουμε σταθερά να μειώνουμε και αυτό το ποσοστό.

Επιπροσθέτως θα ήθελα να τονίσω ότι είναι απόλυτα φανερό

-τουλάχιστον όπως εμείς ως Κυβέρνηση κρίνουμε τις προτάσεις των κομμάτων της Αντιπολίτευσης- πως η Ελλάδα με την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του 1996-2000 πέτυχε κάτι θεμελιακό, κάτι ουσιαστικό: Την ορθή διάρθρωση της εκπαίδευσης από το νηπιαγωγείο, την εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, τους δύο τομείς μετά της δευτεροβάθμιας, το Ενιαίο Λύκειο και την Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση και την ολοκλήρωση πια αυτής της προσπάθειας με την ενιαία Ανώτατη Εκπαίδευση με τους δύο τομείς, Πανεπιστημιακό και Τεχνολογικό. Έχουμε, λοιπόν, πετύχει τη σωστή διάρθρωση εν όψει των προκλήσεων του μέλλοντος.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι στην εκπαίδευση υπάρχει η πιο μεγάλη ευαισθησία στη χάραξη και άσκηση πολιτικών. Υπάρχει μία κρίσιμη διαφορά σε σχέση με οποιονδήποτε άλλο τομέα. Αν δεν θέλουμε η εκπαίδευση να είναι επί της ουσίας συντηρητικός θεσμός, πρέπει να βρίσκουμε τη χρυσή τομή, τι από το μέλλον εισάγουμε στο παρόν. Γιατί αυτό είναι το νόημα της εκπαίδευσης. Έχεις τις ηλικίες εκείνες που μπροστά τους έχουν ένα ζωτικό χρόνο τριάντα έως πενήντα χρόνια. Και πρέπει η εκπαίδευση να προετοιμάσει τα νέα παιδιά της χώρας μας όχι μόνο για την κατάκτηση του γνωστικού πλούτου του παρελθόντος, ούτε για την επισκόπηση του παρόντος, αλλά για την κατάκτηση του μέλλοντος. Δηλαδή το εκπαιδευτικό σύστημα πρέπει σταθερά να ενσωματώνει κάθε καινοτομία που θα επιτρέπει τη διά βίου μάθηση του παιδιού, δηλαδή να του δώσει γνωστικά εφόδια διά βίου και όχι γνώσεις για μία ορισμένη περίοδο.

Η συγκρότηση των προγραμμάτων σπουδών, των διδακτικών μεθόδων, του συνόλου των δομών που περιβάλλουν την εκπαίδευση, είναι αυτό που κρίνει κάθε εκπαιδευτική πολιτική, είναι αυτό που συζητάμε σήμερα. Και επί της ουσίας αυτών των αιτουμένων απαντά με απόλυτη σαφήνεια το νομοσχέδιο.

Η κριτική, όμως, δεν ασκήθηκε με την ίδια σαφήνεια. Διότι κριτική ασκήθηκε σε τομείς που αφορούν μία απερχόμενη περίοδο και της Ελλάδας και οι ορισμένων νοοτροπιών, απασχολήθηκε με θέματα που δεν υπάρχουν στο νομοσχέδιο και δεν επιτρέπει να εμφανιστούν. Και ο ιστορικός της εκπαίδευσης, που θα γράφει στο μέλλον, αν κάνει ποσοτική ανάλυση των στοιχείων, που έχουν κατατεθεί σε σχέση με το συζητούμενο νομοσχέδιο και των διαφόρων εικασιών και θεωριών που αναπτύχθηκαν γύρω απ' αυτό, θα έχει μια αίσθηση πώς δεν αξιοποιούμε πάντα τη δυνατότητα να προάγουμε με συγκεκριμένο διάλογο τα κοινά ζητούμενα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα προασπίσω ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι κατ' εξοχήν νομοσχέδιο που αφορά την ποιότητα της εκπαίδευσης και μόνο. Γι' αυτό δεν θα επιχειρηματολογήσω ιδιαίτερα -στο μακρό χρόνο που καταναλώθηκε απ' όλες τις πλευρές περί κομματισμού- και στην προπαγάνδα τάχα χειραγώγησης, γιατί αλλού είναι τα κύρια ζητήματα και εκεί αξίζει να επιμείνουμε. Διότι αναλογεί σε όλους, ως κυρίαρχο Σώμα, να δώσουμε μια κοινή κατεύθυνση στην ελληνική κοινωνία και στους Έλληνες εκπαιδευτικούς.

Αυτό που υλοποιούμε είναι ένα αίτημα των εκπαιδευτικών. Κείται σε όλα τα σώματα των γενικών συνελεύσεων των κλάδων. Έχω την πλήρη αποδελτίωση των γενικών συνελεύσεων της Διδακταλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας και των αποφάσεων της ΟΛΜΕ. Υπάρχει ως αίτημα και στα τρία σημεία αποκέντρωση, αξιολόγηση, επιμόρφωση και αναγνωρίζεται η θεμελιώδης σημασία τους.

Από εκεί και πέρα, επιχειρείς να οργανώσεις το διάλογο, όπως κάναμε με τον πιο κατηγορηματικό και υπεύθυνο τρόπο, κάτι που αναγνώρισαν οι ηγεσίες και της Διδακταλικής Ομοσπονδίας και της Ομοσπονδίας Λειτουργιών Μέσης Εκπαίδευσης. Το νομοσχέδιο απεστύλη με επιστολή μου -και παρεδόθη στους προέδρους προσωπικά- στις 25 Ιουλίου 2001. Και ζητήσαμε είτε γραπτώς είτε προσερχόμενοι σε κοινή συζήτηση, να υπάρξει ανάπτυξη στα θέματα που έχουν θέσει οι ίδιοι στις γενικές τους συνελεύσεις, στα συνέδριά τους ανάπτυξη των εκατέρωθεν θέσεων.

Η απάντηση που πήραμε είναι ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν μπορεί να αποτελέσει βάση της συζήτησης, να εξαφανιστεί και

να πάμε σε ένα διάλογο από μηδενική βάση.

Θα έλεγα ότι εδώ δεν είναι μόνο οι έξι μήνες που οδήγησαν τις δύο ομοσπονδίες να αρνηθούν το διάλογο. Δεν είναι ότι αυτοί οι έξι μήνες δεν ήταν επαρκείς για να υπάρξουν θέσεις για το διάλογο. Εδώ υπάρχει είκοσι ένα χρόνια ο πιο έντονος διάλογος και με θέσεις αποτυπωμένες δύο φορές νομοθετικά. Έχουμε το π. δ. 320/93 του Γιώργου Σουφλιά, έχουμε την αντίστοιχη απόπειρα του Γεράσιμου Αρσένη. Άρα, δεν είναι μόνον ότι εκκρεμεί ως θέμα είκοσι ένα χρόνια. Έχουν γίνει και συγκεκριμένες απόπειρες. Και ο Γιώργος Σουφλιάς εθνικό διάλογο είχε ονομάσει την προσπάθεια να συγκροτηθεί ένα σώμα θέσεων γύρω από την πρότασή του που κατέληξε να την υλοποιήσει με προεδρικό διάταγμα.

Άρα, θα έλεγε κανείς ότι σε είκοσι ένα χρόνια μακρού δημοσίου διαλόγου, με δύο νομοθετικές πρωτοβουλίες επ' αυτών των θεμάτων, κανείς δεν έχει το δικαίωμα να πει ότι ξαναρχίζουμε από μηδενική βάση, παρά μόνο αν εννοεί να μηδενίσουμε την αξία των θεμάτων. Ε, αυτή η αξία των θεμάτων δεν είναι μόνο θέμα ευθύνης της Κυβέρνησης! Η έλλειψη κοινωνία το απαιτεί, οι ίδιοι εκπαιδευτικοί το απαιτούν, το σύνολο των ανθρώπων που ενδιαφέρονται για τον τόπο το ζητάνε.

Άρα, διάλογος από μηδενική βάση θα σήμαινε εκμηδένιση της σοβαρότητας των θεμάτων που τίθενται. Και η Κυβέρνηση δεν το πράττει, γιατί σέβεται πριν απ' όλα τον ίδιο τον εκπαιδευτικό κόσμο, τις δικές του υποδείξεις, τις δικές του ανάγκες, τις δικές του κατευθύνσεις. Και γι' αυτό θεωρούμε ότι αξιοποιήσαμε πλήρως όλα τα θέματα που έχουν τεθεί και η δική μας εκτίμηση -την είπα και η κα Σχοινάρα που έκανε δουλειά πάνω σ' αυτό- είναι ότι ειδικά από τη Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος, έχουμε ενσωματώσει περίπου το 70% των θέσεων των γενικών της συνελεύσεων και της 68ης και της 69ης και της 70ης Γενικής Συνέλευσης.

Ως προς την ΟΛΜΕ, οφείλω να πω ότι πράγματι έχουμε μια διαφορά προσέγγισης. Από τα ντοκουμέντα της που αποδελτιώσαμε, από τις θέσεις των συνεδρίων η ΟΛΜΕ ήδη από το '92 στην πρόταση που κατέθεσε τότε στον κ. Σουφλιά, έχει μια κυρίαρχη και αποκλειστική, ας το πω έτσι, προτίμηση στο να πραγματοποιεί την αξιολόγηση σε όλα τα επίπεδα ο Σύλλογος Διδασκόντων. Και είπαμε ότι είναι πάρα πολύ σωστή προσέγγιση, περιλαμβάνεται στα περισσότερα αξιολογικά συστήματα της Ευρώπης που έχουμε μελετήσει και έχουμε συγκρίνει, αλλά περιλαμβάνεται στο επίπεδο που και εμείς ενσωματώνουμε ότι ο Σύλλογος Διδασκόντων έχει αποφασιστικό λόγο στην αυτοαξιολόγηση του έργου της σχολικής μονάδας και στην αξιολόγηση συγκριτικά του έργου που παράγει αυτό το σχολείο, σε σχέση με την περιφέρειά του και τις ιδιαιτερότητές του και είναι πλήρως ενσωματωμένη στην τελική συνολική αξιολόγηση. Αλλά δεν θεωρούμε ότι το δεύτερο σκέλος της αξιολόγησης που είναι η αξιολόγηση του συγκεκριμένου εκπαιδευτικού, μπορεί να ανατεθεί στο Σύλλογο Διδασκόντων. Θα ήταν μια παγκόσμια πρωτοτυπία, η οποία δεν θα μπορούσε κατά τη γνώμη μας να μας οδηγήσει σ' αυτήν τη σύζευξη που θέλουμε, ώστε η αξιολόγηση να είναι κυρίως ανατροφοδότηση των εργαλείων του ίδιου του εκπαιδευτικού για διαρκή βελτίωση του δικού του έργου, της δικιάς του προοπτικής.

Έχουμε τονίσει κατηγορηματικά ότι αυτή η αξιολόγηση, όπως ήδη αναγνωρίζει ο 1566/85, έχει πράγματι θετική επίπτωση στην υπηρεσιακή εξέλιξη από την πορεία από τον Γ' στον Β' βαθμό και από τον Β' στον Α' είναι κατηγορηματικό και το ξανατονίζω -επώθηκε, κύριε Κουβέλη, κακώς από εσάς γιατί είσαστε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων- ότι δεν συνδέεται η αξιολόγηση με τη μισθολογική εξέλιξη η οποία περιγράφεται ...

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Δεν είπα εγώ κάτι τέτοιο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Συγγνώμη τότε.

Δεν συνδέεται. Είναι εντελώς ξέχωρο αυτό που κάνουμε. Και το έχουμε πει σε πλήρη διάλογο, το έχουμε ανακοινώσει από καιρό και στις δύο ομοσπονδίες. Θεωρούμε ότι είναι σωστό,

θεωρούμε ότι ανταποκρινόμαστε σ' ένα πραγματικό αίτημα, να βελτιωθούν τα επιδόματα ευθύνης στις θέσεις είτε των διευθυντών είτε των προϊσταμένων των σχολικών συμβούλων κλπ., διότι πράγματι αυτό είναι ένα θετικό κίνητρο, αλλά σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να υπάρχει σύγχυση ότι η αξιολόγηση συνδέεται με τη μισθολογική εξέλιξη.

Να έλθω τώρα και σ' ένα τρίτο θέμα που είναι εξίσου θεμελιώδες. Ο Οργανισμός Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών, επελέγη με βάση τις προτάσεις των ιδίων των εκπαιδευτικών να συγκροτηθεί και να διαμορφωθεί, διότι υπήρχε μια παλιά μεγάλη δημόσια συζήτηση μέσα στην εκπαίδευση που πρότειναν να είναι άλλες μορφές να είναι υπηρεσία μέσα στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, να είναι έτσι, να είναι αλλιώς κλ.π. Εμείς επιλέξαμε από το διάλογό μας με τους εκπαιδευτικούς, να είναι αυτοτελής φορέας, στου οποίου το διοικητικό συμβούλιο να μετέχουν όλες οι ομοσπονδίες των εκπαιδευτικών.

Μετέχει με έναν εκπρόσωπο η Διδασκαλική Ομοσπονδία, με έναν εκπρόσωπο η Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης, με έναν εκπρόσωπο η Ο.Ι.Ε.Λ.Ε. Είναι ένας οργανισμός στρατηγικός, επιτελικός με σκοπό να συναρθώνει τους διαφορετικούς τύπους επιμόρφωσης που έχουμε ανάγκη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το θέμα της επιμόρφωσης είναι μια διαδικασία που έχει έναν απίστευτα γόνιμο τύπο προτάσεων παγκόσμια, ευρωπαϊκά και ελληνικά. Δεν υπάρχει ένας τύπος επιμόρφωσης. Έχουμε την ενδοσχολική καθώς και την ετήσια που μπορεί να ισοδυναμεί με μεταπτυχιακό. Και έχουμε τονίσει -κάποιοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας αδίκησε σ' αυτό το σημείο τη συζήτηση, ίσως ο κ. Καλός- ότι ακριβώς προβλέπουμε αυτό που θεωρήθηκε ότι είναι διολίσθηση προς την ιδιωτικοποίηση λέγοντας ότι ο Οργανισμός Επιμόρφωσης μπορεί να συνεργάζεται με άλλους φορείς.

Βεβαίως ο Οργανισμός Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών μπορεί να συνεργαστεί με το Ινστιτούτο Τεχνολογίας Υπολογιστών της Πάτρας για την ειδικότερη επιμόρφωση στα θέματα νέων τεχνολογιών, μπορεί να συνεργαστεί με την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης για τη συγκρότηση ενός προγράμματος παραγωγής στελεχών διοίκησης εκπαίδευσης που δεν το έχουμε σήμερα. Φυσικά πρέπει ένας φερέγγυος επιστημονικός οργανισμός να πιστοποιεί τις αναθέσεις επιμορφωτικών προγραμμάτων που γίνονται είτε σε Πανεπιστήμια είτε σε Τεχνολογικά Ιδρύματα, διότι πρέπει να έχει τον κεντρικό λόγο, ακριβώς λόγω της γνώσης που θα διαθέτει, στην αξιολόγηση των τύπων της επιμόρφωσης, διότι αυτό ορίζει και αυτό κατευθύνει.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε όλες αυτές τις κατευθύνσεις υπάρχουν μόνο γόνιμες προτάσεις. Έχουμε δουλέψει σημείο προς σημείο ό,τι προηγούμενο έχει κατατεθεί. Σημείο προς σημείο μπορείτε να συγκρίνετε και εσείς. Και θα έπρεπε να το έχει κάνει η Νέα Δημοκρατία αυτό που έχουμε κάνει εμείς. Σημείο προς σημείο εξετάσαμε το π. δ. 320/93 και τη δική μας πρόταση αξιολόγησης, που είχαμε δεχθεί την καταγγελία ότι είναι δαιδαλώδης, αλλά την αποτυπώσαμε με απόλυτη σαφήνεια στο νόμο γιατί εμείς θέλουμε καθαρή σχέση του ίδιου του εκπαιδευτικού με αυτή την κεντρική διαδικασία. Δεν θέλουμε να υπάρχει πουθενά μια σκοτεινή πλευρά. Ο ίδιος ο εκπαιδευτικός πρέπει να νιώσει -που θα το νιώσει διαβάζοντας την πρόταση νόμου- ότι είναι μια πρόταση αποκλειστικά υπέρ του εκπαιδευτικού στην προσπάθεια βελτίωσής του και ότι δεν τιμωρεί αλλά ενισχύει. Έχουμε πει ότι αν διαπιστωθεί η ανικανότητα ενός εκπαιδευτικού να παράσχει διδακτικό έργο στην τάξη, θα πάει σε μια διοικητική υπηρεσία να προσφέρει έργο. Δεν χρειάζεται να διώξουμε κανέναν με έναν τρόπο όπως περιγράφεται στην έννοια της δαμοκλείου σπάθης και του φόβου. Γι' αυτό είναι τόσο αποσφαηνισμένο κάθε επίπεδο αξιολόγησης είτε η αξιολόγηση είναι εσωτερική είτε είναι εξωτερική μέσω των παρέδρων του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου. Θα παρακαλούσα να γίνει η σύγκριση από τη Νέα Δημοκρατία όπου από ένα σημείο και πέρα οι κρίσιμες αξιολογήσεις είναι όλες μονοπρόσωπες.

Θα ήθελα να ρωτήσω το εξής: Ποια είναι η σύγκριση της

μονοπρόσωπης αξιολόγησης με την αξιολόγηση εδώ; Είναι θα έλεγα πολύ απλά για να μην κάνω άλλους χαρακτηρισμούς, πρόκειται για μια άλλη αντίληψη, μια άλλη προσέγγιση. Είναι μια διασφαλιστική διαδικασία υπέρ του εκπαιδευτικού. Όταν έχει αποτυπώσει ο καθένας την πρόθεσή του δεν πρέπει να αποδίδει αυτά που ο ίδιος έκανε πράξη σε εκείνον που αίρει τις συνέπειες των πράξεών του. Το τελευταίο πράγμα που μπορεί να ειπωθεί είναι η χειραγώγηση και ο έλεγχος από μια παράταξη που έχει καταθέσει τη δική της λογική χειραγώγησης ελέγχου και μόλις πριν από επτά χρόνια.

Γι' αυτό δεν αξίζει να μπαίνουμε σε αυτές τις λογικές, οι οποίες δεν βοηθούν και τη συγκρότηση της κοινής γνώμης και τη προσέγγιση των εκπαιδευτικών θεμάτων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι τέτοιας σημασίας το νομοσχέδιο για την αξιολόγηση, που περιλαμβάνει το σύνολο του εκπαιδευτικού συστήματος είτε δημόσιο είτε ιδιωτικό. Εμένα τουλάχιστον μου κάνει εντύπωση πως έχει επικεντρωθεί η συζήτηση γι' αυτό το νομοσχέδιο με την τόση μεγάλη του αξία στην ειδική τροπολογία που περιλαμβάνεται για τις ρυθμίσεις των εργασιακών σχέσεων ιδιωτικών εκπαιδευτικών.

Πριν απ' όλα θέλω να πω ότι ο δημόσιος διάλογος δεν έγινε σ' αυτήν την Αίθουσα. Έχει οδηγήσει όμως ήδη σε μια κλασική δαιμονολογία, όπως συμβαίνει πολλές φορές στην Ελλάδα όταν έχουμε παρέμβαση άλλων στοιχείων.

Όπως εξήγησα προφορικά στον πόεδρο του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών και όπως εξηγώ και στη Βουλή των Ελλήνων, είναι αδιανόητο να λέμε ότι αυτήν ρύθμιση αφορά στον ιδιωτικό τομέα εν γένει και στη ρύθμιση των ιδιωτικών σχέσεων, όπως σωστά τόνισε και ο κ. Κουβέλης, διότι όλοι γνωρίζουν σε αυτή την Αίθουσα ότι η ιδιωτική εκπαίδευση δρα κατ' εκχώρηση δημοσίας υπηρεσίας, βάσει του άρθρου 16, παράγραφος 8 του Συντάγματος, γι' αυτό τελεί εξ ορισμού υπό κρατική εποπτεία και έλεγχο.

Η σχετική νομολογία είναι μακρά και δεν χρειάζεται να την καταθέσω εδώ. Όμως, αυτό που χρειάζεται να καταθέσω εδώ, είναι η αλήθεια. Αυτό που συμβαίνει, είναι μία ρύθμιση, η οποία προσπαθεί απολύτως τα αμοιβαία δικαιώματα. Προσπαθεί το δικαίωμα της απόλυσης της εργοδοτικής πλευράς και τα δικαιώματα που εργαζόμενου στην εργασία και στην αξιοπρέπειά του. Είναι αλήθεια ότι Βουλευτές που και εγώ τιμώ, οι οποίοι σ' αυτό το θέμα κάνουν κριτική, έχουν το κλασικό πρόβλημα της πληροφόρησης.

Θα ήθελα να τονίσω κάτι που ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Λειτουργιών, κ. Κουρουτός, ανέφερε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Με αυτό το νομοσχέδιο απολύονται δύναμι σε κάθε σχολείο όλοι οι εκπαιδευτικοί. Οι λόγοι απόλυσης περιγράφονται με σαφήνεια στο νόμο.

Κυρίες Κατσάνεβα, σ' αυτό κάνετε λάθος. Απολύονται με τη διαδικασία όπως αυτή ισχύει σήμερα από το ν. 682/1977 που ψήφισε ο Γεώργιος Ράλλης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ: Ε, αφήστε τον ίδιο νόμο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Απολύεται, όπως μέχρι σήμερα, για ανεπάρκεια, για αήθεια, για έλλειψη συνέπειας, για φυσική και πνευματική ανικανότητα. Όλοι οι λόγοι που προβλέπονται ως σήμερα, περιγράφονται ακριβώς στην ίδια διαδικασία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Γιατί αλλάζει τότε;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Προβλέπεται υπέρ της εργοδοσίας η παράγραφος περί δυσαρμονίας, γιατί προσαρμόζουμε τη νομοθεσία στη μακρά κοινή πρακτική του Υπουργείου Παιδείας επί όλων των κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ ότι η απόλυση γίνεται με βάση αιτιώδη λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Μία πρακτική που έχει...

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Επιτρέψτε μου να ολοκληρώσω, κύριε Κεδικόγλου.

Η αιτιώδης, λοιπόν, απόλυση είναι ο μόνος όρος που τίθεται, το μόνο πράγμα που αλλάζει και αυτό το πράγμα περιγράφεται, όπως τρομοκρατικά ειπώθηκε, ως «κρατισμός», «μονιμότητα» κλπ. Αλλά αυτό είναι ευρωπαϊκή νομολογία –είναι το άρθρο 30

των Κοινωνικών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης- είναι νομολογία συγκεκριμένη του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου επί προσφυγής των Εκπαιδευτηρίων Δούκα το 1997, απόφαση του 2ου Τμήματος του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου του Σεπτεμβρίου του 1999. Έχουμε, δηλαδή, ελληνική νομολογία, ευρωπαϊκή νομολογία και την κοινή λογική υπέρ της ρύθμισης.

Κυρίες Κατσάνεβα, δεν γνωρίζω προσωπικά τον κ. Παπαϊωάννου, ιδιωτικό εκπαιδευτικό που απολύθηκε από τα Εκπαιδευτήρια Ζηρίδη στον οποίο αναφερθήκατε και προσκομίσατε την παραίτησή του. Θα σας πω, όμως, ότι ακριβώς αυτό το παράδειγμα, είναι το παράδειγμα ότι χρειάζεται μία ρύθμιση σχέσεων, γιατί κανείς δεν μπορεί να πιστέψει ότι τα παιδιά μας θα καθοδηγούνται από εκπαιδευτικούς, οι οποίοι θα βρίσκονται σε ένα καθεστώς φόβου, ανασφάλειας και αναξιοπρέπειας.

Έχω εδώ το φάκελο με υπηρεσιακό επικυρωμένο αντίγραφο από τη Γραμματέα του ΠΥΣΔΕ. Ο κ. Παπαϊωάννου απολύθηκε με τον τρόπο της ανατιολόγησης απόλυσης στις 6 Αυγούστου του 2001. Εδώ έχω το απολυτήριό του. Αρνείται να δεχθεί την απόλυσή του στις 14 Αυγούστου: «Τελειώνοντας θεωρώ την απόλυση αδικαιολόγητη και προσβλητική για την προσωπικότητά μου. Ως εκ τούτου, σας καλώ να μην κάνετε δεκτή την απόλυση και να παραπέμψετε το ζήτημα στο αρμόδιο ΠΥΣΔΕ.»

Συνεδριάζει το ΠΥΣΔΕ –εδώ έχω τα πρακτικά- στις 28 και 29 Αυγούστου του 2001 και απορρίπτει την απόλυση, ακριβώς επειδή είναι ανατιολόγητη, γιατί όπως και εσείς συμφωνήσατε, είναι κοινή η αίσθηση ότι πρόκειται για ένα λαμπρό εκπαιδευτικό. Δεν τον γνωρίζω προσωπικά, αλλά το είπατε εσείς και το ξέρουν όλοι.

Το ΠΥΣΔΕ απορρίπτει την απόλυση. Επιστρέφει ο άνθρωπος στο σχολείο του δικαιωμένος. Και του λένε: «Είσαι απολυμένος». Δεν θέλω να κρίνω γιατί υπέβαλε την παραίτηση του. Όλοι έχουμε πείρα ζωής και όλοι έχουμε πείρα στο πού οδηγεί η απελπισία τον άνθρωπο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Και η αξιοπρέπεια του.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Απελπισμένους εκπαιδευτικούς τέτοιου είδους δεν θέλει κανείς.

Καταθέτω στη Βουλή τα Πρακτικά του ΠΥΣΔΕ για τη συγκεκριμένη περίπτωση.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Πέτρος Ευθυμίου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ: Εισέπραξε την αποζημίωση πάντως.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τελειώνοντας θέλω να πω ότι το νομοσχέδιο εισάγει παντού και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό χώρο την αξιολόγηση. Η αξιολόγηση είναι το κέρδος της ελληνικής εκπαίδευσης και της ελληνικής κοινωνίας. Η αποκέντρωση είναι το κέρδος. Η επιμόρφωση είναι το κέρδος. Κομμάτι αυτής της θετικής πολιτικής είναι και οι νόμιμες ρυθμίσεις στον ιδιωτικό χώρο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κεφαλογιάννης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο δείχνει ανάγλυφα τη γύμνια της εκπαιδευτικής πολιτικής της τελευταίας εικοσαετίας των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Και αυτό γιατί πώς αλλιώς μπορούν να χαρακτηρισθούν οι επιδερμικές πρόχειρες, αποσπασματικές και άτολμες παρεμβάσεις, η έλλειψη εθνικού προγραμματισμού, εθνικής στρατηγικής για την παιδεία; Πώς αλλιώς μπορεί να χαρακτηριστεί μια πολιτική χωρίς σχεδιασμό, χωρίς όραμα, μια πολιτική που εξυπηρετεί μόνο προσωπικές στρατηγικές και έχει ημερομηνία λήξεως τη θητεία του εκάστοτε Υπουργού Παιδείας; Πώς αλλιώς μπορεί να

χαρακτηρισθεί μια πολιτική, όταν οι αποφάσεις του ενός Υπουργού, καταργούν τις αποφάσεις του άλλου, το ένα προεδρικό διάταγμα αντικαθιστά το άλλο και όταν μόνο την τελευταία πενταετία είχαμε τρεις Υπουργούς Παιδείας με τρεις διαφορετικές μεταρρυθμίσεις που η κάθε μία αναιρεί την προηγούμενη; Πώς αλλιώς μπορεί να χαρακτηριστεί μια πολιτική που κατάργησε κάθε έννοια αξιοκρατίας και αξιολόγησης;

Το 1982, λίγους μήνες μετά τις εκλογές, καταργήθηκε η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Έκτοτε δεν έγινε σχεδόν τίποτα. Ούτε ο νόμος του 1985, ούτε η προσπάθεια για την κατάρτιση προεδρικών διαταγμάτων του 1986 και του 1988 δεν μπόρεσαν να κάνουν τίποτα για την αξιολόγηση. Όλα προσέκρουσαν στο σφικτό εναγκαλισμό μέχρι πνιγμού και στην αλληλεξάρτηση που υπήρχε μεταξύ κόμματος και συνδικαλιστικού κινήματος. Ήταν μια πρωτόγονη σχέση μεταξύ του κόμματος του ΠΑΣΟΚ και του συνδικαλιστικού κινήματος που το ΠΑΣΟΚ εκμεταλλεύθηκε κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1980 και στις αρχές της δεκαετίας του 1990 για να κερδίσει πρόσκαιρα και συγκυριακά κομματικά οφέλη.

Η Νέα Δημοκρατία το 1992 με Υπουργό τον Γεώργιο Σουφλιά εγκαίνιασε τον εθνικό διάλογο για την παιδεία. Ο διάλογος αυτός απέδωσε. Το π.δ. 320 είναι το μόνο που αναφέρεται στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών από τις αρχές της δεκαετίας του 1980. Αυτό το π.δ. καθιέρωνε συγκεκριμένη μεθοδολογία, κριτήρια αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και του εκπαιδευτικού έργου. Μετά τις εκλογές του Οκτωβρίου του 1993 η νέα κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θεώρησε σωστό να καταργήσει το συγκεκριμένο προεδρικό διάταγμα. Έτσι το εκπαιδευτικό σύστημα συνέχισε να λειτουργεί χωρίς αξιολόγηση.

Το 1994 η νέα εθνική επιτροπή που συστήθηκε για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και του εκπαιδευτικού έργου δεν αποτόλμησε ούτε καν να δημοσιοποιήσει το σχέδιο προεδρικού διατάγματος που είχε ετοιμάσει για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού συστήματος και των εκπαιδευτικών.

Η προσπάθεια του Γεράσιμου Αρσένη το 1997 υπονομεύτηκε από τα έσω. Έτσι το σώμα των μονίμων αξιολογητών δεν λειτούργησε ποτέ. Είναι, αν θέλετε, η πολιτική του «κάτσε καλά Γεράσιμε», των εσωκομματικών διαγκωνισμών, των κυβερνητικών στελεχών της εποχής εκείνης και των εσωτερικών τριβών που είχε το ΠΑΣΟΚ αμέσως μετά τη διαδοχή στο ΠΑΣΟΚ του 1996.

Συμπερασματικά έχουμε ένα εκπαιδευτικό σύστημα που είκοσι χρόνια λειτούργησε χωρίς αξιολόγηση, χωρίς μηχανισμό πλοήγησης -και το λέω αυτό, μιας και έγινε πολλή συζήτηση για την ποδοσφαιρική ορολογία, εγώ θα σας μιλήσω με όρους ναυτιλίας, βλέποντας εδώ και τον πρώην Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας- δηλαδή κάτι σαν το πλοίο «ΣΑΜΙΝΑ» λίγο πριν προσκρούσει στις βραχονησίδες Πόρτες έξω από το λιμάνι της Πάρου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα που η χώρα μας κατέχει την παγκόσμια πρωτοτυπία να μην αξιολογείται ούτε ο εκπαιδευτικός ούτε το εκπαιδευτικό έργο. Ο Υπουργός προτείνει ένα σύστημα που αξιολογούνται μόνο όσοι το επιθυμούν. Αξιολογούνται από στελέχη επιλεγμένα με ομιχλώδη κομματικά κριτήρια και διαδικασίες που βρίσκονται στον απόλυτο έλεγχο του Υπουργού Παιδείας.

Για παράδειγμα, στο συζητούμενο νομοσχέδιο στο άρθρο 4, η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου, αποτελεί μνημείο προχειρότητας με διατάξεις άνευ ουσίας, όπου γίνονται μόνο αναφορές ακαδημαϊκού χαρακτήρα. Αυτό δεν γίνεται τυχαία. Γίνεται από πρόθεση, για να μην παρουσιαστούν τα αποτελέσματα της αποτυχημένης πολιτικής της τελευταίας εικοσαετίας στον τομέα της παιδείας. Δηλαδή να μη φανούν, οι ελλείψεις στις υποδομές, στα βιβλία, η ανυπαρξία της επιμόρφωσης, η απαξίωση του δημόσιου σχολείου.

Αλλά και στο άρθρο 5 η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών γίνεται από διορισμένους λειτουργούς της εκπαίδευσης. Αφού οι περιφερειακοί διευθυντές, που αποτελούν, κατά τη ρήση του

Υπουργού, την κορυφή της πυραμίδας της διοίκησης της εκπαίδευσης. Αυτοί λοιπόν επιλέγονται χωρίς σαφή και μετρήσιμα κριτήρια, από ένα ειδικό συμβούλιο στο οποίο προεδρεύει ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας.

Διορισμένοι, ουσιαστικά περιφερειακοί διευθυντές και ο πάρεδρος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, που και αυτός με θητεία βρίσκεται στη θέση του, δηλαδή δύο διορισμένα πρόσωπα της διοίκησης της εκπαίδευσης αξιολογούν και επιλέγουν το προϊστάμενο του Τμήματος. Μαζί με τον προϊστάμενο του Τμήματος αξιολογούν και επιλέγουν τον Σχολικό Σύμβουλο κ.ο.κ. -τα είπε άλλωστε και ο κ. Χαλκίδης- τους Διευθυντές Εκπαίδευσης, τους Προϊστάμενους των Γραφείων, τους Διευθυντές Σχολείων και βέβαια τους εκπαιδευτικούς. Όλοι ουσιαστικά διορίζονται από τον εκάστοτε Υπουργό Παιδείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το σύστημα της αδιαφάνειας, της αναξιοκρατίας και του κομματισμού δεν μπορεί να είναι βιώσιμο. Πώς μπορεί να είναι αποδεκτό και σεβαστό από τους εκπαιδευτικούς και την εκπαιδευτική κοινότητα; Είναι σαν να ορίζει η Βουλή τους εκάστοτε Υπουργούς Παιδείας των Κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ για να αξιολογήσουν τις επιδόσεις τους στις αλληπάλληλες και αλληλοσυγκρουόμενες μεταρρυθμίσεις που υποτίθεται πως έκαναν κατά τη διάρκεια αυτής της εικοσαετίας.

Όμως ως έρθουμε στο θέμα της περιφερειακής οργάνωσης. Όσον αφορά το θέμα, αυτό η προχειρότητα και η σκοπιμότητα σε όλο της το μεγαλείο. Πριν από δύο χρόνια η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θεσμοθέτησε την οργάνωση των περιφερειακών υπηρεσιών. Από τότε μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει τίποτα. Ο νόμος έχει μείνει ανενεργός, λόγω σοβαρών ατελειών και ανεπαρειών, κάτι που ομολογείται στη σελίδα 8 της εισηγητικής έκθεσης του υπό συζήτηση νομοσχεδίου.

Στο θέμα αυτό δεν τηρούνται ούτε καν τα προσχήματα. Πώς είναι δυνατόν να υπάρχουν στο ανώτατο επίπεδο διοίκησης της εκπαίδευσης μετακλητοί δημόσιοι υπάλληλοι και όχι στελέχη της εκπαίδευσης, τα οποία, εξελισσόμενα, να καταλαμβάνουν τις αντίστοιχες θέσεις; Πώς είναι δυνατόν να απουσιάζουν τα αντικειμενικά κριτήρια και τα βασικά κριτήρια επιλογής των υποψηφίων; Σας αναφέρω το άρθρο 3, παράγραφος 1 του συγκεκριμένου νομοσχεδίου όπου αναφέρεται: «Για την εφαρμογή προγραμμάτων και καινοτομιών, για την αντιμετώπιση εκπαιδευτικών προβλημάτων, για την ανάληψη πρωτοβουλιών και λήψη αποφάσεων...». Αυτά είναι τα κριτήρια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και άλλα παρόμοια ομιχλώδη, μη αντικειμενικά και μη μετρήσιμα κριτήρια.

Αλλά και στον τομέα της επιμόρφωσης το νομοσχέδιο απλώς προσθέτει έναν ακόμη οργανισμό με τη μορφή νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου με προφανή σκοπό το βόλεμα «μμετέρων» κομματικών στελεχών, υποθέτω, και με παχυλούς μισθούς.

Κυρίες Υπουργέ, πέντε από τα επτά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου τα ορίζετε ή δεν τα ορίζετε εσείς; Γνωρίζετε ή δεν γνωρίζετε ότι υπάρχουν στο Υπουργείο Παιδείας φορείς επιμόρφωσης; Γνωρίζετε ότι τα περιφερειακά εκπαιδευτικά κέντρα έκαναν αυτήν τη δουλειά όλα αυτά τα χρόνια από την εποχή που η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τα ίδρυσε; Γνωρίζετε ή δεν γνωρίζετε το τμήμα αξιολόγησης και επιμόρφωσης του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου; Γιατί δημιουργείτε ένα νέο νομικό πρόσωπο και μάλιστα ιδιωτικού δικαίου;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία το 1992 θεσμοθέτησε και λειτούργησε τα περιφερειακά εκπαιδευτικά κέντρα, όπου δώδεκα χιλιάδες εκπαιδευτικοί επιμορφώνονταν κάθε έτος. Δηλαδή οι εκπαιδευτικοί θα επιμορφώνονταν κάθε έξι έως επτά χρόνια.

Επίσης, η Νέα Δημοκρατία καθιέρωσε την τετράμηνη υποχρεωτική επιμόρφωση όλων των νεοδιορισθέντων εκπαιδευτικών, την τρίμηνη περιοδική επιμόρφωση όλων των εκπαιδευτικών, τη λειτουργία σχολών εκπαίδευσης ετήσιας φοίτησης.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μετά τις εκλογές του 1993

θεώρησε καλό να τα καταργήσει. Κατήργησε δηλαδή την επιμόρφωση των νεοδιορισμένων εκπαιδευτικών, κατήργησε την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και την αντικατέστησε με κάποια σεμινάρια στα περιφερειακά εκπαιδευτικά κέντρα, τα οποία γίνονται και παρακολουθούνται με τη θέληση και μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων και μάλιστα στον ελεύθερο τους χρόνο.

Επομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκείνο που χρειάζεται στην επιμόρφωση δεν είναι άλλος ένας οργανισμός, άλλο ένα κομματικό όργανο, άλλο ένα κομματικό φέουδο του εκάστοτε Υπουργού, αλλά η επαναλειτουργία των περιφερειακών εκπαιδευτικών κέντρων, όπως ακριβώς τα όριζε ο ν. 2009/92 της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά δείχνουν τη νοοτροπία μιας εποχής. Όλα αυτά που συνέβησαν μια ολόκληρη εικοσαετία δείχνουν το φαύλο κύκλο των συνεχών αποτυχημένων μεταρρυθμίσεων των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ με χαρακτηριστικά την υποβάθμιση της εκπαίδευσης, την υποβάθμιση των υποδομών, την υποβάθμιση της στελέχωσης, την υποβάθμιση της συνολικής εθνικής δαπάνης για την παιδεία.

Επειδή ο κύριος Υπουργός θεώρησε καλό να μας περιγράψει ποια είναι η κατάσταση της εκπαίδευσης σήμερα, θέλω να του πω ότι η χώρα μας είναι η τελευταία στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε δαπάνες για την παιδεία. Το 3,5% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος δαπανάται για την εκπαίδευση στην Ελλάδα, ενώ αντίστοιχα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ είναι πάνω από 5%. Η χώρα μας επίσης είναι η τελευταία σε δαπάνες ανά μαθητή. Ένα εκατομμύριο δαπανάται κάθε χρόνο στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση και ενάμισι εκατομμύριο για τους φοιτητές.

Αντίστοιχα στις χώρες του ΟΟΣΑ είναι 1,5 εκατομμύριο στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, 2,5 εκατομμύρια στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, 4,5 εκατομμύρια στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η χώρα μας είναι τελευταία στους μισθούς των εκπαιδευτικών. Σας τα είπε ο κ. Μιχάλης Παπαδόπουλος, ομιλητής της παράταξής μας. Είναι τελευταία στη χρήση νέων τεχνολογιών, τελευταία στην επάρκεια της σχολικής στέγης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 40% των σχολείων της Αττικής, το 30% των σχολείων της Θεσσαλονίκης και αντίστοιχα ποσοστά σχολείων στις άλλες μεγάλες πόλεις της Ελλάδος χρησιμοποιούν σε βάρδιες το ίδιο σχολείο. Στοιχεία του Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων αναφέρουν ότι λείπουν δεκαπεντέμισι χιλιάδες αίθουσες από τα ελληνικά σχολεία και ότι από αυτές που λειτουργούν το 46% έχουν παραδοθεί πριν από το 1980.

Είμαστε τελευταίοι στις επιδόσεις των μαθητών, σύμφωνα με έκθεση του ΟΟΣΑ, που είδε το φως της δημοσιότητας στις αρχές του περασμένου Δεκέμβρη, στη γλώσσα, στα μαθηματικά, στις φυσικές επιστήμες. Είμαστε όμως πρώτοι στις οικογενειακές δαπάνες για εξωσχολική εκπαίδευση. Κάθε ελληνική οικογένεια πληρώνει 1 εκατομμύριο για κάθε μαθητή, 1,5 για κάθε φοιτητή. Ένα τρισεκατομμύριο δραχμές δαπανώνται για εξωσχολική εκπαίδευση, για φροντιστηριακή υποστήριξη και οικονομική υποστήριξη των πενήντα χιλιάδων φοιτητών που σπουδάζουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι αυτό το εφιαλτικό σκηνικό γίνεται ακόμα τραγικότερο, αν δει κανείς ότι την τελευταία δεκαετία, δηλαδή μεταξύ 1990 και 2000, οι μαθητές της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας της Ελλάδος, μειώθηκαν κατά 21%.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Με στοιχεία του Υπουργείου οι Έλληνες μαθητές μειώνονται κάθε χρόνο κατά 2%. Οι αλλοδαποί μαθητές αυξάνονται κατά 2%-3%. Το 10% της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι αλλοδαποί μαθητές. Υπάρχουν παραδείγματα, όπως ο Δήμος Αθηναίων, όπου στο πρώτο διαμέρισμα, κύριε Υπουργέ, της

Αθήνας το 23% των μαθητών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι αλλοδαποί. Στο έκτο διαμέρισμα, το 26% είναι αλλοδαποί. Υπάρχουν περιοχές της Αττικής όπου υπερβαίνουν το 50%. Αυτά είναι τα αποτελέσματα της πολιτικής στον τομέα της παιδείας.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μπλέκετε το δημογραφικό πρόβλημα με την εκπαίδευση, κύριε συνάδελφε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Αυτή η κατάσταση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά τα αδιέξοδα έχουν οδηγήσει τη Νέα Δημοκρατία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Κεφαλογιάννη, τελειώνετε, παρακαλώ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Αυτά, λοιπόν, τα αδιέξοδα έχουν οδηγήσει τη Νέα Δημοκρατία να ζητήσει επίμονα εθνικό διάλογο για την παιδεία. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο είχαμε καταθέσει και ολοκληρωμένη και συγκεκριμένη πρόταση το 1998, που απορρίφθηκε μάλιστα χωρίς επαίνους το Δεκέμβριο του 1999 από την κυβερνητική Πλειοψηφία.

Η παιδεία απαιτεί όραμα και σχεδιασμό για την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων. Απαιτεί όντως μέγιστη διακομματική συναίνεση, που να αντέχει στο χρόνο. Κατά συνέπεια, χρειάζονται γενναίες αποφάσεις, αποφάσεις που δεν μπορεί να προέλθουν από έναν Υπουργό ή από μία κυβέρνηση. Πρέπει να είναι προϊόν ευρύτερης συναίνεσης και εθνικού διαλόγου για την παιδεία. Τα αποτελέσματα δε του διαλόγου αυτού πρέπει να δεσμεύουν όλους τους Έλληνες για μακρύ χρονικό διάστημα.

Είναι προφανές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτό το νομοσχέδιο πρέπει να αποσυρθεί και βέβαια η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να το ψηφίσει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Καστανίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο το οποίο συζητούμε εισάγει τριών ειδών ρυθμίσεις: την περιφερειακή διάρθρωση της εκπαίδευσης και του εκπαιδευτικού μας συστήματος, την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και του εκπαιδευτικού έργου και την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.

Δεν θα ασχοληθώ ιδιαίτερα με την περιφερειακή δομή της εκπαίδευσης, όπως προβλέπεται από το νομοσχέδιο, γιατί αποτυπώνει περίπου την υπάρχουσα κατάσταση και δεν επιφέρει θεαματικές μεταβολές. Θα ασχοληθώ όμως με την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών, καθώς και με την επιμόρφωση.

Οι γενικοί προσανατολισμοί του νομοσχεδίου είναι απολύτως σωστοί. Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και του εκπαιδευτικού έργου ήταν κάτι που έλειπε από το εκπαιδευτικό μας σύστημα περίπου μία εικοσαετία. Δεν υπάρχουν κοινωνικά υποσυστήματα ή διοικητικές οντότητες που μπορούν να εξελιχθούν ή και να γίνουν αποτελεσματικότερα, εάν δεν προβλέπεται ένα σύστημα αξιολόγησης των επιδόσεων είτε μιας μονάδας είτε των ανθρώπων που υπηρετούν σε αυτήν. Συνεπώς η αξιολόγηση είναι κάτι απολύτως αναγκαίο εν γένει για το διοικητικό μας σύστημα και ειδικότερα για το εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Περάσαμε από μία μακρά περίοδο «επιθεωρητισμού», που διαμόρφωσε ένα ασφυκτικό και αυταρχικό πλαίσιο στην εκπαίδευσή μας. Μετά την επικράτηση των ιδεών της Παιδαγωγικής Σχολής, τότε, των Αθηνών και την λογική Εξαρχόπουλου, το εκπαιδευτικό μας σύστημα διοικήθηκε με μία νοοτροπία σιδηράς χειρός. Για πολλά χρόνια ο «επιθεωρητισμός» και ο έλεγχος που γινόταν συνιστούσε ένα αυταρχικό πλαίσιο που δυσκόλευε αφάνταστα τους εκπαιδευτικούς, πολλές φορές δε χρησιμοποιήθηκε και ως πολιτική μεθόδευση σε βάρος των στελεχών της εκπαίδευσης.

Τη δεκαετία του 1980, σε ένα εντελώς διαφορετικό πολιτικό

και κοινωνικό περιβάλλον, μετακινηθήκαμε, στο εσωτερικό του εκπαιδευτικού μας συστήματος, από τον αυταρχισμό του «επιθεωρητισμού» στην ακώλυτη λειτουργία των λεγομένων συνδικαλιστικών ελευθεριών, με αποτέλεσμα να περάσουμε στο άλλο άκρο. Μεταξύ των μέτρων που επελέγησαν τότε ήταν και η κατάργηση της αξιολόγησης.

Ήρθε η ώρα που το εκπαιδευτικό μας σύστημα πρέπει να ισορροπήσει. Αυτό που ως ακρότητα επικράτησε για πολλές δεκαετίες και που μετατράπηκε σε μίαν άλλη ακρότητα την τελευταία εικοσαετία, θα πρέπει να το υπερβούμε με μίαν ισορροπία μέσα στο χρόνο, με μίαν ισορροπία ρυθμίσεων.

Η αξιολόγηση, λοιπόν, πρέπει να επανέλθει, με διαφορετικές ρυθμίσεις και διαφορετικές στοχεύσεις. Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και του εκπαιδευτικού, πρέπει να κατατείνει μόνο στην αναβάθμιση των παρεχομένων γνώσεων, στην αναβάθμιση και τη βελτίωση της λειτουργίας του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Στο σημείο αυτό κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλω να πω ότι δεν έχω κατανοήσει τι υποστηρίζεται από αρκετούς κύκλους εκτός του Κοινοβουλίου, όπως δεν έχω κατανοήσει τι ακριβώς υποστηρίζεται και από τη Νέα Δημοκρατία.

Άκουσα, παραδείγματος χάρη, με έκπληξη προηγουμένως τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας εμμέσως να υπερασπίζεται τις ρυθμίσεις του ν. 2525 περί του ξεχωριστού σώματος των αξιολογητών. Επειδή η μνήμη μου είναι αρκετά ισχυρή –θα μπορούσαν δε να μας βοηθήσουν σε αυτό και τα Πρακτικά της Βουλής– θυμίζω ότι, αν ανατρέξουμε στη συζήτηση του ν. 2525, το ξεχωριστό σώμα των αξιολογητών καταγγέλλετο εκείνη την περίοδο από τη Νέα Δημοκρατία, όπως καταγγέλθηκε και η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση που επιχειρήθηκε να εφαρμοστεί.

Επανερχομαι στον αρχικό μου συλλογισμό για την αξιολόγηση. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και απευθύνομαι κυρίως στην Αντιπολίτευση– δύο τρόποι αξιολόγησης υπάρχουν, όχι περισσότεροι. Ο ένας τρόπος αξιολόγησης είναι το ξεχωριστό σώμα αξιολογητών. Διαμορφώνεται ένα ειδικό σώμα εκπαιδευτικών ή ειδικών επιστημόνων. Το σώμα αυτό έχει ως αποστολή μόνο την αξιολόγηση και δεν εμπλέκεται στην καθημερινή διοικητική διαδικασία, όπως δεν εμπλέκεται στο καθημερινό έργο της επιστημονικής και παιδαγωγικής καθοδήγησης.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ποιος αξιολογεί τους αξιολογητές;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρία Παπακώστα, τα ερωτήματά σας διακρίνονται για μίαν οξύνοια. Παρακαλώ, κρατήστε τα για να τα απευθύνετε όταν έρθετε στο Βήμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΡΤΣΑΡΗΣ: Και από μία καλλιέπεια.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Εγώ διέκρινα την οξύνοια, γι' αυτό ακριβώς και αναγκάστηκα να το πω τώρα.

Επανερχομαι. Ο ένας τρόπος είναι το ξεχωριστό σώμα αξιολογητών. Επαναλαμβάνω: Έχει ειδική αποστολή την αξιολόγηση, δεν ασχολείται με την καθημερινή διοίκηση του εκπαιδευτικού μας συστήματος, δεν ασχολείται με την επιστημονική και παιδαγωγική καθοδήγηση.

Είναι μία παραδεκτή, επιστημονικά και παιδαγωγικά επιλογή. Έχει ένα πρόβλημα. Όταν δεν βρίσκεσαι σε καθημερινή τριβή με τα εκπαιδευτικά πράγματα και δεν παρακολουθείς από κοντά είτε τη σχολική μονάδα είτε τους εκπαιδευτικούς της, όταν δεν παρακολουθείς από κοντά καθημερινά τα στελέχη της διοίκησης, είναι δύσκολο να καταλήξεις σε μια αξιόπιστη κρίση, σε μίαν αξιόπιστη αξιολόγηση. Γι' αυτό ακριβώς, προσωπικά, δεν επιλέγω αυτόν τον τύπο της αξιολόγησης. Θα συμφωνήσω εδώ με την Κυβέρνηση ότι ορθά επιλέγει έναν άλλο τύπο αξιολόγησης. Αυτός ο δεύτερος τρόπος αξιολόγησης εντάσσεται στο εσωτερικό, στη δομή του εκπαιδευτικού συστήματος και διακρίνεται από την ακόλουθη λογική: καθένας κρίνεται από την πλησιέστερη διοικητική και επιστημονική προϊστάμενη του αρχή. Άρα, λοιπόν, ο εκπαιδευτικός της σχολικής μονάδας κρίνεται από τον πλησιέστερο προϊστάμενό του που είναι ο διευθυντής της σχολικής μονάδας ή ο σχολικός σύμβουλος. Ο διευθυντής της σχολικής μονάδας κρίνεται

επίσης από τα ανάλογα επίπεδα τυπικής ιεραρχίας κοκ.

Το πλεονέκτημα αυτού του τρόπου αξιολόγησης είναι ότι όσοι καθοδηγούν διοικητικά και επιστημονικά το εκπαιδευτικό μας σύστημα και, συνεπώς, καθημερινά ασχολούνται με τους εκπαιδευτικούς και με τις σχολικές μονάδες, μπορούν καλύτερα να διαμορφώσουν εικόνα γι' αυτόν που υπόκειται σε αξιολόγηση.

Άκουσα μερικούς περιέργους ισχυρισμούς από συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας.

Πρώτον ότι ουσιαστικά αξιολογούνται μόνον όσοι το επιθυμούν. Μα, δεν υπάρχει τέτοια πρόβλεψη. Η αξιολόγηση γίνεται με διάφορες αφορμές και είναι ενδεικτική η απარიθμηση στο σχετικό άρθρο του νομοσχεδίου. Δεν αξιολογείται μόνο όποιος επιθυμεί. Κατά προτεραιότητα αξιολόγηση γίνεται, όταν πρόκειται να κριθεί στέλεχος ευθύνης, κατά προτεραιότητα επιλέγεται η αξιολόγηση όταν πρέπει να υπάρξει υπηρεσιακή εξέλιξη, κατά προτεραιότητα υπάρχει αξιολόγηση όταν επίσης το επιθυμεί κάποιος. Οι απარიθμήσεις αυτών των περιπτώσεων είναι μόνον ενδεικτικές. Μπορεί να προβλεφθούν και άλλες.

Άκουσα επίσης τον ισχυρισμό «μα, διορισμένα όργανα καλούνται να αξιολογήσουν». Αν προκρίναμε το σώμα ξεχωριστών αξιολογητών, θα ήθελα να ρωτήσω, σε αυτό το ενδεχόμενο του συστήματος αξιολόγησης, πώς αντιλαμβάνεστε ότι θα εκλέγονταν οι μόνιμοι αξιολογητές ως ξεχωριστό σώμα; Αν επιλέξουμε τον τύπο της αξιολόγησης που προτείνει η Κυβέρνηση, θα ήθελα επίσης να ρωτήσω πώς φαντάζεστε ότι δεν θα ήταν διορισμένοι οι αξιολογητές; Θα υπήρχε ένας τύπος εκλογής των αξιολογητών μέσα από το εκπαιδευτικό σώμα; Θα επέλεγε, δηλαδή, συνδικαλιστική αδεία, ο εκπαιδευτικός κλάδος αξιολογητές για να αξιολογήσουν, συναδέλφους τους; Τι ακριβώς εννοείτε, να το κατανοήσω. Αν όμως εννοείτε ότι θα πρέπει όσοι αξιολογούν που είναι στελέχη της διοίκησης πρέπει και αυτοί να επιλέγονται με τρόπο αξιοκρατικό, θα συμφωνήσω μαζί σας. Άρα, η αιτία δεν αφορά το αν είναι διορισμένοι ή όχι. Διότι δεν αντιλαμβάνομαι ποια σοφία θα διαθέτατε για να τους καταστήσετε εκλεγμένους. Το θέμα είναι να επιλέγονται τα στελέχη της διοίκησης και τα στελέχη για την επιστημονική καθοδήγηση με τρόπο αξιοκρατικό.

Άκουσα επίσης τον αγαπητό φίλο συνάδελφο, κύριο Κεφαλογιάννη να υπερασπίζεται –καλώς κάνει– τις προσπάθειες του κ. Σουφλιά. Θα συμεριστεί την εντύπωση πολλών πολιτών ότι ο Γιώργος Σουφλιάς προσπάθησε ως Υπουργός Παιδείας.

Θα πρέπει κάποτε να αποφασίσουμε με αντικειμενικότητα, ότι δεν μπορούμε να απορρίπτουμε ό,τι οι προηγούμενοι κάνουν.

Όταν ρυθμίστηκε το θέμα της επιλογής των στελεχών, την περίοδο της Νέας Δημοκρατίας, προβλέπονταν αντικειμενικά κριτήρια που διαμόρφωναν το 75% στην εκατοντάβαθμια κλίμακα και περίπου ένα 25% ήταν η αξιολόγηση των συμβουλίων κρίσεως.

Θέλω λοιπόν να σας διαβεβαιώσω, ότι πάρα πολλές φορές άνθρωποι με πολλά τυπικά προσόντα, που ήταν αντικειμενικοποιημένα, έχαναν τις θέσεις, διότι το 25% της ελευθέρως κρίσεως των συμβουλίων ήταν αποτέλεσμα κομματικών εντολών.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Αντί να το καταργήσετε, έπρεπε να το βελτιώσετε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Να το βελτιώσουμε. Ακούστε κάτι. Έχει πολύ μεγάλη σημασία, και σ' αυτό θα είμαι αποφασιστικός και στην υπόδειξή μου προς την Κυβέρνηση, ότι όσοι καλούνται να διοικήσουν, να καθοδηγήσουν επιστημονικά και τελικά να αξιολογήσουν, θα πρέπει πραγματικά να επιλέγονται με αξιοκρατικές διαδικασίες. Και σ' αυτό θα ήθελα όλοι να συμφωνήσουμε.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΑΛΚΙΔΗΣ: Πώς κύριε Καστανίδη;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Σας διαβεβαιώνω ότι υπάρχουν τρόποι.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΑΛΚΙΔΗΣ: Στο νομοσχέδιο δεν φαίνονται.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Στο νομοσχέδιο καταγράφονται γενικές αρχές, όπως ξέρετε, κατ' εξουσιοδότηση του

νόμου, όταν ψηφιστεί, θα πρέπει να εκδοθούν οι εκτελεστικές πράξεις, εκεί θα πρέπει να υπάρξει ιδιαίτερη προσοχή. Εγώ μάλιστα στη Διάρκη Επιτροπή πρότεινα, όπως ίσως θα θυμάστε, ότι όταν θα διαμορφώνονται οι δείκτες αξιολόγησης από το Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας, καλό θα ήταν, έστω και μια άτυπη συζήτηση στη Διάρκη Επιτροπή, πριν αποφασίσει η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας.

Θα ήθελα να κάνω μια διόρθωση ιστορική. Τα περιφερειακά επιμορφωτικά κέντρα, όχι τα περιφερειακά εκπαιδευτικά κέντρα, δεν είναι ούτε σύλληψη ούτε πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Τα πρώτα περιφερειακά επιμορφωτικά κέντρα δημιουργήθηκαν επί ΠΑΣΟΚ στα τέλη της δεκαετίας του 1980, το πρώτο εξ αυτών στη Θεσσαλονίκη. Τότε ηγείτο του ΠΕΚ ένας λαμπρός επιστήμονας, ο καθηγητής του παιδαγωγικού τμήματος ο κ. Χρήστος Τολάκης με έναν εξαιρετικά συνεργάτη στη θέση του αντιπροέδρου, το Γιώργο Πρίντζα.

Λοιπόν, δεν είναι ούτε ιδέα ούτε σύλληψη της Νέας Δημοκρατίας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εμείς αναφερόμαστε στα δικά μας, τα επιμορφωτικά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Είπατε ότι την ιδέα την συλλάβατε εσείς. Ξέρω ότι σε πολλά «εγκυμονείτε», αλλά δεν «γεννάτε». Σε ό,τι αφορά την επιμόρφωση...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Εσείς δεν «συλλαμβάνετε».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Τι θα γίνει κύριοι συνάδελφοι; Θα αφήσετε τον κ. Καστανίδη να τελειώσει; Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Έχετε εγγραφεί όλοι όσοι μιλάτε, για να πάρετε το λόγο αμέσως μετά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, πρέπει να σας πω ότι χαίρομαι για τη ζωντανή συζήτηση, διότι αυτό υποδηλώνει ενδιαφέρον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Όχι, κύριε Καστανίδη. Η συζήτηση πρέπει να γίνεται όπως προβλέπει ο Κανονισμός και όχι όπως μας αρέσει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ασφαλώς γνωρίζω την τυπικότητά σας και κατά τον Κανονισμό έχετε δίκιο.

Θα κλείσω με μια παρατήρηση, που ελπίζω να υιοθετήσει η παριστάμενη ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Η επιμόρφωση είναι κάτι πάρα πολύ σημαντικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν θα αργήσω, θα είμαι πάρα πολύ σύντομος κυρία Πρόεδρε.

Η επιμόρφωση είναι κάτι πολύ σημαντικό και ορθά δημιουργείται το νομικό ιδιωτικού δικαίου που θα διαχειρίζεται το σχεδιασμό και τον συντονισμό της επιμόρφωσης.

Όμως, ο οργανισμός αυτός κατά την άποψή μου πρέπει να αποκτήσει και διοικητικό έργο και εκτελεστικές δυνατότητες. Δεν αρκεί ούτε η διαμόρφωση προγραμμάτων ούτε ο σχεδιασμός της πολιτικής ούτε ο συντονισμός των φορέων που θα υλοποιήσουν την επιμόρφωση. Θα πρέπει να υπάρχει ένας κεντρικός ιθύνων νους, σχεδιαστής, αλλά και εφαρμοστής των επιμορφωτικών προγραμμάτων, αλλιώς δεν θα επιτύχει το πείραμα.

Τέλος, κύριε Υπουργέ της Παιδείας, αν δεν αγγίξουμε το τεράστιο θέμα της βασικής κατάρτισης των εκπαιδευτικών μας, δεν πρόκειται να επιτύχουμε τα επιθυμητά αποτελέσματα. Υπάρχει ένα μεγάλο κενό, κυρίως, για το εκπαιδευτικό προσωπικό που αποφοιτά από τις λεγόμενες καθηγητικές σχολές. Μπορεί να είναι ειδικοί επιστήμονες στα μαθηματικά, μπορεί να είναι διδάσκοντες φυσική ή βιολογία, αλλά δεν διδάσκονται τα μαθήματα της παιδαγωγικής, τα μαθήματα που έχουν σχέση με τη ψυχοπαιδαγωγική κατάρτιση.

Συνεπώς μία από τις βαρύτερες υποχρεώσεις της Κυβέρνησης και από τις άμεσες προτεραιότητες του έργου μας πρέπει να είναι η ενασχόληση με τη βασική εκπαίδευση των εκπαιδευτικών μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού

Κόμματος Ελλάδας κ. Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Θα ήθελα πριν ξεκινήσω να κάνω μία παρατήρηση που να την πάρει υπόψη του το Προεδρείο -όχι η Πρόεδρος η συγκεκριμένη, το Προεδρείο γενικότερα- για τη σειρά που θα μιλάνε οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Είναι επανειλημμένη η παρατήρησή μου. Θα πρέπει να εφαρμόζεται ο Κανονισμός και να μιλούν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι με βάση την ώρα που ζήτησαν το λόγο. Δεν το λέω για σας, κυρία Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Από το συνάδελφο ενημερώθηκε ότι είχε ζητήσει ο κ. Καστανίδης το λόγο. Με συγχωρείτε πολύ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Γι' αυτό δεν απευθύνομαι σε σας. Αλλά επειδή η πρακτική είναι να εναλλάσσονται τα δύο μεγαλύτερα κόμματα, παρ' ό,τι ζητάμε νωρίτερα το λόγο, γι' αυτό κάνω αυτή την παρατήρηση.

Επί του νομοσχεδίου: Το κεντρικό ζήτημα του νομοσχεδίου αφορά στην αξιολόγηση. Αυτό είναι το επίμαχο ζήτημα. Και με την ευκαιρία, για το διάλογο με τις εκπαιδευτικές οργανώσεις. Από την προηγούμενη ηγεσία είχε ζητηθεί καλοκαιριτικά, στα μέσα του Ιούλη, να πουν οι εκπαιδευτικοί φορείς και να ερωτηθούν και οι καθηγητές μέχρι το τέλος του Αυγούστου, που ήταν όλοι σε διακοπές. Από τότε δεν έχω υπόψη μου αν έγινε καμία συγκεκριμένη προσπάθεια όλο το φθινόπωρο για να υπάρξει διάλογος.

Όσον αφορά το δεύτερο θέμα, γι' αυτήν καθαυτή την αξιολόγηση. Η αξιολόγηση δεν είναι μια ουδέτερη διαδικασία. Μπορεί να εξυπηρετεί συγκεκριμένους στόχους. Δεν σημαίνει ότι η αξιολόγηση αφέαυτης, εξ αρχής είναι καλή ή είναι κακή. Εξαρτάται τι πολιτική θέλει να εξυπηρετήσει, με τι κριτήρια αξιολογεί κάποιον, με τι στόχο, με τι σκοπιμότητες γίνεται αυτή η αξιολόγηση.

Εμείς θεωρούμε ότι σε επίπεδο οικονομίας έχουμε ριζικές ανατροπές, αναδιρθρώσεις της υπάρχουσας κατάστασης προς όφελος του κεφαλαίου, για να είναι περισσότερα τα κέρδη. Γι' αυτό αφαιρούνται δικαιώματα. Το ίδιο γίνεται και σε σχέση με τις αναδιρθρώσεις στον τομέα της παιδείας. Αυτό υπηρέτησε η αντιμεταρρύθμιση, η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, η γνωστή, επί ΠΑΣΟΚ τα τελευταία χρόνια, με ηγεσία του κ. Αρσένη και η οποία συνεχίζεται με τη σημερινή ηγεσία.

Ένα γρανάζι, ένας μοχλός στην εφαρμογή αυτής της αντιδραστικής μεταρρύθμισης είναι και η αξιολόγηση. Τη χρειαζόμαστε για να επιβάλετε χωρίς αντιδράσεις αυτήν την πολιτική που θέλετε, την πολιτική η οποία οδηγεί προς τα πίσω την παιδεία και όχι προς τα μπροστά.

Εσείς βέβαια δεν συμφωνείτε ως Κυβέρνηση. Λέτε ότι η αξιολόγηση στοχεύει στο να βελτιώσουμε την κατάσταση, να ανβεί η ποιότητα της εκπαίδευσης. Αλλά ένας που στοχεύει στην ποιότητα της εκπαίδευσης παίρνει και άλλα μέτρα γι' αυτήν την ποιότητα της εκπαίδευσης, δίνει περισσότερα λεφτά για την παιδεία. Εσείς δεν δίνετε περισσότερα λεφτά για την παιδεία. Με την εκπαιδευτική σας μεταρρύθμιση το 1/5 των μαθητών εγκαταλείπει το Λύκειο και δεν πάει πουθενά. Το 45% των μαθητών πηγαίνει στην Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση, που έχει τα χάλια της και που στην καλύτερη περίπτωση λειτουργεί ως προθάλαμος της κατάρτισης, μιας λειψής και περιορισμένης κατάρτισης. Και όσον αφορά το υπόλοιπο, προσπαθείτε να ισοφαρίσετε αυτούς που θα τελειώνουν το Λύκειο με αυτούς που θα μπαίνουν στην Ανώτατη Εκπαίδευση και έχει ο Θεός. Γιατί και στην Ανώτατη Εκπαίδευση με βάση τις οδηγίες της Μπολόνια θα πάμε στο πενταετές κύκλο: τρία χρόνια και δύο χρόνια μεταπτυχιακό. Θα γίνει και εκεί ξεσκαρτάρισμα -επιτρέψτε μου την έκφραση- των άχρηστων. Εφαρμόστηκε φέτος στην Ιταλία και προχωρούν και οι άλλες χώρες.

Λοιπόν, αυτήν την πολιτική πάτε να εφαρμόσετε και χρειαζόμαστε μία αξιολόγηση προσαρμοσμένη, ώστε να βοηθήσει αυτή η πολιτική.

Πιο συγκεκριμένα: Ο στόχος της εκπαιδευτικής σας μεταρρύθμισης είναι να προσαρμοστεί η εκπαίδευση στους κανόνες της αγοράς για φθηνότερη εργατική δύναμη,

ψευτοκατάρτιση, όπως είπα και πριν, και μία ελίτ η οποία να πηγαίνει στο πανεπιστήμιο και να αποκτάει ένα πτυχίο.

Αρνείστε την πρόταση και των εκπαιδευτικών φορέων και του δικού μας κόμματος και άλλων που ξέρουν και κατανοούν ότι είμαστε πλέον στον 21ο αιώνα, που λένε ότι χρειάζεται μία γενική, σφαιρική μόρφωση σε ένα δωδεκάχρονο σχολείο και όχι εξειδίκευση επιμέρους γνώσεων όσο και καλές γνώσεις ή κάποια εξειδίκευση να γίνεται στα επιμέρους μαθήματα. Από τη στιγμή που ο πραγματικός σας στόχος είναι αυτός, χρειαζόσαστε εκπαιδευτικούς πειθαρχημένους, χειραγωγημένους και γι' αυτό επισείετε το φόβητρο της αξιολόγησης. Χρειαζόσαστε σχολεία, εκπαιδευτικές μονάδες σε κατηγορίες –εκεί θα οδηγηθούν τα πράγματα- και αποτέλεσμα όλων αυτών θα είναι να ενισχυθούν οι ταξικοί φραγμοί στη μόρφωση. Θα πληρώσουν τα σπασμένα τα παιδιά της εργατικής τάξης, τα παιδιά των μεταναστών και γενικότερα εκείνων των στρωμάτων που θέλουν κοινωνική προστασία.

Πώς αποδεικνύονται όσα λέμε: Στο νομοσχέδιο δεν ανοίγετε τα χαρτιά σας για να μας πείτε πώς θα αξιολογείται μία εκπαιδευτική μονάδα. Όμως, δεν έχουν διαψευσθεί δημοσιεύματα που λένε ότι για την αξιολόγηση των σχολείων θα καταγράφεται η έλλειψη σε υποδομές και εξοπλισμό, θα φαίνονται οι δείκτες παρακολούθησης, εγκατάλειψης και απουσίας από το σχολείο. Αυτά όμως τα στοιχεία και τώρα μπορείτε να τα έχετε, χωρίς να καταφύγετε στη θεσμοθέτηση της αξιολόγησης.

Το κυριότερο, λοιπόν, θα είναι η επίδοση των μαθητών. Εκεί θα πάει η αξιολόγηση των σχολικών μονάδων, την οποία ετοιμάζετε. Και δεν το λέμε μόνο εμείς, γιατί το κάνουμε σαν πρόβλεψη, αλλά γιατί το ίδιο το σύστημα, ακριβώς όπως το λέμε, εφαρμόζεται σε άλλες χώρες που είναι ο πιλότος, είναι το αγγλοσαξονικό σύστημα. Με βάση τις επιδόσεις μετράνε εκεί. Και όχι μόνο με βάση τις επιδόσεις, αλλά και η χρηματοδότηση που δίνεται είναι με βάση τις επιδόσεις. Τα καλά σχολεία, που έχουν καλές επιδόσεις οι μαθητές, χρηματοδοτούνται περισσότερο και τα άλλα εγκαταλείπονται μέχρι και που κλείνουν. Αυτό γίνεται στην Αγγλία. Και στις Ηνωμένες Πολιτείες, για να τα βγάλουν πέρα, ζητούν σπόνσορες και ιδιωτική χρηματοδότηση. Λοιπόν, αυτός είναι ο πιλότος στη Δύση και στην Ευρώπη και στις Ηνωμένες Πολιτείες ...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Συμφωνείτε εσείς;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Διαφωνούμε κατηγορηματικά, ρητικά.

Εάν κριτήριο της αξιολόγησης για ένα σχολείο θα είναι η επίδοση των μαθητών, ουσιαστικά οδηγούμαστε στην αποθέωση του μονοδιάστατου γνωσιοκεντρικού σχολείου. Δηλαδή θα έχουμε σχολείο φροντιστήριο για να πετύχουν οι μαθητές καλύτερες επιδόσεις στις πανελλαδικές εξετάσεις διότι, αν δεν πετύχουν οι μαθητές καλούς βαθμούς, θα αξιολογηθεί η μονάδα άσχημα, θα πάρει λιγότερα χρήματα και θα πληρώσουν το κόστος και οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί, που θα αξιολογηθούν και αυτοί ως ανίκανοι, ως μη ικανοί ότι δεν κάνουν το καθήκον τους και θα έχουν επιπτώσεις και μισθολογικές. Αυτά τα βλέπουμε σε άλλες χώρες. Δεν τα λέτε όλα μέσα στο νομοσχέδιο, αλλά είναι το πρώτο βήμα για να οδηγηθούμε εκεί πέρα.

Και λέμε τώρα, το σχολείο πρέπει να είναι ένα κέντρο εκγύμνασης, διανοητικής προπόνησης για να τα καταφέρουν καλύτερα στα μαθητικά ή στις απαντήσεις στα τεστ: Αυτό θα είναι η επίδοση των μαθητών; Τι θα γίνει με την προσωπικότητα του μαθητή; Δεν είναι κριτήριο τι μαθητές φτιάχνουμε, τι προσπάθεια κάνουν, τι πρωτοβουλίες παίρνουν;

Υπάρχουν και μια σειρά άλλα μαθήματα, όπως είναι ό,τι έχει σχέση με την τέχνη, με το χορό, με το θέατρο, με τον αθλητισμό, τα οποία πρέπει να συνυπολογίζονται, για να μπορείς να πεις αν ένα σχολείο είναι σωστό ή δεν είναι σωστό. Ή θα πρέπει να υπάρχουν ευρύτερα κριτήρια, τα οποία δεν τα δέχετε και δεν τα δέχονται και άλλες χώρες που προχωρούν σε τέτοιου είδους αξιολογήσεις.

Το αποτέλεσμα μιας τέτοιου είδους αξιολόγησης θα είναι να χωριστούν τα σχολεία σε δύο κατηγορίες, τα καλά σχολεία και

τα κακά σχολεία. Ξέρετε τι θα γίνει; Οι εύπορες οικογένειες, οι οποίες έχουν δυνατότητες και θέλουν να σπουδάσουν τα παιδιά τους, έχουν μια οικονομική επιφάνεια, θα επιδιώκουν να γράψουν τους μαθητές στα καλά σχολεία και θα αποφεύγουν να τους γράψουν στα κακά. Ακόμα και σπíti θα αλλάζουν για να πάνε στα καλά σχολεία.

Ήδη στο πρόγραμμά της η Νέα Δημοκρατία μιλάει για ελεύθερη επιλογή των σχολείων από τους γονείς. Τότε θα δημιουργηθούν σχολεία γκέτο για τα παιδιά της εργατικής τάξης, για τους αθίγγανους, για τους μετανάστες.

Το αποτέλεσμα όλης αυτής της αξιολόγησης των σχολικών μονάδων θα είναι να επιχειρηματολογείτε στην κοινή γνώμη ότι φταίνε οι εκπαιδευτικοί, φταίει δηλαδή το προσωπικό που δεν τα καταφέρνει, που αδιαφορεί και δεν φταίει σε τίποτα η κυβερνητική πολιτική.

Υπάρχει και το μεγάλο θέμα της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών. Ουσιαστικά πρόκειται για επιστροφή στον επιθεωρητή. Τώρα μετά από δεκαοκτώ – είκοσι χρόνια θυμήθηκε το ΠΑΣΟΚ ότι έκανε λάθος και θέλει αξιολόγηση; Η επιστροφή του επιθεωρητή έρχεται μαζί με την αντιδραστική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Γι' αυτό χρειάζεστε μηχανισμό ελέγχου και ποδηγέτησης, χειραγώγησης των εκπαιδευτικών.

Ποιος θα κάνει την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών; Οι ημέτεροι, οι οποίοι είναι όλοι ΠΑΣΟΚ. Ας ξεκινήσουμε από κάτω. Ο διευθυντής του σχολείου, εκτός εξαιρέσεων που επιβεβαιώνουν τον κανόνα, με το σχολικό σύμβουλο. Και υπάρχει μια πυραμίδα που ξεκινάει από αυτούς και ανεβαίνει προς τα πάνω, για να φτάσει στον περιφερειακό διευθυντή και σε έναν προϊστάμενο, όπως λέγεται, του τμήματος επιστημονικής και παιδαγωγικής καθοδήγησης που τους διορίζει το Υπουργείο. Όλα τα ενδιαμέσως στελέχη είναι άνθρωποι της επιλογής του Υπουργείου. Τι θα γίνει με αυτόν τον κόσμο, ο οποίος έχει διαφορετικές πολιτικές απόψεις, έχει άλλες αντιλήψεις; Θα κρέμεται από την αξιολόγηση αυτού του μηχανισμού.

Πώς επιλέγεται αυτός ο μηχανισμός; Γιατί δεν είναι τυχαίο ότι είναι ημέτεροι. Και αν βγει η Νέα Δημοκρατία, θα αντιστραφεί η κατάσταση, θα είναι ημέτεροι της Νέας Δημοκρατίας. Διότι στα όργανα που αποφασίζουν, ποιος θα γίνει σχολικός σύμβουλος, ποιος θα γίνει διευθυντής, ποιος θα αποκτήσει την ιδιότητα του στελέχους της εκπαίδευσης είτε λέγονται αυτά συλλογικά όργανα ΠΥΣΔΕ είτε είναι πενταμελή είτε είναι επταμελή όργανα, μεγαλύτερα δηλαδή σε μέγεθος, την πλειοψηφία τη διορίζει το Υπουργείο. Άρα, λοιπόν, μιλάμε για μια αξιολόγηση που θα ελέγχεται κατευθείαν από την Κυβέρνηση, μέσω των μηχανισμών αυτών.

Δεύτερο ζήτημα. Τι θα αξιολογείται; Γιατί στο νομοσχέδιο αποφεύγετε να πείτε τι θα αξιολογείται; Πώς θα κρίνουμε έναν καθηγητή, ένα δάσκαλο; Γιατί υπάρχει ήδη το νομικό καθεστώς της αξιολόγησης. Υπάρχει συγκεκριμένη υπουργική απόφαση Δ2 1938/98 που μεταξύ των άλλων κριτηρίων αξιολόγησης, γίνεται λόγος για το ότι ο διευθυντής θα κρίνει τη συνέπεια και την υπευθυνότητα, τη συνεργασία εν προκειμένω, μια και μιλάμε για εκπαίδευση, με τους γονείς, με τους μαθητές και με τους εκπαιδευτικούς, την αναζήτηση λύσεων, τις επισκέψεις που θα κάνει ένας σχολικός σύμβουλος και που θα παρακολουθεί για δυο ώρες, μέσα σε δύο χρόνια τον εκπαιδευτικό και θα το βαθμολογεί.

Όλες οι κατηγορίες, όλα τα κριτήρια, τα οποία θα ελέγχονται για να αξιολογηθεί, χωρούν τόσο πολύ νερό, ώστε όχι μόνο θα γίνονται αδικίες, αλλά οι μη αρεστοί λόγω συνδικαλιστικής δράσης –διότι έχουν ευρύτερο πνεύμα, διότι δεν συμφωνούν με την κυβερνητική πολιτική, διότι δεν συμφωνούν με τη μεταρρύθμιση- θα πληρώνουν τα σπασμένα. Και πώς θα πληρώνουν τα σπασμένα; Θα υπάρχουν μισθολογικές επιπτώσεις, κύριε Υπουργέ. Δεν τα βάζετε στο νομοσχέδιο, αλλά υπάρχει ο ν. 2470 που δίνει δυνατότητες στο άρθρο 6 και στο άρθρο 13 στην παράγραφο 2, πρώτον, να μη μονιμοποιηθεί ποτέ αυτός που είναι στη δοκιμαστική περίοδο των δύο χρόνων και σ' αυτόν που μονιμοποιήθηκε από τη μια να μην παίρνει το μισθολογικό κλιμάκιο και από την άλλη να του κοπεί το κίνητρο

απόδοσης που φθάνει πάνω από 70.000. Αυτά προβλέπονται στο ν. 2470 στο άρθρο 6 και στο άρθρο 13 παράγραφος 2. Αυτές θα είναι οι επιπτώσεις στους μη αρεστούς.

Τελειώνω με το εξής: Ελπίζουμε ότι το κίνημα των εκπαιδευτικών θα αδρανοποιήσει σε μεγάλο βαθμό αυτές τις επικίνδυνες διατάξεις.

Θέλω να κάνω μια παρατήρηση για την επιμόρφωση. Η επιμόρφωση, όπως γίνεται αποσπασματικά, δεν είναι επιμόρφωση. Αν συνεχιστεί με αυτούς τους ρυθμούς, θα χρειαστούν εβδομήντα χρόνια σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των συνδικαλιστικών οργάνων για να επιμορφωθούν όλοι οι εκπαιδευτικοί. Χρειάζεται επιμόρφωση σε πανεπιστήμια μόνιμη και ολοκληρωμένη, την οποία δεν βλέπουμε. Θα πάτε με βάση τη λογική των προγραμμάτων και μάλιστα με «γλίστρημα» στην ιδιωτική επιμόρφωση που έχει γίνει σε σχέση με τις νέες τεχνολογίες. Ήδη σε μεγάλο βαθμό γίνεται επιμόρφωση εκπαιδευτικών, όσον αφορά τις νέες τεχνολογίες από ιδιώτες. Από τις εξακόσιες μικροεπιχειρήσεις που κάνουν επιμόρφωση οι περισσότερες είναι ιδιωτικές και από τη στιγμή που ο οργανισμός αυτός της επιμόρφωσης είναι ιδιωτικός δικαίος δίνεται η δυνατότητα να αναθέτουν έργο σε ιδιωτικές πάλι εταιρείες επιμόρφωσης των καθηγητών.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλεωτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Σκυλλάκο, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε, αλλά επειδή δόθηκε επιπλέον χρόνος και στον κύριο Υπουργό, ζητώ λίγα δευτερόλεπτα ακόμη.

Για τον περιφερειακό διευθυντή. Προσαρμόζεται στην προοπτική, όπου το ΠΑΣΟΚ δεν τη λείει τόσο ανοιχτά, της κατάργησης της αλλαγής της διοικητικής δομής της χώρας, της κατάργησης των νομών, της δημιουργίας της περιφέρειας με βάση τη λογική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στην πράξη είναι πιο εύκολο και πιο αποτελεσματικό για την Κυβέρνηση να έχει να κάνει με δεκατρείς, δεκατέσσερις, δεκαπέντε περιφερειακούς διευθυντές, αντί να έχει να κάνει με εξήντα διευθυντές σε πενήντα δύο και εξήντα νομούς της χώρας. Δεν πρόκειται, λοιπόν, για αποκέντρωση, πρόκειται περισσότερο για αποτελεσματική συγκέντρωση από την πλευρά της Κυβέρνησης. Αυτή είναι η αλήθεια, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο συνάδελφος κ. Κортσάρης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΡΤΣΑΡΗΣ: Το σχέδιο νόμου που συζητούμε ασχολείται με τρία θέματα: Αξιολόγηση, οργάνωση και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Σύμφωνα με την ΟΛΜΕ, η οποία πήρε θέση στο σχέδιο νόμου, οι στόχοι του είναι ο απόλυτος κομματικός έλεγχος των στελεχών της εκπαίδευσης, ένας έλεγχος αυταρχικός. Από την άλλη μεριά ο αντιπρόεδρος της ΟΛΜΕ έθιξε ένα άλλο καίριο θέμα, αυτό του δημογραφικού σε συνάρτηση με την έπαρση της Κυβέρνησης για βελτίωση του κτιριακού προβλήματος των σχολείων, λέγοντας ότι το 1999 αποφοίτησαν από όλα τα λύκεια εκατόν δεκαεννέα χιλιάδες μαθητές, ενώ το 2001 ενενήντα τέσσερις χιλιάδες. Δηλαδή σε δύο χρόνια οι απόφοιτοι μειώθηκαν κατά είκοσι πέντε χιλιάδες, αριθμός που αντιστοιχεί σε χίλιες αίθουσες διδασκαλίας.

Αλίμονο μας, κύριε Υπουργέ, αν έτσι βελτιώνουμε το κτιριακό πρόβλημα. Εισαγωγικά επίσης θα σας πω ότι το 2001 τα ελληνικά νοικοκυριά διέθεσαν για την εκπαίδευση 577 δισεκατομμύρια δραχμές ή 1,7 δισεκατομμύρια ευρώ εκ των οποίων το 23% για τα ιδιωτικά σχολεία και το 77% για τα φροντιστήρια.

Ας πούμε τώρα μερικά πράγματα για την οργάνωση της εκπαίδευσης. Κατά την άποψή μας πρέπει να αντιμετωπισθεί σύγχρονα υπεύθυνα και ολοκληρωμένα σε βάθος χρόνου και όχι ευκαιριακά. Οι σχετικές ρυθμίσεις θα πρέπει να έχουν στόχο την αποκέντρωση με τη μεταφορά ουσιαστικών αρμοδιοτήτων στην περιφέρεια. Η διοίκηση και τα στελέχη της εκπαίδευσης να απαλλαγούν από το κυβερνητικό και κομματικό εναγκαλισμό.

Καμιά απ' αυτές τις βασικές αρχές δεν υπηρετούνται με το προτεινόμενο νομοσχέδιο, αλλά αντίθετα επιδιώκεται ένας ασφυκτικότερος κομματικός έλεγχος της διοίκησης από το σημερινό. Αν σε όλα αυτά συνυπολογίσουμε ότι η διαδικασία επιλογής των στελεχών γίνεται με κομματικά κριτήρια ολοκληρώνεται ένας ακόμη πιο ασφυκτικός κομματικός έλεγχος στη διοικητική πυραμίδα.

Για την αξιολόγηση των στελεχών εμείς σταθερά υποστηρίζουμε τη θεσμοθέτηση ενός εθνικού συστήματος αξιολόγησης, έτσι ώστε να διαπιστώνεται και να γνωστοποιείται το επίπεδο της ποιότητας του εκπαιδευτικού μας συστήματος και να επιχειρούνται οι αναγκαίες βελτιώσεις. Αξιολόγηση διδασκόντων, διδασκομένων και άλλων ενόχων δηλαδή, με την οποία ίσως γλιτώσουμε από το μαρasmus στη δημόσια εκπαίδευση που φέρανε όσοι επί είκοσι χρόνια παρέτειναν την εκκρεμότητα της μη αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και του έργου τους.

Σε όλη την κοινωνική δραστηριότητα η αξιολόγηση είναι λειτουργία αξιολογική σε επίπεδο ατομικό και συλλογικό και σε όλους τους κοινωνικούς θεσμούς. Η αξιολόγηση όλων των επιμέρους λειτουργιών είναι θεσμός. Τα κίνητρα ποικίλουν ανάλογα με το πώς αντιλαμβάνονται το νόημα της βελτίωσης όσοι ενδιαφέρονται για ένα θεσμό όπως θεσμοθέτες, θεσμοδότες, θεσμοϋπηρέτες, θεσμοκράτες, θεσμολάκτες, θεσμοφύλακες, θεσμοεπικριτές ή τέλος ως θεσμοθύματα.

Μια σειρά καίριων ερωτημάτων προκύπτουν τώρα σε σχέση με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

Πρώτον, ποιες επιμέρους λειτουργίες του θεσμού είναι ανάγκη να αξιολογηθούν πριν από τον εκπαιδευτικό, γιατί αποτελούν το εκπαιδευτικό περιβάλλον που καθορίζει ή επηρεάζει τις κινήσεις του, την ίδια του τη σκέψη;

Δεύτερον, ποια σημεία του έργου του εκπαιδευτικού μπορούν να αξιολογηθούν ως διακριτά γνωρίσματα του έργου του;

Τρίτον, από ποιον ή ποιους γιατί και πώς θα γίνει η αξιολόγηση; Μια άλλη προσέγγιση στη φάση της αξιολόγησης είναι ποιος ο συντάκτης του ωρολογίου προγράμματος που όρισε ώρες και πόσες ώρες; Ποιος ο συντάκτης του αναλυτικού προγράμματος που προέβλεψε να διδάσκονται εκείνα τα θέματα που συντηρούν τις συνειδήσεις των νέων ή τις αφήνουν αδιάφορες; Ποιος ο συγγραφέας του σχολικού βιβλίου που έγραψε βιβλίο διδάξимо, ευδίδακτο, μη διδάξимо ή αναρό και απωθητικό; Ποιος ο υπεύθυνος για τη λειτουργία και οργάνωση του σχολείου; Ποια η επιστημονική συγκρότηση από τις βασικές σπουδές του, τη διαρκή με πρωτοβουλία της πολιτείας επιμόρφωσή του; Ποια η παιδαγωγική συγκρότηση και συμπεριφορά του; Ποια η διδακτική μεθοδολογία; Ποια τέλος η προετοιμασία του. Πριν όμως από την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού πρέπει να προηγηθεί αυτοαξιολόγηση της πολιτείας για τις πράξεις της ή τις παραλείψεις της πράγμα που βεβαίως δεν γίνεται, διότι η πολιτεία δεν το τολμά. Αυτό όμως δεν αποτελεί λόγο για να μη ζητά ο ίδιος ο εκπαιδευτικός και μάλιστα επίμονα την αξιολόγησή του διότι η αξιολόγησή του ενισχύει την αξιοπιστία του. Επομένως όσα είπε ο κ. Καστανίδης προηγουμένως που εγώ με προσοχή άκουσα όλους τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας περί προτάσεώς της για επιλεκτική αξιολόγηση δε νομίζω ότι ισχύουν. Τουλάχιστον εγώ όχι μόνο δεν συμφωνώ, αλλά με την πρότασή μου το αντιμάχομαι.

Σε γενικές γραμμές πάλι για την αξιολόγηση θα ήθελα να ρωτήσω ποια θα πρέπει να είναι τα προσόντα του αξιολογητή, κύριε Υπουργέ; Επιστημονική επαρκής ενημέρωση; Παιδαγωγική κατάρτιση και ευαισθησία; Διδακτική κατάρτιση και εμπειρία μακρόχρονη από την ίδια βαθμίδα; Δεξιότητα χειρισμού της συμπεριφοράς των παιδιών στο σχολείο; Υποχρέωση του αξιολογητή να τεκμηριώνει την κρίση του; Εμπειρία προσωπική και όχι από περιγραφές του εκπαιδευτικού συστήματος, το οποίο επισκέπτεται για αξιολόγηση; Ανάγκη να έχει όλα τα προσόντα του αξιολογούμενου δασκάλου και πείρα από το ίδιο το σύστημα σε βαθμό υψηλότερο και τεκμηριωμένο; Ανάγκη να είναι σεβαστός υπηρεσιακά και σεβάσιμος ηθικά και

αυτονόητα να είναι μέλος ευυπόληπτο της ίδιας οικογένειας, ώστε η συμβολή και η συμβουλή να είναι επιθυμητή και πειστική;

Βεβαίως, εξυπακούεται μετά από όλα αυτά ότι ο αξιολογούμενος έχει πάντα το δικαίωμα της ένστασης.

Ως προς το τι τρίτο σκέλος του Οργανισμού Επιμόρφωσης θα πω λίγα λόγια. Το λειτούργημα του εκπαιδευτικού απαιτεί ειδική εκπαίδευση και εξειδικευμένη γνώση που να συνεχίζεται μέσα από προγράμματα ολοκληρωμένης επιμόρφωσης και διαρκούς εκπαίδευσης.

Η Νέα Δημοκρατία έθεσε σε εφαρμογή -για να βελτιώσουμε την πρότασή μας και πώς το τοποθετούμε και σε ευρεία κλίμακα- επιμορφωτικά προγράμματα με τη λειτουργία των περιφερειακών εκπαιδευτικών κέντρων, των Π.Ε.Κ., με χρονικό ορίζοντα πενταετίας.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αντί να ενισχύσει αυτήν την προσπάθεια να τη διευρύνει και να τη βελτιώσει, την υποβάθμισε σε επίπεδο σεμιναρίων και ουσιαστικά την κατάργησε. Αυτό που χρειάζεται είναι η χάραξη ολοκληρωμένης επιμορφωτικής πολιτικής και όχι δημιουργία οργανισμών, οι οποίοι θα συγκρούονται κατ' αντικείμενο με τους υπάρχοντες, επιτείνοντας έτσι τη σημερινή σύγχυση, πράγμα που γίνεται με το παρόν νομοσχέδιο.

Επειδή με το σχέδιο νόμου σχεδόν τίποτε νέο και αναγκαίο δεν εισηγήθηκε, η Νέα Δημοκρατία και εγώ βέβαια προσωπικά, θα το καταψηφίσουμε, κύριε Υπουργέ.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Σιούφας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε ένα νομοσχέδιο που εισηγείται το Υπουργείο Παιδείας και αφορά εξαιρετικά σημαντικά θέματα. Δυστυχώς όμως ο τρόπος με τον οποίον έρχεται να συζητηθεί αυτό το νομοσχέδιο και το περιεχόμενο των διατάξεών του, αποκαλύπτει και μέσα στην Αίθουσα, αλλά και στην ελληνική κοινωνία το γεγονός ότι η Κυβέρνηση -και είναι εξαιρετικά δυσάρεστο ο σημερινός Υπουργός Παιδείας που κατατάσσεται μεταξύ των εκσυγχρονιστών και θα έβλεπε στο μέλλον τα ζητήματα, τα οποία θίγει το νομοσχέδιο- έρχεται με διατάξεις, τις οποίες θα μπορούσε να χαρακτηρίσει κανείς ό,τι πιο συντηρητικό και ό,τι πιο κομματικό έχει να επιδείξει το ΠΑΣΟΚ από το 1981 και μετά.

Περίμενα δε από τον κύριο Υπουργό -εκπαιδευτικό όντα και μάλιστα άνθρωπο, ο οποίος διετέλεσε και δημοσιογράφος, αλλά και γνωρίζει πολύ καλά ότι τα θέματα της παιδείας ακουμπούν ολόκληρο τον ελληνικό λαό- τα θέματα τα οποία θα έπρεπε να έχουν τη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση των πολιτικών δυνάμεων, να είναι καλά προετοιμασμένα, να έχει προηγηθεί ένας ουσιαστικός και ευρύς διάλογος, ώστε η Εθνική Αντιπροσωπεία τουλάχιστον στην αρχή αυτού του αιώνα να χαράξει έναν άλλο δρόμο, ένα δρόμο προόδου και όχι δρόμο οπισθοδρόμησης και δρόμο συντήρησης, που εκφράζουν οι διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου.

Και απ' αυτήν την άποψη, κύριε Υπουργέ, ταυτίζετε αυτό το νομοθέτημα με την προσωπική σας πολιτική διαδρομή. Και θα έλεγα ότι είναι το πρώτο από τα βασικά πολιτικά ατυχήματα, τα οποία τα προκαλείτε ο ίδιος. Και θα είμαι συγκεκριμένος.

Σε ό,τι αφορά τα θέματα τα οποία σχετίζονται με τις περιφερειακές διευθύνσεις, οι συνάδελφοί μου όσοι μίλησαν μέχρι στιγμής και ο εξάιρετος εισηγητής μας αλλά και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, σας δώσανε επακριβώς πού πάσχουν οι συγκεκριμένες διατάξεις και ανέδειξαν γιατί με κομματικά όργανα θέλετε να ελέγξετε όλες τις εκπαιδευτικές διαδικασίες, ώστε να ξαναπληγεί και πάλι η εκπαίδευση.

Σε ό,τι αφορά τώρα τα θέματα της αξιολόγησης που είναι ένα μεγάλο κεφάλαιο. Η πατρίδα μας, που δεν έχει πλουτοπαραγωγικές πηγές ή άλλες προϋποθέσεις, ενώ θα έπρεπε να αναδείξει την παιδεία και τον πολιτισμό σε ατμομηχανή σ' αυτόν τον αιώνα, έρχεσθε και αξιολογείτε πολύ λίγους και εκείνους που ενδεχομένως να θέλουν μ' αυτές τις διαδικασίες που περιγράφετε, την ώρα που θα μπορούσατε να

πάρτε το σύστημα αξιολόγησης μιας ευρωπαϊκής χώρας τόσο για τις εκπαιδευτικές μονάδες όσο και για τους εκπαιδευτικούς, να το προσαρμόσετε στα ελληνικά δεδομένα, αντί να επιχειρείτε και πάλι μέσα από κομματικούς διαδρόμους και υπόγειες διαδρομές να λύσετε αυτό το τεράστιο θέμα της αξιολόγησης, που να ακουμπάει τους πάντες, όλους τους εκπαιδευτικούς και την ίδια ώρα όλες τις εκπαιδευτικές μονάδες σε όλα τα επίπεδα. Δυστυχώς όμως κι 'αυτό δεν γίνεται.

Επίσης, την ίδια τύχη έχει και η επιμόρφωση, που την ανακαλύπτετε τώρα, ύστερα από οκτώ χρόνια, αφού καταργήσατε τις σωστές διατάξεις που -κληρονομήσατε και ήταν από τα πρώτα νομοθετήματά σας- της περιόδου της Νέας Δημοκρατίας και ιδιαίτερα του τότε Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων του Γιώργου Σουφλιά. Και τι γίνεται σήμερα. Αντί όλοι οι εκπαιδευτικοί -και υποχρεωτικά από το σύστημα- να εκπαιδεύονται και να επιμορφώνονται διαρκώς, τελικά είναι λίγοι αυτοί που θα επιμορφώνονται, όσοι θέλουν να επιμορφωθούν και μάλιστα κατά τις ελεύθερες ώρες τους. Αυτό και μόνο δείχνει ότι χάθηκε σημαντικό χρονικό διάστημα, φθάσαμε εδώ που φθάσαμε και πάλι αυτό το δημιουργείτε με έναν τέτοιο τρόπο, που είναι ανεπιτυχής και δεν πρόκειται να αποδώσει πέρα από το γεγονός ότι έχετε προκαλέσει τρομακτική αναστάτωση σε όλη την εκπαιδευτική κοινότητα.

Ήδη σας έχει δηλωθεί από τη Διαρκή Επιτροπή ότι η Νέα Δημοκρατία και την αξιοκρατία θα αποκαταστήσει στο εκπαιδευτικό σύστημα, αλλά ουσιαστικά θα καθιερώσει αντικειμενικά κριτήρια επιλογής των στελεχών της εκπαίδευσης, ώστε αυτή η διαδικασία να οδηγήσει σε ουσιαστική αξιολόγηση και επιμόρφωση όλων των εκπαιδευτικών.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, επανερχόμεθα επίμονα, όπως κάνουμε τα τελευταία χρόνια, να σας καλέσουμε και τώρα να πάρτε πρωτοβουλία όπως όλες οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας καθίσουν στο ίδιο τραπέζι και να χαράξουν μια εκπαιδευτική πολιτική για τα προσεχή είκοσι χρόνια, βάζοντας όλοι μας νερό στο κρασί, μια πολιτική που δεν θα αλλάξει ούτε με τις αλλαγές των Υπουργών αλλά ούτε και με τις αλλαγές των κυβερνήσεων, αν θέλουμε πραγματικά να οδηγήσουμε τη πατρίδα μας μπροστά και αν πραγματικά θέλουμε να εξασφαλίσουμε στα Ελληνόπουλα μόρφωση τέτοια που να μπορούν όχι μόνο να επιβιώσουν μέσα σε ένα ανταγωνιστικό κόσμο και σε μια ανταγωνιστική Ευρώπη, αλλά και να μπουν στην πρωτοπορία. Και έχουν τη δυνατότητα τα Ελληνόπουλα, αρκεί να μη σχεδιάζουμε στο γόνατο -εγώ το έχω πει πολλές φορές σ' αυτήν την Αίθουσα, την έχετε αναγάγει σε εθνικό σπορ την γονατογραφία- και ο κάθε Υπουργός Παιδείας μέσα από την ίδια Κυβέρνηση να μην έχει τη δικιά του εκπαιδευτική πολιτική. Τουλάχιστον σ' αυτό το σημείο θα έπρεπε να συνεννοηθείτε, ώστε ως κόμμα να έχετε μια πολιτική. Μπορεί να διαφωνούσαμε εμείς. Αλλά δεν είναι δυνατό -πάρτε όλους τους Υπουργούς της τελευταίας οκταετίας- κάθε ένας Υπουργός να θέλει να βάλει τη σφραγίδα του κάνοντας μια εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Και δυστυχώς αυτού του κακού προηγούμενου των προηγούμενων συναδέλφων σας έχετε πέσει και σεις θύμα.

Θα έρθω τώρα, κύριε Υπουργέ στο θέμα που έχει ξεσηκώσει ολόκληρη την ελληνική κοινωνία και αφορά την προσπάθειά σας να κρατικοποιήσετε την ιδιωτική εκπαίδευση, με αποτέλεσμα να έχετε ξεσηκώσει τους πάντες και να βλέπουμε για πρώτη φορά ακόμα και καταχωρίσεις στις οποίες αναγκάζονται να προβαίνουν τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια και να σας λένε ότι φέρατε την ώρα να χαλάσει η εκπαίδευση που λειτουργεί σωστά.

Και θέλω να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι ο ομιλών είναι γιος αγρότη και αγρότισσας που τελείωσε δημόσιο σχολείο, που μπορούσε και κατήργησε όλους τους ταξικούς φραγμούς, για να βρísκεται αυτή την ώρα απέναντί σας και να είναι Βουλευτής στη Βουλή των Ελλήνων. Η δημόσια εκπαίδευση, κύριε Υπουργέ, έδωσε αυτές τις δυνατότητες και ήταν το στοιχείο με το οποίο το παιδί του εργάτη, του αγρότη, του απλού πολίτη, του φτωχού, μπορεί να κάνει την οποιαδήποτε διαδρομή, χωρίς

να έχει τίποτα απολύτως μπροστά του που να τον σταματάει.

Αντί, λοιπόν, να ασχοληθείτε με το να αναβαθμιστεί η δημόσια εκπαίδευση, ασχολείστε και με εκείνο το κομμάτι που έχει πετύχει, γιατί αν έχει αναπτυχθεί η ιδιωτική εκπαίδευση στην Ελλάδα, κάπου πάσχει το δημόσιο σχολείο και έχει δημιουργηθεί η προσέλευση των μαθητών, των γονιών, να στείλουν τα παιδιά τους σε ένα σχολείο που να τους εξασφαλίζει δυνατότητες να ζήσουν σ' αυτόν τον ανταγωνιστικό κόσμο.

Και αναιρείτε στην πράξη πρώτα πρώτα ολόκληρη την πολιτική σας, την πολιτική του Πρωθυπουργού, της Κυβέρνησης για φιλελευθεροποίηση. Και τι έρχεστε και κάνετε; Βάζετε διαδικασίες τέτοιες που εμάς μας βρίσκουν αντίθετους για λόγους αρχής και ιδεολογικής τοποθέτησης. Αλλά αυτό το πράγμα, έπρεπε να σας απασχολήσει αυτήν την ώρα και να δημιουργήσετε όλη αυτήν την αναστάτωση, να εκτεθείτε συνο, 71ικά ως Κυβέρνηση και να έχετε απέναντί σας όλους τους παραγωγικούς φορείς, οι οποίοι σας λένε ότι κάτι συμβαίνει εδώ, το οποίο ενδεχομένως να έχει ευρύτερη επίπτωση, να εκτίθεστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την ίδια ώρα να στέλνετε ένα λάθος μήνυμα στην κοινωνία για τη συνολική σας πολιτική μέσα από αυτό το θέμα;

Αν κατάλαβα καλά, κάποια στιγμή χρησιμοποιήσατε και μία γνωμοδότηση του καθηγητή Τσάτσου -την οποία ζήτησα τώρα το απόγευμα και μου τη δώσανε- ο οποίος σας λέει κάτι πάρα πολύ απλό στη σελίδα εννέα: «μετά την πάροδο εξαετίας ο ιδιοκτήτης διατηρεί το δικαίωμα αναπαινώδους καταγγελίας για το 33% των εκπαιδευτικών που τη συμπληρώνουν».

Γιατί παίρνετε όλα τα άλλα τα σημεία και δεν παίρνετε αυτό από τον Ευρωβουλευτή του ΠΑΣΟΚ και έγκριτο καθηγητή του πανεπιστημίου;

Κύριε Υπουργέ, όμως, εγώ θα ανησυχούσα σαν μέλος της Κυβέρνησης, αν έβλεπα σε μία έγκριτη εφημερίδα, την «Καθημερινή», η οποία σας έγραφε προχθές «Ευθυμίου οπισθοδρόμηση» και μάλιστα χρησιμοποιώντας καθόλου κολακευτικές εκφράσεις για το χαρακτήρα αυτού του νομοθετήματός σας, και ιδιαίτερα γι' αυτήν τη διάταξη ότι είναι επικίνδυνη, δημιουργεί προβλήματα, είναι πρόχειρη, μη προοδευτική και χαρακτηρίζεται ως διάταξη συντήρησης. Δεν θα είχα κοιμηθεί και θα ερχόμουν είτε στη Διαρκή Επιτροπή είτε εδώ στην Αίθουσα αυτή για να πω ελάτε, κύριοι Βουλευτές, εκπρόσωποι των κομμάτων να δούμε πού πάσχει αυτή η διάταξη και να την αλλάξουμε. Δεν λειτουργούσε καλά αυτό το θέμα; Τόσα άλλα προβλήματα δεν έχετε να αντιμετωπίσετε, όπως αυτά που σχετίζονται με τη δωρεάν παιδεία που είναι κατ' επιφάνεια παιδεία, με την κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι σχολικές αίθουσες ή με πώς λειτουργούν τα πανεπιστήμια; Γιατί δεν ασχολείστε με θέματα που είναι εξαιρετικά σοβαρά; Σας απασχολεί περισσότερο ένα κομμάτι της εκπαίδευσης που λειτουργεί σωστά και δεν σας απασχολεί εξίσου σοβαρά ότι εξήντα χιλιάδες Ελληνόπουλα σπουδάζουν στο εξωτερικό;

Βεβαίως, κάνατε το τραγικό λάθος να μην ψηφίσετε τη διάταξη αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος σε ό,τι αφορά τα μη κρατικά, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα πανεπιστήμια. Θέλω να σας θυμίσω ότι ο τότε Υπουργός Παιδείας από λάθος ψήφισε υπέρ της διάταξης -το είχε αναδείξει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, διότι δεν το είχαμε δει στην ψηφοφορία- αλλά αυτό το λάθος ήταν αίτιας σημασίας και ανεδείκνυε ένα γεγονός, ότι δηλαδή κρατάμε δέσμια τη χώρα και την παιδεία σ' ένα απαρχαιωμένο καθεστώς και δεν δίνουμε τις δυνατότητες ανταγωνιστικών πανεπιστημίων, μη κρατικών μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, να εισάγουμε φοιτητές από το εξωτερικό και όχι να εξάγουμε και με τον ιδρώτα του ελληνικού λαού να χρηματοδοτούμε θέσεις εργασίας σε άλλες χώρες.

Αυτά τα θέματα έπρεπε να σας είχαν απασχολήσει, κύριε Υπουργέ, και όχι ζητήματα της μορφής, την οποίαν σας ανέφερα πριν.

Και μάλιστα το συγκεκριμένο, το οποίο σχετίζεται και με την παρέμβασή σας να κάνετε δημόσια την ιδιωτική εκπαίδευση.

Ασχοληθείτε με τη δημόσια εκπαίδευση, να τη σηκώσετε ψηλά και μην έρχεστε στο κομμάτι αυτό που λειτουργεί επιχειρηματικά και είναι αναγνωρισμένο και μάλιστα με σημαντική προσφορά στην ελληνική παιδεία -και όχι μόνο στην ελληνική παιδεία- να του βάζετε μία θηλιά στο λαιμό. Δεν μπορώ να αντιληφθώ γιατί το εγείρατε αυτό το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Σιούφα, παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Είναι ευκαιρία, κύριε Υπουργέ, να αλλάξετε γραμμή και θέση σ' αυτό το θέμα. Ξανασκεφθείτε το. Μέχρι την Πέμπτη υπάρχει χρόνος. Μην καταφέρετε ένα ακόμα πλήγμα εκεί που πράγματι κάτι λειτουργεί σωστά, λειτουργεί αποτελεσματικά και μην ταυτίζετε τον εαυτό σας και την πολιτική σας διαδρομή με μία τέτοια διάταξη οπισθοδρόμησης.

Ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Θέλετε να παρέμβετε τώρα, κύριε Υπουργέ;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων):

Ναι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Έχετε το λόγο για ένα πεντάλεπτο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κατ' αρχάς, νομίζω ότι είναι χρήσιμο και σκόπιμο, γιατί έχουμε και άλλες συνεδριάσεις, να αποκαθιστούμε τα πράγματα σε σχέση με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και όχι να περιστρεφόμαστε σε ό,τι ο καθένας κουβαλάει μαζί του, εκτός νομοσχεδίου.

Ο κ. Καστανίδης το είπε. Επαναλαμβάνεται από εσάς, από την πλευρά της Αντιπολίτευσης επίμονα, ότι είναι μία επιλεκτική αξιολόγηση κάποιων. Και είδα με λύπη μου και στην ανακοίνωση του κ. Σουφλιά ως υπευθύνου του προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας -δεν ξέρω πώς τον έχετε ορίσει- να το επαναλαμβάνει στη γραπτή δήλωση και να το επαναλαμβάνει αλυσιδωτά εδώ όλη η Νέα Δημοκρατία.

Στο άρθρο 5, παράγραφος 2, είναι ρητά διατυπωμένο σ' αυτό το νομοσχέδιο, όχι σε κάτι υποθετικό που θα ακολουθήσει: «Η αξιολόγηση είναι περιοδική και αφορά σε όλους τους εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης».

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Μπορείτε να μας διαβάσετε τη παράγραφο δ';

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αν μου επιτρέπεται, από και και πέρα προσδιορίζονται οι προτεραιότητες, οι οποίες είναι οι πιο φυσικές προτεραιότητες στην εκπαίδευση. Και θα έλεγα να μην ανακαλύπτουμε την Αμερική, κύριε Σκυλλάκο. Έφυγε ο κ. Σκυλλάκος. Είναι ήδη θεσμοθετημένο ότι προηγούνται πάντα στην αξιολόγηση οι νεοδιοριζόμενοι, διότι με τους υπάρχοντες νόμους τα δύο πρώτα χρόνια είναι χρόνια δοκιμαστικής θητείας. Μετά γίνεται ο μόνιμος διορισμός τους. Είναι προφανές, λοιπόν, ότι θα προηγηθούν. Είναι προφανές ότι θα προηγηθούν τα στελέχη εκπαίδευσης. Είναι προφανές ότι θα προηγηθούν οι άνθρωποι που πηγαίνουν σε θέσεις ευθύνης, όπως είναι φυσικό ότι θα προηγηθεί αυτός που αυτοπροσέρχεται.

Όλα αυτά, λοιπόν, που είναι οι φυσικές και αυτονόητες κατηγορίες των ανθρώπων που προτάσσονται στην αξιολόγηση, δεν μπορούν να αποτελούν στοιχείο τέτοιας σύγχυσης, όπως -και αναφέρομαι στον κ. Σκυλλάκο, γιατί πρέπει να τελειώνει το θέμα- δεν συνδέεται σε καμία περίπτωση με κανενός τύπου μισθολογική επίπτωση, διότι είναι ρητή και διαφορετική η περιγραφή της υπηρεσιακής από τη μισθολογική εξέλιξη.

Θα ήθελα επίσης να πω ότι κατά τη γνώμη μου η κρίση στην επίμαχη τροπολογία στη ρύθμιση των σχέσεων ιδιωτικών εκπαιδευτικών πρέπει να περιλαμβάνει αυτά που αναφέρει η

τροπολογία και όχι αφηρημένες -λογικές κατά τα άλλα- κατασκευές.

Πρώτον, επαναλαμβάνω αυτό που αναφέρετε εσείς, κύριε Σιούφα, ως μειονέκτημα και το σέβομαι: Λέτε ότι είναι μειονέκτημα ότι στο Σύνταγμα αναφέρεται ρητά ότι η εκπαίδευση είναι δημόσιο αγαθό και τελεί υπό την ευθύνη του κράτους. Όταν έρθετε εσείς, θα ιδιωτικοποιήσετε τα πάντα. Είναι μία άλλη αντίληψη. Αλλά αυτό το ελληνικό Σύνταγμα που έχουμε τώρα προσδιορίζει ως αποστολή του κράτους το εκπαιδευτικό αγαθό. Επομένως η άσκηση ιδιωτικής επιχείρησης στο πεδίο της εκπαίδευσης είναι δημόσιο αγαθό που εκχωρείται σε ιδιώτη, γι' αυτό και συνταγματικά υπάρχει η αυξημένη προστασία και έλεγχος αυτών των επιχειρήσεων.

Επομένως επειδή ακριβώς ανάγεται στο Σύνταγμα η νομοποιοτική αφετηρία της παρέμβασης, δεν μπορεί να γενικευθεί και δεν μπορεί να ισχύσει κατ' αναλογία σε κανέναν άλλον εργασιακό χώρο. Άρα γι' αυτά που μας προειδοποιείτε με τέτοια αλληλεγγύη για τους κινδύνους που αντιμετωπίζουμε από τους εργοδοτικούς φορείς, δεν μπαίνουμε στην τρέλα ότι μία ρύθμιση που προέρχεται από το Σύνταγμα κατ' εξαίρεση λόγω αυτού του άρθρου -που εμείς έτσι το πιστεύουμε, εσείς αλλιώς- συμπαράσχει τις εργασιακές σχέσεις στον ιδιωτικό χώρο, κάτι που δεν μπορεί να γίνει πουθενά αλλού γιατί πουθενά αλλού, δεν υπάρχει εκχώρηση δημοσίας αρμοδιότητας σε ιδιώτη.

Δεύτερον, θα μου επιτρέψετε να πω ότι ακριβώς αυτή είναι η κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης -η νομολογιακή- επίσης διαμορφωμένη. Δηλαδή το αντίθετο, συνδεόμαστε με την Ευρωπαϊκή Ένωση σε αποφάσεις που έχει εκδώσει ήδη σε προσφυγή μάλιστα ελληνικών διδασκηρίων. Προσέφυγαν ιδιωτικά διδασκηρία το 1997 και η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι απορριπτική της προσφυγής τους ακριβώς επειδή η ευρωπαϊκή τάση είναι αυτή, της νομολογίας και της πρακτικής.

Τρίτον, είναι δεδομένο ότι όλα όσα αναφέρουμε είναι κάτι πολύ απλό: Συντηρούμε απολύτως -εκτός αν διαφωνείτε με τον εαυτό σας- ότι ακριβώς θέσπισε ο Γιώργος Ράλλης, το ν.682/1977. Αυτό διατηρούμε. Ακριβώς τον ίδιο. Με τους ίδιους όρους και τις ίδιες προϋποθέσεις.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Αφού είναι ρυθμισμένο, γιατί το φέρνετε;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κρατάμε το ίδιο. Άρα κατά ένα σκέλος...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Αφού είναι ρυθμισμένο, γιατί το φέρνετε;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αν μου επιτρέπτε, κύριε Σιούφα, είναι δικό σας θέμα να αποσαφηνίσετε τη στάση σας με τον εαυτό σας και με τη νομοθεσία σας του παρελθόντος.

Μια μόνο καινούρια διάταξη εισάγεται. Μία μόνο. Και λέει τα εξής: Από την ώρα που το Συμβούλιο Επικρατείας προσδιορίζει ότι η απόλυση δεν μπορεί να είναι μη αιτιώδης -δεν μπορεί να είναι αναπαιώδης- εισάγουμε υπέρ του εργοδότη το στοιχείο της δυσαρμονίας, το οποίο μόνο αυτό κρίνεται από μία ειδική τριμελή επιτροπή, την οποία περιγράψαμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Άρα, λοιπόν, εάν συνδέουμε την αιτιώδη απόλυση, με την οποία μπορούν να απολυθούν δυνάμει όλοι οι εκπαιδευτικοί ενός ιδιωτικού εκπαιδευτηρίου...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δεν υπάρχει αιτιώδης απόλυση. Υπάρχει αιτιολογημένη και μη αιτιολογημένη.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Με συγχωρείτε, κύριε Κεδίκογλου, αν μου επιτρέπτε...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δεν υπάρχει αιτιώδης απόλυση. Υπάρχει αιτιολογημένη και μη αιτιολογημένη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Κεδίκογλου. Είστε γραμμένος και θα μιλήσετε. Αφήστε τον Υπουργό να ολοκληρώσει.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, δεν είστε μόνο για

το κουδούνι εκεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ πάρα πολύ, κύριε Κεδίκογλου!

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Έχουμε, λοιπόν, την πεποίθηση, ότι με βαθύ σεβασμό...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Βαθύ σεβασμό όντως, κύριε Υπουργέ!

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): ...εκχωρεί η πολιτεία το έργο στις ιδιωτικές επιχειρήσεις εκπαίδευσης. Και θέλω να σημειώσω πάντως ότι ορισμένες από αυτές επιτελούν εξαιρετικό έργο. Άλλες ενδεχομένως αξιολογούνται αλλιώς.

Θα ήθελα, όμως, κύριε Σιούφα, να τονίσω κάτι. Η έρευνα στο Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας, καθώς και οι έρευνες του καθηγητού...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε. Μία φράση.

...δεν αναδεικνύουν τα ιδιωτικά σχολεία πρωταθλητές. Οι καλύτερες αναλογικά επιδόσεις στο σύνολο του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος- ιδιωτικού και δημόσιου- αυτή τη στιγμή που μιλάμε, είναι της περιφέρειας Ηπείρου, της -κατά πολλές εκδοχές- φτωχότερης περιφέρειας της χώρας. Ίσως πρέπει να μας βάλει σε πολύ μεγάλες σκέψεις αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τη δευτερολογία μου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Τι θέλετε, κύριε Σιούφα;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Επειδή ο κύριος Υπουργός αναφέρθηκε προσωπικά σε εμένα, θα ήθελα να πω δύο πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Σιούφα, όχι. Δεν προβλέπει ο Κανονισμός απάντηση στον Υπουργό αυτή τη στιγμή.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν αναφέρθηκα μειωτικά κύριε Σιούφα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Σε εμένα αναφέρθηκε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Αναφέρθηκε σε εσάς, αλλά δεν υπάρχει δικαίωμα απαντήσεως. Στη δευτερολογία σας θα του πείτε ότι θέλετε. Λυπάμαι.

Ο κ. Ταλιαδούρος έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση επιχειρεί σήμερα -τροποποιώντας για μία ακόμη φορά νόμους που η ίδια πριν από λίγο καιρό ψήφισε- να ρυθμίσει θέματα διοίκησης, της εκπαίδευσης, αξιολόγησης και επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών. Το επιχειρεί, όμως, με διατάξεις, οι οποίες περιλαμβάνουν πολλά θολά σημεία και διαδικασίες, που εύκολα μπορούν να διατρηθούν από κομματικές και μη αξιοκρατικές παρεμβάσεις στις επιλογές των προσώπων, ενώ η ίδια η διαδικασία αξιολόγησης των εκπαιδευτικών ανατίθεται σε μία διοικητική ιεραρχική πυραμίδα με επικεφαλής τους ελεγχόμενους από το Υπουργείο Παιδείας, περιφερειακούς διευθυντές σε ρόλο κομματικού τοποτηρητή. Και δυστυχώς, η εμπειρία έχει δείξει ότι οι πυραμίδες και ο κομματισμός του είδους αυτού σπάνια διακρίνονται για τις επιδόσεις τους στο αξιολογικό έργο.

Φοβάμαι ότι η Κυβέρνηση προσημαστικά χρησιμοποιεί τη δικαιολογημένη κοινωνική απαίτηση για καλύτερο εκπαιδευτικό και αντί της συνολικής συγκροτημένης πολιτικής παιδείας, επιλέγει να ασχοληθεί ουσιαστικά με τον απόλυτο κομματικό έλεγχο των στελεχών της εκπαίδευσης και φαινομενικά μόνο με την αξιολόγηση.

Και το λέμε αυτό, κύριε Υπουργέ, γιατί σήμερα πάνω από τα μισά στελέχη της διοίκησης της εκπαίδευσης δεν είναι επιλεγμένα με βάση τις νόμιμες διαδικασίες, οι οποίες με ευθύνη του Υπουργείου Παιδείας έχουν παγώσει εδώ και αρκετά χρόνια. Και αυτοί οι άνθρωποι θα κληθούν να αξιολογήσουν άλλους εκπαιδευτικούς.

Εκείνο το οποίο φοβόμαστε είναι το εάν η αξιολόγηση

διαβρωθεί από κομματισμό, παρεμβάσεις αυτού του είδους, τότε θα απαξιωθεί και δεν θα αποδώσει το έργο για το οποίο καλείται να αποδώσει και το έργο το οποίο όλοι μας επιζητούμε.

Θα τεκμηριώσω αυτές τις απόψεις μου με τα εξής τρία σημεία:

Πρώτα απ' όλα το Ειδικό Συμβούλιο που εμφανίζεται να επιλέγει τους περιφερειακούς διευθυντές προεδρεύεται από κομματικό όργανο, τον εκάστοτε Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Παιδείας και από μέλη, τα οποία διορίζονται από τον ίδιο τον Υπουργό. Τα κριτήρια –εδώ είναι το κρισιμότερο σημείο και κατ' επανάληψη το έχουμε πει- και η όλη η διαδικασία της επιλογής, είναι αόριστα, ασαφή, μη μετρήσιμα και μη ελέγξιμα.

Ελέχθη εδώ από τον κ. Κεφαλογιάννη ότι μεταξύ των κριτηρίων επιλογής είναι η ικανότητά τους για «την εφαρμογή προγραμμάτων και καινοτομιών». Ποιος θα κρίνει αυτήν την ικανότητα; Άλλο κριτήριο είναι «η αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών προβλημάτων», που είναι τελείως αόριστο. Άλλο κριτήριο είναι «η συνεργασία με τα μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας», «η ανάληψη πρωτοβουλίας», καθώς και άλλα παρόμοια ασαφή και ομιχλώδη. Με αυτά μπορεί κανείς να πει ότι θα έχουμε αντικειμενική κρίση από όργανο που επιλέγεται όπως είπα και πριν ;

Τα προβλεπόμενα υπηρεσιακά συμβούλια είναι και αυτά πλήρως ελεγχόμενα από την εκάστοτε πολιτική ηγεσία. Προεδρεύει ο περιφερειακός διευθυντής και διορίζονται τα μέλη του. Στην επιλογή των μελών διατηρούνται τα ίδια νεφελώδη κριτήρια, τα οποία είναι υποκειμενικά και όχι αντικειμενικά, όπως προβλέπονταν από τους νόμους 1966/1991 και 2043/1993 που είχε θεσπίσει η Νέα Δημοκρατία.

Ο θεσμός των προϊσταμένων γραφείων υποβαθμίζεται και κομματικοποιείται ακόμα περισσότερο, αφού και αυτή η επιλογή τους ανατίθεται στα πιο πάνω υπηρεσιακά συμβούλια. Είναι δηλαδή μία πυραμίδα πλήρους ελέγχου. Και χαρακτηριστικό στοιχείο αυτού του ελέγχου και του συγκεντρωτισμού είναι ότι δεν αναγνωρίζεται καμία συμβουλευτική, έστω γνώμη στους υπόλοιπους καθηγητές, στους γονείς ή στους μαθητές.

Το δεύτερο αντικείμενο του νομοσχεδίου είναι η αξιολόγηση. Σταθερά εμείς, η Νέα Δημοκρατία υποστηρίζουμε την ανάγκη για θεσμοθέτηση ενός εθνικού συστήματος αξιολόγησης για να διαπιστώνεται και να γνωστοποιείται το επίπεδο της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου που παρέχεται και να μπορούν να γίνονται οι αναγκαίες βελτιώσεις. Ως εδώ συμφωνούμε, δεν υπάρχει αντίρρηση. Όμως οι αξιολογικοί μηχανισμοί πρέπει να είναι ανεπηρέαστοι από κομματικές εξαρτήσεις και να υπάγονται σε μια ενιαία ανεξάρτητη αρχή. Δεν υπηρετεί αυτές τις αρχές το νομοσχέδιο. Η αξιολόγηση είναι αποσπασματική. Δεν καλύπτει όλες τις συνιστώσες του εκπαιδευτικού συστήματος και το προτεινόμενο σύστημα δεν παρέχει τα εχέγγυα της αξιοκρατίας και της διαφάνειας.

Εξηγούμαι: Η ουσία της αξιολόγησης, παραδείγματος χάρι τα κριτήρια ο τύπος, ο χρόνος και η διαδικασία, αλλά και της επιλογής των στελεχών παραπέμπεται πάλι σε υπουργικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις. Η εμπειρία εάν θέλετε από την εικοσαετή περσιπεία της αξιολόγησης στον τόπο μας εγείρει σοβαρές επιφυλάξεις ως προς την έγκαιρη έκδοση και την τελική εφαρμογή αυτών των διαταγμάτων. Και βέβαια τίθεται και ένα άλλο ζήτημα, το ζήτημα της ανάγκης που υπάρχει για ευρύτερη δυνατή συναίνεση. Δεν έχουμε αυτή τη συναίνεση, διότι αυτά τα κριτήρια και αυτές οι διαδικασίες δεν καθορίζονται με τη συμμετοχή της Βουλής αλλά καθορίζονται ερήμην της Βουλής. Αυτό φοβούμαι ότι προδικάζει την αποτυχία του θεσμού της αξιολόγησης.

Δεύτερον, δεν διασφαλίζονται οι όροι που απαιτούνται για να λειτουργήσει έγκυρα και αξιόπιστα, όπως είναι όργανα και διαδικασίες μέσα από τις οποίες θα εξουδετερώνονται οι πιθανές παρεμβάσεις, κομματικές, συνδικαλιστικές και θα ακυρώνεται η επίδραση άλλων παραγόντων, φιλικές ή εχθρικές σχέσεις, διάφορες εξαρτήσεις από τον αμέσως προϊστάμενο στον υφιστάμενο, που ενδέχεται να επηρεάζουν αρνητικά την

αξιολόγηση.

Δεν θωρακίζεται η αξιοπιστία επαρκώς. Η υποβολή ενστάσεων σε σχετικές επιτροπές, όπου παρέχεται αυτή η δυνατότητα, δεν είναι επαρκής, γιατί η θέσπιση των εβδομήντα θέσεων των Παρέδρων του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου επί θητεία δεν διασφαλίζει το αδιάβλητο, αφού η προσωρινότητα της θέσης των Παρέδρων του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου προδικάζει την εξάρτησή τους από την εκάστοτε εξουσία.

Το νομοσχέδιο δεν δίνει την αναγκαία έμφαση στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου σε επίπεδο σχολικής μονάδας, εκεί όπου υπάρχει το μεγαλύτερο πρόβλημα. Η σύνταξη εκθέσεων αυτοαξιολόγησης, όπου προβλέπεται, είναι χρήσιμη και αναγκαία, αλλά δεν είναι αρκετή και πάντως είναι δύσκολα εφαρμόσιμη, αφού ούτε υποχρεωτική είναι ούτε έχει κάποια αξία στη διαδικασία της αξιολόγησης.

Στο τρίτο θέμα που αφορά στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, θα ήθελα να επισημάνω τις ευθύνες της Κυβέρνησης, η οποία αντί να ενισχύσει και ενδεχομένως να βελτιώσει την προσπάθεια που πρώτη ξεκίνησε η Νέα Δημοκρατία θέτοντας σε εφαρμογή τα επιμορφωτικά προγράμματα, την υποβάθμισε σε επίπεδο σεμιναρίων. Φέτος, κανένα ΠΕΚ δεν λειτούργησε λόγω έλλειψης πόρων.

Αυτό που χρειάζεται, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι η δημιουργία νέων οργάνων και νέων οργανισμών, οι οποίοι θα συγκροτούνται με τους υπάρχοντες επιτείνοντας και όχι επιλύοντας τη σύγχυση, αλλά η παροχή μόρφωσης στους εκπαιδευτικούς, στα πανεπιστήμια.

Είναι ανησυχητικό το φαινόμενο, κύριε Υπουργέ, της αποτυχίας τόσων εκπαιδευτικών στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ κατά κλάδους και θα έπρεπε να σας κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου. Επίσης, χρειάζεται η ενίσχυση των υφιστάμενων δομών και η καθιέρωση διαδικασιών που θα κινητοποιούν τον εκπαιδευτικό να συμμετέχει ενεργά στην επιμόρφωση.

Βέβαια, τίθενται σοβαρά θέματα ελέγχου του νέου υπό ιδρυση υπεροργανισμού, ο οποίος αναλαμβάνει ανάθεση επιμορφωτικού έργου σε αρμόδιους φορείς, αλλά και σύσταση αυτοτελών επιμορφωτικών κέντρων και μονάδων. Ουσιαστικά, μπορεί να κατανείμει και να διαχειριστεί τεράστιους κοινοτικούς πόρους, που διατίθενται για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, χωρίς σοβαρό έλεγχο.

Τέταρτον, ενώ με τις πιο πάνω διατάξεις η Κυβέρνηση θεσπίζει διαδικασίες που ολοκληρώνουν την προσπάθεια κομματικού ελέγχου της εκπαίδευσης, με την τροπολογία για τα ιδιωτικά σχολεία επιχειρείται η κρατικοποίηση της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Η πρόθεση της Κυβέρνησης να διασφαλίσει την εργασιακή θέση δίκην δημοσίου των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, θέτοντας όριο στις απολύσεις στις οποίες μπορούν να προχωρήσουν, σαφώς αιτιολογημένα, οι ιδιοκτήτες των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων, αποτελεί ευθεία παρέμβαση στη λειτουργία της ιδιωτικής εκπαίδευσης, που λειτουργεί εδώ και δεκαετίες σε συνθήκες ελεύθερης αγοράς και ανταγωνισμού. Αδιάφυστη μαρτυρία αποτελεί η θυσία όλο και περισσότερων γονέων, που αποδεχόμενοι το βάρος των διδάκτρων σαφώς εκτιμούν το ιδιωτικό ποιοτικό προβάδισμα.

Όφειλε το Υπουργείο Παιδείας, αντί να επιχειρεί να ποδηγετήσει την ιδιωτική εκπαίδευση, δίνοντάς της τα χαρακτηριστικά του δημοσίου, δηλαδή τη νοσοτροπία της μονιμότητας και του εφησυχασμού, να κινητοποιήσει τις αρμόδιες υπηρεσίες του για την πάταξη των φαινομένων παρανομίας και καταστρατήγησης των εργασιακών σχέσεων στα ιδιωτικά σχολεία. Έτσι θα προστάτευε αποτελεσματικά την ποιότητα της ιδιωτικής εκπαίδευσης και το επίπεδο της παρεχόμενης εκπαίδευσης των σχολείων αυτών.

Αναφέρθηκε ο κύριος Υπουργός στη δυνατότητα του κράτους να παρεμβαίνει, την οποία παρέχει το Σύνταγμα. Ναι, μπορεί να παρέχει το Σύνταγμα τη δυνατότητα δημόσιου ελέγχου στα ιδιωτικά σχολεία, λόγω της κοινωνικής σημασίας της παιδείας, δεν μπορεί όμως να προχωρεί στην ανάρρηση του ιδιωτικού τους χαρακτήρα, θεμελιώδες γνώρισμα του οποίου είναι η ελευθερία του διευθυντή στην πρόσληψη και απόλυση διδακτικού προσωπικού, πολλών μάλλον όταν η ποιότητα του

προσωπικού αποτελεί το κύριο κεφάλαιο του σχολείου, στην οποία βασίζεται η φήμη του και η ελκυστικότητά του στην αγορά. Με τη διάταξη αυτή περιορίζεται και η ελευθερία, αλλά και η δυνατότητα να διασφαλίσει την ανταγωνιστικότητα της επιχείρησής του.

Η τροπολογία, κύριε Υπουργέ, είναι κατ' επίφαση κοινωνικά ευαίσθητη. Στην πραγματικότητα είναι άστοχη, επικίνδυνη, οπισθοδρομική και φοβούμαι ότι εξυπηρετεί μικροκομματικές σκοπιμότητες.

Για τους λόγους αυτούς δεν μπορούμε να ψηφίσουμε επί της αρχής το υπό συζήτηση νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Τσίπρας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ο θόρυβος ο οποίος συνόδευσε το νομοσχέδιο αυτό κατά τη διάρκεια της κυκλοφορίας του στα γραφεία του κυρίου Υπουργού της Παιδείας και ο θρόλος που συνόδευσε το ίδιο νομοθέτημα στην κατάθεση του στην αρμόδια επιτροπή επιμορφωτικών υποθέσεων μου δημιούργησαν την εντύπωση και σε πολλούς άλλους πιστεύω, ότι επιτέλους έρχεται ένα νομοσχέδιο με κάποιες εμπνευσμένες προτάσεις, προτάσεις οι οποίες θα επιλύσουν τα χρόνια προβλήματα που μαστίζουν το χώρο της παιδείας και της εκπαίδευσης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Περίμενα ότι με το νομοσχέδιο αυτό θα βρίσκονταν λύσεις γι' αυτό το τραγικό φαινόμενο που επισημάνθηκε από τους συναδέλφους της ελλείψεως χιλιάδων αιθουσών, δεκαπέντε χιλιάδες και πλέον και ακόμα ότι θα επιλύονταν προβλήματα μορφώσεως των παιδιών και ότι δεν θα επιρρίπτονταν κάθε κακή εξέλιξη της παιδείας στους εκπαιδευτικούς και μόνο. Και τώρα μπροστά στο νομοσχέδιο με αυτοψία που σημαίνει με αντίληψη όλων των αισθήσεων θα σταθούμε μπροστά και θα το κρίνουμε και όχι όπως ο κύριος Υπουργός καταλόγισε στους διαφωνούντες, όχι με ό,τι κουβαλάμε μαζί μας, αλλά με ό,τι από το ίδιο το νομοσχέδιο προκύπτει, να δούμε τι μας λέει και να δούμε αν αυτά τα οποία υποστηρίχθηκαν μέχρι τώρα από τους αντιλόγους βρίσκονται εν αρμονία με το νομοσχέδιο, ώστε να έχει το δικαίωμα και ο Υπουργός και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, ο οποίος αφιέρωσε σοβαρό τμήμα του λόγου του σε αντιπολιτευτικό λόγο λες και η Νέα Δημοκρατία είναι αυτή που εισάγει το νομοσχέδιο για συζήτηση και όχι η Κυβέρνηση.

Από την επαφή που μπορεί να αποκτήσει κανείς από αυτό το νομοσχέδιο διαπιστώνει αυτό που ακούστηκε από όλους ότι επιχειρείται η ρύθμιση τριών θεμάτων, της διοίκησης της εκπαίδευσης όπως ακούσατε, της επιμόρφωσης των καθηγητών και της λειτουργίας της εκπαίδευσης.

Το πρώτο που πρέπει να παρατηρήσει κανείς σε ένα σχέδιο νόμου είναι την αρμονία του προς την κοινή αντίληψη, γιατί ο νόμος δεν είναι τίποτα άλλο παρά η κοινή βούληση. Ο νομοθέτης εκφράζει τη λαϊκή βούληση και την αποτυπώνει σε νόμο.

Η πρώτη παρατήρηση που θέλω να κάνω και που θέτει βόμβα στα θεμέλια του νομοσχεδίου αυτού που εμφανίζεται ως νομοσχέδιο σωτηρίας και ως σωσίβιο της παιδείας, είναι η πλήρης διάσταση όλων των φορέων της εκπαίδευσης. Εμφανίστηκαν στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων όλοι οι παράγοντες της στοιχειώδους εκπαίδευσης της ιδιωτικής και όλοι εξέφρασαν αιτιολογημένα την αντίθεσή τους. Πρώτη, λοιπόν, αδυναμία της Κυβέρνησης για να καταλογίσει σε βάρος των αντιλεγόντων αυτά που ακούστηκαν στην Αίθουσα από τους προηγούμενους είναι, πως στερεί το δικαίωμα γιατί έχει απέναντί της τους φορείς εκείνους που απευθύνεται καθώς και τα θέματα, τη ροή και την εξέλιξη των οποίων προσπαθεί να ρυθμίσει. Ασφαλώς η πολιτεία και εμείς που καλούμαστε εδώ να νομοθετήσουμε δεν ενδιαφερόμαστε μόνο για τους εκπαιδευτικούς, αλλά για την κοινωνία, για τα παιδιά μας, γιατί είναι το ιερότερο των καθηκόντων που έχει η πολιτεία μας και είναι τα παιδιά που θα στηρίξουν την πολιτεία και σήμερα και αύριο και μεθαύριο όταν τα οστά μας θα είναι ίσως σκόνη.

Αυτό είναι το καθήκον του νομοθέτη και δεν θα εισέλθω σε ειδικά θέματα, που οι ειδικοί ανέπτυξαν, γιατί εγώ δεν είμαι εκπαιδευτικός και να δούμε το νομοθέτημα σαν νομοτεχνική κατασκευή.

Έρχεται ένα νομοσχέδιο, το οποίο θέλει να ρυθμίσει τρία μόνο θέματα και με δεκαπέντε άρθρα εισάγει –είπε ο αξιότιμος εισηγητής της Μειοψηφίας- σαράντα αποφάσεις και νομοθετικά διατάγματα. Δεν ξέρω αν εγώ ή ο κύριος εισηγητής έκανε λάθος: Μέτρηση τριάντα τρεις υπουργικές αποφάσεις και έξι προεδρικά διατάγματα, τριάντα εννέα, σαράντα, ενδεχομένως σαράντα ένα, δεν έχει σημασία. Ένα νομοσχέδιο, δεκαπέντε άρθρα που θέλει να ρυθμίσει τρία θέματα και το της ιδιωτικής εκπαίδευσης τέσσερα, μας το πλαισιώνει με νομοθετική εξουσιοδότηση που εσείς, εμείς, εγώ καλούμεθα να δώσουμε εντολή, εξουσιοδότηση εν λευκώ στην εκτελεστική εξουσία, στον εκάστοτε Υπουργό της Παιδείας, να ρυθμίζει εκείνος κατά βούληση τα θέματα όπως νομίζει.

Ποια είναι τα θέματα αυτά; Είναι θέματα τυπικά; Είναι θέματα τεχνικά; Όχι. Επεσήμανε ο κ. Κουβέλης την άποψη της νομικής υπηρεσίας της Βουλής και είπε ότι με το άρθρο αυτό εισάγονται κρίσιμα και αποφασιστικά θέματα, τα οποία στερούν τον κοινό νομοθέτη να εξουσιοδοτήσει την εκτελεστική εξουσία για τη ρύθμισή τους με υπουργικές αποφάσεις: Όπως είναι τα κριτήρια, όπως είναι ο τύπος, όπως είναι η διαδικασία των διαφόρων εκπαιδευτικών του γραφείου επιμόρφωσης και άλλων. Όπως είναι τα θέματα αποζημιώσεων, χρήματα τα οποία εκρέουν από το ταμείο του ελληνικού λαού. Δεν είναι ιδιοκτησία κανενός τα χρήματα. Είναι ποσά τα οποία αποσύρονται, εκρέουν από τα δημόσια ταμεία προς τους διαφόρους τομείς, οι οποίοι παρεισφρύνουν με το νομοθέτημα αυτό, το οποίο έρχεται να εξυγιάνει την παιδεία. Είναι πολλά αυτά τα θέματα και ρυθμίζονται με υπουργικές αποφάσεις. Αυτό είναι το δεύτερο θέμα.

Βέβαια εδώ και άλλοτε το έχω πει και θα το λέω όσο είμαι εδώ και όσο έχω πνοή ότι καθήκον της νομοθετικής εξουσίας δεν είναι να εξουσιοδοτεί τον εκάστοτε Υπουργό, την εκτελεστική εξουσία για να πράττει κατά βούληση, διότι τότε καθίσταται οιονεί ηθικός αυτουργός των παρανομών ενδεχομένων ενεργειών ή των εκνόμενων ενεργειών του εκάστοτε ή του κάθε ή του κάποιου Υπουργού Παιδείας, Δικαιοσύνης, Αμύνης ή οτιδήποτε άλλο. Υποβαθμίζεται περαιτέρω ο ρόλος του Βουλευτή όταν καλείται να ασχοληθεί με τέτοια και μόνο με τέτοια θέματα, με τις εξουσιοδοτήσεις των Υπουργών. Φέρτε μας επιτέλους, κύριοι Υπουργοί, ένα νομοθέτημα με πλήρη εικόνα των θεμάτων, τα οποία θέλετε να ρυθμίσετε. Κρατήστε για τον εαυτό σας ορισμένες αποφάσεις που αναφέρονται σε τεχνικά θέματα, σε εντελώς διαδικαστικά για να ψηφίσουμε. Όχι, όμως, αγνώστων βουλήσεων να καθιστάμεθα ημεείς ηθικοί αυτουργοί και να εξυπηρετούμε την καθιέρωση τέτοιων πρακτικών.

Ένα άλλο θέμα για το οποίο επίσης ακούστηκαν πάρα πολλά. Αποβλέπει στην αποκέντρωση ή στη πολιτική συγκέντρωση, στο στραγγαλισμό της ελευθερίας δράσεως των εκπαιδευτικών; Μα, τι άλλο θέλετε κύριοι και διαμαρτύρεστε εναντίον των αντιλεγόντων όταν έχετε δεδομένο ότι το ανώτερο συμβούλιο, το οποίο επιλέγει τους πάντες, μια αλυσίδα θέσεων και αξιωματών, είναι καθαρά πολιτικό όργανο; Όταν αυτού του συμβουλίου προεδρεύει ο γενικός γραμματέας, όταν ο γενικός επιθεωρητής εκπαιδεύσεως, ο περιφερειακός διευθυντής εκπαιδεύσεως είναι πρόσωπο μετακλητό, όταν όλοι οι άλλοι εξαρτώνται απ' αυτόν και από τους υπόλοιπους παρακάτω, τι θέλετε να πούμε; Ότι είναι αντικειμενικό αυτό το συμβούλιο; Ότι είναι αντικειμενική αυτή η επιλογή και κατατείνει στην αναβάθμιση της εκπαιδεύσεως ή στο θανάσιμο στραγγαλισμό μιας ολοκληρωτικής νοοτροπίας;

Θέλω να τελειώσω με ένα ακόμη θέμα, το θέμα των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Αναφέρθηκε και πολύ σωστά ο κύριος Υπουργός στο άρθρο 16 του Συντάγματος το οποίο λέει ότι «Βασική αποστολή του κράτους είναι η παιδεία» και στην επόμενη παράγραφο ότι «η ανωτάτη παιδεία απονέμεται μόνο από δημόσιους οργανισμούς οι οποίοι έχουν τη μορφή του

νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου». Η ίδια όμως Κυβέρνηση αντιφάσκουσα κατά τη δική μου άποψη με το περί επιμορφώσεως άρθρο της στη συγκεκριμένη περίπτωση βάζει μέσα στη δημόσια εκπαίδευση, στις εξουσίες του κράτους την ιδιωτική εκπαίδευση, βάζει τους ιδιώτες. Ένα είναι αυτό.

Εισέρχεται δε και στο μόνο επιτυχημένο θεσμό των ιδιωτικών σχολείων πράττοντας τούτο και μόνο που είναι και το τελευταίο που θα πω, διότι ο χρόνος τελείωσε: Φθάνει στο σημείο μετά τη συμπλήρωση της τετραετίας, της εξαετίας συνολικά η διαφωνία, η αδυναμία συνεργασίας του εκπαιδευτικού με τον εργοδότη του να αποτελεί λόγο απολύσεως αυτού. Και όχι μόνο αυτό αλλά μεταστάσεώς του στη δημόσια εκπαίδευση.

Ερώτημα πρώτο. Δεν αποτελεί ίσως αυτό κίνητρο για να προκαλέσει εκείνος ο ίδιος αυτήν την αόριστη έννοια και να μεταπηδήσει στο δημόσιο;

Και ασφαλώς όσον αφορά το άρθρο 4 δεν ομιλούμε περί άρθρου, αλλά ομιλούμε περί της τελεολογικής ερμηνείας της ίδιας διατάξεως. Σκοποί αόριστοι οι οποίοι και από το επιστημονικό συμβούλιο της Βουλής υποδεικνύονται ως αντιτιθέμενοι στο άρθρο 43 του Συντάγματος. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Λεβογιάννης, έρχο το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, οι απαιτήσεις της σημερινής κοινωνίας, της ανοικτής κοινωνίας, της κοινωνίας της πληροφορίας και των πολιτών, καθιστούν την εκπαίδευση δυναμικό μοχλό ανάπτυξης όλων εκείνων των πνευματικών και επιστημονικών δυνάμεων, που απαιτούνται προκειμένου ο νέος ο σύγχρονος πολίτης να είναι ικανός να λειτουργήσει στις νέες αυτές συνθήκες. Απαιτούνται αυξημένες γνώσεις, εξειδίκευση υψηλού επιπέδου, καλλιέργεια πνευματική.

Η χώρα μας είναι υποχρεωμένη να καταβάλει κάθε προσπάθεια προκειμένου όχι μόνο να παρακολουθήσει αυτές τις εξελίξεις, αλλά και να πρωταγωνιστήσει σ' αυτές.

Στις συνθήκες αυτές ο ρόλος της εκπαίδευσης και γενικότερα της παιδείας είναι καθοριστικός. Το ελληνικό σχολείο πρέπει να έχει τις υποδομές τη στελέχωση τα προγράμματα που θα οδηγούν το ενεργό δυναμικό της χώρας μας σ' αυτούς τους δύσκολους δρόμους του ευρωπαϊκού αλλά και γενικότερα του διεθνούς γίγνεσθαι. Και οφείλουμε να επισημάνουμε ότι παρά τα προβλήματα και τις δυσκολίες, παρά τις ελλείψεις και τις αδυναμίες, παρά τις αντιπαραθέσεις και τις αντιδράσεις που πολλές φορές τα τελευταία χρόνια εμπόδισαν ή και ανέστειλαν πρωτοπόρες πολιτικές το ελληνικό σχολείο άντεξε και αντέχει στις πιέσεις και τις απαιτήσεις των καιρών. Αυτό επιβεβαιώνεται και από τα στατιστικά στοιχεία πολλών διεθνών οργανισμών.

Είναι, όμως, ανάγκη να ολοκληρωθεί και να υλοποιηθεί η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Και τονίζω την ανάγκη υλοποίησης, προκειμένου τα ελληνικά σχολεία να παίξουν τον εθνικό και αναπτυξιακό του ρόλο στις σημερινές συνθήκες που διαμορφώνονται στο σύγχρονο κόσμο.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε στοχεύει ακριβώς σ' αυτήν την κατεύθυνση. Ολοκληρώνει το διοικητικό σχεδιασμό της εκπαίδευσης με τη δημιουργία περιφερειακών υπηρεσιών. Οι πειραματισμοί που έγιναν στα πλαίσια της αποκέντρωσης και της εκχώρησης αρμοδιοτήτων δεν απέδωσαν στον τομέα της εκπαίδευσης. Το εκπαιδευτικό μας σύστημα εξάλλου έχει από πολύ παλιά υπηρεσίες καλά οργανωμένες και αποκεντρωμένες.

Ο σχεδιασμός και η ανάπτυξη αυτής της αποκέντρωσης έπρεπε να προχωρήσει και σε επίπεδο περιφέρειας κάτι που ξεκίνησε με το ν. 2817/2000 και ολοκληρώνεται με τις ρυθμίσεις του παρόντος νομοσχεδίου. Με την οργάνωση της διοίκησης της παιδείας σε επίπεδο περιφέρειας και τη δημιουργία αντίστοιχων υπηρεσιών, ενοποιείται η εκπαιδευτική πολιτική αλλά και εξειδικεύεται και προσαρμόζεται στις ιδιαιτερότητες κάθε περιφέρειας. Για πρώτη φορά σε επίπεδο περιφέρειας έχουμε ενιαίες υπηρεσίες για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Για πρώτη φορά έχουμε στα πλαίσια της περιφερειακής διεύθυνσης, τμήματα επιστημονικής

παιδαγωγικής καθοδήγησης και για τις δύο βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Με τον τρόπο αυτό δημιουργούνται οι προϋποθέσεις ουσιαστικής παρέμβασης στην εκπαίδευση των σχολικών συμβούλων, αλλά και η αξιοποίηση αυτού του σπουδαίου παιδαγωγικού θεσμού, ο οποίος πάνω από δεκαπέντε χρόνια ταλαιπωρείται, θαλασσοδέρνεται, θα έλεγα, χωρίς να μπορέσει να αναπτυχθεί.

Η δημιουργία σε κάθε περιφέρεια τμημάτων επιστημονικής και παιδαγωγικής καθοδήγησης, πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, είναι βέβαιο ότι θα συμβάλει στην ανάπτυξη αυτού του θεσμού. Θέλω να πιστεύω ότι από της εφαρμογής αυτής της διαδικασίας θα έχουμε σχολικούς συμβούλους όλων των ειδικοτήτων και στις νησιωτικές περιοχές. Στις Κυκλάδες, κύριε Υπουργέ ο σχολικός σύμβουλος, ιδιαίτερα της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, σπανίζει. Κάπου στον Πειραιά τον αναζητούν και καμιά φορά βρίσκονται μερικοί γιατί δεν επαρκούν. Η πολυσυζητημένη αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου κάποτε επιτέλους πρέπει να ξεκινήσει. Υπάρχουν σήμερα εκπαιδευτικοί που θα αποχωρήσουν από την εκπαίδευση χωρίς να έχουν αξιολογηθεί, έστω και μια φορά.

Ο εκπαιδευτικός βέβαια κρίνεται καθημερινά στην τάξη από το μαθητή, από το γονιό κατ' επέκταση και από την τοπική κοινωνία. Κρίνεται, αν θέλετε, και από τα αποτελέσματα της δουλειάς του, κρίνεται από την πορεία των μαθητών του στην κοινωνία και στη ζωή.

Οι απαιτήσεις όμως της σύγχρονης κοινωνίας, όπως επιβάλλουν τη διά βίου εκπαίδευση και την κατάρτιση σε κάθε πολίτη, σε κάθε εργαζόμενο, σε κάθε επιστήμονα, έτσι καθιστούν αναγκαία τη διαρκή επιμόρφωση και αξιολόγηση του εκπαιδευτικού. Δεν αρκεί η προσωπική του προσπάθεια για διαρκή βελτίωση και επάρκεια. Η αξιολόγηση δημιουργεί σταθερές προϋποθέσεις για τη σωστή λειτουργία του εκπαιδευτικού στην τάξη.

Είναι δεδομένο ότι η συντριπτική πλειοψηφία των εκπαιδευτικών επιθυμούν την αξιολόγηση, επιθυμούν τη δημιουργία προϋποθέσεων για την ουσιαστική στήριξη υλικά και ηθικά του δύσκολου και ιδιαίτερα σημαντικού επιστημονικού παιδαγωγικού τους έργου.

Πολλές φορές τα τελευταία χρόνια έχει συζητηθεί σ' αυτήν την Αίθουσα αυτό το ζήτημα. Είναι πολλά τα νομοσχέδια που περιλαμβάνουν ρυθμίσεις για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Και όμως ως σήμερα αξιολόγηση δεν υπάρχει. Ας ελπίσουμε, κύριε Υπουργέ, ότι με αυτό το νομοσχέδιο θα προχωρήσει, αφού ψηφιστεί, η λειτουργία στην πράξη της αξιολόγησης. Θα είμαστε ανακόλουθοι αν και αυτή τη φορά η αξιολόγηση μείνει στα χαρτιά.

Με το νομοσχέδιο αυτό γίνεται επίσης ένα πρώτο βήμα, σημαντικό όμως για την αντιμετώπιση του οικονομικού προβλήματος των εκπαιδευτικών μας. Οι εκπαιδευτικοί μας –είναι γνωστό– είναι οι λιγότερο καλά ή, θα έλεγα, καθόλου καλά αμειβόμενοι δημόσιοι υπάλληλοι στη χώρα μας. Και θα έλεγα ότι είναι και από τους λιγότερα καλά υπαλλήλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ήταν επιβεβλημένο παραδείγματος χάρη να ενισχυθεί το επίδομα του διευθυντή, του σχολικού συμβούλου, του προϊστάμενου του υποδιευθυντή κλπ. Το επίδομα αυτό ενισχύεται σημαντικά. Είναι βέβαιο ότι θα λειτουργήσει ως κίνητρο προώθησης σε αυτές τις θέσεις ικανών στελεχών της εκπαίδευσης, γιατί μέχρι τώρα είναι αλήθεια ότι υπήρξαν δυσκολίες στη στελέχωση αυτών των τομέων, που είναι όμως αναγκαίοι για τη σωστή λειτουργία των σχολικών μονάδων και των υπηρεσιών στην επαρχία και στο κέντρο.

Το οικονομικό όμως πρόβλημα των εκπαιδευτικών παραμένει, συνεχίζει να υπάρχει και μετά απ' αυτές τις θετικές ρυθμίσεις. Ας ευχηθούμε, λοιπόν, αυτές οι ρυθμίσεις να είναι μια καλή αρχή. Ο εκπαιδευτικός μας θα εξακολουθήσει να παραμένει φτωχός σε σχέση με υπαλλήλους αντίστοιχων κλάδων και προσόντων. Αν αναφερθώ δε στην οικονομική κατάσταση των εκπαιδευτικών, που υπηρετούν στις νησιωτικές περιοχές, το

ζήτημα αυτό είναι σε ακόμα μεγαλύτερη έξαρση και ένταση, γιατί οι δαπάνες διαμονής είναι πολύ πιο αυξημένες από άλλες περιοχές.

Στο θέμα που αφορά τις εργασιακές σχέσεις των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, θέλω να τονίσω και εγώ, κύριοι συνάδελφοι, ότι η ιδιωτική εκπαίδευση ως ισότιμη της δημόσιας παρέχει -πρέπει να παρέχει- σύμφωνα και με το Σύνταγμα υψηλής ποιότητας εκπαίδευση. Επομένως το κράτος έχει υποχρέωση να διασφαλίζει αυτήν την ποιότητα με νομοθετικές ρυθμίσεις, με εποπτεία, με παρεμβάσεις, με λόγο μέσω της νομοθεσίας στην υπηρεσιακή κατάσταση του διδακτικού προσωπικού.

Οι εργασιακές σχέσεις των ιδιωτικών εκπαιδευτικών έχουν μια διαδρομή δεκαετιών με σκληρούς αγώνες μέσα από τους οποίους κατοχυρώθηκαν οι προϋποθέσεις ελεύθερης άσκησης του λειτουργημάτων τους. Και είχαν ακριβώς ως βάση το γεγονός ότι οι ιδιοκτήτες δεν είχαν τη δυνατότητα να απολύουν αυθαίρετα και ανεξέλεγκτα.

Δεν θέλω να πάω πολύ πίσω στην εποχή ακόμη και της δικτατορίας, που με το νομοθετικό διάταγμα 651/1970 προβλεπόταν ότι οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί διορίζονται για μια τριετία ανανεούμενη αυτοδικαίως.

Το 1976 με το ν. 309 θεσμοθετήθηκε το πασίγνωστο «ουδείς απολύεται». Το 1977 με το ν. 682 επιτρέπονται μεν οι απολύσεις, όταν κλείνει σχολείο ή καταργείται τμήμα, αλλά ο απολυόμενος προσλαμβάνεται στη δημόσια εκπαίδευση. Το 1982 υπήρξε συμφωνία της Ο.Ι.Ε.Λ.Ε. με τον τότε Υπουργό Παιδείας, σύμφωνα με την οποία η απόλυση των ιδιωτικών εκπαιδευτικών γίνεται για τους ίδιους λόγους με εκείνη των δημόσιων εκπαιδευτικών και η οποία ουσιαστικά προδικάζει την ψήφιση του ν. 1351. Ο μεταβατικός νόμος 1351/1982 όριζε ότι κανείς ιδιωτικός εκπαιδευτικός δεν απολύεται μέχρι την ψήφιση νέου νόμου για την ιδιωτική εκπαίδευση. Ο ν. 1566/1985 περιλαμβάνει διάταξη που λέει ότι οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί που απολύονται, όταν κλείσει σχολείο ή καταργηθεί τμήμα και έχουν διοριστεί σύγχρονοί τους από τον πίνακα διοριστέων στη δημόσια εκπαίδευση, διορίζονται στη δημόσια εκπαίδευση. Ο ν. 1865 για τη διετία 1989-1990 όρισε ότι όλοι οι απολυόμενοι από ιδιωτικό σχολείο προσλαμβάνονται στη δημόσια εκπαίδευση χωρίς καμία άλλη προϋπόθεση.

Ο ν. 2740/1999 επαναβεβαιώνει την πρόσληψη στη δημόσια εκπαίδευση με τις προϋποθέσεις του ν. 1566 όσων απολυμένων η σειρά έχει διοριστεί κλπ.

Υπάρχει, λοιπόν, μια νομοθεσία τριάντα ετών που κατοχυρώνει τα εργασιακά δικαιώματα των ιδιωτικών εκπαιδευτικών και δεν κομίζει γλαύκα εις τας Αθήνας το σημερινό νομοσχέδιο και η ρύθμιση στην οποία αναφέρεται αυτό το θέμα. Επιβεβαιώνει και προσαρμόζει στη σημερινή νομοθεσία αυτές τις πάγιες εργασιακές σχέσεις. Και βέβαια πρέπει να κατανοήσουν ότι τα ιδιωτικά σχολεία δεν είναι απλές ιδιωτικές επιχειρήσεις. Αλίμονο αν είχαν το δικαίωμα με τις ανεξέλεγκτες απολύσεις οι ιδιοκτήτες να αλλάζουν το διδακτικό προσωπικό όποτε θέλουν ή κάθε φορά που ένας δάσκαλος ή ένας καθηγητής θα είναι ανυπάκουος ή θα συνδικαλιζείται ή θα διδάσκει με βάση τις αρχές της πνευματικής και επιστημονικής ελευθερίας. Φαντάζεστε να αλλάζει το παιδί σας κάθε εβδομάδα ή κάθε μήνα δάσκαλο; Η σχολική τάξη δεν είναι γραφείο, δεν είναι εργοστάσιο, δεν είναι κατάσταση, δεν είναι υπολογιστής, ούτε τηλεφωνική συσκευή, δεν είναι μηχανή που λειτουργεί με το πάτημα πλήκτρων. Η σχολική τάξη έχει μέσα ψυχές. Η σχολική τάξη είναι το αύριο του τόπου, το μέλλον της πατρίδας και του έθνους. Και γι αυτό το Σύνταγμα προβλέπει γι' αυτήν την υπόθεση ειδικές ρυθμίσεις. Και για να λειτουργήσει ο ναός αυτός του πνεύματος χρειάζεται δάσκαλο ελεύθερο, ανεξάρτητο, με πάθος και αφοσίωση στο λειτούργημά του. Και τέτοιος δάσκαλος δεν μπορεί να είναι αυτός που κάθε μέρα κρέμεται από πάνω του ο πέλεκυς της απόλυσης. Έπρεπε αυτή η ρύθμιση να έχει έρθει νωρίτερα, γιατί το κενό που δημιουργήθηκε μετά την κατάργηση της επετηρίδας έδωσε την ευκαιρία απόλυσης πολλών και αξιολογών ιδιωτικών εκπαιδευτικών.

Η περίπτωση του Παπαϊωάννου είναι χαρακτηριστική. Δεν

παραιτήθηκε. Πέταξε την παραίτηση στα μούτρα κάποιων, ύστερα από όλη την ιστορία που περιέγραψε μέσα από έγγραφο ο κύριος Υπουργός. Ε, αυτό το κενό έπρεπε να κλείσει, αυτή η κατάσταση έπρεπε να σταματήσει και αυτό κάνει αυτή η ρύθμιση. Και αν θέλουμε να έχουμε ιδιωτική εκπαίδευση στα σχολεία, πρέπει να τη στηρίζουμε. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ένα σημαντικότερο κεφάλαιο της εθνικής μας ζωής αποτελεί η παιδεία. Είναι το μέλλον της αυριανής εικόνας, της αυριανής δυναμικής, της επιβίωσης της πατρίδας μας. Αλήθεια, είναι εθνικό θέμα η παιδεία. Το αντικρίζουμε με εθνική ευθύνη και ευαισθησία όλοι μας; Είμαι δώδεκα χρόνια στο Κοινοβούλιο, έχουν αλλάξει μια δεκάδα Υπουργοί Παιδείας και δέκα φορές ανάλογες έχω ακούσει τα ίδια λόγια. Πάντοτε το επικείμενο, το συζητούμενο κάθε φορά νομοσχέδιο εμπειρείχε την ελπίδα μιας σαρωτικής αλλαγής που θα βελτιώσει και θα λύσει όλα τα συσσωρευμένα προβλήματα για την παιδεία. Και το δωδέκατο χρόνο συζητούμε, μετά την τύχη του ν. 2525/1997 και του 2817/2000. Πού πήγαν αυτοί οι νόμοι, αυτές οι διατάξεις; Αυτή η πορεία πού πήγε; Αυτή η μεταρρύθμιση, κύριε Υπουργέ, που ψηφίσαμε πριν τρία-τέσσερα χρόνια το 1997 με το ν. 2525 δεν υπάρχει σήμερα.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Υπάρχει στα σχολεία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Έχει αλλάξει γιατί άλλαξε ο Υπουργός. Δεν εφαρμόστηκε, δεν βγήκαν συμπεράσματα. Αυτή την αίσθηση έχω. Και πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι αυτή η αίσθηση ανταποκρίνεται στην πορεία των πραγμάτων και αντικρίζεται από την εξέλιξη της μεταρρύθμισης. Και είναι συνείδηση -να σας διαβεβαιώσω- και του συνόλου του εκπαιδευτικού κόσμου ότι μεταρρύθμιση πλέον δεν υπάρχει. Έχουμε μια μεταρρύθμιση της μεταρρύθμισης. Και όπου ήταν αναγκαία, αναμφισβητήτως καλώς πράττουμε. Είναι όμως αναγκαία και μπορεί αυτή η ανάγκη να διαπιστωθεί στο διάστημα ενός έτους; Μπορεί αυτή να την εκμαιεύσεις με την φαντασία όταν στην πρακτική δεν έχεις τα αποδεικτικά στοιχεία ότι η μεταρρύθμιση πάσχει στο α, β, γ; Αλήθεια, χρειάζεται εθνική συνεννόηση για το εθνικό αυτό θέμα; Και πώς θα υπάρξει συνεννόηση αν δεν υπάρξει ένας στοιχειώδης βασικός, θεμελιακός συμβιβασμός;

Χρειάζεται, λοιπόν, η παιδεία -πέρα από την εθνική της αντίκριση- και εθνική συνεννόηση.

Κύριε Υπουργέ, το έχω πει σε όλους τους Υπουργούς, όταν μίλησα στα αντίστοιχα νομοσχέδια. Αν δεν συνεννοηθούμε εθνικά, παιδεία για μία εικοσαετία, για τριάντα χρόνια, για την επόμενη γενιά δεν θα έχουμε καθηρώσει στο Κοινοβούλιο. Και αυτό θα είναι επί ζημία της πατρίδας μας. Δεν πλήττεται ο κομματικός εγωισμός της μιας ή της άλλης παράταξης. Πλήττεται εκείνο που περιμένουμε αύριο, το μέλλον της πατρίδας μας, γιατί αυτή είναι η λειτουργία της παιδείας.

Σε έναν κόσμο μάλιστα που κινείται με τις ιλιγγιώδεις, μεταλλασσόμενες, εξελισσόμενες και μετασχηματιζόμενες φάσεις του, σε έναν κόσμο που η τεχνολογία, η πληροφορική κινούνται με ασύλληπτους ρυθμούς, δεν μπορούν οι βελτιώσεις να είναι χελώνες. Χρειάζονται βαθιές τομές, που θα είναι προϊόντα μιας βαθιάς, υπεύθυνης, με περισκεψη και αιδώ αλλαγής, που θα αντικρίζει την επόμενη γενιά, για εικοσιπέντε-τριάντα χρόνια, σε ένα σταθερό πλαίσιο για τους εκπαιδευτές και για τους εκπαιδευόμενους, για την πολιτεία και τους γονείς, για το πανεπιστήμιο και το δημοτικό σχολείο. Αν με τις προϋποθέσεις αυτές δεν αντικριστεί το εκπαιδευτικό σύστημα της πατρίδας μας, σε κάθε αλλαγή Υπουργού θα έχουμε και μια βαθιά αλλαγή της αλλαγής και θα αντλούμε σε πίστο Δαναίδων. Αυτό είναι το πρόβλημα.

Αναμφισβητήτως υπάρχουν και σοβαρές βελτιώσεις, σοβαρότατες βελτιώσεις. Το λέω γιατί οι Έλληνες είμαστε ευάλωτοι στη μεμψιμοιρία. Είναι ιστορικό, φυλετικό μειονέκτημα. Για να αντιληφθεί κανείς την πρόοδο της

πατρίδας, δεν έχει παρά να φανταστεί την εικόνα της με την ανατολή του εικοστού αιώνα και το επίπεδο που την άφησε ο ίδιος ο αιώνας πριν δύο χρόνια, για να δούμε την τεράστια διαφορά που έχει συντελεστεί και οφείλεται, κύριοι συνάδελφοι, περισσότερο στο λαό και λιγότερο στις ηγεσίες του λαού.

Όσες φορές αυτός ο άγιος τόπος είχε την ευτυχή τύχη να διοικείται από ικανούς ανθρώπους, εθιρίμβευσε. Αντιθέτως, πλήρως ακριβά στην πορεία του με πολλές θυσίες, χιμαιρικές, όταν έτυχε να μην έχει αντάξια της ποιότητάς του και των φυλετικών πλεονεκτημάτων του ηγεσία.

Έγιναν πολλά και στην παιδεία. Αναμφισβητήτως οι αριθμοί που αναφέρονται και που ανεφέρθησαν από τον Υπουργό, από τον ΟΟΣΑ κλπ., είναι αριθμοί που κολακεύουν την πατρίδα μας. Όμως, πρέπει να πούμε ότι οι αριθμοί αυτοί, εκτός από το χαρακτηριστικό της παρακολούθησης, κύριε Υφυπουργέ, πρέπει να έχουν και δείκτες της ποιότητας της παιδείας.

Και εδώ είναι το μεγάλο πρόβλημα. Τι κάνει το νομοσχέδιο; Έρχεται με μία σειρά άρθρων να αρθρώσει τέσσερα συγκεκριμένα θέματα. Το πρώτο είναι τα οργανωτικά θέματα σε περιφερειακό επίπεδο, να αποκεντρώσει τις εξουσίες. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι αυτό ευεργετεί τη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα της παιδείας.

Τώρα σαφώς και αυτομάτως, κύριοι συνάδελφοι, όπως περιγράφει και ο γνωστός ψυχολόγος Λεμπόν, αλλάζεις τους νόμους και αλλάζεις τα συντάγματα, αλλά τη νοοτροπία μιας κοινωνίας, μιας τάξεως, μιας πολιτικής ομάδας μπορείς να την αλλάξεις εύκολα; Μπορείς να μετακινηθείς από το τριτοκοσμικό στη φιλελεύθερη οικονομία εύκολα; Μπορείς να πας από την καίσαρική αντίληψη διάρθρωσης της πολιτικής ζωής στις φιλελεύθερες και δημοκρατικές εναντιώσεις των πραγμάτων;

Είναι προβλήματα αυτά. Και ασφαλώς όλοι μας, όλα τα κόμματα σέρνουμε το κάρο της νοοτροπίας μας. Δεν είναι εύκολο να απαγκιστρωθούμε αυτομάτως και να μεταπηδήσουμε από το ένα σημείο στο άλλο σε ρυθμούς και σε επίπεδο που επιβάλλει η εξέλιξη της ζωής. Είναι ενδεχόμενο, λοιπόν, αγαπητέ κύριε Υφυπουργέ, να παρεισφρύουν και κομματικές σκοπιμότητες. Δια μιάς, κύριοι συνάδελφοι –το λέω γελώντας- δεν είναι δυνατόν να αλλάξουμε νοοτροπία όλοι μας.

Ένα δεύτερο σημείο που έχω να πω είναι το εξής: Αυτή η αποκέντρωση ευεργετεί αναμφισβητήτως το διοικητικό σύστημα, διότι φέρνει τα εκπαιδευτικά προβλήματα, με την ιεραρχία της Παιδείας, πολύ κοντά και αναμφισβητήτως τα αποτελέσματα θα είναι θετικά.

Το δεύτερο στοιχείο είναι η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Είμαι και στρατιωτικός και θα ήταν πολύ άδικο για την παλιά μου ιδιότητα, αν δεν συμφωνήσω απολύτως, έστω και αν δεν είναι πλήρης η αξιολόγηση στο πλαίσιο που σήμερα περιγράφεται. Να δεχτώ δηλαδή ότι ίσως με περισσότερη διείσδυση στα πράγματα να είχαμε απεικονίσει κάτι καλύτερο. Ωστόσο, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι η αξιολόγηση πλέον σαν καθιερωμένος από αύριο θεσμός, θα αποτελεί ένα πλαίσιο που θα βελτιώνει την ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου, θα βελτιώνει το επίπεδο του εκπαιδευτή και είναι σημαντικό αυτό.

Σαν στρατιωτικός, λοιπόν, θέλω να σας πω ότι ήταν και είναι σημαντικό κίνητρο η κάθε χρόνο σύνταξη στο δελτίο ποιότητας της ετήσιας δράσης, πράξης και ενέργειας του στρατιωτικού.

Ένα άλλο θέμα είναι η επιμόρφωση. Είναι ένα τεράστιο κεφάλαιο. Μπαίνει και ακολουθεί πιο υπεύθυνη, πιο οργανωμένη με το παρόν νομοσχέδιο και οφείλω να το ομολογήσω, κύριοι συνάδελφοι, καθ' ον χρόνον μάλιστα με ευαισθησία κάνω και αυστηρή κριτική στα σημεία που πιστεύω ότι δεν καλύπτουν την ανάγκη της μεταρρύθμισης. Η δια βίου εκπαίδευση είναι απαραίτητη σε κάθε πνευματικό άνθρωπο και βεβαίως είναι πολλαπλά απαραίτητη στους εκπαιδευτές των πνευματικών ανθρώπων, που είναι οι καθηγητές και οι δάσκαλοι.

Περιλαμβάνει και άλλες διατάξεις, από τις βιβλιοθήκες μέχρι οργανωτικά των σχολικών θεμάτων αντικείμενα, κλπ. Πιστεύω ότι αρθρώνεται το νομοσχέδιο με μια λογική και με μια

προοπτική. Για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς πιστεύω ότι αυτό που γίνεται δεν ανταποκρίνεται στα πράγματα και αν, κύριε Υφυπουργέ, δεν διορθώσετε ή δεν άρετε εντελώς τη διάταξη, να αφήσετε τον 682. Και απορώ, αφού συμφωνείτε με τον 682, με την παλιά ρύθμιση, γιατί το αλλάζετε; Και επειδή τα κουκιά είναι κουκιά και η σκάφη είναι σκάφη για τον στρατηγό μονίμως, θα καταψηφίσω τη σχετική διάταξη του άρθρου 13.

Προτάσεις, κύριοι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Σπυριούνη, σας παρακαλώ τελειώστε. Τι προτάσεις; Προτάσεις θα κάνετε τώρα;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Πρώτον, χωρίς αξιοκρατία στην παιδεία, μην περιμένετε παιδεία. Να σταματήσει η νοθεύουσα την αξιοκρατία νοοτροπία, ο κομματισμός.

Δεύτερον, αν το πανεπιστήμιο δεν διευρυνθεί ώστε εκτός από το μαθηματικό, το φιλόλογο κλπ. να κάνει και εκπαιδευτές, θα είναι ματαιοπονία η συνολική προσπάθεια.

Και τρίτον, κύριε Υπουργέ, με πενόμενους τους δασκάλους και τους καθηγητές, παιδεία οραμάτων δεν θα κάνουμε ποτέ. Χρειάζονται τρία ειδικά μισθολόγια: Οι δικαστικοί, οι στρατιωτικοί και οι εκπαιδευτικοί. Ψηφίζω τα άρθρα, πλην του 13 του νομοσχεδίου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Σπυριούνη.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι εγγεγραμμένοι άλλοι δέκα ...

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΧΑΛΚΙΔΗΣ: Να διακόψουμε για αύριο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Όχι, κύριε συνάδελφε, δεν θα διακόψουμε, θα πάμε μέχρι της 1.30' γι' αυτό φροντίστε να αυτοπεριορίζεστε.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΧΑΛΚΙΔΗΣ: Αφού έχουμε και τις δευτερολογίες, κύριε Πρόεδρε, πως θα πάμε μέχρι τις 1.30'?

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κεδίκογλου έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι, ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, όταν μάλιστα έχει κυκλοφορήσει το ευρωπαϊκό νόμισμα ευρώ, είναι ένα μέγα γεγονός. Αυτό δε διότι η παιδεία είναι ένας πολύ μεγάλος μοχλός και ταυτόχρονα ένας μεγάλος άξονας οδήγησης, πολύ δε περισσότερο όταν γίνεται από ένα κόμμα το οποίο είναι γέννημα κάποιων συγκεκριμένων αρχών. Και αποδίδω μεγάλη σημασία στην Ευρωπαϊκή Ένωση που έχει γίνει, βλέποντας τους κινδύνους που υπάρχουν εμπρός, ύστερα μάλιστα από τα θλιβερά γεγονότα της Αργεντινής η οποία συνέδεσε το πέσος και το δολάριο, που στην Ελλάδα δραχμή με ευρώ δεν σημαίνει τίποτα άλλο, παρά συνέχιση της σκληρής πολιτικής της δραχμής, για όσους θυμούνται και δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να γίνει, γίνεται, αλλά έχει κινδύνους.

Πριν μπω στο επιμέρους θέμα θα ήθελα να πω στον Υπουργό Παιδείας, που είναι εδώ, ότι ανάπτυξη σ' αυτήν τη χώρα δεν γίνεται –αναμενόμενης της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης- αν δεν υπάρξει μια άλλη γλώσσα στην οποία πας πολίτης της υφελίου μπορεί να απευθύνεται στην ελληνική πολιτεία, στην Κυβέρνηση και να λαμβάνει απάντηση απ' αυτήν στην ίδια γλώσσα. Αυτή σήμερα εμφανίζεται να είναι η αγγλική.

Η συμπαθέστατη κατά τα πάντα και αγαπητή σε όλους μας Άννα Διαμαντοπούλου, η εκπρόσωπός μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είτε να γίνει επίσημη γλώσσα. Δεν ομιλώ για επίσημη, αλλά έχουμε ανάγκη μιας άλλης γλώσσας και αυτή είναι η αγγλική. Προσέξτε, το έχω ξαναπεί. Αν σημείωσε προόδους και ανάπτυξη μεγάλη η Ιρλανδία είναι πρώτον, δεύτερον, τρίτον, τέταρτον, πέμπτον ... ένατο, το ότι όλοι οι Ιρλανδοί μιλούν τα αγγλικά ως μητρική τους γλώσσα. Αν έχουν ανάπτυξη οι βόρειοι λαοί οι Ολλανδοί, οι Σουηδοί, οι Νορβηγοί, οι Δανοί κλπ. είναι γιατί όλοι αυτοί ομιλούν ως δεύτερη μητρική γλώσσα, mother language, την αγγλική γλώσσα. Αυτό για σας για όλους, όσοιιώθετε υποχρέωση να συμμετάσχετε στην οικονομική ανάπτυξη.

Δεύτερον, παιδεία. Άλλο παιδεία, αγαπητοί συνάδελφοι –είμαι αναγκασμένος να το πω- και άλλο εκπαίδευση. Παιδεία

είναι ως «χαρίεν άνθρωπος, όταν άνθρωπος ην, αγαπητέ κύριε Κοντογιαννόπουλε και εκπαίδευση είναι η εξειδίκευση σε κάποιους συγκεκριμένους τομείς προκειμένου να ασκήσει κάποιος ένα επάγγελμα.

Δεν σου απαγορεύει κανείς να έχεις παιδεία θαυμάσια και να είσαι –να το πω έτσι χοντρά- σκουπιδιάρης, κύριε Υπουργέ. Το ΠΑΣΟΚ αυτό έκανε. Διεχώρησε την παιδεία από την εκπαίδευση, μίλησε για κοινωνική απελευθέρωση και είπε ότι προϋπόθεση κοινωνικής απελευθέρωσης είναι η πλήρης απεξάρτηση του επαγγέλματος από την παιδεία. Ένας νέος θέλει να γίνει νοσοκόμος γιατί έτσι του αρέσει. Και συνέβη στις ημέρες μας με τον Ανδρέα Παπανδρέου να έχουμε παιδιά, τα οποία ήταν άριστα στα λύκειά τους και μπορούσαν να μπουν στις ιατρικές σχολές και είπαν στον Πρόεδρο τότε θυμάμαι ότι εμένα δεν μου αρέσει να γίνω γιατρός, μου αρέσει να γίνω νοσοκόμος, να βελτιώνω τον πόνο.

Σε αυτό, λοιπόν, εσείς τι έχετε κάνει που εδώ παρουσιάζετε ως παρελαύνοντα Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, Κέντρο Έρευνας και Εκπαίδευσης κλπ.; Τι είναι αυτά; Τι έχετε κάνει σ' αυτά; Τι σχέση έχετε με την κοινωνική απελευθέρωση; Σήμερα η χώρα αντιμετωπίζει πρόβλημα ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση οδηγείται προς ομοσπονδία και όλοι θέλουμε να διατηρηθεί η εθνική ταυτότητα. Όλοι αυτό λένε, και σεις και εγώ και όλοι μας. Εθνική ταυτότητα χωρίς εθνική παραγωγή δεν γίνεται. Πρέπει να υπάρξουν και να καλλιεργηθούν αυτοί οι τομείς στους οποίους η χώρα έχει συγκριτικό πλεονέκτημα. Και συγκριτικό πλεονέκτημα, παραδείγματος χάρη, έχουμε στη γεωργία λόγω εδαφών, κλίματος κλπ. Υπάρχει ένα ΙΕΚ γεωργικής εκπαίδευσης, εξειδίκευσης; Πείτε μου ένα όχι το ΚΕΤΕ αυτά που ονομάζει το Υπουργείο Γεωργίας Κέντρα Εκπαίδευσης.

Εσείς με πράξεις ή παραλείψεις έχετε καθορίσει ως status minimum στην ελληνική κοινωνία τις γνώσεις του λυκείου. Δεν ήταν αναγκαίο να γίνουν οι γνώσεις του λυκείου, μπορούσαν να είναι οι γνώσεις του γυμνασίου. Αλλά με τον τρόπο που διαχειριστήκαμε την εξουσία όλοι μαζί –και με δικές μου ευθύνες και μεγαλύτερες μάλιστα με το να υποστηρίξω να γίνει Πρωθυπουργός ο σημερινός εντιμότατος κ. Κωνσταντίνος Σημίτης- φθάσαμε σε ένα σημείο η ελληνική κοινωνία να θέλει και να επιβάλλει το λύκειο ως μίνιμουμ παιδείας.

Πείτε μου, λοιπόν, ένα ΙΕΚ στο οποίο να καλλιεργείται μετά το λύκειο η χειρωνακτική εκπαίδευση, η χειρωνακτική απασχόληση. Πείτε μου πως οι νέοι οδηγούνται στην εξίσωση χειρωνακτικής και πνευματικής εργασίας που ήταν και είναι προϋπόθεση της κοινωνικής απελευθέρωσης. Πουθενά.

Τι αντιμετωπίζει η ελληνική οικονομία σήμερα, η οποία θέλει να έχει ταυτότητα; Αντιμετωπίζει θέμα διάρθρωσης. Οι κατασκευαστικές επιχειρήσεις, οι μεταποιητικές επιχειρήσεις, πού πάσχουν; Στα χειρωνακτικά επαγγέλματα τα οποία είναι σπουδών από τα ΤΕΙ και κάτω. Πώς εσείς το έχετε αυτό αντιληφθεί; Ποια είναι η σχέση της δικής σας παιδείας και της εκπαίδευσης με τις παραγωγικές ανάγκες της χώρας; Καμία απολύτως. Είθετε άλλος κλάδος εσείς, σε σημείο που να εμφανισθεί σήμερα μία τρομακτική κυβερνητική ασταθής ισορροπία.

Τι είδαμε σήμερα; Είδαμε τον εισηγητή του νομοσχεδίου να έχει λόγο κοινοβουλευτικού εκπροσώπου –όχι να εισηγείται το νομοσχέδιο, να πείσει εμένα τον ανεξάρτητο, ποια θα είναι τα αποτελέσματά του ώστε να το ψηφίσω- να βάλλει εναντίον της Νέας Δημοκρατίας, που δεν είναι Αντιπολίτευση.

Πού φθάσαμε σήμερα; Είδαμε τον Υπουργό να φέρνει το παράδειγμα ενός ατόμου –όποιο και νάναι- και να το κάνει νόμο. Φθάσαμε σήμερα στη μεγίστη των αλαζονειών να έχουμε προβλήματα αξιολόγησης, τα ανθρώπινα δικαιώματα –αξιολόγηση, κύριε Υφυπουργέ της Παιδείας, σημαίνει ανθρώπινα δικαιώματα- να τα ρυθμίζετε με υπουργική απόφαση.

Πού το βρήκατε αυτό; Είναι δυνατόν να δεχθεί κανένας Έλληνας να ρυθμίζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα χωρίς νόμο; Νόμοι είναι οι νόμοι και τα διατάγματα. Γιατί δεν κάνετε διάταγμα; Γιατί αντιλαμβάνεσθε ότι δεν θα περάσει από το

Συμβούλιο της Επικρατείας. Αυτό αντιλαμβάνεσθε. Διότι αντιλαμβάνεσθε ότι το διάταγμα είναι η βούληση του νόμου, ενώ η υπουργική απόφαση είναι η βούληση του Υπουργού. Αυτές είναι οι διαφορές. Δεν είναι μόνο ότι περνά από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Διάταγμα σημαίνει, τι λέει ο νόμος. Υπουργική απόφαση σημαίνει, ποια είναι η βούληση του Υπουργού. Κάθε μέρα την αλλάζει. Το διάταγμα δεν αλλάζει κάθε μέρα, κύριε Υφυπουργέ. Φθάσατε σε αυτή τη βάρβαρη μεταχείριση.

Ο χρόνος δεν επιτρέπει να αναφερθώ επί πλέον. Θα τα πούμε στα άρθρα. Θα πρέπει να προχωρήσω και εγώ σταχυολογώντας.

Μιλάτε για αξιολόγηση. Ποια είναι τα κριτήρια της αξιολόγησης; Πείτε μου ένα κριτήριο. Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε. και ο εισηγητής –αλλά πιο πολύ ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος- σας είπε: «Θέλετε να αξιολογήσετε με δυτικό τρόπο; Με γεια σας με χαρά σας! Βάζετε οικονομικά κριτήρια. Είμαστε μια κοινωνία στην οποία τα άτομα οικονομούν. Άρα η οικονομία παίζει ρόλο. Βάλε, λοιπόν, τα κριτήρια, όχι μόνο των καθηγητών που δεν τους συνδέετε με τις επιτυχίες, αλλά και του σχολείου. Βάλτε, λοιπόν, και του σχολείου. Πείτε για το σχολείο που θα έχει αυτές τις επιδόσεις και αφού βάζετε ως κριτήριο την εισαγωγή στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, βάλτε τα κριτήρια».

Πού είναι; Δεν τα έχετε βάλει. Θα τα ρυθμίσει κάποτε το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, στο οποίο θα διορίσετε εσείς κάποιους. Δηλαδή η βούληση του Υπουργού. Αυτό είναι απάνθρωπο. Αυτά δεν είναι ΠΑΣΟΚ. Αλήθεια, ποια σχέση έχει αυτό το νομοσχέδιο με το ΠΑΣΟΚ; Λυπάμαι, γιατί αναγκάζομαι να κάνω παρατηρήσεις στον κ. Ευθυμίου, είναι δυστυχώς φίλος ο Πέτρος, αλλά φιλέρα η πολιτική και φιλότατη η πατρίδα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Φιλότατη η παιδεία.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Εδώ η πατρίδα. Η παιδεία είναι φιλέρα. Αν θέλετε να το κάνουμε φίλος ο Πέτρος, φιλέρα η παιδεία και φιλότατη η πατρίδα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ: Το φιλέρα είναι λίγο περίεργο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Μη με διακόπτετε, κύριε συνάδελφε, γιατί είναι ο χρόνος πολύ λίγος.

Πάμε παρακάτω. Στοιχείο για την αξιολόγηση θεωρείτε την ιεραρχία. Ασφαλώς δεν μπορεί να υπάρξει αξιολόγηση, ούτε να υπάρξει πρόοδος καμιάς μονάδας προς τα εμπρός, χωρίς μια σχέση ιεραρχίας και πειθαρχικής αναμφίβολα. Πρέπει να υπάρξει διοίκηση. Αλλά για ποιο λόγο θα πάει να γίνει κάποιος διευθυντής του λυκείου; Για να πάρει 80.000, όπως λέτε εδώ; Ούτε ένα γραμματέα δεν του δίνετε. Ξέρετε τι σημαίνει διευθυντής, τι σημαίνει ανάληψη ευθυνών διοίκησης ενός λυκείου, τόσων τμημάτων, τόσων παιδιών και τόσων καθηγητών; Γιατί να αναλάβει αυτήν τη μεγάλη ευθύνη; Τι του δίνετε;

Δεύτερον, έχει τεθεί ένα θέμα και σ' αυτό θα ήθελα να απαντήσω στο ζήτημα των ιδιωτικών εκπαιδευτικών λειτουργιών. Εγώ είμαι μαθητής της δεκαετίας του 1950.. Τότε δεν τολμούσε να εμφανισθεί στον ορίζοντα ιδιωτικό σχολείο. Για να περάσουν οι απόφοιτοι των ιδιωτικών σχολείων από τις εξετάσεις, ώστε να γίνουν ισότιμοι με τα δημόσια, έπρεπε να ιδρώσουν. Μόνο το κολέγιο των Αθηνών περνούσε σχεδόν κανένα άλλο.

Και δεν κατείχε τις πρωτιές στις εισαγωγές στο πανεπιστήμιο από εμάς που ήμασταν από επαρχίες, όπου οι μαθητές διάβαζαν με τη λάμπα του πετρελαίου.

Πού φθάσατε; Στη διόγκωση της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Αυτό λέγεται χάλι με ένα Σύνταγμα που προστατεύει τη δημόσια παιδεία και εκπαίδευση. Και πέραν τούτου, τι δουλειά έχει αυτό με το ΠΑΣΟΚ που φέρνετε εσείς. Τι είπε το ΠΑΣΟΚ; Το ΠΑΣΟΚ είπε, το κάθε άτομο να έχει απασχόληση με αίσθημα μονιμότητας. Όχι μονιμότητα, είπε ο Ανδρέας Παπανδρέου, στα μαθήματα που κάναμε, όταν δυστυχώς τότε ο αγαπητός Πέτρος είχε φύγει, λόγω δημοκρατικής αμύνης. Είχε πάει στη σοσιαλιστική πορεία μας έκανε μαθήματα ο Ανδρέας, για να εξειδικεύσουμε μερικά θέματα. Μας είπε, όχι μονιμότητα, αλλά αίσθημα μονιμότητας το οποίο υπάρχει.

Δεύτερον, για να μπορώ εγώ να κρατήσω έναν άνθρωπο έξι ή επτά χρόνια, πρέπει να είναι μεγάλη η οικονομική μου μονάδα. Είστε η Κυβέρνηση του μεγάλου κεφαλαίου; Δεκτό, καμία αντίρρηση. Έτσι να σας δεχθώ. Θέλετε να κάνετε οικονομικά συγκροτήματα ιδιωτικής παιδείας; Καμία αντίρρηση. Μόνο έτσι μπορεί να δικαιολογηθεί αυτή η διάταξη που φέρνετε. Όταν το αίσθημα μονιμότητας υπάρχει εξ αντικειμένου. Να είστε ειλικρινείς.

Πέραν τούτου, όσοι από εμάς τον καιρό εκείνο μπήκαμε στα ελληνικά πανεπιστήμια –τότε δεν υπήρχε εξωτερικό-μπαίναμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Κεδίκογλου, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Στο τότε Γυμνάσιο της Ιστιαίας και μετέπειτα λύκειο, υπήρχαν επώνυμοι καθηγητές, Κωνσταντέλος κλπ. Αυτοί δημιουργούσαν. Κι έναν πολύ καλό καθηγητή, δεν τον διώχνεις, κύριε Υπουργέ της Παιδείας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Λεονταρίδης έχει το λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Κυρία και κύριε συνάδελφε, η Κυβέρνηση επιχειρεί σήμερα, τροποποιώντας για μία ακόμη φορά νόμους που η ίδια ψήφισε, να ρυθμίσει ζητήματα διοίκησης της εκπαίδευσης, αξιολόγησης και επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών με διατάξεις που δείχνουν απόλυτο έλεγχο από την Κυβέρνηση της διοικητικής πυραμίδας, ασφυκτικό έλεγχο των εκπαιδευτικών με επικεφαλής τους περιφερειακούς διευθυντές, απόλυτα ελεγχόμενους από το Υπουργείο Παιδείας. Αντί μιας συγκροτημένης πολιτικής στο χώρο της εκπαίδευσης, η οποία θα έπρεπε να συνοδεύεται από γενναίους οικονομικούς πόρους, η Κυβέρνηση επιλέγει μια κομματική ανακατασούρα των στελεχών της εκπαίδευσης και αφήνει να νομισθεί ότι ο τρόπος που προτείνει την αξιολόγηση θα λύσει τα προβλήματα της παιδείας. Πώς θα γίνει μια ποιοτική και ποσοτική αναβάθμιση της παιδείας, όταν οι δαπάνες για την παιδεία σήμερα είναι καθηλωμένες στο 3,5% επί του ΑΕΠ και είμαστε τελευταίοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Πρέπει πρώτα απ' όλα, να πάψει να αποτελεί μύθο η δωρεάν εκπαίδευση. Πρέπει να αυξηθούν οι δαπάνες για την παιδεία, για να έχουμε ποιοτική και ποσοτική αναβάθμιση. Απαιτείται φυσικά μακροχρόνιος εκπαιδευτικός σχεδιασμός, γιατί αλλιώς θα συνεχίζεται η πολυεπίπεδη κρίση του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Ακόμη και τα κοινοτικά κονδύλια δεν πιάουν τόπο, δεν έχουν την αποτελεσματικότητα που πρέπει, γιατί δεν διατίθενται ορθολογικά. Με χαμηλό κόστος φυσικά δεν οργανώνεται η παιδεία. Αν υπολογίσουμε τις κρατικές δαπάνες για την παιδεία και τις ιδιωτικές, τότε περίπου βρισκόμαστε στα επίπεδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πώς μπορούμε, όμως, να οργανώσουμε ένα καλό σχολείο σήμερα, όταν πρώτον, τα κενά από δασκάλους και καθηγητές που υπάρχουν κάθε χρόνο στα σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είναι τεράστια. Και δεύτερον, οι μισθοί των εκπαιδευτικών είναι καθηλωμένοι και οι μικρότεροι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τρίτον, οι υποδομές στα σχολεία –αίθουσες, γυμναστήρια, εργαστήρια- δεν επαρκούν.

Τέταρτον, τα σχολεία δεν έχουν χρήματα καθόλου για πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Πέμπτον, δεν υπάρχει μόνιμο προσωπικό καθαριότητας. Και εδώ είμαι υποχρεωμένος να καταθέσω για τα Πρακτικά της Βουλής τη διαμαρτυρία των εργαζομένων στην καθαριότητα των σχολείων όπου έκαναν για δεύτερη φορά μέσα σε είκοσι μέρες απεργία μπροστά στο συνεχιζόμενο εμπαιγμό της Κυβέρνησης που αρνείται τη δικαίη επίλυση των προβλημάτων τους, όπως είναι οι εξευτελιστικές αμοιβές που παίρνουν των πενήντα και εξήντα χιλιάδων δραχμών το μήνα.

Είναι ένα καθεστώς που αναγκάζει να εργάζονται με συμβάσεις έργου παρ'όλο που επί σειρά ετών καλύπτουν διαρκείς ανάγκες και παρέχουν πάγια και εξαρτημένη εργασία, ένα φυσικά καθεστώς που υπάρχει στις καθαρίστριες των σχολείων που κάνουν ένα κοινωνικό έργο, όπου τους στερεί

κάθε δικαίωμα να απολαμβάνουν, όπως άλλοι εργαζόμενοι, επιδόματα Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας και φυσικά θεωρούνται με όλα αυτά και κάποια άλλα αιτήματα που είναι δίκαια εργαζόμενοι δεύτερης κατηγορίας.

Αυτό το καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής και περιμένω ευαισθητοποίηση από το Υπουργείο Παιδείας, επιτέλους, ώστε όλοι αυτοί οι εργαζόμενοι να δικαιωθούν γιατί τόσα χρόνια προσφέρουν υπηρεσίες στα σχολεία και δυστυχώς αμείβονται με τον τρόπο που έχουμε πει προηγουμένως. Πιστεύω ότι η Κυβέρνηση θα δει αυτό το θέμα με κατανόηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεόφιλος Λεονταρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα ανακοίνωση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η τσιγκουνιά που υπάρχει στους εκπαιδευτικούς και στην εκπαίδευση γενικά δεν περιγράφεται. Ακόμα και στα πιλοτικά προγράμματα απευθύνονται σε ιδιωτικά ιδρύματα ή στους γονείς για να καλύψουν τα ελλείμματα. Έτσι δεν αφήνετε τον καλό δάσκαλο, κύριε Υπουργέ, να ανοίξει τα φτερά του. Αφυδατώνετε τη λειτουργία του σχολείου με την ταλαιπωρία των παιδιών στις επιπλέον δραστηριότητες με τα φροντιστήρια και τις ξένες γλώσσες εκτός σχολείου.

Με πολλούς δόλιους τρόπους εισάγετε τη χρηματοδότηση των γονέων στα σχολεία λόγω των πολλών ελλείψεων. Όσον αφορά την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών εμείς υποστηρίζουμε τη θεσμοθέτηση ενός εθνικού συστήματος αξιολόγησης για να διαπιστώνεται και να γνωστοποιείται το επίπεδο της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου για να γίνονται οι απαραίτητες βελτιώσεις. Η αξιολόγηση πρέπει να αφορά όλους τους συντελεστές της εκπαίδευσης, βιβλία, προγράμματα, εποπτικό υλικό, υποδομές. Οι αξιολογικοί μηχανισμοί πρέπει να είναι ανεξάρτητοι έτσι ώστε να μπορέσουν να επιτελέσουν το σκοπό τους γιατί έτσι μόνο μπορεί να αποδώσει η αξιολόγηση το έργο της. Με τον τρόπο που κάνετε εσείς την αξιολόγηση αμφισβητείται ο στόχος του Υπουργείου Παιδείας. Φοβούμαι, κύριε Υπουργέ, ότι την επόμενη της ψήφισης του νομοσχεδίου, οι εκπαιδευτικοί θα ζητούν την κατάργησή του. Δεν προβλέπονται οι διαδικασίες που θα εξουδετερώνουν πιθανές παρεμβάσεις όπως κομματικές συνδικαλιστικές και άλλες.

Όσον αφορά φυσικά την επιμόρφωση πιστεύουμε ότι το εκπαιδευτικό ινστιτούτο μπορεί να υλοποιήσει ουσιαστικό και ολοκληρωμένο έργο με την διαρκή επανεκπαίδευση των καθηγητών και των δασκάλων. Πιστεύουμε ότι όλοι οι εκπαιδευτικοί χρειάζονται ανανέωση του επιστημονικού και παιδαγωγικού τους υπόβαθρου.

Κύριε Υπουργέ, μεγάλο καθήκον και χρέος όλων είναι να παίρνουν τα παιδιά τη μόρφωση που επιτάσσει η σύγχρονη εποχή. Η γνώση, η μάθηση πρέπει να γίνει μία υπόθεση ζωής. Η εκπαίδευση για μας αποτελεί εθνική προτεραιότητα για ένα καλύτερο αύριο για την ανάπτυξη του τόπου μας.

Η Κυβέρνηση, όμως, με αυτό το νομοσχέδιο προωθεί την παραιτέρω κομματική χειραγώγηση της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών και αυτό φυσικά μας βρίσκει αντίθετους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε για τον αυτοπεριορισμό κύριε Λεονταρίδη.

Ο κ. Βρέντζος έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η εποχή των σημαντικών αλλαγών και των ραγδαίων εξελίξεων που ζούμε σήμερα μας έχει επιβάλει συνεχείς αναζητήσεις και αναπροσαρμογές σε όλους τους τομείς της ζωής μας. Ο 21ος αιώνας, είναι αιώνας της γνώσης, της τεχνολογίας και της πληροφορικής. Η κοινωνία της γνώσης αναδεικνύεται σε κυρίαρχο αίτημα και στόχο της νέας εποχής και κατοχυρώνεται ως το νέο δυνάμει προνομακό για τη χώρα μας πεδίο δράσης και ανταγωνισμού στο διεθνές περιβάλλον.

Το ζητούμενο, λοιπόν, για τη μετατροπή της ευκαιρίας σε πραγματικότητα είναι να μετασχηματίσουμε το εκπαιδευτικό μας σύστημα, ώστε να γίνει ικανό να μορφώνει υπεύθυνους, δημοκρατικούς, σκεπτόμενους και ελεύθερα εκφραζόμενους

πολίτες, να συλλαμβάνει τη δυναμική της οικονομίας, να επενδύει στο ανθρώπινο δυναμικό, να απορροφά τις ραγδαίες οικονομικές και κοινωνικές αλλαγές και να τις εκμεταλλεύεται έγκαιρα και άμεσα ώστε να διασφαλίζει το μέλλον της νέας γενιάς.

Η εκπαίδευση δεν μπορεί να μείνει αμέτοχη σε αυτήν την πραγματικότητα, γιατί αυτή πρωτίστως πρέπει να αναπροσαρμόζεται στις νέες απαιτήσεις της κοινωνίας. Πρέπει να δοθεί άμεση προτεραιότητα στην παιδεία γιατί είναι ο μόνος δρόμος για να σωθεί, να επιβιώσει και να διατηρήσει την ταυτότητά της η Ελλάδα στην Ενωμένη Ευρώπη και στον κόσμο του αύριο.

Πρέπει να βοηθήσουμε με όλες μας τις δυνάμεις, να δημιουργήσουμε εκπαιδευτικούς ελεύθερους, ώριμους και επιστημονικά καταρτισμένους που να κάνουν το χρέος τους γιατί το πιστεύουν και όχι να χρειάζεται υπενθύμιση από τους άλλους.

Σήμερα, θεωρούμε ότι η αξιολόγηση σαν θεσμός της εκπαιδευτικής διαδικασίας έχει γίνει αποδεκτή και από την κοινωνία, αλλά και από τους εκπαιδευτικούς. Η αξιολόγηση, έχει σαν στόχο τη συνεχή βελτίωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας μέσα από μια ανατροφοδότηση του εκπαιδευτικού συστήματος σε επίπεδο τοπικό, περιφερειακό, αλλά και εθνικό. Δημιουργεί προϋποθέσεις για την επισημάνση των αδυναμιών του εκπαιδευτικού συστήματος, ώστε να υπάρξει κινητοποίηση όλων των εμπλεκόμενων παραγόντων της εκπαιδευτικής διαδικασίας προκειμένου να επιτευχθεί η αναβάθμιση του συνολικού εκπαιδευτικού αποτελέσματος.

Η αξιολόγηση αποβλέπει στην αποτελεσματικότητα, στην αποδοτικότητα και στον προγραμματισμό. Για την αποδοχή, όμως, της αξιολόγησης είναι απαραίτητο να πειστούν όλοι οι αξιολογούμενοι ότι από το προϊόν της αξιολογικής διαδικασίας προκύπτει όφελος, προκύπτει κέρδος, προκύπτει ποιότητα και αναβάθμιση της ίδιας της εκπαίδευσης. Η αξιολόγηση αφορά τους εκπαιδευτικούς που είναι μέσα στα σχολεία, αφορά τη διαδικασία της εκπαίδευσης που λειτουργεί μέσα στις σχολικές μονάδες.

Η συμμετοχή του εκπαιδευτικού και η συλλογική ένταξη του στη διαμόρφωση των στόχων της σχολικής μονάδας, η επαγγελματική του αναβάθμιση, η αυτόνομη δράση του και η αυτοπραγμάτωσή του είναι κύριοι στόχοι αυτής της αξιολογικής διαδικασίας.

Η διαδικασία της αξιολόγησης της σχολικής μονάδας οφείλει να απαντά και πιστεύω ότι απαντά, στα εξής ερωτήματα: Τι προγραμματίζεται; Πώς εφαρμόζεται αυτό που προγραμματίζεται στην πράξη; Τι αξιολογείται; Πώς αποτιμάται το τελικό αποτέλεσμα; Ποιες πρωτοβουλίες πρέπει να αναλυθούν για τη βελτίωση της προσπάθειας;

Τόσο στον προγραμματισμό, στο σχεδιασμό, όσο και στην αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου, βασική και καθοριστική είναι η συμμετοχή του συλλόγου διδασκόντων.

Έτσι εξάγονται συμπεράσματα, εντοπίζονται προβλήματα και επιτελούνται διορθωτικές παρεμβάσεις για την αντιμετώπιση αδυναμιών, λαθών και προβλημάτων. Συγχρόνως η πολιτεία δίνει λύσεις στα προβλήματα που διαπιστώνονται έτσι ώστε να μην επαναληφθούν την επόμενη σχολική χρονιά.

Ως προς τη διαδικασία κρίσης των εκπαιδευτικών, ο εκπαιδευτικός κρίνεται όταν θέλει να είναι υποψήφιος για κατάληψη θέσης στελέχωσης της εκπαίδευσης. Να θεσμοθετηθεί όμως, κύριε Υπουργέ, δευτεροβάθμιο όργανο ώστε να μπορεί να προσφεύγει ο κάθε εκπαιδευτικός που θεωρεί ότι αδικήθηκε από την αξιολογική διαδικασία. Τα στελέχη εκπαίδευσης θα παίξουν σημαντικό ρόλο και πρέπει να ενισχυθούν οι αρμοδιότητές τους, να αναβαθμιστεί ο ρόλος και η θέση τους ώστε να παίζουν περισσότερο αποτελεσματικό και λειτουργικό ρόλο.

Επιμόρφωση σε θέματα των αρμοδιοτήτων τους. Να στην επιμόρφωση και πρόσθετη επιστημονική υποστήριξη. Επιμόρφωση γενική, ενδοσχολική επιμόρφωση τέτοια που να παίρνει υπόψη τις σύγχρονες ανάγκες και να δίδει διεξόδους στην εσωτερική ανάγκη για μάθηση των εκπαιδευτικών.

Να προσεχθούν τα αναλυτικά προγράμματα έτσι ώστε να προάγουν την κριτική σκέψη των μαθητών.

Η Κυβέρνηση ορθά έχει ανοίξει όλα τα πανεπιστήμια της χώρας και τα παιδαγωγικά τους τμήματα έχουν αναλάβει την μετεκπαίδευση των εκπαιδευτικών. Επίσης λειτουργούν προγράμματα εξομοίωσης των πτυχίων και έτσι βελτιώνεται και η ποιοτική αναβάθμιση όλων των συντελεστών της εκπαιδευτικής διαδικασίας και η παιδαγωγική επικοινωνία. Έτσι θα βελτιωθεί περισσότερο η διδακτική πρακτική μέσα στην τάξη και η υλοποίηση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

Ναι, λοιπόν, στη σύνδεση του αξιολογικού αποτελέσματος με επιμόρφωση και πρόσθετη επιστημονική υποστήριξη.

Κύριοι συνάδελφοι, επειδή συμβάλλουμε στον εκδημοκρατισμό και στην ποιοτική αναβάθμιση της εκπαίδευσης, ας προσέξουμε να αποφευχθούν τυχόν φόβοι των εκπαιδευτικών με τη σύνδεση αξιολόγησης και υπηρεσιακής εξέλιξης με τη μονιμοποίησή τους ή το μισθολόγιό τους.

Στόχοι μας είναι: Πρώτον, η παιδευτική αξία του σχολείου. Δεύτερον, η διατήρηση της συλλογικότητας. Τρίτον, οι εναλλακτικές μορφές διδασκαλίας. Και τέταρτον, το δημόσιο σχολείο να είναι ένα σχολείο που θα καλύπτει τις εκπαιδευτικές ανάγκες της κοινωνίας και μάλιστα εκείνων που δεν έχουν τα μέσα και τις δυνατότητες να αναζητήσουν άλλες λύσεις, ένα σχολείο απαιτήσεων, ένα σχολείο που κερδίζει την εμπιστοσύνη των πολιτών και μπορεί να αγαπηθεί από τους γονείς και τους μαθητές. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κοντογιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, θα αρχίσω από μια παρατήρηση που έκανε ο συνάδελφος κ. Κεδίκογλου που έχει απόλυτα δίκιο.

Η εισαγωγή του ευρώ, η καθιέρωση του ενιαίου νομίσματος σημαίνει ότι η οικονομική ανάπτυξη της χώρας, η βελτίωση του επιπέδου ζωής και κατ'επέκταση η απασχόληση θα είναι το αποτέλεσμα, που θα προέρχεται μόνο από την αύξηση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας.

Και αυτό προκύπτει, πάνω από όλα, από τη βελτίωση της ποιότητας του ανθρώπινου δυναμικού, δηλαδή από την καλύτερη δυνατή εκπαίδευση των παιδιών του ελληνικού λαού.

Αυτό σημαίνει ότι η υπόθεση της παιδείας αποκτά μια καινούρια και ακόμα μεγαλύτερη διάσταση απ'ότι στο παρελθόν όταν όλοι θεωρούσαμε ότι η παιδεία αποτελεί την καλύτερη επένδυση. Σήμερα δεν είναι απλώς ανάγκη επένδυσης. Είναι ανάγκη επιβίωσης για την ελληνική οικονομία, είναι προϋπόθεση για να μπορέσουμε να επωφεληθούμε από το μέγα επίτευγμα του ευρώ και της ένταξής μας στην ΟΝΕ.

Από την όλη συζήτηση και την περιρρέουσα ατμόσφαιρα, που περιβάλλει το νομοσχέδιο το οποίο συζητούμε, αναδεικνύεται ανάγλυφα η παθογένεια του εκπαιδευτικού μας συστήματος, της δημόσιας εκπαίδευσης και θα έλεγα βαθύτερα, η παθογένεια του πολιτικού μας συστήματος. Όλοι διαπιστώνουμε ότι η δημόσια εκπαίδευση ποιοτικά είναι υποβαθμισμένη -και θα επικαλεστώ πάλι τις προηγούμενες ομιλίες- ότι παρατηρείται τα τελευταία χρόνια άνθιση της ιδιωτικής εκπαίδευσης -και κανένας δεν μπορεί να το αρνηθεί αυτό- παρά τις αναμφισβήτητες βελτιώσεις στην υλικοτεχνική υποδομή, που τις τελευταίες δεκαετίες έχουν επέλθει σε πάρα πολύ σημαντικό βαθμό και όλοι συμφωνούμε ότι για να ανέβει η ποιότητα και η στάθμη της δημόσιας εκπαίδευσης απαιτούνται βαθιές και ριζικές τομές. Γι'αυτό και όλοι λέμε πως για να γίνουν αυτές οι τομές πραγματικότητα απαιτείται να επέλθει στο χώρο της εκπαίδευσης μία εθνική συνεννόηση.

Μόλις, όμως, έρχεται ένα νομοσχέδιο που επιφέρει αυτές τις τομές, όταν μία κυβέρνηση ή ένας Υπουργός αναλαμβάνει το κόστος και επιδεικνύει το θάρρος για να επιφέρει τις τομές αυτές, τότε έρχεται η ώρα της αλήθειας. Διότι τότε βλέπουμε ότι η Αντιπολίτευση στο σύνολό της βρίσκει κάποιο πρόσχημα για να συνταχθεί με το μέτωπο της αδράνειας, με το μέτωπο της άρνησης και της μη διαταραχής του τέλματος, που όλοι συμφωνούμε ότι είναι βυθισμένη η δημόσια εκπαίδευση.

Αυτό ζούμε και αυτές τις ημέρες που συζητείται αυτό το νομοσχέδιο είτε με το πρόσχημα ότι δεν έγινε διάλογος, είτε διότι δεν συμφωνούμε με τις ρυθμίσεις.

Μπορώ να σας βεβαιώσω κατηγορηματικά ότι εδώ και είκοσι χρόνια, δυστυχώς, μόνο διάλογος γίνεται και αποφεύγονται να παρθούν αποφάσεις. Δεν μας λείπει ο διάλογος. Οι αποφάσεις μας λείπουν και η εφαρμογή των αποφάσεων. Διότι έχουμε και το παράξενο να παίρνονται αποφάσεις, να δημοσιεύονται προεδρικά διατάγματα και νόμοι για την αξιολόγηση, να μην εφαρμόζονται και να έχουμε σήμερα την ανάγκη ενός νέου νομοσχεδίου που αναφέρεται στο κρίσιμο μέγεθος για την εκπαίδευση που είναι η αξιολόγηση.

Πράγματι, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, δεν σας ζητεί κανένας να συμφωνήσετε με τις ρυθμίσεις. Μπορεί κάλλιστα –και το καταλαβαίνω– να υπάρχει διαφωνία. Άλλος τρόπος ήταν η αντιμετώπιση από το προεδρικό διάταγμα του Σουφλιά της αξιολόγησης και άλλο είναι αυτό το οποίο καταθέτει σήμερα η Κυβέρνηση και άλλο αυτό το οποίο κατέθεσε ο κ. Αρσένης. Η αρχή, όμως, ποια είναι; Αν δεχόμαστε ή όχι την αξιολόγηση ως αναγκαιότητα εκ των ουκ άνευ για την ποιοτική αναβάθμιση της εκπαίδευσης. Εάν, λοιπόν, αποδεχόμαστε την αρχή, η λογική λέει ότι ψηφίζουμε κατ' αρχήν αυτό το νομοσχέδιο και διαφοροποιούμεθα στα άρθρα ή κάνουμε τις δικές μας προτάσεις.

Εγώ θα προσκαλέσω την Νέα Δημοκρατία να δηλώσει εδώ, αφού δέχεται την αξιολόγηση αλλά αρνείται το σύστημα που προτείνει η Κυβέρνηση, εάν δέχεται το προεδρικό διάταγμα του Γιώργου Σουφλιά; Εάν το δέχεται να το δηλώσει και να δεσμευτεί ότι, αν ποτέ γίνει κυβέρνηση, θα το εφαρμόσει. Διότι εδώ στην επιτροπή είδαμε τις συνδικαλιστικές ηγεσίες που η μία ανήκε στο ΠΑΣΟΚ, η άλλη προερχόταν από το χώρο της Νέας Δημοκρατίας, να ταυτίζονται απόλυτα στην άρνηση της αξιολόγησης. Και βλέπω και τα κόμματα, ενώ δέχονται την αξιολόγηση να κλείνουν το μάτι στους συνδικαλιστές και να καταψηφίζουν τις ρυθμίσεις που αφορούν την αξιολόγηση, με το πρόσχημα ότι δεν έγινε αρκετός διάλογος, με το πρόσχημα ότι δεν συμφωνούμε με τις διαδικασίες. Εδώ πρέπει να είμαστε υπεύθυνοι απέναντι στη κοινωνία και στα παιδιά. Και να σταματήσουμε πλέον οι πάντες να παίζουν στα πλάτες των παιδιών του μέλλοντος του τόπου. Διότι δεν μπορεί να πάει άλλο αυτή η κατάσταση. Είναι ανάγκη να αλλάξουν τα πράγματα στο χώρο της παιδείας. Και χωρίς αξιολόγηση, χωρίς διοίκηση, χωρίς επιμόρφωση δεν είναι δυνατόν να υπάρξει δημόσια εκπαίδευση υψηλού επιπέδου, όπως όλοι θέλουμε να υπάρχει για τον ελληνικό λαό. Και βεβαίως θα προσθέσω και ως ευχή και ως αναγκαιότητα και ως συνειδητοποίηση ότι μαζί με αυτά τα τρία στοιχεία πρέπει να συμπεριλάβουμε και την οικονομική και κοινωνική αναβάθμιση του Έλληνα εκπαιδευτικού. Γιατί δεν μπορεί να περιμένει κανένας ότι ο Έλληνας εκπαιδευτικός θα φορτωθεί περισσότερες ευθύνες, περισσότερο έργο, αντιμετωπίζοντας πρόβλημα επιβίωσης. Και δεν το λέω για να ενδώσω σε οποιονδήποτε λαϊκισμό. Ξέρω πόσο δύσκολο είναι σήμερα να υπάρξει μια αισθητή βελτίωση των οικονομικών. Αλλά επιτέλους ας το αποδεχθούμε όλοι, ας το ομολογήσουμε και ας προσπαθήσουμε στο μέτρο του δυνατού να δείξουμε αυτήν την ευαισθησία. Γι αυτό, λοιπόν, ασφαλώς οι διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου είναι απόλυτα θετικές στα τρία σημεία στα οποία επιχειρείται να γίνουν οι αναγκαίες τομές, στον τομέα της αξιολόγησης, της αποκέντρωσης και της διοίκησης και της επιμόρφωσης.

Αλλά ενώ έχω πράγματι καλά λόγια να πω για το νομοσχέδιο, δεν θα πω το ίδιο για την τροπολογία που αναφέρεται στο εργασιακό καθεστώς των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Και αυτό το λέω έχοντας αποδείξει έμπρακτα ότι πιστεύω πράγματι στην ιδιαιτερότητα του εκπαιδευτικού λειτουργήματος, ότι δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ο ιδιωτικός εκπαιδευτικός όπως ο απλός εργαζόμενος. Χρειάζεται μια ιδιαίτερη κατοχύρωση που συνδέεται με το λειτουργήμα που είναι επιφορτισμένος να ασκήσει. Αλλά η κατοχύρωση αυτή δεν μπορεί να φτάνει στο ακραίο σημείο της μονιμοποίησης στον ιδιωτικό τομέα. Διότι με τη ρύθμιση την οποία εισάγει ο Υπουργός αυτό ακριβώς

επιδιώκει. Επιδιώκει επαναφορά στο αλήστου μνήμης «ουδείς απολύεται» της χούντας. Η χούντα είχε καθιερώσει το «ουδείς απολύεται» με το προεδρικό διάταγμα του 1970. Και στη συνέχεια με το ν. 682 που είχε την τιμή ως Υφυπουργός να εισηγηθεί, αποκαταστάθηκε η ομαλότητα στα ιδιωτικά σχολεία. Ελήφθησαν μέτρα προνομιακά προστασίας των εργαζομένων, οι συμβάσεις ορισμένου και αορίστου χρόνου, η κατοχύρωση με την πρόσληψη στο δημόσιο και ολόκληρο το πλέγμα των διατάξεων που καθιστά τον Έλληνα εκπαιδευτικό, τον καλύτερα προστατευόμενο εργαζόμενο στον ιδιωτικό τομέα.

Όταν, λοιπόν, η λαϊκή παροιμία λέει «μην θίγεται τα κακώς κείμενα», εδώ κύριε Υπουργέ, θίγεται τα καλώς κείμενα. Διότι δεν υπήρξε ποτέ ζήτημα εργασιακών σχέσεων. Και όταν αποδεικνύεται ότι η αφετηρία αυτής της ρύθμισης είναι η προσωπική τύχη ενός εκπαιδευτικού, τότε θα μου επιτρέψετε να πω ότι είναι ολίσθημα όταν έχουμε μια διάταξη χάρη μιας συγκεκριμένης περίπτωσης, που οδηγεί σε εντελώς ακραία αποτελέσματα. Και αντί να πάμε σε μια λελογισμένη αποκρατικοποίηση κυρίως στη νοοτροπία στη δημόσια εκπαίδευση, πάμε να κρατικοποιήσουμε την ιδιωτική εκπαίδευση.

Γι' αυτό και με βρίσκει ριζικά αντίθετο αυτή η ρύθμιση. Πιστεύω ότι πρέπει να την ξανασκεφθείτε διότι αναίτια δημιουργείτε αναστάτωση σ' ένα χώρο, ο οποίος αποδεδειγμένα τα τελευταία χρόνια λειτουργεί χωρίς πρόβλημα κι έχει κερδίσει την εμπιστοσύνη της κοινής γνώμης. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Κωνσταντόπουλε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ένα νομοσχέδιο που έρχεται στη Βουλή των Ελλήνων έστω και με καθυστέρηση πολλών χρόνων και αφορά στην αξιολόγηση και επιμόρφωση του εκπαιδευτικού κόσμου, σ' έναν ολόκληρο κόσμο γεννά σίγουρα ελπίδες ότι κάτι μπορεί να κινηθεί στο χώρο της παιδείας, στο χώρο της εκπαίδευσης και ότι οράματα δεκαετιών σ' αυτόν το χώρο ίσως γίνουν πράξη. Είναι, όμως, τα πράγματα έτσι ή μήπως πρόκειται πράγματι για μία ακόμη φορά για ένα ψευδεπίγραφο νομοσχέδιο; Ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν μπορεί να κάνει τίποτα σ' αυτό το τέλμα που έχετε οδηγήσει το χώρο της εκπαίδευσης.

Μέσα στους σκοπούς της περιβόητης αξιολόγησης των εκπαιδευτικών αναφέρεται ότι είναι και η άμβλυνση των ανισοτήτων στη λειτουργία των σχολικών μονάδων. Τι σημαίνει αυτό; Στην άμβλυνση δηλαδή της σχολικής αποτυχίας.

Δουλεύοντας χρόνια με την πανεπιστημιακή μου ιδιότητα στο χώρο της σχολικής αποτυχίας και διερευνώντας τα αίτια της σχολικής αποτυχίας προσπαθούσαμε να διερευνήσουμε για ποιο λόγο μια κατηγορία παιδιών, που ενώ έχουν υψηλή ευφυΐα, που ενώ δεν έχουν κανένα αισθητηριακό πρόβλημα, που ενώ τους δίδονται –προσέξτε– οι ίδιες ευκαιρίες εκπαίδευσης χωρίς κοινωνικές και σχολικές ανισότητες στην εκπαίδευση, δεν μπορούν να τα καταφέρουν. Και λέμε ότι αυτά τα παιδιά έχουν μαθησιακές διαταραχές.

Δουλειά μας ήταν, λοιπόν, να δούμε αν πράγματι τους εδίδοντο οι ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση σ' ένα εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο δεν είχε καμία δυνατότητα αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου. Και δεν υπήρχε μία κλίμακα αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου με αντικειμενικά κριτήρια, με ορισμένους ποιοτικούς και ποσοτικούς δείκτες. Κι ενώ είχαμε κλίμακα αξιολόγησης για τις μαθησιακές δυνατότητες των παιδιών, για να δούμε αν τα καταφέρνουν ή όχι στα μαθήματά τους, δεν είχαμε κλίμακα αξιολόγησης και δεν έχουμε κλίμακα αξιολόγησης των εκπαιδευτών.

Μας φέρνεται εδώ ένα νομοσχέδιο, το οποίο οδηγεί σ' έναν ασφυκτικό διοικητικό έλεγχο και μόνο πραγματική αξιολόγηση δεν θέτει. Μπορείτε να μου πείτε πώς γίνεται και σε ποιους τομείς θα γίνει η αξιολόγηση; Πώς θα γίνει η αξιολόγηση του διδακτικού έργου, του επιστημονικού έργου, της διδακτικής ικανότητας, της επιστημονικής ικανότητας; Αν οι εκπαιδευτές μας παρακολουθούν την ελληνική και ξένη βιβλιογραφία; Την

ικανότητα επικοινωνίας τους, τη συμπεριφορά τους, την προσαρμοστική τους ικανότητα, κλίμακα, αξιολόγηση της προσαρμοστικής τους ικανότητας μέσα στην τάξη και με διαφορετικούς μαθητές και μάλιστα σε μία κοινωνία που γίνεται όλο και περισσότερο πολυπολιτισμική;

Πώς θα αξιολογείται η συναισθηματική τους νοημοσύνη όταν έρχονται σε επαφή με πληθώρα μαθητών; Έχετε δείκτες, έχετε κλίμακες αξιολόγησης, αν είναι ικανοί οι εκπαιδευτές να διδάσκουν στα σχολεία μας; Μπορεί ο καθένας με διαταραγμένη προσαρμοστική ικανότητα, με διαταραγμένη συναισθηματική νοημοσύνη –δεν μιλάω για την κοινή νοημοσύνη- να εκπαιδευθεί; Να βρίσκεται μέσα στην τάξη; Να έχει εκπαιδευτική καταλληλότητα; Και θα πρέπει να συνοπολογίσει κάποιος ότι μέσα στα σχολεία μας, ιδιαίτερα στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, διδάσκουν καθηγητές χωρίς εκπαιδευτική κατάρτιση, χωρίς παιδαγωγικά μαθήματα.

Μήπως έχετε προνοήσει ώστε οι δάσκαλοί μας και οι καθηγητές μας οι οποίοι έκαναν μετεκπαιδευτικά μαθήματα στα νέα πανεπιστήμιά μας, σε νέα τμήματα μετεκπαιδευτικής τμημάτων για μαθησιακές διαταραχές, εάν αυτοί προτιμούνται στην πρόσληψή τους; Τους προτιμάτε ή μήπως περιμένουν και αυτοί στην επετηρίδα και είναι όνειρό τους να διοριστούν κάποτε μετά από δέκα χρόνια στο δημόσιο;

Κύριε Υπουργέ, λυπάμαι αλλά σε κανένα από αυτά τα ερωτήματα που σας θέτω, το νομοσχέδιό σας δεν δίνει απαντήσεις. Δεν θέλει να δώσει απαντήσεις; Θέλετε πράγματι την αξιολόγηση; Ή κάτω από την πίεση των καιρών, κάτω από την πίεση της διεθνούς πραγματικότητας και της ευρωπαϊκής πραγματικότητας αναγκάζεστε να οδηγηθείτε σε ένα πλαίσιο αξιολόγησης, όπως εσείς το πιστεύετε, όπως εσείς το αντιλαμβάνεστε, για να ικανοποιήσετε και την τρέχουσα πραγματικότητα και τη νέα εποχή που ζούμε όλοι, αλλά και τους εκπαιδευτικούς, μία ομάδα των οποίων δεν θέλει την πραγματική αξιολόγηση;

Αλήθεια, στο κέντρο αυτής της αξιολόγησης ποιος είναι; Είναι ο μαθητής ή ο εκπαιδευτικός; Έχουμε ένα μαθητοκεντρικό σύστημα ή ένα εκπαιδευτοκεντρικό σύστημα; Ποιος είναι στο κέντρο; Και ποιος μαθητής είναι στο κέντρο; Η δημιουργία μόνο καλών μαθητών, αρίστων μαθητών για να εισαχθούν στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά ή στα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα; Ή μήπως να μπορέσουμε να ανιχνεύσουμε μέσα από ένα καλό εκπαιδευτικό σύστημα και εκείνους τους μαθητές οι οποίοι δεν μπορούν να μπουν στο σχολικό σύστημα και αποτυγχάνουν; Και ξέρετε πολύ καλά ότι ένα ποσοστό τουλάχιστον 10% των παιδιών μας σήμερα –είναι το σύγχρονο πλήγμα, είναι αυτό το οποίο πάσχει πλέον όλος ο λεγόμενος δυτικός κόσμος- είναι τα παιδιά τα οποία δεν μπορούν να μάθουν, τα παιδιά με μαθησιακές διαταραχές και τα παιδιά με διάσπαση προσοχής, με ή χωρίς υπερκινητικότητα. Και η ανίχνευση των παιδιών αυτών είναι εξαιρετικά δύσκολη από το σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημά μας.

Αλήθεια, τι κίνητρα δίνετε; Πώς θα ανιχνεύσουν και πώς θα αξιολογήσουν οι εκπαιδευτικοί μας σήμερα αυτήν την ομάδα υψηλού κινδύνου του μαθητικού πληθυσμού; Πώς θα τους επιβραβεύσετε αυτούς;

Όσα χρόνια ήμουν στην πανεπιστημιακή κοινότητα είχα τεράστια δυσκολία να συνεργαστώ με εκπαιδευτικούς για να μπορέσουν να ανιχνεύσουν αυτό το μαθητικό πληθυσμό και να τον οδηγήσουν μετά στα κέντρα αξιολόγησης, στα ειδικά τμήματα των νοσοκομείων.

Αλήθεια, σας ενδιαφέρουν αυτοί οι μαθητές ή απλώς τους παραπέμπετε στα περιβόητα κέντρα Διάγνωσης Αξιολόγησης και Υποστήριξης, τα οποία έχετε δημιουργήσει με τον προηγούμενο νόμο του 2000, τον ν. 2817 αν δεν απατώμαι; Αυτά τα κέντρα διάγνωσης έπρεπε να λειτουργούν σε όλες τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Και θα πρέπει να δει κανείς από ποιους στελεχώνονται. Στελεχώνονται από ψυχολόγους χωρίς εξειδίκευση σχολικής ψυχολογίας και ψυχομετρικών τέστων. Στελεχώνονται από παιδοψυχιάτρους χωρίς ειδική μετεκπαίδευση πάνω στις μαθησιακές διαταραχές και σε όλα αυτά τα σύγχρονα προβλήματα, τα οποία πλήττουν το μαθητικό

πληθυσμό. Στελεχώνονται χωρίς ειδικούς παιδιάτρους αναπτυξιολόγους, παιδονευρολόγους και ειδικούς πάλι επιστήμονες. Εκεί πάλι είστε πίσω από τις εξελίξεις.

Δημιουργήσατε ένα νομοθετικό πλαίσιο το οποίο δεν μπορεί να προσαρμοστεί στις σύγχρονες απαιτήσεις. Και έρχεστε σήμερα και μας μιλάτε πάλι ότι θα κάνετε αξιολόγηση χωρίς να μας πείτε, αξιολόγηση για ποιους, ποιοι θα ωφεληθούν και χωρίς να μπορείτε να πείσετε εδώ την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι με την αξιολόγηση και με τους σκοπούς της αξιολόγησης αυτής όπως λέτε, θα έχουμε –ακούσατε-ακούσατε- άμβλυνση των σχολικών ανισοτήτων. Δηλαδή, θέλετε να μας πείσετε ότι με το νομοσχέδιο αυτό το Δημοτικό Σχολείο της Μεσαίας Μηλιάς Πιερίας θα είναι το ίδιο με το 4ο Δημοτικό Σχολείο Κατερίνης -να μην σας αναφέρω δημοτικά σχολεία της πρωτεύουσας ή της συμπρωτεύουσας- και ότι θα μπορέσετε να πετύχετε την άμβλυνση των κοινωνικών, των περιφερειακών ανισοτήτων, ότι θα μπορέσετε να βελτιώσετε το εκπαιδευτικό μας σύστημα, το οποίο πάσχει ουσιαστικά και οι πληγές του είναι πολύ βαθιές. Θέλετε να γιατρέψετε τις πληγές ή απλώς να τις επουλώσετε;

Έρχομαι τώρα στην επιμόρφωση, στο άλλο μεγάλο σκέλος αυτού του νομοσχεδίου. Δημιουργήσατε τα Π.Ε.Κ.

Τα Π.Ε.Κ. κατάντησαν να λειτουργούν με σεμινάρια ορισμένων ωρών. Όταν αυτά τα σεμινάρια που κάναμε σε εκπαιδευτικούς για δυσλεξία και νοητικές διαταραχές όταν γίνονταν καθημερινές και απαλλάσσονταν οι καθηγητές ή οι δάσκαλοι από την παρουσία τους στα σχολεία, ήταν γεμάτες οι αίθουσες. Όταν, όμως, γίνονταν Σαββατοκύριακα ήταν μια πλήρης αποτυχία.

Με τέτοια προγράμματα ωριαία ή εβδομαδιαία ή με σεμινάρια με τα οποία πολεμούσαν κάποιοι να «βουλώσουν τρύπες» και να καλύψουν ώρες για τους εκπαιδευτικούς, δεν μπορεί να γίνει επιμόρφωση.

Πρέπει να σκεφθείτε να αξιοποιήσετε όλα αυτά τα νέα παιδιά, τους νέους εκπαιδευτικούς, τους νέους δασκάλους μας, τους νέους καθηγητές μας, οι οποίοι έχουν ουσιαστικά εκπαιδευτικά προσόντα, έχουν μια πολύ καλή παιδαγωγική μετεκπαίδευση, ώστε να μπορούν να αντιμετωπίσουν τις νέες προκλήσεις των καιρών, τη νέα εποχή η οποία έρχεται στην εκπαίδευση. Με οργανισμούς επιμόρφωσης, όπως αντιλαμβάνεσθε, δεν μπορεί να γίνει τίποτα. Πολύ σύντομα θα οδηγηθείτε σε νέα νομοσχέδια, τα οποία πάλι θα λέτε ότι είναι επαναστατικά και έρχονται να βελτιώσουν τα κακώς κείμενα.

Μια τελευταία παρατήρηση: Επιτέλους, τουλάχιστον στην αξιολόγηση, μη βάλετε προϋπηρεσίες. Επιπλέον, οι αξιολογητές που θα κρίνουν τους άλλους εκπαιδευτικούς να μην είναι από τον ίδιο νομό, από την ίδια περιφέρεια. Να είναι από διαφορετικούς νομούς, από το κέντρο, χωρίς να έχουν καμία επαγγελματική σχέση μεταξύ τους και έτσι να κρίνουν οι αξιολογητές τους εκπαιδευτικούς.

Εξυπακούεται ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν μπορούμε να το ψηφίσουμε και το καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Λοβέρδος έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρία και κύριοι Βουλευτές, θα αρχίσω την τοποθέτησή μου θίγοντας ένα ζήτημα διαδικαστικό, το οποίο μας αφορά όλους.

Έχουμε αλλάξει πρόσφατα τον Κανονισμό της Βουλής σύμφωνα με την Αναθεώρηση του Συντάγματος και, συνεπώς, αλλάξαμε το άρθρο 101, σύμφωνα με το οποίο στην Ολομέλεια δεν μπορούμε να συζητάμε τροπολογίες Βουλευτών, εάν αυτές δεν κατατίθενται εμπρόθεσμα. Όμως, επειδή όπως ξέρουμε η Διάσκεψη των Προέδρων γίνεται Πέμπτη εμείς –ακόμα και οι νέοι Βουλευτές, μαθαίνοντας τώρα τα κατατόπια- ενημερωνόμαστε προφορικά Παρασκευή το πρωί. Σε περιπτώσεις όπως η προκειμένη, δεν έχουμε τη δυνατότητα να καταθέσουμε τροπολογίες. Δεν έχουμε το τρίμηρο που το Σύνταγμα απαιτεί. Σ' αυτήν τη περίπτωση τι θα γίνεται; Χάνουμε ένα δικαίωμά μας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Έτσι είναι.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εγώ είχα έτοιμη τροπολογία για τους κατόχους δύο διδακτορικών διπλωμάτων καθηγητές ΑΕΙ, λέκτορες και επίκουρους, και δεν πρόλαβα να την καταθέσω, όχι γιατί δεν είχα την επιμέλεια, αλλά διότι έμαθα από το γραφείο μου Παρασκευή πρωί ότι η Διάσκεψη αποφάσισε να νομοθετήσουμε αυτήν τη Δευτέρα.

Αυτήν την παρατήρηση την κάναμε στην επιτροπή του Κανονισμού ο κ. Κουβέλης, ο κ. Γκούσκος και εγώ και θεωρούμε ότι πρέπει τουλάχιστον πρακτικά να το διευθετήσουμε το ζήτημα. Αφού το Σύνταγμα μας βάζει περιορισμό τριήμερο, πρέπει να δούμε με ποιο τρόπο θα λειτουργούμε –κατανών βέβαια τις δυσκολίες της Διάσκεψης– ώστε να μη χάνουμε το δικαίωμα να καταθέτουμε μια τροπολογία στην Ολομέλεια που αποκτάμε λόγο, ειδικά εμείς που δεν ανήκουμε για παράδειγμα, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ή σε άλλες Διαικείς Επιτροπές της Βουλής.

Δεν ξέρω την οικονομία των εργασιών με το νέο συνταγματικό σχήμα ανάμεσα στις Διαικείς Επιτροπές και στην Ολομέλεια, αλλά εάν είναι της ίδιας ακριβώς λογικής, πρέπει με κάποιο τρόπο να προστατευθεί το δικαίωμα του Βουλευτή να καταθέτει τροπολογίες στην Ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κατανοητό αυτό που λέτε, κύριε Λοβέρδο, αλλά θα σας πω ότι εφόσον είχατε έτοιμη τη τροπολογία, δεν έπρεπε να περιμένετε να την καταθέσετε την Παρασκευή, νομίζοντας ότι τη Τρίτη θα νομοθετήσουμε. Ας την καταθέτατε την Πέμπτη που την είχατε έτοιμη. Από τη στιγμή που συζητήθηκε ένα νομοσχέδιο στην επιτροπή, είναι πολύ λογικό ότι μέχρι το νομοσχέδιο να συζητηθεί στην Ολομέλεια, θα μπορούσατε να καταθέσετε την τροπολογία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αυτό, λοιπόν, σημαίνει ότι κάθε φορά που ένα σχέδιο νόμου συζητείται στις επιτροπές, όλοι οι Βουλευτές που έχουν κατά νου κάτι, πρέπει να το κάνουν. Πρέπει να καταθέτουν τις τροπολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σαφώς! Δεν απαγορεύεται αυτό. Είναι η συνήθης πρακτική.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν απαγορεύεται, αλλά από την άλλη πλευρά, κατά τη συνήθη πρακτική τη δική μας, κύριε Πρόεδρε, ο χρόνος παίζει ένα ρόλο μέσα στην πληθώρα των εργασιών που έχουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Δεν είναι θέμα χρόνου. Θα μου πείτε ότι έχετε δικαίωμα να προγραμματίζετε την κατάθεση, έστω και την τελευταία μέρα, αλλά όμως αυτό δεν είναι λόγος να λέμε ότι δεν μπορέσαμε την τροπολογία την οποία είχαμε να την καταθέσουμε.

Έτυχε αυτό εξ αιτίας του ότι είχαμε προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στη Βουλή την Τετάρτη και γι' αυτό έπρεπε να μεταταθεί ο χρόνος του κοινοβουλευτικού ελέγχου. Δεν συμβαίνει αυτό πάντα.

Τέλος πάντων, σας βάζω το χρόνο από την αρχή. Αφήστε τα διαδικαστικά και μπειτε στο νομοσχέδιο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Πρέπει ακόμα να σας πω ότι ειδικά οι Βουλευτές που δεν έχουν την έδρα τους εδώ, όπως είπαν τουλάχιστον στην Επιτροπή Κανονισμού, έχουν το πρόβλημα με ιδιαίτερη έμφαση, ειδικά σε ό,τι αφορά τα κείμενα τα οποία δεν μπορεί να τα αποστέλει η Βουλή στην έδρα του καθενός. Άρα, το έργο τους δυσκολεύεται. Θεωρώ πως ούτως ή άλλως θα υπάρξει θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Μα, είναι συνδεδεμένοι με το INTERNET. Το πρωί της Παρασκευής μέσω του internet μπορούσατε να δείτε την ημερήσια διάταξη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν επικαλέστηκα εγώ το προκείμενο, αλλά σας λέω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Γι' αυτό έχουμε τα κομπιούτερς, τα κινητά τηλέφωνα και έχουμε συνδέσει τη Βουλή με το INTERNET.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Είμαι χρήστης της τεχνολογίας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Το γνωρίζω. Ας

αφήσουμε όμως τώρα τον κοινοβουλευτικό συνδικαλισμό και ας προχωρήσουμε στο νομοσχέδιο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα δείτε ότι εδώ υπάρχει θέμα.

Όσον αφορά το σχέδιο νόμου, επειδή συζητάμε επί της αρχής, δεν έχουν νόημα οι παρατηρήσεις νομοτεχνικού περιεχομένου. Θέλω, όμως, να αναφερθώ σε μια παρατήρηση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής, που αφορά τις εξουσιοδοτήσεις και ειδικά αυτή του άρθρου 3 παράγραφος 2. Η Επιστημονική Υπηρεσία επισημαίνει ένα πρόβλημα, ότι ίσως εδώ η συγκεκριμένη εξουσιοδότηση, είναι μεν ειδική, αλλά δεν είναι συγκεκριμένη. Πρέπει να το προσέξουμε αυτό, για να μην έχουμε αργότερα προβλήματα στα δικαστήρια. Επίσης, χωρίς να το θίγει η Επιστημονική Υπηρεσία, σας παρακαλώ να δείτε και τη διάταξη του άρθρου 5 παράγραφος 9, που αφορά την αξιολόγηση, μήπως και εκεί πρέπει να κάνουμε μια μεγαλύτερη παρέμβαση ως προς το «συγκεκριμένο» της εξουσιοδότησης.

Όσον αφορά στην ποιότητα της ρύθμισης του άρθρου 4 παράγραφος 1 που καθορίζει τους σκοπούς της αξιολόγησης, πιστεύω ότι δεν πρέπει να μετακινήσετε. Καλά κάνετε και αναλύετε τους σκοπούς της αξιολόγησης παρ' ό,τι αυτό από νομοτεχνικής πλευράς δεν είναι πάντα ιδεατό, δηλαδή να καταγράφουμε σε νόμο γενικούς και αφηρημένους σκοπούς. Θεωρώ, ότι για τον κρίσιμο τομέα της αξιολόγησης, κάνετε πολύ καλά που εισάγετε αυτήν τη ρύθμιση στο άρθρο 4 παράγραφος 1. Μην την πάρετε πίσω. Δεν έχει σε πολιτικό επίπεδο δίκιο η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής.

Στη συζήτηση του νομοσχεδίου επί της αρχής και όσον αφορά την αξιολόγηση, συμμετέχω στις αγωνίες της Κυβέρνησης η οποία ασκεί τη νομοθετική πρωτοβουλία. Είχαμε δύο συστήματα να επιλέξουμε όσον αφορά στην αξιολόγηση. Δηλαδή αν θα επιλέγαμε το εξωτερικό σύστημα με το σώμα των αξιολογητών, μια ρύθμιση που έκανε ο νομοθέτης στον ν.2525/99 με τα μειονεκτήματα που έχει αυτή η επιλογή, δηλαδή το ξένο σώμα των ανθρώνων που δεν ζουν την καθημερινότητα της εκπαίδευσης και που αξιολογούν σ' ένα επίπεδο περίπου αφηρημένο. Αυτή ήταν η αδυναμία της προηγούμενης ρύθμισης. Θεωρώ ότι ορθά δεν την περάσαμε στην πράξη και την αλλάζουμε με το παρόν σχέδιο νόμου, επιλέγοντας το σύστημα της εσωτερικής αξιολόγησης όπως ιεραρχικά αυτό είναι δομημένο μέσα στις διατάξεις του σχεδίου νόμου, αποδεχόμενοι βέβαια την αδυναμία που και αυτό το σύστημα έχει, αδυναμία η οποία συνίσταται στο ότι μπορεί το σύστημα αυτό να καταλήξει σε μια αξιολόγηση με μοναδικό βαθμό το άριστα, όπως συμβαίνει στον υπόλοιπο δημόσιο τομέα.

Ως γενικός γραμματέας του Υπουργείου Εσωτερικών είχα τεράστιο πρόβλημα, όταν κλήθηκα να κάνω αξιολόγηση. Και ενώ είχα εικόνα των υπαλλήλων του Υπουργείου, είχα και την εικόνα ότι επί δεκαετίες οι υπάλληλοι αξιολογούντο με μόνο βαθμό το άριστα. Συνεπώς, δεν θα μπορούσα για έναν άνθρωπο να κάνω μια και μόνο μοναδική εξαίρεση που αφορούσε τη δική μου αντίληψη, για όσο καιρό βέβαια θα είχα τη θητεία μου εκεί.

Υπό την έννοια αυτή ο κίνδυνος της εσωτερικής αξιολόγησης είναι η απαξίωσή της. Και ο μόνος τρόπος να προληφθεί η κατάσταση αυτή είναι σεις που έχετε τη νομοθετική πρωτοβουλία και την ασκείτε σήμερα όπως την ασκείτε, παραμένοντας στο Υπουργείο να την παρακολουθείτε από κοντά, αξιολογώντας την όλη διαδικασία κατά την εφαρμογή του νόμου. Αν αυτό επιτευχθεί τα πρώτα χρόνια θα εμπεδωθεί μια διαδικασία αξιολόγησης την οποία θα παραλάβουν οι επόμενοι με τα καλά και τα κακά της. Αν παραμεληθεί η πράξη και αρχίσουμε αυτήν την «αριστολογία», τότε αυτή η πολύ επιτυχής ρύθμιση θα παραμείνει ανεφάρμοστη και δυστυχώς ο χώρος της εκπαίδευσης δεν αντέχει άλλο αυτό το κενό, όσον αφορά την αξιολόγηση αυτής της ποιότητας του διδακτικού προσωπικού.

Πολύ ωραία ο κ. Καστανίδης, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, αναφέρθηκε στην πρόσφατη ιστορία της διαδικασίας των αξιολογήσεων. Και μίλησε για τον επιθεωρητισμό, που ήταν μια τακτική των χρόνων της

αυταρχικής διακυβέρνησης του τόπου και στη συνέχεια έκανε νύξη για το παρόν, από το 1980 και μετά, όπου η αξιολόγηση καταργήθηκε ως εκπαιδευτική διαδικασία με όλες τις αρνητικές συνέπειες που είχε η κατάργηση αυτή.

Θυμάμαι πάρα πολύ καλά ως μαθητής τον επιθεωρητή, ο οποίος όταν περιμέναμε την επίσκεψή του όλο το σχολείο έτρεμε, θυμάμαι πάρα πολύ καλά τις διαδικασίες εκείνης της αυταρχικής εκπαίδευσης που τελικά όμως κατέληγαν στο να παρέχει ο εκπαιδευτικός τις υπηρεσίες του και εμείς ανεξαρτήτως του ποιο σχολείο της Ελλάδας τελειώνουμε, να μιλάμε όλοι τα ίδια ελληνικά και να έχουμε όλοι τις ίδιες γνώσεις.

Η εποχή της αυταρχικής εκπαίδευσης με όλα της τα μειονεκτήματα είχε αυτό το πλεονέκτημα. Στη συνέχεια η δημοκρατία, έτσι όπως την καταλάβαμε και την εφαρμόσαμε, είχε και κάποιες στιγμές και φάσεις παρενεργειών και η απαξίωση της αξιολόγησης στο δημόσιο σχολείο ήταν μια από τις αιτίες της μετέπειτας κακής του πορείας. Και εκτιμώ, ότι όποιος υποστηρίζει τον εξισωτισμό προς τα κάτω στο χώρο της εκπαίδευσης, το μόνο που κάνει πρακτικά είναι να αυξάνει την ταξικότητά της, διότι η σχετικοποίηση της ταξικότητας της εκπαίδευσης και η πολιτική προσπάθεια να επέλθει σ' αυτό το χώρο η συνθήκη της σχετικής έστω ισότητας περνάει μέσα από τη διαδικασία της αναβάθμισης της παρεχόμενης διδασκαλίας. Αυτό είναι μεγάλη αλήθεια και όποια εκπαιδευτικά συστήματα δεν το κατάλαβαν έγκαιρα, αυτά τα εκπαιδευτικά συστήματα κατέληξαν να είναι τα ταξικότερα δυνατά. Και το δικό μας, έτσι όπως απαξιώνει το δημόσιο σχολείο, είναι ένα ακραίο ταξικό σύστημα. Και τα παιδιά των φτωχών οικογενειών και γειτονιών ειδικά των μεγάλων πόλεων, όπως είναι η περιφέρεια που με έστειλε στη Βουλή αυτή, πάσχουν απ' αυτό το πρόβλημα και καταλαβαίνουν τι ακριβώς λέω. Η διαφορετική ποιότητα της εκπαίδευσης στα δημόσια σχολεία και στα ιδιωτικά σχολεία. Από το χέρι μας περνάει η αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου, και ένας κρίσιμος θεσμός αυτής, που σχετικοποιεί την ταξικότητα, είναι η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

Επιτέλους πρέπει να προχωρήσουμε και σαν Βουλευτής απαιτώ στη συνέχεια του χρόνου που η Κυβέρνησή μας έχει ως ηγεσία να προχωρήσουμε στην πραγμάτωση, στην εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού των οποίων σήμερα συζητούμε την αρχή.

Είμαι απόλυτα σύμφωνος με την επιλογή και ως Βουλευτής θα τη στηρίξω. Εκείνο που περιμένω είναι η εφαρμογή. Κατ' αρχάς η έκδοση των κανονιστικών πράξεων και στη συνέχεια η εφαρμογή τους.

Όσον αφορά στη μεταφορά αρμοδιοτήτων προς την περιφέρεια, να θυμίσω ότι στο άρθρο 102 του Συντάγματος που αλλάξαμε, προβλέψαμε τη δυνατότητα του νομάρχη να αναλαμβάνει κρατικές αρμοδιότητες, κάτι που δεν υπήρχε στο προηγούμενο Σύνταγμα και η έλλειψη αυτή οδήγησε στη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, που αποφάσισε πως δεν μπορεί οι κρατικές αρμοδιότητες, όπως είναι η εκπαιδευτική, να περάσουν στους οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Χάριν αυτής της απόφασης, το σύστημα πήγε πίσω και ερχόμαστε σήμερα να μεταφέρουμε όχι στους ΟΤΑ, όχι στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης τις αρμοδιότητες που το σχέδιο νόμου καταγράφει τις εκπαιδευτικές, αλλά στην περιφέρεια. Θα είναι, πιστεύω, μία δοκιμή. Θα δούμε στην πράξη το σύστημα πώς θα δουλέψει από συγκεντρωμένα και θα έχουμε το περιθώριο, αφού το άρθρο 102 του Συντάγματος επιτρέπει, στη συνέχεια να αποκεντρώσουμε την αρμοδιότητα που σήμερα αποσυγκεντρώνουμε. Αντί να την έχουμε στην περιφέρεια, όπως σήμερα τη νομοθετούμε, θα μπορούμε να τη μεταφέρουμε σε Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης Β' βαθμού.

Η τελευταία μου παρατήρηση αφορά στο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, που έχει να κάνει με την επιμόρφωση στο χώρο της εκπαίδευσης. Έρχομαι να επαινέσω τη διάταξη αυτή. Είναι μια πάρα πολύ καλή διάταξη.

Θέλω να πω, κυρία και κύριοι Βουλευτές, το εξής: Υπήρχε

τουλάχιστον μέχρι πρόσφατα μία κατεύθυνση για το λιγότερο κράτος με τις περισσότερες υπηρεσίες και τη λιγότερη δαπάνη. Αυτή η πολιτική, η οποία από το 1996 είχε εγκαινιασθεί και είχε συγκροτηθεί μια επιτροπή που δούλευε στο Υπουργείο Εσωτερικών για να συνοδεύει τα σχέδια νόμου, που προβλέπουν νέες γενικές γραμματείες, νέους διοικητικούς τομείς ή νέα νομικά πρόσωπα με σχετική έκθεση που θα έκανε εμάς τους Βουλευτές που ψηφίζουμε, να ξέρουμε τι ακριβώς ψηφίζουμε, αυτή η πρακτική λοιπόν εγκαταλείφθηκε δυστυχώς. Δεν υπάρχει σήμερα σχέδιο νόμου που να μην προβλέπει και μία γενική γραμματεία β' ή ένα καινούριο νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου. Είμαι εδώ ενάμιση περίπου χρόνο και ελάχιστα είναι τα σχέδια νόμου που δεν έχουν τέτοια πρόβλεψη. Αυτό, λοιπόν, σημαίνει ότι η πολιτική του λιγότερου κράτους εγκαταλείφθηκε. Μεγαλώνουμε το κράτος. Και παράλληλα, εισηγήσεις της ανωτέρω επιτροπής δεν κατατίθενται.

Στην προκειμένη περίπτωση όμως δεν νομίζω ότι υπήρχε άλλος τρόπος να οργανωθεί η επιμόρφωση. Το λέω αυτό επειδή ξέρω και την πληθώρα της εργασίας που έχει το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης. Δεν μπορεί να αντέξει αυτή τη νέα αρμοδιότητα. Συνεπώς καλώς και με κριτήριο την αυτοτέλεια των θεμάτων της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, ιδρύουμε αυτό το νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Όμως η εισηγητική έκθεση του νόμου που για το συγκεκριμένο άρθρο κάνει μνεία, δεν είναι διεισδυτική και αναλυτική ώστε να βοηθηθούν οι Βουλευτές. Εγώ ως εκπαιδευτικός αντιλαμβάνομαι και επειδή έχω την εμπειρία να ξέρω το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης. Όμως είναι νομιμοποιημένος εκείνος ο Βουλευτής που θα πει «γιατί καινούριο νομικό πρόσωπο».

Θεωρώ, λοιπόν, αιτιολογώντας και συμπληρώνοντας την εισηγητική έκθεση, ότι εν προκειμένω η αυτοτέλεια των θεμάτων της εκπαίδευσης που απαιτεί ειδικές διαδικασίες αξιολόγησης, δεν είναι δυνατόν να αναληφθούν από το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και ορθά ιδρύεται αυτό το νομικό πρόσωπο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Η κα Κόλλια-Τσαρουχά έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Την περασμένη άνοιξη, κύριε Πρόεδρε, ο κύριος Υπουργός της Εθνικής Παιδείας ανακοίνωνε, ότι ένα νομοσχέδιο θα ερχόταν στη Βουλή επιτέλους ολοκληρωμένο, το οποίο θα έβαζε βαθιά το μαχαίρι στο κόκαλο για θέματα εκπαίδευσης, για τα θέματα της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και του έργου τους, που είναι βέβαια στενά συνδεδεμένοι με τη διοίκηση και την περιφερειακή δομή της διοίκησης της εκπαίδευσης, αλλά κύρια με την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, θέμα ιδιαίτερα σημαντικό, αφού είναι γνωστό, ότι οι εκπαιδευτικοί για να μπορούν σήμερα να ανταποκριθούν στο ρόλο και τις αυξημένες υποχρεώσεις, που η εποχή μας επιβάλλει, δεν νοούνται, αν δεν επανεκπαιδεύονται και δεν επιμορφώνονται συνεχώς.

Μετά, όμως, από πολύμηνη αναμονή, είδαμε να κατατίθεται στη Βουλή και να συζητείται σήμερα ένα νομοσχέδιο, το οποίο κάθε άλλο παρά στις προσδοκίες της κοινής γνώμης και της εκπαιδευτικής κοινότητας ανταποκρίνεται. Συμφωνούμε όλοι για την αξιολόγηση, την περιφερειακή δομή της εκπαίδευσης στα πλαίσια της αποκέντρωσης ή της αποσυγκέντρωσης.

Αλήθεια η περιφερειοποίηση χωρίς πόρους νοείται; Νοείται περιφερειοποίηση χωρίς παραχώρηση ουσιαστική και πραγματική αρμοδιοτήτων στους αρμόδιους όταν, κύριε Υπουργέ, κρατάτε για σας όλες εκείνες τις εξουσίες, που στοιχειοθετούν το θεσμό της σωστής περιφερειακής οργάνωσης; Πώς είναι δυνατόν να ικανοποιούνται οι αρχές, που διέπουν διεθνώς τα εκπαιδευτικά συστήματα, δηλαδή η διαφάνεια, η αντικειμενικότητα, η αξιοκρατία, η αποτελεσματικότητα και κύρια η βιωσιμότητα και η συνέχεια;

Αλήθεια, αυτές οι αρχές ικανοποιούνται, όταν η κορυφή της πυραμίδας στη διοίκηση της εκπαίδευσης, δηλαδή οι περιφερειακοί διευθυντές επιλέγονται χωρίς σαφή μετρήσιμα κριτήρια από ένα ειδικό συμβούλιο, στο οποίο προεδρεύει ο

εκάστοτε γενικός γραμματέας του Υπουργείου, ο κομματικός, δηλαδή, διορισμένος;

Ικανοποιούνται οι αρχές αυτές, όταν οι έτσι εκλεγμένοι περιφερειακοί διευθυντές, μαζί με τους διορισμένους από την Κυβέρνηση παρέδρους με θητεία στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, θα παίζουν καθοριστικό ρόλο στην αξιολόγηση;

Όταν η συντριπτική πλειοψηφία του διοικητικού συμβουλίου, πέντε δηλαδή στους επτά, του Οργανισμού Επιμόρφωσης των Εκπαιδευτικών διορίζονται από τον Υπουργό χωρίς να υπάρχει στο νομοσχέδιο ούτε ένα αντικειμενικό κριτήριο;

Σωρεία προεδρικών διαταγμάτων, υπουργικών αποφάσεων και κανονιστικών πράξεων, κάτι το οποίο δυστυχώς βλέπουμε να γίνεται συνεχώς στα συζητούμενα νομοσχέδια και στα ψηφιζόμενα νόμοι μετά, χωρίς τον έλεγχο δηλαδή της νομοθετικής εξουσίας, θα ρυθμίσουν και αυτήν την φορά βασικά θέματα της εκπαιδευτικής κοινότητας. Στο παρόν νομοσχέδιο δεν υπάρχουν οι σαφείς εκείνες και τεκμηριωμένες προτάσεις, που θα βοηθήσουν τους εκπαιδευτικούς μας να ανταποκριθούν και να προσαρμοστούν στις ανάγκες τις κοινωνίας μας.

Με το παρόν νομοσχέδιο, επιχειρείται να αντιμετωπισθεί τόσο η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου, όσο και των εκπαιδευτικών. Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου είναι παράδειγμα προχειρότητας, αφού γίνεται προσπάθεια να μην παρουσιαστούν τα αποτελέσματα της αλλοπρόσβαλης και ανακόλουθης εκπαιδευτικής πολιτικής της τελευταίας εικοσαετίας, που είναι οι τεράστιες ελλείψεις της υλικοτεχνικής υποδομής, τα προγράμματα σπουδών, τα ακατάλληλα βιβλία, η ανύπαρκτη επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, η οικονομική δυσπραγία, η μειωμένη χρηματοδότηση των εκπαιδευτικών μας ιδρυμάτων, η ανάγκη για φροντιστηριακή υποστήριξη των μαθητών, δυστυχώς ακόμη και από το δημοτικό.

Τον Αύγουστο του 1993 –ειπώθηκε και από άλλους συναδέλφους- ο κ. Σουφλιάς, Υπουργός Παιδείας τότε, με το προεδρικό διάταγμα 320 καθιέρωσε συγκεκριμένη μεθοδολογία και τα κριτήρια αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που προέκυψε από τις εκλογές του Οκτωβρίου, κατήργησε το προεδρικό εκείνο διάταγμα. Το Σεπτέμβριο του 1997 αναθεσμοθέτησε την αξιολόγηση. Σε εφαρμογή του ν. 2525 εκδώσατε τότε προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις, οι οποίες όμως στο διάβα πλέον των μηνών και του χρόνου δεν εφαρμόστηκαν μπροστά στο σύνολο των αντιδράσεων των εκπαιδευτικών.

Τώρα, σήμερα, κύριε Υπουργέ, επιχειρείτε με κάποιες τροποποιήσεις να επανορθώσετε και να τα επαναφέρετε. Και η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών για πρώτη φορά εφαρμόστηκε και πάλι σε μεγάλο βαθμό από το Γιώργο Σουφλιά. Εσείς, στο ΠΑΣΟΚ, κύριε Υπουργέ, αντί να ενισχύσετε την προσπάθειά μας να και να τη διευρύνετε και γιατί όχι να τη βελτιώσετε, την υποβαθμίσατε σε επίπεδο σεμιναρίων ενός Σαββατοκύριακου.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, αγωνία όλων μας, γονέων, όπως είμαι κι εγώ, και των εκπαιδευτικών και των πολιτικών είναι το εκπαιδευτικό μας σύστημα να βοηθά στη δημιουργία καλών μαθητών, καταρτισμένων όχι μόνο στις τεχνικές και άλλες γνώσεις της εποχής μας, αλλά κύρια και πεπαιδευμένων μαθητών. Οι εκπαιδευτικοί, που είναι οι κύριοι συντελεστές της εκπαιδευτικής λειτουργίας, με το παρόν νομοσχέδιο κάθε άλλο παρά βοηθούνται στο έργο τους, όταν επιβάλλεται ο κομματικός εναγκαλισμός τους, όταν η αναξιοκρατία και η αδιαφάνεια είναι οι πρωτεύουσες αρχές και καθόλου δεν υπηρετείται η ποιότητα στην εκπαίδευση, ζητούμενο για όλους μας.

Κύριε Υπουργέ, είναι καλό να επανερχόμαστε, για να διορθώσουμε κάτι, που δεν είχαμε προβλέψει ή που δεν κάναμε καλά. Σήμερα, ακόμη και στη δική σας πεποίθηση, που με τόσο πάθος υποστηρίζετε, είναι σχεδόν βέβαιο, ότι θα υποχρεωθούμε στο μέλλον πολύ σύντομα να επανέλθουμε. Και όχι γιατί θα υπάρξει μια αλλαγή της ηγεσίας του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας, ούτε γιατί η Νέα Δημοκρατία θα είναι η επόμενη Κυβέρνηση, αλλά γιατί πιστεύω, ότι η ίδια η εκπαιδευτική κοινότητα, που θα κληθεί να εφαρμόσει το παρόν νομοσχέδιο, αυτή που θα κληθεί ουσιαστικά να βιώσει τις

αλλαγές που επιχειρείτε με το παρόν νομοσχέδιο, αυτή θα κάνει αυτήν την αλλαγή.

Δεν μπορείτε να τους πείσετε, κύριε Υπουργέ, με επιχειρήματα, που προβάλλετε, αλλά θα τους το επιβάλλετε σήμερα. Είναι σχεδόν βέβαιο ότι στην επόμενη κρίση, στην επόμενη έξαρση κάποιου προβλήματος στην εκπαιδευτική μας κοινότητα, που θα παρουσιαστεί, θα είμαστε όλοι εδώ ξανά, για να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Γιατί η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, κύριε Υπουργέ και κύριε Πρόεδρε, χωρίς στήριξη των εκπαιδευτικών δεν μπορεί να γίνει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Πυθαγόρας Βαρδίκος έχει το λόγο.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Θερμά σας ευχαριστώ που 12.50 μείνατε στην Αίθουσα να με ακούσετε. Νομίζω πως πρέπει να είμαι ο τελευταίος. Θα πάρω και τα κλειδιά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Όχι, ακολουθούν και άλλοι, μην στεναχωριέστε.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Σημαντική η «οργάνωση των περιφερειακών υπηρεσιών της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης» που συζητάμε. Σημαντική η «επιμόρφωση των εκπαιδευτικών», ακόμα σημαντικές «και οι άλλες διατάξεις», αλλά ουσιαστικά το πλέον σημαντικό και σοβαρό απ' όσα υπάρχουν στο νομοσχέδιο αυτό είναι το θέμα της αξιολόγησης.

Είμαι εκπαιδευτικός, μπορώ να σας πω –έχω υπηρετήσει δεκαεπτά χρόνια τη δημόσια εκπαίδευση- ότι πριν από μερικά χρόνια θα ήταν αδιανόητο για τον κλάδο μας να συζητάει η Βουλή τέτοια θέματα. Θα είχε ήδη αρχίσει μια απεργία διαρκείας. Σήμερα εξαντλούνται τα όποια αγωνιστικά αποθέματα σε τριώρες στάσεις εργασίας.

Πιστεύω πως έχουν λάθος όσοι υποστηρίζουν ότι η μεταρρύθμιση που ξεκίνησε από τον κ. Αρσένη έχει υποβαθμιστεί, έχει εκφυλιστεί. Δεν είναι πρωτεύον το ότι τα δεκατέσσερα μαθήματα στα οποία εξετάζονταν τα παιδιά, έχουν γίνει εννέα ούτε και το ότι δεχόμαστε να γίνονται εξετάσεις το Σεπτέμβριο για τους μετεξεταστέους. Δύο είναι τα πρωτεύοντα βασικά θέματα αυτής της μεταρρύθμισης που συνεχίζεται και με το νομοσχέδιο αυτό. Και πιστεύω πως γι' αυτήν χρειάζονται και άλλα νομοσχέδια. Τα θέματα αυτά είναι η κατάργηση της επετηρίδας και η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και του εκπαιδευτικού έργου που συζητάμε σήμερα.

Η επετηρίδα ήταν επαναστατικός θεσμός για τη δεκαετία 1950 και του 1960, τότε που οι υπόλοιποι δημόσιοι υπάλληλοι για να διοριστούν έπρεπε να περάσουν από σαράντα κόσκινα αυτοί και οι οικογένειές τους. Δεν παρελθοντολογώ, απλά ιστορικά γεγονότα αναφέρω αυτή τη στιγμή. Ήταν η δημοκρατία, ήταν η ελευθερία, ήταν η πρόοδος το γεγονός ότι οι εκπαιδευτικοί μπορούσαν όλοι να διοριστούν στην εκπαίδευση. Και ήταν πολύ μικρό το τίμημα ότι μέσα στους όλους υπήρχαν οπωσδήποτε και κάποιοι ακατάλληλοι.

Στην εποχή μας, όμως, η επετηρίδα έφτασε να γίνει τροχοπέδη της εκπαίδευσης. Διορίζονταν εκπαιδευτικοί σαράντα και πενήντα ετών, εκπαιδευτικοί που πια μόνη επιθυμία είχαν όχι απλά να αράξουν, αλλά να παροπλιστούν στο λιμάνι του δημοσίου. Σκληρό για πολλούς, βέβαιο, που είχαν βρεθεί στο όριο, αλλά στην προκειμένη περίπτωση, «χωρίς να σπάσεις αυγά, ομελέτα δεν κάνεις». Και η Κυβέρνηση εισέπραξε το ανάλογο κόστος τότε, όπως θα το εισπράξει και τώρα.

Είπαμε ότι όσο ήταν η κατάργηση της επετηρίδας βασική, το ίδιο βασική είναι και η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Τόσο βασική που αξίζει να εισπράξει και αυτό το κόστος η Κυβέρνηση. Καλώς κατήργησε την αξιολόγηση των επιθεωρητών το 1981 το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Κακώς δεν έφερε μέχρι τώρα ένα νέο σύστημα αξιολόγησης. Αλλά, ας πούμε το «τέλος καλό, όλα καλά» σήμερα.

Κάνουν μεγάλο λάθος όσοι βλέπουν μέσα από την αξιολόγηση, κυβερνητικές προθέσεις, για πελατειακές

σχέσεις, για βόλεμα των ημετέρων και για κομματικό έλεγχο. Αν αυτά ήταν ο στόχος, σίγουρα δεν θα χρειάζονταν ούτε το Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας ούτε οι δείκτες ούτε τα κριτήρια ούτε οι επιπλέον εβδομήντα του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου ούτε οι υποδομές ούτε το κολοσσαίο έργο της περιοδικής αξιολόγησης εκατόν είκοσι χιλιάδων εκπαιδευτικών –όταν υπηρετούσα εγώ ήμασταν μόλις σαράντα χιλιάδες ούτε οι αντιδράσεις, το κόστος και ακόμα-ακόμα ούτε αυτή η συζήτηση που κάνουμε.

Χωρίς τίποτα από όλα αυτά, θα μπορούσε η Κυβέρνηση να πάρει από τώρα, έτσι όπως είναι τα πράγματα, τους δικούς της, να τους προωθήσει στα πόστα και να ελέγχει κομματικά το όλο σύστημα. Και δεν θα υπήρχε η ανάγκη να γίνουν όλα αυτά τα οποία συζητούμε σήμερα.

Δεν είναι έτσι τα πράγματα, κύριοι συνάδελφοι. Η Ελλάδα –επιτρέψτε μου και συγγνώμη που θα χρησιμοποιήσω τον όρο, αν και δεν μου αρέσει, δεν ακούγεται καλά στα αυτιά μου- δεν είναι πια «ψωροκώστανα».

Η Ελλάδα του 2002 είναι μία ευρωπαϊκή χώρα, ανήκει στο σκληρό πυρήνα των ευρωπαϊκών κρατών, είναι η Ελλάδα του ευρώ, είναι μία σύγχρονη δημοκρατία με τα προβλήματά της, είναι η Ελλάδα της διαφάνειας, του 2190, που όλοι συμφωνήσαμε να το συμπεριλάβουμε στο Σύνταγμά μας. Δικαιούνται οι Έλληνες σήμερα να είναι και να γίνουν αξιοπρεπείς και υπερέχοντες. Ας σταματήσει αυτή η μεμψιμοιρία, αυτή η γκρίνια.

Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών μόνο καλά θα προσφέρει στην εκπαίδευση των παιδιών μας. Αναμένω μόνο μία υπουργική προσηκεί που θα ξεκαθαρίζει ότι η αξιολόγηση δεν θα έχει σχέση με τη μισθολογική προαγωγή των εκπαιδευτικών.

Βοηθείστε και εσείς συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας να βρούμε έναν όσο γίνεται καλύτερο τρόπο να αξιολογήσουμε τους εκπαιδευτικούς μας. Ο βασικός περίγυρος είναι μέσα στο νομοσχέδιο που συζητάμε. Τα υπόλοιπα και οι λεπτομέρειες θα καθοριστούν με την υπουργική απόφαση. Και εδώ κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας προτείνω κάτι. Γιατί να είναι υπουργική απόφαση και να μην είναι ένα προεδρικό διάταγμα; Άλλωστε, έτσι και αλλιώς, ό,τι αποφασιστεί τώρα από του χρόνου το Σεπτέμβριο θα εφαρμοστεί. Επομένως υπάρχει καιρός να εκδοθεί σχετικό προεδρικό διάταγμα για τα κριτήρια και για τα όσα θα σημειώνονται στην αξιολόγηση, αλλά ακόμα και για τους διευθυντές, στην παράγραφο 4 του άρθρου 5, και για τα καθήκοντα όλου του φάσματος των στελεχών και των ανδρών της εκπαίδευσης που στο άρθρο 2 παράγραφος 6 αναφέρονται. Και εκεί βάζετε υπουργική απόφαση. Έχω την άποψη ότι θα μπορούσε να βγει προεδρικό διάταγμα.

Η αξιολόγηση θα μας βοηθήσει να προωθήσουμε στις θέσεις των στελεχών της διοίκησης, με ό,τι καλό συνεπάγεται αυτό, τους καλύτερους. Τους επόμενους να γνωρίζουμε ότι δεν χρειάζονται τίποτα παρά μόνο να έχουν δύναμη και κουράγιο για να προσφέρουν, γιατί θα έχουν ποιότητα, θα έχουν δυνατότητες και ικανότητες. Και τους μεθεπόμενους να γνωρίζουμε πού δυσκολεύονται, πού έχουν τις ελλείψεις και που υστερούν, έτσι ώστε να γίνουν με τις κατάλληλες κινήσεις, την κατάλληλη επιμόρφωση ικανοί να προσφέρουν όσα πρέπει να προσφέρει ένας άξιος Έλληνας εκπαιδευτικός στους Έλληνες μαθητές που θα κληθούν –ήδη έχουν κληθεί- να ανταγωνιστούν τους Ευρωπαίους συναδέλφους τους σ' ένα περιβάλλον καθαρά ανταγωνιστικό, σε μια Ευρώπη με κοινή αγορά εργασίας που εκ των πραγμάτων θα δημιουργήσει και ένα κοινό χώρο εκπαίδευσης.

Οι εξελίξεις τρέχουν, το 2004 έρχεται. Δεν με ενδιαφέρει το 2004 από πλευράς Ολυμπιακών Αγώνων, με ενδιαφέρει από το γεγονός ότι τότε έχει αποφασιστεί οι ευρωπαϊκές χώρες να συναντηθούν και με προοπτική το 2010 να δομήσουν την εξέλιξη, έτσι ώστε να συγκληθούν οι δευτεροβάθμιες εκπαιδευτικές τους.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε μας προετοιμάζει γι' αυτήν τη μάχη γι' αυτό και θα το ψηφίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Καρασμάνης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα περιοριστώ σε μερικές σκέψεις, σε μερικές επισημάνσεις. Η ώρα έχει προχωρήσει, άλλωστε είναι μεσάνυχτα.

Κύριοι συνάδελφοι, το εκπαιδευτικό μας σύστημα, χρειάζεται εκσυγχρονισμό, χρειάζεται μεταρρύθμιση. Τα συσσωρευμένα προβλήματα, τα αδιέξοδα που προκαλούν τα σπασμωδικά και ασύνδετα μεταξύ τους εκπαιδευτικά μέτρα, που λαμβάνονται κατά καιρούς και κυρίως η απουσία διαλόγου, είναι οι κύριοι λόγοι που έχουν οδηγήσει στη σημερινή προβληματική κατάσταση την παιδεία. Η κατάσταση αυτή δεν πρέπει να συνεχιστεί. Η παιδεία δεν αντέχει άλλα πλήγματα και περιθώρια, για να καταστεί ικανή να ανταποκριθεί στις σύγχρονες απαιτήσεις της κοινωνίας. Μάλιστα τα περιθώρια έχουν περιοριστεί επικίνδυνα.

Γι' αυτό χρειάζεται να αξιοποιηθούν όλες οι δυνάμεις του τόπου, πολιτικές, επιστημονικές, εκπαιδευτικές και να χαράξουν μια εκπαιδευτική πολιτική εικοσαετίας, ικανή να αντέξει όχι μόνο σε αλλαγές Υπουργών, αλλά και σε αλλαγές κυβερνήσεων.

Πιστεύουμε ότι η βιωσιμότητα του εκπαιδευτικού συστήματος μπορεί να προέλθει μόνο μέσα από μια ειλικρινή εθνική συνεννόηση, που θα συμπεριλάβει όλους τους τύπους και τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Προϋπόθεση για την επιτυχία αυτής της συνεννόησης, αυτού του εθνικού διαλόγου, είναι να διεξαχθεί μέσα σ' ένα ήρεμο δημοκρατικό κλίμα χωρίς προκαταλήψεις.

Μόνο έτσι θα προκύψουν ολοκληρωμένες και τεκμηριωμένες προτάσεις, ικανές να οδηγήσουν σε τομές και ρήξεις. Μόνο έτσι θα σπάσουν τα κατεστημένα άλατα, που αντιδρούν σε κάθε εκσυγχρονιστική προσπάθεια. Επιτέλους θα πρέπει να περάσουμε από τα λόγια σε πράξεις, να περάσουμε δηλαδή σε μια εφαρμοσμένη πολιτική.

Κύριε Υπουργέ, κακώς δεν κάνατε διάλογο με τα θεσμοθετημένα όργανα των εκπαιδευτικών. Είναι λάθος που δεν νομοθετούμε απόψε για τα προσόντα και τα κριτήρια της αξιολόγησης και τα αφήνουμε σε υπουργικές αποφάσεις. Δεν μπαίνουν, δηλαδή, δικλίδες ασφαλείας. Και κακώς δεν συνδέεται η αξιολόγηση, η επιμόρφωση, με τη μισθολογική εξέλιξη, γιατί χωρίς κίνητρα, χωρίς άμιλλα, δεν μπορεί να υπάρξει αναβάθμιση, δεν μπορεί να υπάρξει πρόοδος, δεν μπορεί να υπάρξει ποιότητα.

Και φυσικά είμαστε υπέρ της συστηματικής αξιολόγησης σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Είμαστε, όμως, αντίθετοι με την κομματικοποίηση της εκπαίδευσης, η οποία αποτελεί τη βασική αιτία της κρίσης του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Η παιδεία δεν πρέπει να είναι χώρος πειραματισμών. Απαιτεί σχεδιασμό, απαιτεί προγραμματισμό, προοπτική και αξιοκρατία. Για να γίνει η αποκέντρωση, για να γίνει η επιμόρφωση, για να γίνει οποιαδήποτε μεταρρύθμιση στο χώρο της παιδείας, χρειάζονται δαπάνες. Και οι δαπάνες, κύριοι συνάδελφοι, στο χώρο της παιδείας συνεχώς μειώνονται.

Αν ρίξουμε μια ματιά στους προϋπολογισμούς, θα διαπιστώσουμε ότι στον προϋπολογισμό του 2000 ήταν στο 3,55% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Στον προϋπολογισμό του 2002 έχει κατέβει το κονδύλι στο 3,51%. Δεν μιλάμε για το 8% που δαπάνη η πλούσια Δανία, αλλά τουλάχιστον για το μέσο όρο τον κοινοτικό του 5,2%, που έχει πιάσει η Ιρλανδία από το 1995. Θα πρέπει και η Ελλάδα να φθάσει σε αυτό το σημείο.

Δυστυχώς φαινόμαστε ότι είμαστε τελευταίοι και καταδρωμένοι στον τομέα των δαπανών και με τους ρυθμούς που πάμε, από έναν υπολογισμό που έχω κάνει, θα χρειαστούν τριάντα τέσσερα χρόνια για να φθάσουμε στο επίπεδο της μέσης εκπαίδευσης που έχει φθάσει η Ιρλανδία.

Αυτήν την Ελλάδα δηλαδή, κύριε Υπουργέ, έχουμε βάλει στην ευρωζώνη, που είναι τριάντα τέσσερα χρόνια πίσω από την Ιρλανδία στο σύστημα της εκπαίδευσης.

Αυτή η μείωση των δαπανών –και είναι ένα πάρα πολύ κρίσιμο σημείο αυτό, κύριε Υπουργέ, και θέλω να το προσέξετε- δημιουργεί και παρενέργειες και σε άλλους κοινωνικούς φορείς. Αυτήν τη στιγμή η Κυβέρνηση χρωστά πάνω από 15

δισεκατομμύρια δραχμές στα μέσα μαζικής μεταφοράς. Αρκεί να σας πω ότι μόνο στο Νομό Πέλλας χρωστά γύρω στα 318 εκατομμύρια δραχμές, εκ των οποίων τα 248 εκατομμύρια δραχμές είναι χρήματα που χρωστάτε στα ΚΤΕΛ και τα υπόλοιπα στις Αστικές Συγκοινωνίες και στα ταξί.

Εδώ φαίνεται δηλαδή καθαρά το Αθηνοκεντρικό κράτος και ο φτωχός συγγενής, η περιφέρεια, διότι επιχορηγούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό οι αμαρτωλές αστικές συγκοινωνίες και από την άλλη πλευρά δεν πληρώνετε τα δεδουλευμένα χρήματα των μέσων μαζικής μεταφοράς της περιφέρειας.

Και θέλω να μου πείτε αν υπάρχει σήμερα κανένας ιδιωτικός φορέας που να δουλεύει χωρίς να πληρώνεται. Δεν υπάρχει, κύριε Υπουργέ. Επί δύο χρόνια μεταφέρουν τα μέσα μαζικής μεταφοράς στις περιφέρειες τους μαθητές, χωρίς να πληρώνονται και γι' αυτό πήραν την απόφαση στις 18 Ιανουαρίου να διακόψουν τη μεταφορά των μαθητών.

Αντιλαμβάνεσθε ότι δημιουργείται μείζον θέμα με θύματα τις οικογένειες αλλά κυρίως τους μαθητές, οι οποίοι πληρώνουν την ολιγωρία και την αδιαφορία της Κυβέρνησης καθώς και των εκπροσώπων της, οι οποίοι κάθε φορά υπόσχονται για αποπληρωμή και μέχρι στιγμής δεν έχει πληρώσει.

Κύριε Υπουργέ, 18 Ιανουαρίου, ημέρα Παρασκευή -είναι κοντά- σταματάνε τα ΚΤΕΛ να μεταφέρουν τους μαθητές. Και θα σας παρακαλέσω πάρα πολύ να δώσετε μία επίσημη απάντηση, γιατί η Κυβέρνηση δεν πληρώνει τα δεδουλευμένα χρήματα. Και θα πρέπει μέχρι τις 18 του μηνός οπωσδήποτε να δώσετε μία απάντηση για να μην προχωρήσουν στη διακοπή της μεταφοράς των μαθητών. Τέσσερις χιλιάδες μαθητές μόνο στο Νομό Πέλλας δεν θα μπορέσουν να πάνε στα σχολεία τους. Δημιουργείται ένα πολύ μεγάλο, μείζον κοινωνικό πρόβλημα και θα ήθελα την απάντησή σας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ορίστε, κύριε Χαλκίδη, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΧΑΛΚΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, επειδή τυχαίνει να είμαστε και οι δύο εκπαιδευτικοί, φοβούμαι ότι όσοι εκπαιδευτικοί σας παρακολούθησαν και άκουσαν τις θέσεις σας ή θα τις διαβάσουν αύριο θα σας κάνουν πολύ αυστηρή αρνητική κριτική, γιατί υποτιμήσατε τη νοημοσύνη τους. Και θα σας εξηγήσω το γιατί.

Επαινέσατε -και ιδιαίτερα την τελευταία πενταετία- την πολιτική στον τομέα της παιδείας του Υπουργείου Παιδείας και δη του προηγούμενου Υπουργού του κ. Αρσένη. Αντιλαμβάνομαι την προσπάθεια του Υπουργού να κρατήσει ισορροπίες στο εσωκομματικό παιχνίδι του κυβερνώντος κόμματος, αλλά λησμονήσατε, κύριε Υπουργέ, όλα εκείνα που κατά το παρελθόν έγιναν σε βάρος της εκπαιδευτικής κοινότητας, όταν ο προηγούμενος Υπουργός Παιδείας έπαιζε κυριολεκτικά πότε με τον αριθμό των μαθητών, πότε με τους βαθμούς στις εξετάσεις, τους εξεταστές και τους εξεταζόμενους. Λησμονήσατε την επί δύο ολόκληρα χρόνια επιχειρούμενη «μεταρρύθμιση» όταν μαθητές και εκπαιδευτικοί εναντιώνονταν σ' αυτήν όταν τα σχολεία υπολειπούν, όταν οι γονείς των μαθητών όπως επίσης και η κοινή γνώμη διχάστηκαν, όταν η σχολική περίοδος παρατάθηκε αλλά η διδασκαλία και η εξεταστέα ύλη εξισώθηκαν, συρρικνωμένες στο μέτρο του διαθέσιμου χρόνου.

Το αποτέλεσμα, αν θέλετε, και οι συνέπειες της πολιτικής σας στον τομέα της παιδείας εδώ και είκοσι χρόνια που είσθε Κυβέρνηση υπήρξαν βαρύτατες για την ποιότητα της δημόσιας εκπαίδευσης στη χώρα μας. Την απαξιώσατε, κύριε Υπουργέ - και μάλιστα συνάδελφος, ανεξάρτητος τώρα αλλά με το ψηφοδέλτιο το δικό σας εκλεγμένος, τη χαρακτηρίσε κυριολεκτικά με τη λέξη «το χάλι που υπάρχει στη δημόσια εκπαίδευση»- και καταστήσατε, αν θέλετε, το φροντιστήριο παράλληλο σχολείο.

Το δεύτερο στοιχείο, κύριοι συνάδελφοι, είναι αυτό που ακούστηκε από πλευράς και του Υπουργού αλλά και του Κοινοβουλευτικού σας Εκπροσώπου. Θυμηθήκατε ή μάλλον φαίνεται ότι αρέσκεσθε να ανατρέχετε στο παρελθόν, είκοσι χρόνια πίσω στο θεσμό του επιθεωρητού, τον οποίο εμείς

τουλάχιστον τον ξεχάσαμε. Εγώ ήμουν μαθητής γυμνασίου, όταν ήταν ο θεσμός αυτός. Μίλησε ο Υπουργός για χειραγώγηση. Ποια χειραγώγηση, κύριε Υπουργέ; Υπάρχουν συγκεκριμένα κριτήρια στην επιλογή των περιφερειακών διευθυντών; Εκτός και αν εμείς δεν τα βλέπουμε. Πείτε μας συγκεκριμένα. Ανοίξτε το νομοσχέδιο, πείτε μας στο συγκεκριμένο άρθρο υπάρχουν αυτά τα κριτήρια, τα οποία είναι διαφανή, αξιοκρατικά, αντικειμενικά για την επιλογή των διευθυντών και την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών; Δεν υπάρχουν πουθενά. Απεναντίας αν πάρετε την πυραμίδα της αξιολόγησης όπου ο περιφερειακός διευθυντής είναι καθαρά, μα καθαρά κομματική επιλογή, λόγω του ότι ο πρόεδρος είναι ο διορισμένος, ο εκλεκτός αν θέλετε της Κυβέρνησης γενικά γραμματέας του Υπουργείου, αλλά και τα δύο μέλη διορισμένα από τον Υπουργό, όλη η πυραμίδα που ακολουθεί στη συνέχεια από πάνω προς τα κάτω ή αν θέλετε από κάτω προς τα πάνω, όλων των στελεχών είναι πλήρως ελεγχόμενη.

Δεν ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι χιλιάδες νέοι εκπαιδευτικοί δεν έχουν λάβει στις πανεπιστημιακές τους σπουδές ψυχοπαιδαγωγική κατάρτιση; Δεν ξέρετε ότι στην πλειοψηφία των σχολικών μονάδων δεν παρέχονται δυνατότητες από την υλικοτεχνική υποδομή για να αποδώσουν στο έργο τους οι εκπαιδευτικοί; Δεν ξέρετε ότι οι αξιολογητές που προσδιορίζει το σχέδιο νόμου δεν έχουν την προσήκουσα προπτυχιακή και μεταπτυχιακή κατάρτιση είτε είναι στελέχη της διοίκησης είτε σχολικοί σύμβουλοι;

Έρχεσθε τώρα με το νομοσχέδιο αυτό, όχι γιατί πραγματικά επιθυμείτε την αξιοκρατία, αλλά κάτω από το βάρος της συνειδητοποίησης, κύριε Υπουργέ, από την κοινή γνώμη της απαξίωσης στην οποία η πολιτική σας οδήγησε τη δημόσια εκπαίδευση, να καθιερώσετε ένα δήθεν σύστημα αξιολόγησης.

Θα αποτύχετε, κύριε Υπουργέ, και πάλι. Και θα αποτύχετε γιατί το προτεινόμενο σύστημα υποκρίνεται δυστυχώς και πάλι στην κεντρική πολιτική επιλογή σας, αυτή του κομματισμού.

Τρίτο σημείο. Επικαλέστηκε ο κύριος Υπουργός το διάλογο με τους εκπαιδευτικούς φορείς. Ποιο διάλογο, κύριε Υπουργέ; Σας το κατήγγειλαν οι πρόεδροι και της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, αλλά και ο πρόεδρος της ΟΛΜΕ. Δεν έγινε κανένας, μα κανένας απολύτως διάλογος με την εκπαιδευτική κοινότητα. Μόνοι σας νομοθετήσατε και μόνοι σας τα φέρατε. Μάλιστα επικαλεστήκατε ότι το 70% από τις θέσεις της διδασκαλικής ομοσπονδίας ενσωματώσατε στο παρόν νομοσχέδιο. Επί της ουσίας, όμως, στα ουσιαστικά θέματα δεν ενσωματώσατε τίποτα. Ένα μόνο παράδειγμα θα σας αναφέρω: Η θέση της διδασκαλικής ομοσπονδίας για τους περιφερειακούς διευθυντές συγκρίνατε τη με τη θέση τη δική σας για να βγει το συμπέρασμα. Ο περιφερειακός διευθυντής ως θεσμός πρέπει να ενταχθεί, λέει η διδασκαλική ομοσπονδία, πλήρως στα όργανα διοίκησης και εποπτείας της εκπαίδευσης και να αποτελεί υπηρεσιακή εξέλιξη του εκπαιδευτικού της δημόσιας εκπαίδευσης. Ε, δεν λέτε αυτό, κύριε Υπουργέ.

Και έρχομαι στην τροπολογία για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτές. Επικαλέστηκε ο κύριος Υπουργός ότι το δημόσιο αυτό αγαθό εκχωρήθηκε. Όμως δεν νομίζω ότι μιλούσε για τις εργασιακές σχέσεις.

Η εκχώρηση του δημοσίου αγαθού στα ιδιωτικά σχολεία έγινε, κύριε Υπουργέ, μόνο ως προς το είδος και το περιεχόμενο της παιδείας και δεν αναφέρεται στις εργασιακές σχέσεις. Το ένα είναι αυτό.

Δεύτερον, δεν απήντησε ο κύριος Υπουργός στην επισήμανση του κ. Σιούφα όσον αφορά τη γνωμοδότηση του καθηγητή Τσάτσου στο σημείο εκείνο που λέει: «Μετά την πάροδο της εξαετίας ο ιδιοκτήτης διατηρεί το δικαίωμα αναπιάδους καταγγελίας για το 33% των εκπαιδευτικών που τη συμπληρώνουν».

Αν αυτό διατηρείται, δεν έχουμε κανένα πρόβλημα. Πέστε το, όμως, δημόσια για να ξέρουμε.

Και ένα τρίτο σημείο. Επικαλέστηκε ο κύριος Υπουργός ότι αυτή η τροπολογία είναι ίδια με αυτήν που ίσχυε και αυτή που είχε έρθει και ψηφίστηκε επί Νέας Δημοκρατίας, επί Γεωργίου Ράλλη. Αν είναι ίδια, τότε δεν υπάρχει λόγος να φέρετε αυτή.

Πάρτε την πίσω, κύριε Υπουργέ, και τελείωσε η ιστορία.

Κλείνοντας θα πω δυο κουβέντες. Φοβούμαι ότι είσαστε, κύριε Υπουργέ, η μοναδική σοσιαλιστική Κυβέρνηση στον κόσμο, η οποία απαξίωσε τη Δημόσια Διοίκηση σε τέτοιο βαθμό, ώστε όχι μόνο καταντήσατε τα φροντιστήρια παράλληλο σχολείο, αλλά ταυτόχρονα οδηγήσατε σε μία άνευ προηγουμένου εμπορευματοποίηση, στην πράξη, της εκπαίδευσης.

Αν αυτό είναι το όραμα της Κυβέρνησής σας, κρατήστε το. Εμείς δεν συμφωνούμε με αυτήν την τακτική γι' αυτό και δεν θα ψηφίσουμε την τροπολογία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κεδικογλου έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία συμπλήρωση, μια και δεν είχαμε απάντηση από τον Υπουργό σε όλες τις παρατηρήσεις που έγιναν και αναφέρομαι σε πολλές και του ΠΑΣΟΚ, ακόμα και ο κ. Λοβέρδος έκανε πολύ καλές παρατηρήσεις.

Συνεχίζω, λοιπόν, λέγοντας τούτο: Πρώτα-πρώτα μίλησε για ασταθή ισορροπία της Κυβέρνησης. Προπαντός αυτό το νομοσχέδιο και η ως τώρα πορεία δείχνει την ανυπαρξία του Υπουργείου Παιδείας και την προσπάθεια κάθε φορά του κάθε Υπουργού να μην αναλάβει πολιτικό κόστος. Αυτό δε έχει κορυφωθεί τον τελευταίο καιρό. Και δεν είναι μόνο ότι δεν αναλαμβάνετε το πολιτικό κόστος εσείς, αλλά δείχνετε ταυτόχρονα ότι δεν υπάρχει Κυβέρνηση, δεν υπάρχει αλληλεγγύη Υπουργών, δεν υπάρχει βεβαίως Πρωθυπουργός. Καλά αυτός είναι ανύπαρκτος, τελείωσε.

Και αναφέρομαι πού; Στην απεργία των γιατρών, των καθηγητών του πανεπιστημίου. Σας ερωτώ. Ο γιατρός, καθηγητής πανεπιστημίου έχει δύο σχέσεις: Μία εκπαιδευτική, είναι καθηγητής και μία επαγγελματική, με τους ασθενείς την οποία ρυθμίζει το Υπουργείο Υγείας, αφού έτσι νομίζετε εσείς. Από πού αντλεί το δικαίωμα και πώς αυτή η απεργία δεν είναι καταχρηστική όταν δεν παρουσιάζεται να εκτελέσει τις εκπαιδευτικές του υποχρεώσεις οι οποίες είναι δική σας αρμοδιότητα και εποπτεία; Πώς αυτό το επιτρέπετε και ταλανίζετε μία κοινωνία ολόκληρη; Όλη η Ελλάδα ταλανίζεται. Χιλιάδες γιατροί που θέλουν να πάρουν ειδικότητα, μαθήματα ταλανίζονται. Γιατί δεν του λέτε: Κύριε, ωραία, μην κατεβαίνεις στους ασθενείς σου, αλλά δεν μπορείς να απουσιάζεις από το αμφιθέατρο. Μην κατεβαίνεις στους ασθενείς σου, αλλά δεν μπορείς να απουσιάζεις από το εργαστήριο να κάνεις μαθήματα. Ποια είναι η δικλείδα ασφαλείας;

Αλλά ειπώθηκε το αμίμητο, όπως πολύ ωραία το σχολιάζει ο κ. Καραγιάννης στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» και στο ραδιόφωνο, ότι οι σχέσεις των καθηγητών είναι με άλλο Υπουργείο. Δεν υπάρχει Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση είναι τιμάρια.

Δεύτερον, θα πω δυο λόγια για την επιμόρφωση των καθηγητών. Η επιμόρφωση πρέπει να είναι στοιχείο της εκπαίδευσης των πανεπιστημίων. Πρέπει τα πανεπιστήμια τα ίδια, μέσω της ερεύνης και των προγραμμάτων τους, να δίνουν και επιμόρφωση και επιμόρφωση να σημαίνει μεταπτυχιακό τίτλο.

Σε μια κοινωνία, η οποία διέπεται από την οικονομία της αγοράς, σε μια κοινωνία που το έπαθλο είναι η οικονομία και δεν είναι οι ηθικές αμοιβές, τις οποίες έχετε παραλείψει παντελώς, καίτοι είστε Υπουργείο Παιδείας, οφείλτε αυτό να ακολουθήσετε.

Κατά ποια λογική θα πρέπει να είναι ιδιωτικού δικαίου αυτός ο φορέας που θεσπίζετε; Ξέρετε τι σημαίνει ιδιωτικού δικαίου; Αν κάποιος έχει ένα πρόβλημα με το φορέα αυτό, με μια απόφασή του, δεν μπορεί να ζητήσει την ακύρωσή της μέσω των διοικητικών δικαστηρίων, ως διοικητικής πράξεως. Θα πρέπει να προσφύγει στα πολιτικά δικαστήρια, να κάνει αγώνες τουλάχιστον πέντε ετών, για να μπορέσει να έχει ένα αποτέλεσμα. Αυτό είναι το τραγικό.

Αλλά δεν είναι μόνο αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί το κάνετε; Διότι δεν μπορείτε να απορροφήσετε κονδύλια που προέρχονται από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Επειδή ως ιδιωτικός φορέας μπορεί να κινείται στα όρια της νομιμότητας -για να το πούμε καθαρά- κάνετε ιδιωτικό φορέα. Γιατί διαφορετικά, ως Υπουργείο Παιδείας, μέσω του δημοσίου λογιστικού, αποδείχθηκε ότι δεν μπορείτε να προωθήσετε τέτοια πράγματα.

Αγαπητέ, κύριε Πρόεδρε -και τελειώνω- καταλάβετε ότι είτε θα κυβερνήσετε με κάποιο όραμα που το χρειάζεται η χώρα σήμερα μπαίνοντας στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή με λογιστική αντίληψη, με μπλοκάκι και λογιστήριο. Ούτε το ένα κάνει το νομοσχέδιό σας ούτε το άλλο. Επιτέλους αποφασίστε να κάνετε κάτι. Μάλλον το καλύτερο είναι να πάτε στα σπίτια σας και να βρει η χώρα την προκοπή της.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Γκεσούλης έχει το λόγο.

Θα σας δώσω τρία λεπτά, για να κλείσετε τη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχήν δεν θέλω να μιλήσω απόψε, για να μην σας κρατήσω άλλο και εσάς και τους εργαζόμενους. Θα έχουμε την ευκαιρία αύριο να μιλήσουμε πιο αναλυτικά.

Ήθελα, όμως, και να ευχαριστήσω όλους όσους μέχρι τώρα καθίσατε. Βέβαια αξίζει το θέμα, όταν συζητά κανείς για την παιδεία και την εκπαίδευση. Είναι ένα θέμα για το οποίο αξίζει κανείς να κάνει τις υπερβάσεις του και να κάνει και παραπάνω κόπο.

Θέλω να κάνω δύο - τρία σχόλια. Το ένα αφορά τις υπουργικές αποφάσεις, θέμα που πάρα πολλοί το θέσατε και το κατανοώ. Είπατε, γιατί δεν προχωράμε σε προεδρικά διατάγματα, αλλά προχωράμε σε υπουργικές αποφάσεις.

Αυτό το σχέδιο νόμου είναι ένα αναλυτικό σχέδιο νόμου. Δεν είναι ένα τυχαίο σχέδιο νόμου αυτό που συζητάμε, αλλά περιγράφει την κατάσταση. Και εκεί που έρχεται η υπηρεσία της Βουλής και κάνει τις επισημάνσεις της -έχουμε κάνει τη διόρθωση και θα την ανακοινώσουμε αύριο- θα γίνει το σχόλιο, έτσι κι αλλιώς, γιατί έτσι πρέπει να είναι. Άρα, λοιπόν, δεν μιλάμε για ένα σχέδιο νόμου που κάνει νύξη για αξιολόγηση και δεν περιγράφει. Δεν μιλάμε για ένα σχέδιο νόμου, το οποίο μιλάει για περιφερειακή συγκρότηση της εκπαίδευσης και δεν την περιγράφει. Την περιγράφει και μάλιστα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, αρκετοί συνάδελφοι είπαν «γιατί είναι τόσο αναλυτικό»;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αφού δεν υπάρχουν κτίρια, κύριε Υφυπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Επιτρέψτε μου παρακαλώ.

Άρα, λοιπόν, σ' ένα νομοσχέδιο που είναι τόσο πολύ αναλυτικό και περιγράφει, εκεί μπορούμε να συζητάμε για υπουργικές αποφάσεις. Ο νόμος για παράδειγμα, που υπήρχε επί Νέας Δημοκρατίας από τον κ. Γεώργιο Σουφλιά δεν έκανε, θα έλεγα, εκτεταμένη αναφορά στο τι, πως κλπ. και πήγε με προεδρικό διάταγμα. Αυτό ήθελα να πω, για να το ξεκαθαρίσουμε και τίποτε άλλο.

Ένα δεύτερο στοιχείο είναι ότι τους δείκτες και τα επιμέρους στοιχεία θα τα βάλει η επιστημονική κοινότητα, η εξειδικευμένη στο θέμα αυτό. Εμείς τα περιγράφουμε, αυτό θέλουμε και από εκεί και πέρα η φιλοδοξία μας και η προσδοκία μας είναι να πετύχουμε την καλύτερη αξιολόγηση.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να αναφέρω ένα στοιχείο ακόμα. Θέλω να πω ιδιαίτερα στη Νέα Δημοκρατία - αλλά και σε όλους τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης- ότι έχασε μια ευκαιρία. Θέλω να επισημάνω απόψε αυτήν την ευκαιρία που χάσατε. Συμφωνείτε μαζί μας στους τίτλους. Ναι στην αξιολόγηση. Συμφωνείτε μαζί μας και συμφωνούμε και εμείς και συμφωνεί όλη θα έλεγα η Εθνική Αντιπροσωπεία, να στην αξιολόγηση, να στην επιμόρφωση, να στην περιφερειακή συγκρότηση της εκπαίδευσης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ : Συμφωνούμε μαζί σας που συμφωνείτε μαζί μας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν έχω αντίρρηση. Εκείνο που μας ενδιαφέρει αυτή τη στιγμή είναι ότι έχουμε κοινή αναφορά σε αυτούς τους τρεις τίτλους «αξιολόγηση, επιμόρφωση, περιφερειακή συγκρότηση».

Μάλιστα έχουμε συμφωνία στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων που έγινε ακρόαση φορέων. Όσοι ήταν εκεί και ήταν αρκετοί από τους συναδέλφους, απάντησαν ναι στην αξιολόγηση, ναι στην επιμόρφωση, ναι στην περιφερειακή συγκρότηση της εκπαίδευσης. Άρα, λοιπόν, εγώ μπορώ να συμπεράνω ότι έχουμε μέσα από τα κόμματα την πλατιά κοινωνική αποδοχή πάνω σε αυτά τα τρία κορυφαία ζητήματα και μάλιστα έχουμε και τη σύμφωνη γνώμη της εκπαιδευτικής κοινότητας. Είναι το νομοσχέδιο με την πιο πλατιά κοινωνική και εκπαιδευτική αποδοχή.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΧΑΛΚΙΔΗΣ: Δεν έχετε την αποδοχή της εκπαιδευτικής κοινότητας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ακούστε με, εγώ σας άκουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ κύριε Χαλκίδη. Ο κύριος Υπουργός ήταν το βουβό πρόσωπο της υπόθεσης μέχρι αυτήν τη στιγμή.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Καλύτερα απαντήστε στα ερωτήματα των συναδέλφων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ακούστε με λίγο. Σε αυτό το θέμα εγώ δεχόμουν και δέχομαι ότι υπάρχει διαφορετική προσέγγιση. Το είπα και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων γιατί όλα τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης –η Γερμανία, η Γαλλία, η Σουηδία– έχουν αξιολόγηση αλλά δεν έχουν την ίδια αξιολόγηση. Και μάλιστα μέσα σε ορισμένες χώρες ποικίλλει η αξιολόγηση από κρατίδιο σε κρατίδιο και από περιφέρεια σε περιφέρεια. Άρα είναι ένα θέμα που το προσεγγίζουμε όλοι

χωρίς να υπάρχουν τα συγκεκριμένα στοιχεία τα οποία είναι κοινώς αποδεκτά. Το δέχομαι και το κατανοώ. Δέχομαι να διαφωνούμε στο περιεχόμενο, αλλά επί της αρχής θα έπρεπε να υπάρχει η συμφωνία που υπάρχει και δεν καταγράφεται με την ψήφιση. Αυτό το σχόλιο ήθελα να κάνω. Τα υπόλοιπα θα τα πούμε αύριο με πολλή άνεση. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Οργάνωση των περιφερειακών υπηρεσιών της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών, επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Οργάνωση των περιφερειακών υπηρεσιών της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών, επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις», έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.25, λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τρίτη 15 Ιανουαρίου 2002 και ώρα 18.00, με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Οργάνωση των περιφερειακών υπηρεσιών της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών, επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις» σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

